

ankara

HBM

ANKARA
HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

**OVAÖREN - YASSIHÖYÜK DEMİR ÇAĞI
HAYVAN FİGÜRLÜ SERAMİKLERİ**

Seda KARA

**Tez Danışmanı
Prof. Dr. S. Yücel ŞENYURT**

**YÜKSEK LİSANS
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI**

TEMMUZ – 2019

**OVAÖREN - YASSIHÖYÜK DEMİR ÇAĞI
HAYVAN FİGÜRLÜ SERAMİKLERİ**

Seda KARA

**YÜKSEK LİSANS
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI**

**ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

TEMMUZ – 2019

Seda KARA tarafından hazırlanan ‘‘Ovaören-Yassıhöyük Demir ağı Hayvan Figürlü Seramikleri’’ adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından OY BİRLİğİ/OY çOKLUğU ile Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Arkeoloji Ana Bilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Danışman (Başkan) : Prof. Dr. S. Yücel şENYURT

Arkeoloji Anabilim Dalı, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum.....

ye: Doç. Dr. Atakan AKÇAY

Arkeoloji Anabilim Dalı, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum.....

ye: Prof. Dr. Ayşegül AYKURT

Arkeoloji Anabilim Dalı, Hacettepe Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum/onaylamıyorum.....

Tez Savunma Tarihi:01/07/2019

Jüri tarafından kabul edilen bu tezin Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

Prof. Dr. Figen ZAIş
Enstitü Müdürü

ETİK BEYAN

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada; tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, tez çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu, bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

01.07.2019

Seda KARA

OVAÖREN - YASSIHÖYÜK DEMİR ÇAĞI HAYVAN FİGÜRLÜ SERAMİKLERİ

(Yüksek Lisans Tezi)

Seda KARA

ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Temmuz 2019

ÖZET

Bu yüksek lisans tezinde, Nevşehir ili Gülşehir ilçesi sınırlarında yer alan Ovaören-Yassihöyük'te 2007-2018 yılları arasında gerçekleştirilmiş kazılarda Demir Çağı tabakalarından ele geçmiş hayvan figürlü seramiklerin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, toplam 108 adet hayvan figürlü seramik parçası, ele geçtikleri tabakalar ve mimari kontekstler ile ilişkileri göz önüne alınarak Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı merkezlerinden ele geçmiş benzerleri ışığında incelenmiştir. Söz konusu seramik parçaları için hayvan türlerine göre bir sınıflandırma yapılmış ve seramiklerin her biri için bir sayfadan oluşan, çizim, fotoğraf ve tanımlayıcı bilgilerin yer aldığı katalog hazırlanmıştır.

Bilim Kodu : 118012

Anahtar Kelimeler : Ovaören, Yassihöyük, Demir Çağı, Orta Anadolu, Seramik

Sayfa Adedi : 186

Tez Danışmanı : Prof. Dr. S. Yücel ŞENYURT

OVAÖREN - YASSIHOYUK IRON AGE ANIMAL FIGURED CERAMICS

(M.Sc. Thesis)

Seda KARA

ANKARA HACI BAYRAM VELİ UNIVERSITY

GRADUATE SCHOOL FOR ANKARA HACI BAYRAM VELİ UNIVERSITY

July 2019

ABSTRACT

In this M. A. thesis, it is aimed to evaluate the animal figured ceramics recovered from Iron Age layers during the excavations conducted between 2007-2018 at Ovaören-Yassihöyük, which is within the borders of Gülşehir District of Nevşehir province. In this context, a total of 108 pieces of animal figured ceramics were examined in the light of the similar finds from Central Anatolia region Iron Age centers, taking into account the relations with the layers and architectural contexts that they have recovered. For these ceramic pieces, a classification was made according to animal species and a catalog was prepared for each of the ceramics with a page containing drawings, photographs and descriptive information.

Science Code : 118012

Key Words : Ovaören, Yassihöyük, Iron Age, Central Anatolia, Ceramic

Page Number : 186

Supervisor : Prof. Dr. S. Yücel ŞENYURT

İçindekiler

	Sayfa
ÖZET.....	iv
ABSTRACT	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
ÇİZELGELERİN LİSTESİ	viii
RESİMLERİN LİSTESİ	ix
ŞEKİLLERİN LİSTESİ	x
KISALTMALAR	xi
1. GİRİŞ	1
2. COĞRAFİ VE TARİHİ ARKA PLAN.....	5
2. 1. Ovaören'in Konumu ve Coğrafi Özellikleri	5
2. 2. Araştırma ve Kazı Tarihiçesi	7
2. 3. Yassihöyük Demir Çağı Stratigrafisi ve Kazı Alanları	8
3. 3. ORTA ANADOLU BÖLGESİ DEMİR ÇAĞI BOYALI SERAMİK GELENEĞİNDE HAYVAN FİGÜRLERİ.....	13
4. OVAÖREN - YASSIHÖYÜK DEMİR ÇAĞI HAYVAN FİGÜRLÜ SERAMİKLERİ	23
4. 1. Orta Demir Çağı	25
4. 1. 1. Geyik Figürleri.....	25
4. 1. 2. Keçi Figürleri.....	39
4. 1. 3. Kuş Figürleri	45
4. 1. 4. Eşek/Merkep Figürleri	51
4. 1. 5. Köpek/Tilki Figürleri	52
4. 1. 6. Geyik + Kuş Figürleri	53
4. 1. 7. Keçi + Kuş Figürleri	54
4. 2. Geç Demir Çağı	55
4. 2. 1. Kuş Figürleri	55
4. 2. 2. Ceylan/Karaca/At? Figürleri.....	56

4. 2. 3. Aslan-Leopar Figürleri.....	57
4. 2. 4. Balık + Kuş Figürleri	57
5. SONUÇ VE ÖNERİLER	61
KAYNAKLAR	65
EKLER	69
EK-1. Ovaören'in konumunu ve hayvan figürlü seramiklerin için karşılaştırma yapılan merkezleri gösteren harita.....	70
EK-2. Hayvan figürlü seramiklerin Ovaören - Yassihöyük Demir Çağı tabakalarına dağılımı	71
EK-3. Ovaören-Yassihöyük hayvan figürlerinin Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı yerleşimlerine dağılımı	72
EK-4. Ovaören-Yassihöyük geyik figürlü (ODÇ) seramik örnekleri	73
EK-5. Ovaören-Yassihöyük keçi figürlü (ODÇ) seramik örnekleri.....	74
EK-6. Ovaören-Yassihöyük kuş figürlü (ODÇ) seramik örnekleri	75
EK-7. Ovaören-Yassihöyük (ODÇ) eşek/merkep, köpek/tilki, geyik+kuş ve keçi+kuş figürlü seramik örnekleri.	76
EK-8. Ovaören-Yassihöyük (GDC) aslan-leopar, kuş ceylan/karaca, balık+kuş figürlü seramik örnekleri	77
EK – 9. Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı Mal Grupları	78
EK – 10. Katalog	80
ÖZGEÇMİŞ	186

ÇİZELGELERİN LİSTESİ

Çizelge. 2. 1. Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı Stratigrafisi.....	9
---	---

RESİMLERİN LİSTESİ

Resim 2. 1: Ovaören genel görünüm	5
Resim 2. 2: Yassihöyük genel görünüm	6
Resim 2. 3: Yassihöyük kazı sektörleri	10

ŞEKİLLERİN LİSTESİ

Şekil 4. 1: Hayvan figürlü seramiklerin Ovaören-Yassıhöyük Demir Çağı tabakalarına dağılımı..... 23

Şekil 4. 2: Hayvan figürlü seramiklerin Ovaören-Yassıhöyük Demir Çağı renk gruplarına dağılımı..... 24

Şekil 4. 3: Hayvan figürlü seramiklerin Ovaören-Yassıhöyük Demir Çağı mal gruplarına dağılımı..... 24

KISALTMALAR

AIA	: Anatolian Iron Ages
BoB	: Brown on Buff
BoR	: Black on Red
Çev.	: Çevirmen
Ed.	: Editör/Editörler
GDC	: Geç Demir Çağı
Kat. No	: Katalog Numarası
Env. No	: Envanter Numarası
MDOG	: Mitteilungen der Deutschen Orient Gesellschaft
MG	: Mal Grubu
ODÇ	: Orta Demir Çağı
OIP	: Oriental Institute Publications
TÜBA-AR	: Türkiye Bilimler Akademisi Arkeoloji Dergisi
YH	: Yassihöyük

1. GİRİŞ

Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı yerleşimlerinde yapılan arkeolojik kazıların sayısal olarak az ve çoğunlukla kısa süreli olmaları, Demir Çağı seramik geleneği için stratigrafik verilere dayalı bir gelişim sürecinin belirlenmesini zorlaştırmıştır. Ancak bölgede Kaman Kalehöyük gibi uzun süredir devam eden sistematik kazıların yanı sıra ve başta Ovaören-Yassıhöyük olmak üzere Kırşehir-Yassıhöyük, Niğde Kınık Höyük gibi sayıları son yıllarda artan sistematik kazılardan elde edilen veriler bölge arkeolojisi ve Demir Çağı seramik geleneğinin gelişimi hakkında önemli katkılarda bulunmaktadır.

Nevşehir ili Gülşehir ilçesi sınırları içerisinde, Kızılırmak Nehri'nin yaklaşık 25 km güneyindeki konumu ile özellikle Tunç ve Demir Çağları'na ait kesintisiz tabakalaşma ve kronolojinin ortaya konulabildiği Ovaören, Orta Anadolu Bölgesi için en önemli yerleşimlerden birisidir. Yassıhöyük, Topakhöyük ve Teras Alanı olmak üzere üç farklı birimden oluşan Ovaören'de 2007 yılından itibaren yürütülen kazılar Geç Tunç Çağı ve Demir Çağı tabakalarının yer aldığı Yassıhöyük'te yoğunlaşmıştır. Demir Çağı içerisinde Geç Hitit Dönemi'nde Tabal Ülkesi, Geç Demir Çağı'nda ise Kapadokya Satraplığı sınırları içerisinde kalan yerleşimlerden birisi olan Ovaören-Yassıhöyük, Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı kültürünün daha iyi anlaşılması açısından son derece önemli veriler ortaya koymaktadır.

Bu yüksek lisans tezinde, Ovaören-Yassıhöyük'te, Orta Demir Çağı'nı temsil eden YH 4-6 ve Geç Demir Çağı'nı temsil eden YH 2-3 tabakalarından, 2007-2018 yılları arasında ele geçmiş hayvan figürlü seramiklerin detaylı tanıtılması ve Orta Anadolu Demir Çağı boyalı seramik geleneği (Alişar-4) içerisinde değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Orta Anadolu Bölgesi'nde Demir Çağı seramik çalışmalarının referans noktasını oluşturan Alişar-4 seramik geleneği, ilk kez tanımlandığı Alişar'ın tepe kısmındaki (mound) 4. tabaka üzerinden isimlendirilmiştir. Tabal Ülkesinin de tamamını kapsayan çok geniş bir yayılım alanına sahip Alişar-4 seramik geleneği, Orta Demir Çağı'nda, Kızılırmak kavsi içi ve güneyinin Frig siyasi egemenliğinde değerlendirilmesi ve Gordion boyalı seramikleri ile kurulan bağlantılar sonucu arkeoloji literatüründe uzun bir süre Frig seramiği olarak kabul edilmiştir. Söz konusu geleneğin Frig kültürünün yayılım alanına bağlı değerlendirilmesi seramiğin etnik aidiyeti gibi tartışmaların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bunun yanı sıra Alişar-4 seramik geleneği kronolojisi Gordion eski kronolojisi temelinde oluşturulmuştur. Orta Anadolu Demir Çağı yerleşimlerinden yayınlanan Alişar-4 seramik geleneğine ait örneklerin çoğunlukla tahrip yapı katlarından ele geçmiş olması, söz konusu geleneğin

tarihlendirilmesi hakkında pek çok farklı görüşün ortaya çıkmasına neden olmuştur. Alishar-4 geleneği için önerilen tarihlendirmelerin Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı merkezlerinden mimari tabakalara bağlı ele geçen örnekler ve Gordion'un değişen kronolojisi çerçevesinde revize edilmesi gerekmektedir.

Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı mimari tabakaları ve bu tabakalardan ele geçen seramik buluntular, Gordion'un yeni kronolojisi ile daha uyumludur. Bu çalışmanın konusunu oluşturan Alishar-4 geleneği içerisinde ki Yassihöyük hayvan figürlü seramiklerin, figürlerin stilistik gelişimleri de göz önüne alınarak Yassihöyük mimari tabakalarına bağlı değerlendirilmesi ile söz konusu geleneğin kronolojik ve stilistik gelişimi için önemli sonuçlar sunmak amaçlanmaktadır.

Bu çalışma kapsamında, Alishar-4 seramik geleneği içerisinde yer alan Ovaören-Yassihöyük'te 101 tanesi Orta Demir Çağı'na, 7 tanesi Geç Demir Çağı'na tarihlenen toplam 108 adet hayvan figürlü seramik parçası değerlendirilmeye alınmıştır.

Tezin ana konusunun Ovaören-Yassihöyük hayvan figürlü seramikleri olması, yerleşimin coğrafi ve tarihi özelliklerinin ayrıntılara girilmeden verilmesini gerektirmiştir. "*Tarihi ve Coğrafi Arka Plan*" bölümünün ardından, tez konusunu oluşturan Yassihöyük hayvan figürlü seramiklerinin daha iyi anlaşılması için Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı boyalı seramik geleneğinde hayvan figürleri hakkında bilgiler verilmiştir. "*Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı Boyalı Seramik Geleneğinde Hayvan Figürleri*" başlıklı bu bölümün ardından tezin ana bölümü "*Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı Hayvan Figürlü Seramikleri*" başlığı altında toplanmıştır. Bu bölüm içerisinde dönemsel olarak yapılan ilk ayırım ardından, söz konusu seramikler üzerinde görülen hayvan türlerine göre ikinci ayırım yapılmıştır. Üzerinde hayvan türü açısından birden fazla figür bulunan örnekler için, figürlerin önceki gruplar içerisinde olup olmamasına bakılmaksızın ayrı başlıklar açılmıştır. Her bir seramik parçası bulunduğu tabaka ve mimari kontekste bağlı şekilde değerlendirilmiştir. Parça üzerinde görülen bezeme kompozisyonu da göz önüne alınarak değerlendirilen hayvan figürlü seramiklerin karşılaştırılması başta Alishar olmak üzere, Alcahöyük, Boğazköy, Camihöyük, Çadır Höyük, Eskiyyapar, Gordion, Göllüdağ, Kaman Kalehöyük, Kırşehir-Yassihöyük, Kınık Höyük, Kültepe, Maşat Höyük, Porsuk Höyük, Sultanhanı, Suluca Karahöyük ve Uşaklı Höyük gibi Orta Anadolu Bölgesi'nin arkeolojik potansiyelini yansıtan Demir Çağı merkezleri ile yapılmıştır.

Bu çalışma kapsamında değerlendirilen her bir seramik parçası için bir sayfadan oluşan, içerisinde çizim ve fotoğraf dâhil olmak üzere parçaya ait tanımlayıcı bütün bilgilerin

ve karşılaştırması yapılan merkezlerde görülen benzerlerinin verildiği bir katalog oluşturulmuştur. Katalogda “*Mal Grubu*” başlığı altında verilen kısaltmaların açıklaması **EK-9 da** verilmiştir.

Tez çalışmasının son bölümünü oluşturan “*Değerlendirme ve Sonuç*” bölümünde anahtar merkezlerle ayrıntılı olarak karşılaştırılması yapılan seramik parçalarından yola çıkılarak Alishar-4 boyalı geleneğinin tarihlendirilmesi, kökeni ve etnik aidiyeti gibi tartışmalara odaklanılmıştır. Ovaören-Yassıhöyük’ün içerisinde yer aldığı kültür bölgesi ve yerleşimin Demir Çağı tabakaları değerlendirilerek söz konusu tartışmalar için yeni bir bakış açısı sunulmaya çalışılmıştır.

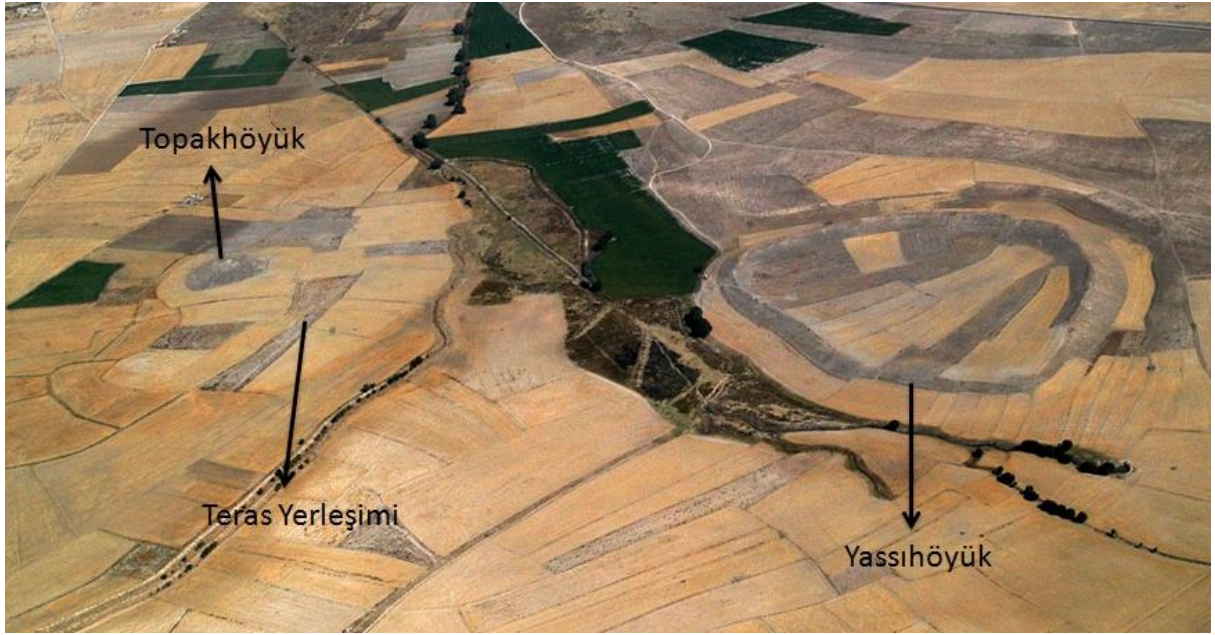

2. COĞRAFI VE TARİHİ ARKA PLAN

2. 1. Ovaören'in Konumu ve Coğrafi Özellikleri

Nevşehir ili Gülşehir ilçesi sınırları içerisinde, Ovaören Köyü'nün 2,5 km güneyinde yer alan Ovaören, Yassihöyük, Topakhöyük ve Teras Alanı olmak üzere, üç farklı birimden oluşmaktadır (**Res. 2. 1**) Nevşehir-Aksaray il sınırlarının kesiştiği bölgede Nevşehir'in batı, Aksaray'ın ise kuzeydoğu kesimini kontrol altında tutan coğrafi bir konuma sahip Ovaören, Kızılırmak Nehri'nin kuş uçuşu 25 km güneyinde, Hasandağı ve Erciyes Dağı'nın oluşturduğu geniş volkanik plato içerisinde Göstesin Ovası'nda yer alır¹ (**EK-1**).

Res. 2. 1. Ovaören genel görünüm

Erken Tunç Çağı'nın başlarından Roma dönemine kadar kesintisiz bir yerleşim tarihi sunan² arkeolojik bütünlüğün batısında kalan Topakhöyük ve Terası Alanı yerleşimin en erken tabakalarını sunmaktadır. Erken Tunç Çağı tabakalarının açığa çıkarıldığı Topakhöyük, ova seviyesinden 15 metre yükseklikte, 100 metre taban çapına sahip küçük ve konik biçimli

¹ S. Yücel Şenyurt, "Ovaören-Göstesin Geç Hitit/ Luwi Hiyeroglif Yazıtı", *Veysel Donbaz'a Sunulan Yazılar, Studies Presented in Honour of Veysel Donbaz*, (2010): 261; S. Yücel Şenyurt, Atakan Akçay, Yalçın Kamış, "Ovaören 2012 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 35 (2), (2014): 62; Atakan Akçay, "Ovaören-Yassihöyük'ten Bir Yarı İkonik İdol", *Arkeoloji ve Sanat Dergisi*, 149, (2015): 47; S. Yücel Şenyurt, Atakan Akçay, Yalçın Kamış, "Ovaören 2013 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 36 (2), (2015): 101; S. Yücel Şenyurt, Atakan Akçay, Yalçın Kamış, "Ovaören 2014 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 37 (2), (2016): 111; S. Yücel Şenyurt ve Atakan Akçay, "Ovaören 2015 ve 2016 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 39 (2), (2017): 571; S. Yücel Şenyurt ve Atakan Akçay, "Topada Yazıtına Farklı Bir Bakış: Geç Hitit Döneminde Orta Anadolu'da Güç Dengeleri", *TÜBA-AR*, 22, (2018): 107.

² S. Yücel Şenyurt, "Nevşehir İli 1997 Yılı Yüzey Araştırması", *Araştırma Sonuçları Toplantısı*, 16 (1), (1999): 454-455; Şenyurt, 2010, 262; Şenyurt, vd., 2014, 62-80; Akçay, 2015, 48; Şenyurt, vd., 2015, 101-120; Şenyurt, vd., 2016, 111-122; Şenyurt ve Akçay, 2017, 571-586; Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

bir höyüktür. Topakhöyük'ü özellikle doğusundan çevreleyen, kuzey-güney doğrultusunda 600 metre, doğu-batı doğrultusunda 500 metre uzunluğa sahip Teras Alanı, Asur Ticaret Kolonileri Dönemi tabakalarının yanı sıra geniş boyutlara ulaşan Erken Tunç Çağı tabakaları içermektedir³.

Topakhöyük'ün doğusunda yer alan ve bu çalışmanın konusu olan Demir Çağı hayvan figürlü seramiklerin ele geçtiği Yassihöyük (**Res. 2. 2.**), yaklaşık 475x350 m boyutlarındadır⁴. En güçlü dönemlerini Geç Tunç Çağı ve Demir Çağı'nda yaşamış olan yerleşim her iki dönemde de surlarla çevrelenmiş kentsel boyutlarda bir yerleşimdir. 1250 m uzunluğa sahip, Geç Hitit (Orta Demir Çağı) Dönemi surlarının korunan genişliği 5 m, yüksekliği ise 7 m'ye kadar ulaşmaktadır. Demir Çağı surunun altında tespit edilen ve Geç Tunç Çağı'na (Hitit Dönemi) tarihlenen sandık duvarlı sur sisteminin Demir Çağı ve Helenistik dönem tabakaları tarafından tahrip edildiği anlaşılmıştır⁵.

Res. 2. 2. Yassihöyük genel görünüm

Hasandağ ve Erciyes Dağı'nın oluşturduğu volkanik plato içerisinde yer alan yerleşimin kuzey sınırını Karadağ'ın belirlediği geniş plato ile güney ve güney-batı sınırını Ekecik Dağları oluşturmaktadır. Ekecik Dağları'ndan gelen su kaynaklarının (Cingi Pınarı ve Kerük Deresi) beslediği geniş ve verimli ovada yer alan Ovaören'in içinde bulunduğu havza,

³ Şenyurt, 2010, 261-262; Şenyurt, vd., 2014, 62, 67-72; Akçay, 2015, 47-48; Şenyurt, vd., 2015, 108-113; Şenyurt, vd., 2016, 111-116; Şenyurt ve Akçay, 2017, 572; Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

⁴ Akçay, 2015, 48; Şenyurt ve Akçay, 2017, 571; Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

⁵ Şenyurt, vd., 2014, 66-67; Akçay, 2015, 48; Şenyurt, vd., 2015, 105-107; Şenyurt, vd., 2016, 116-120; Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

kuzeyde Kızılırmak ve Kırşehir'e, güneyde ise Aksaray ve Niğde'ye uzanan geniş bir alanı kaplamaktadır. Havza içerisinde Kızılırmak'ın kollarından olan iki önemli akarsu (Kerük Deresi ve Bağ Deresi), Ovaören'i kuzey yönünde takip eden bir güzergâh boyunca Gökçetoprak Çayı üzerinde birleşerek günümüzde Nevşehir'in en büyük göletlerinden olan Yalıntaş Göleti'ni oluşturarak Kızılırmak'a ulaşmaktadır⁶. Çağlar boyunca kesintisiz iskân gören Ovaören, coğrafi olarak, akarsu açısından zengin ve tarıma elverişli topraklar üzerine kurulmasının yanı sıra, içerisinde bulunduğu Kapadokya Bölgesi'nden güneye inen yol güzergâhı⁷ üzerinde yer almaktadır.

2. 2. Araştırma ve Kazı Tarihçesi

Coğrafyasının önemli bölümünü volkanik etkilerin biçimlendirdiği Nevşehir'i kuzey-güney doğrultusunda iki parçaya ayıran ve çağlar boyunca yerleşime uygun verimli topraklar sunan Kızılırmak'ın yaklaşık 25 km güneyinde yer alan Ovaören hakkında ilk bilgiler S. Omura ve S. Y. Şenyurt tarafından verilmiştir. S. Omura 1996 yılında yaptığı İç Anadolu Bölgesi Yüzey Araştırması kapsamında Yassihöyük ve Topakhöyük'ü ziyaret etmiş, yerleşimler hakkında kısaca bilgi vermiştir⁸. Ardından 1997 yılında, Nevşehir İli Yüzey Araştırması başkanlığını yürüten S. Y. Şenyurt Ovaören'e gelerek Yassihöyük ve Topakhöyük çevresinde çok daha detaylı araştırmalar yapmıştır⁹.

Ovaören'de kazı çalışmaları 2007 yılında S. Y. Şenyurt başkanlığında başlamış olup, günümüzde hala devam eden çalışmalardan elde edilen bilimsel sonuçlar çeşitli yayınlar ile bilim dünyasına sunulmuştur¹⁰.

S. Y. Şenyurt tarafından, kazı çalışmalarının başladığı 2007 yılında, Ovaören Köyü içerisinde, parçalanarak bir evin duvarlarında kullanılmış olan Luwi hiyeroglifli kitabe parçaları tespit edilmiştir. Bilim dünyasına "Göstesin Yazıtı" olarak tanıtılan yazıt, daha önceden bilinen Suvasa Yazıtı ve Geç Hitit Dönemi hakkında önemli ve detaylı bilgiler sunan Topada Yazıtı ile birlikte Ovaören'in Demir Çağı içerisindeki önemi hakkında ipuçları vermektedir¹¹.

⁶ S. Yücel Şenyurt, 2010, 262; Atakan Akçay, *Arkeolojik ve Filolojik Belgeler Işığında Tabal Ülkesi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, (2011): 130.

⁷ Tuba Ökse, "Kızılırmak ve Fırat Havzalarını Birbirine Bağlayan Eski Kervan Yolları", *Ahmet Yesevi Üniversitesi Yayınları*, 34, (2005): 1-18.

⁸ Sachihiro Omura, "1996 Yılı İç Anadolu'da Yürütülen Yüzey Araştırmaları", *Araştırma Sonuçları Toplantısı*, 15 (2), (1998): 49.

⁹ Şenyurt, 1999, 454-455.

¹⁰ Şenyurt, 2010, 261-268; Şenyurt, vd., 2014, 62-80; Akçay, 2015, 47-54; Şenyurt, vd., 2015: 101-120; Şenyurt, vd., 2016, 111-128; Şenyurt ve Akçay, 2017, 571-568; Şenyurt ve Akçay, 2018, 95-117.

¹¹ Şenyurt, 2010, Şenyurt ve Akçay, 2018, 99-100.

2. 3. Yassihöyük Demir Çağı Stratigrafisi ve Kazı Alanları

Ovaören’de 2007 yılından itibaren devam eden kazılar, Geç Tunç Çağı ve Demir Çağı tabakalarının yer aldığı Yassihöyük’te yoğunlaşmıştır. Yassihöyük’te şimdiye kadar kazılar yoluyla ortaya konulan en erken buluntular mimari tabakalanması henüz tespit edilememiş olmakla birlikte çanak çömlek buluntularına göre Erken Tunç Çağı III dönemine tarihlenmektedir¹². Bu alandaki en erken mimari tabakalar (YH 9-12) ise Geç Tunç Çağı’na tarihlenmektedir.

Yassihöyük’ün, savunma sistemlerine sahip bir kente dönüşümü Geç Tunç Çağı içerisinde gerçekleşmiştir. Bu dönemde, savunma sistemlerine sahip bir Hitit yerleşimi karakteri yansıtan höyükteki surlu yerleşim modeli Geç Hitit Dönemi olarak da bilinen Orta Demir Çağı sonlarına kadar devam etmiştir¹³.

Geç Hitit Dönemi’nde Tabal Ülkesi sınırları içerisinde yer alan Yassihöyük’ün, söz konusu döneme tarihlenen 1250 m uzunluğundaki surları ortalama 4 m kalınlığında olup, üst kısımdaki kerpiç bölümle birlikte yüksekliği 7 metreye ulaşmaktadır. Bu sur sistemi üzerinde açığa çıkarılan iki kuleli ana giriş kapısı kentin güney kesiminde yer almaktadır¹⁴. Tabal Kralı Wasusarma’ya ait Göstesin (2,5 km) ve Suvasa (3,5 km) yazıtlarına olan yakınlığı ile Ovaören-Yassihöyük, bölgedeki en önemli Geç Hitit Dönemi yerleşimidir¹⁵. Bunun yanı sıra, gerek korunmuşluk oranı gerekse içeriği ile dönemin en önemli yazıtlarından biri olan, kral Wasusarma’ya ait Topada yazıtı¹⁶, bölgenin Tabal tarihsel coğrafyası içerisindeki yeri hakkında önemli veriler sunmaktadır. Ovaören-Yassihöyük’ün yaklaşık 25 km doğusunda yer alan¹⁷ yazıtta anlatılan mücadeleler Yassihöyük’ün stratejik bir öneme sahip olduğunu göstermektedir¹⁸. Bununla birlikte Demir Çağı içerisinde Geç Hitit Dönemi’nin sonlarına kadar savunmalı kent kimliğini koruyan Yassihöyük, bu kapsamda II. Sargon metinlerinde adı geçen Usian kenti için güçlü bir aday olarak düşünülmektedir¹⁹.

Geç Demir Çağında ise Yassihöyük’te savunmalı bir yerleşim modeli görülmemektedir. Yassihöyük Orta Demir Çağı surlarının bu dönemde sökülerek mimari

¹² Akçay, 2015, 48; Şenyurt, vd., 2016, 116; Şenyurt ve Akçay, 2017, 572.

¹³ Şenyurt, vd., 2014, 66-67; Akçay, 2015, 48; Şenyurt, vd., 2015, 105-107; Şenyurt, vd., 2016, 116-120; Şenyurt ve Akçay, 2017, 571-572; Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

¹⁴ Şenyurt, 2010, 262; Şenyurt, vd., 2014, 62; Şenyurt, vd., 2015, 101; Akçay, 2015, 48; Şenyurt, vd., 2016, 117; Şenyurt ve Akçay, 2017, 572; Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

¹⁵ Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

¹⁶ Yazıt hakkında detaylı bilgi için bkz. Akçay, 2011, KA-44; Şenyurt ve Akçay, 2018.

¹⁷ Şenyurt ve Akçay, 2018, 100.

¹⁸ Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

¹⁹ Akçay, 2011, 86; Şenyurt ve Akçay, 2018, 113.

malzeme olarak kullanılmış olması bu durumu kanıtlamaktadır. Geç Demir Çağı'nda siyasi ve kültürel anlamda Pers-Akamenid etkileri taşıyan ve Kapadokya Satraplığı sınırları içerisindeki önemli yerleşimlerden biri haline gelen Yassihöyük'te artık surlu bir savunma sistemine gerek duyulmadığı anlaşılmaktadır²⁰.

Bugüne kadar yürütülen kazı çalışmalarında, Yassihöyük'te iki sektörde ana toprak seviyesine kadar inilmiştir. Demir Çağı kültür dolgusu, yerleşimin topografyasına bağlı seviye değişimleri göstermekle birlikte, ortalama 4 m kalınlığındadır²¹.

Tabaka	Dönem	Yaklaşık Tarihler (MÖ)
2a/2b	Geç Demir Çağı	450-330
3	Geç Demir Çağı	550-450
4a/4b	Orta Demir Çağı	700-550
5	Orta Demir Çağı	800-700
6a/6b	Orta Demir Çağı	950-800
7-8	Erken Demir Çağı	1180-950

Çizelge 2. 1. Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı Stratigrafisi²²

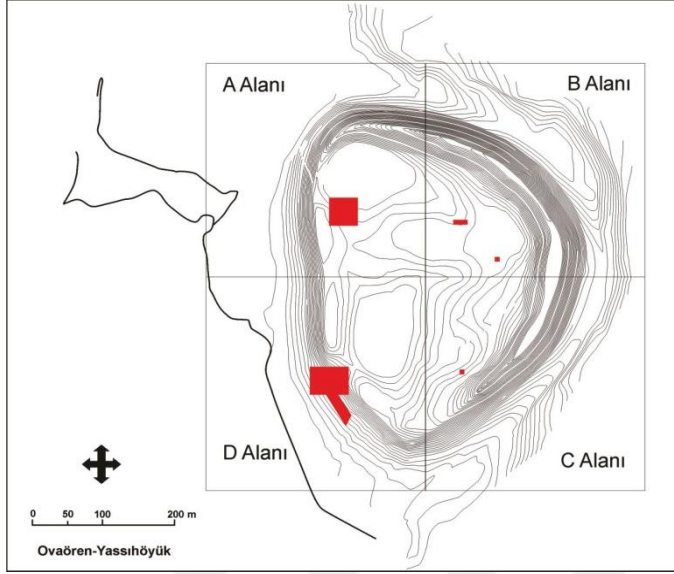
Kazı planlamaları çerçevesinde A, B, C, D olmak üzere 4 ana sektöre ayrılmış olan Yassihöyük'te (Res. 1. 3.) yerleşimin kuzeybatı kesimini içeren "A Alanı" içerisinde, bugüne kadar toplam 600 metrekarelik bir alanda (IJ/IL-174/175 açmaları) çalışılmış, yalnızca IL175 açmasında ana toprak seviyesine kadar inilmiştir. Buna göre A Alanı'ndaki iki mimari evreli ilk kültür tabakası (YH2a/b) Geç Demir Çağı'na aittir. Söz konusu tabaka, Geç Demir Çağı'nın erken evresini temsil eden YH3 tabakası ile mimari açıdan benzerlikler sunmakla birlikte plan özellikleri açısından farklılıklar göstermektedir. Orta Demir Çağı'nın geç evresini temsil eden YH4 tabakası, Orta Demir Çağı ile Geç Demir Çağı arasındaki bir geçiş tabakası niteliğindedir. Anadolu'da Geç Hitit kimliğinin ortadan kalkması, Kimmer ve İskit

²⁰ Şenyurt, vd., 2015, 102; Şenyurt ve Akçay, 2017, 573.

²¹ Akçay, 2011, 163.

²² Şenyurt ve Akçay, 2017, 573.

istilaları ve Lidya-Med mücadeleleri gibi siyasi olayların yaşandığı bir süreci karşılayan YH4 tabakasında, devam eden kültürel karakterlerin yanı sıra yukarıda bahsi edilen süreçlerin arkeolojik materyaldeki yansımaları görülebilmektedir. Geç Hitit dönemini temsil eden ve Orta Demir Çağı'na tarihlenen YH5-6 tabakasına ait mimari yapılar, plan, yön ve boyutları açısından Geç Demir Çağı yapılarından tamamen farklıdır. Orta Demir Çağı'nda kentsel ölçekte nitelikli yapıları ile öne çıkan Yassihöyük'te, Geç Demir Çağı'nda daha basit yapılardan oluşan sıkışık bir mimari planlamanın varlığı tespit edilmiştir²³.

Res. 1. 3. Yassihöyük kazı sektörleri

Yassihöyük'ün kuzeydoğu kesimini içeren “B Alanı”, (JF185, JA175 ve JA176 açmaları) yerleşim stratigrafisinin tespit edilmesi ve özellikle Demir Çağı seramik geleneklerinin belirlenmesinde önemli rol oynamıştır. Söz konusu açmalarda, MÖ 9-8. yüzyıllara tarihlenen Orta Demir Çağı tabakalarında (YH 5-6) hayvan motifli seramikler yoğun şekilde ele geçmiştir.

Yassihöyük'te çalışmaların yürütüldüğü bir diğer alan, Geç Tunç Çağı ve Demir Çağı surlarının tespit edildiği ve Geç Hitit Dönemi kent kapısının açığa çıkarıldığı “D Alanı”dır²⁴. Söz konusu alandaki ilk tabaka (YH1) Helenistik-Roma Dönemi tabakasıdır. Geç Demir Çağı (YH2-3) ve Helenistik-Roma dönemi yerleşim tabakaları, surlar ve kent kapısı üzerinde yer almakta olup, her iki dönemde de surlara ait mimari malzemelerin devşirme olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Yassihöyük Demir Çağı kapısı ve surlarının kullanımı MÖ 7.

²³ Şenyurt, vd., 2014, 63.

²⁴ Şenyurt, vd., 2015, 103.

yüzyılın başlarına kadar devam etmiştir²⁵. Geç Hitit döneminin son aşamalarında Tabal Ülkesinde yaşanan siyasi ve askeri mücadeleler çerçevesinde kent kapısının, eğreti şekilde örülmüş taş duvarlar ile kapatılmış olması son derece dikkat çekicidir²⁶. Bu alanda yürütülen kazı çalışmaları sırasında, tabakasal stratigrafiye bağlı şekilde ele geçmemiş olmakla birlikte, Demir Çağı suru ve kapı ile ilişkili kontektlerden ele geçen hayvan figürlü seramik örnekleri, tabakalarda ele geçen örnekler ve diğer yerleşimlerdeki benzerleri ile karşılaştırılarak değerlendirilmeye alınmıştır.

²⁵ Akçay, 2015, 53.

²⁶ Şenyurt ve Akçay, 2018, 107.

3. ORTA ANADOLU BÖLGESİ DEMİR ÇAĞI BOYALI SERAMİK GELENEĞİNDE HAYVAN FİGÜRLERİ

Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı seramik geleneği için stratigrafik verilere dayalı bir gelişim henüz tam olarak ortaya konulabilmiş değildir²⁷. Bu durumun temel nedeni bölgede Demir Çağı tabakalarını içeren kazıların az sayıda ve kısa süreli olması ve yayınlanan seramiklerin ise çoğunlukla tahrip yapı katlarından ele geçmiş olmasıdır. Ancak başta Ovaören-Yassıhöyük olmak üzere, Kırşehir-Yassıhöyük ve Kınık Höyük gibi bölgede son yıllarda sayıları artan sistematik kazılardan elde edilen veriler Orta Anadolu Demir Çağı seramik geleneği için önemli sonuçlar ortaya koymaktadır.

Alişar-4 seramik geleneği, Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı seramik çalışmalarının referans noktasını oluşturmaktadır²⁸. İlk kez tanımlandığı, Alişar'ın tepe kısmındaki (Mound) 4. tabaka üzerinden isimlendirilmiş gelenek, doğuda Sivas-Malatya, batıda Kızılırmak, kuzeyde Karadeniz ve güneyde Doğu Toroslar'a kadar uzanan²⁹, dolayısıyla Tabal Ülkesi'nin de tamamını içine alan³⁰ bir yayılım alanına sahiptir. Tabal Ülkesi sınırlarını aşan Alişar-4 geleneği, Orta Anadolu'da Demir Çağı tabakalarının kronolojik ayırım noktasını da oluşturmuştur³¹.

Alişar'ın Demir Çağı tabakası, von der Osten tarafından, 4cM (MÖ 11-9. yüzyıl), 4bM (MÖ 9-8. yüzyıl) ve 4aM (MÖ 7-6. yüzyıl) olmak üzere üç mimari evreye ayrılırken³² ele geçen seramikler de bu evreleri gözetten bir yaklaşımla üç temel gruba ayrılmıştır³³. Basit mal grubu, boyalı mal grubu ve kaba mutfak kapları şeklinde gruplara ayrılan Alişar Demir Çağı seramikleri, hamur özelliklerine göre ince ve kaba örnekler şeklinde değerlendirilmiştir. Bütün gruplardaki kaba örnekleri von der Osten, çoğunlukla Demir Çağı'nın erken dönemlerine (4cM), ince örnekleri ise geç dönemlerine (4bM-4aM) tarihlendirmiştir³⁴. Ancak Gordion eski kronolojisi temelinde oluşturulmuş Alişar-4 kronolojisinin de Gordion'un yenilenen kronolojisi çerçevesinde³⁵ revize edilmesi gerekmektedir. Ovaören-Yassıhöyük

²⁷ Lisa Kealhofer, Peter Grave, Hermann Genz, Ben Marsh, "Post-Collapse: The Re-Emergence of Polity in Iron Age Boğazköy, Central Anatolia", *Oxford Journal of Archaeology*, 28 (3), (2009): 278.

²⁸ Akçay, 2011, 142.

²⁹ Tahsin Özgüç, *Maşat Höyük II, Boğazköy'ün Kuzeyinde Bir Hitit Merkezi*. Ankara: Türk Tarih Kurumu, (1982): 49.

³⁰ Geoffrey D. Summers, "Grey Ware and the Eastern Limits of Phrygia". *AIA*, 3, (1994): 245.

³¹ Akçay, 2011, 142.

³² Hans Henning von der Osten, *The Alishar Höyük, Seasons of 1930-32*. Part II, OIP, 29, (1937a): 339.

³³ von der Osten, 1937a, 350-352.

³⁴ von der Osten, 1937a, 350.

³⁵ G. Kenneth G. Kenneth Sams "Gordion ve Frigler/Gordion and the Phrygians", *Friglerin Gizemli Uygarlığı/The Mysterious Civilization of the Phrygians*, Sivas, H., Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, (2007a): 52-55; G. Kenneth G. Kenneth Sams "Frigyalı Midas/Midas of Phrygia", *Friglerin Gizemli*

Demir Çağı mimari tabakaları ve bu tabakalardan ele geçen seramik buluntular, revize edilmiş yeni Gordion kronolojisi ile daha uyumlu olup söz konusu geleneğin kronolojik ve stilistik gelişimi için önemli sonuçlar sunmaktadır.

Bu çalışmanın konusunu oluşturan Ovaören-Yassıhöyük hayvan figürlü seramikleri, tarihlendirilmesi ve kökeni üzerinde farklı görüşler olan Alishar-4 seramik geleneği içerisinde yer almaktadır. Söz konusu gelenek Orta Demir Çağı'nda silüet görünümlü stilize hayvan figürleri ile karakterize olmaktadır. von der Osten, Alishar-4 boyalı seramikleri içerisinde "gölge biçimi" veya "silüet tekniği" olarak da bilinen hayvan figürlü örneklerin yoğunlukla 4cM evresinde var olduğunu ve 4bM evresinde azalarak devam ettiğini ifade etmiştir³⁶. Genellikle krater veya büyük boyutlu çömlek gibi kap formları üzerinde, boyundan gövdeye geçen ikinci bezeme bandında görülen söz konusu hayvan figürleri arasında geyiklerin en yoğun grubu oluşturduğu anlaşılmaktadır. Alishar³⁷ başta olmak üzere, Boğazköy³⁸, Bolus-Aktepe³⁹, Camihöyük⁴⁰, Çadır Höyük⁴¹, Gordion⁴², Göllüdağ⁴³, Kaman-Kalehöyük⁴⁴, Kayapınar⁴⁵, Kınık Höyük⁴⁶, Kırşehir-Yassıhöyük⁴⁷, Konya-Alaattintepe⁴⁸, Kültepe⁴⁹, Maşat

Uygurluğu/The Mysterious Civilization of the Phrygians, Sivas, H., Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, (2007b): 61; G. Kenneth Sams, *The New Chronology of Iron Age Gordion*. Gordion Special Studies VI, University of Pennsylvania Museum of Archaeology and Anthropology, Philadelphia, (2011): 59-78; Mary M. Voight, "Gordion Kazıları/Excavation at Gordion", *Friglerin Gizemli Uygurluğu/The Mysterious Civilization of the Phrygians*, Sivas, H., Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, (2007): 71-75.

³⁶ Hans Henning von der Osten, *The Alishar Höyük, Seasons of 1930-32*. Part III, OIP 30, (1937b): 323-325.

³⁷ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424, 458, 459, 460, 461, 462: 1-2, 4-6, 8-10, 12-17, Pl. II: 2, 4, Pl. X; Ekrem Akurgal, *Phrygische Kunst*, Ankara, (1955): Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6a, 7a.

³⁸ Boğazköy: Eva-Maria Bossert, *Die Keramik Phrygischer Zeit Von Boğazköy*, Mainz, (2000): Taf. 9: 80, 83, 85; Boğazköy-Büyükale: Bossert, 2000, Taf. 9: 67-79, 81-82, 84, 86-89 Taf. 10: 90-95, 97-101, 104-110, 112-113, 115-116), Boğazköy-Büyükaya: Bossert, 2000, Taf. 10: 111, 114; Hermann Genz, "Die Eisenzeit in Zentralanatolien im Lichte der keramischen Funde vom Büyükkaya in Bogazköy/Hattusa". *TÜBA-AR*, 3, (2000): Abb.7: 5-7; Hermann Genz, H. *Büyükkaya, I. Die Keramik der Eisenzeit Funde Aus den Grabungs Kampagnen 1993 bis 1998*, Mainz am Rhein, (2004): Taf. 50: 6, 66: 10, 68: 7, 69: 1, 74: 1-20.

³⁹ Tahsin Özgüç, *Maşat Höyük Kazıları ve Çevresindeki Araştırmalar*, Ankara: Türk Tarih Kurumu, (1978): Pl. 73: 1-3.

⁴⁰ Akçay, 2011, Lev. 84-85.

⁴¹ Ronald L. Gorny, Gregory McMahon, Samuel Paley, Lisa Kealhofer, "The Alishar Regional Project 1994". *Anatolica* XXI, (1995): Fig. 19/S, U; Hermann Genz, "Iron Age Pottery from Çadır Höyük", *Anatolica* XXVII, (2001): Fig. 3: 8-10.

⁴² G. Kenneth Sams *The Early Phrygian Pottery, The Gordion Excavations 1950-1973: Final Reports, Volume IV*. Pennsylvania, (1994): Color Pl. III: Res. 186, Pl. 113, 126, 133: 1082, 1085, 1087, 1088.

⁴³ Burhan Tezcan. "1969 Göllüdağ Kazısı", *Türk Arkeoloji Dergisi*, XXX, (1992): Res. 1-3.

⁴⁴ Masao Mori, Sachihiro Omura, "A Preliminary Report on the Excavations at Kaman-Kalehöyük in Turkey (1989-1993)", *Essays on Ancient Anatolia and Its Surrounding Civilizations* (Ed. H.I.H Prince T. Mikasa). Wiesbaden, (1995): Fig. 12: 4; Sachihiro Omura, "1991 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 14 (1), Ankara, (1993): Res. 8: 4-5; Sachihiro Omura, "1994 Yılı Kaman Kalehöyük Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 17 (1), Ankara, (1996): Fig. 19: 5, 9, 11; Kimiyoshi Matsumura, *Die Eisenzeitliche Keramik in Zentralanatolien aufgrund der Keramik in Kaman-Kalehöyük*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Freien Üniversitesi, Berlin, (2005): Taf. 137: KL89-P65.

⁴⁵ Gail E. S. Durbin, "Iron Age Pottery from the Provinces of Tokat and Sivas", *Anatolian Studies* 21, Pl. 6: 36.

⁴⁶ Lorenzo D'alfonso, Hatice Ergürer, Lorenzo Castellano, Nancy Highcock, Anna Lanaro, Alvise Matessi, Andrea Trameri, "Excavations at Kınık Höyük 2015". *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 38 (3), (2016): Fig. 8.

Höyük⁵⁰, Porsuk⁵¹, Sultanhanı⁵², Suluca Karahöyük⁵³, Yıldızeli-Argaz Höyük⁵⁴ ve Yozgat-Uşaklı Höyük'ten⁵⁵ ele geçen örneklerde geyiklerin, çoğunlukla tek yay biçimli aşağı doğru çatalı boynuzlara sahip olduğu anlaşılmaktadır. Vücutları silüet şeklinde yapılan geyiklerde anatomik olarak göz boşluğu ve cinsiyet dışında bir ayrıntı belirtilmemiştir. Geyik figürleri kap üzerinde kulplar arasında oluşturulan metoplarda, çoğunlukla arka arkaya ikili veya üçlü sıralar halinde stilize bir ağaç (hayat ağacı) motifine yönelmiş şekilde görülmektedir. Daha az sayıda olmakla birlikte bazı örneklerde geyikler stilize ağacın iki yanında antitetik biçimde durmaktadır. Geyiklerin düz bir zemine basar şekilde yapılan ayakları bazı örneklerde düz bir çizgi şeklinde tırnaksız bazı örneklerde ise çift tırnaklı şekilde gösterilmiştir. Yapılan erken dönem çalışmalarında bu özellik stil gelişimi açısından belirleyici bir özellik olarak kabul edilmiş, ayakları çift tırnaklı yapılan figürler⁵⁶ Orta Demir Çağı'nın geç evresi içerisinde değerlendirilmiştir.

Alişar-4 geleneğinde geyik figürlerinin ardından en sık görülen hayvan figürü keçidir. Keçi ve geyik figürleri vücut yapıları ile büyük oranda benzerlik göstermekle birlikte, keçiler geriye doğru yay biçimli yapılan boynuzları ile ayrılmaktadır⁵⁷. Hem geyik hem de keçi figürlerinin vücutları geriye yatık şekilde yapılmış, hayvanların duruşlarına dengesiz bir görünüm verilmiştir.

⁴⁷ Masako Omura, "Yassihöyük Excavations First Five Seasons 2009-2013". *Anatolian Archaeological Studies*, Vol. XIX, (2016): Fig. 47, 48.

⁴⁸ Akurgal, 1955, Taf. 21a; Hasan Bahar, *Demir Çağında Konya ve Çevresi*, Konya: Sel-ün Vakfı Yayınları, (1999): Lev. 1:1.

⁴⁹ Akurgal, 1955, Taf. 6b; Tahsin Özgüç *Demir Devrinde Kültepe ve Civarı*, Ankara: Türk Tarih Kurumu, (1971): Res. 61, Pl. XXIV: 1, 3-7, 9; Tahsin Özgüç, 1978, Pl. 79: 2, 4a-4c.

⁵⁰ Özgüç, 1978, Pl. 80: 3, 6, 10; Tahsin Özgüç, 1982, Pl. 69: 4-Şek. 140, 70, 71: 1-2, 79: 1-2, 89: 4

⁵¹ Sylvestre Dupre, *Porsuk I. La Céramique de l'Age du Bronze et de l'Age du Fer*. Paris, (1983): Pl. 92: 258-259, Pl. 97: 258-259.

⁵² Kutlu Emre, "Sultanhanı Höyüğü'nde 1971-1972 Yıllarında Yapılan Kazılar". *Anadolu XV*, (1973): Res. 32.

⁵³ Mehmet Ali Özdemir, *Nevşehir – Suluca Karahöyük Demir Çağı Boyalı Seramikleri*, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi, Erzurum, (2016): Lev. III: 8-10, V: 6, VI: 1, IX: 1-3.

⁵⁴ Tuba Ökse, "Sivas İli 1992 Yüzeysel Araştırması", *Araştırma Sonuçları Toplantısı XI*, (1994): Ankara, Res. 8.

⁵⁵ Stefania Mazzoni, Anacleto D'agostino, Valentina Orsi, "New Results From the Excavations Seasons 2016 at Uşaklı Höyük (Yozgat)", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 39 (3), (2017): Ankara, Fig. 12.

⁵⁶ Alişar (von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8), Boğazköy-Büyükale (Bossert,2000, Taf. 9: 86), Boğazköy-Büyükaya (Genz, 2000, Abb.7: 7; Genz, 2004, Taf. 81: e), Maşat Höyük (Özgüç, 1982, Pl. 70: 4), Kırşehir-Yassihöyük (Omura, 2016, Fig. 47: 110070), Suluca Karahöyük (Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1).

⁵⁷ Alişar (von der Osten, 1937a, Fig. 410: e1343, 422: c1693, 461: 5, 6, 7, 14, 462: 2, 4, 6, 8, 13, 14, 15, 16, Pl II: 1; Akurgal, 1955, Taf. 3a), Boğazköy (Bossert,2000, Taf. 10: 96), Boğazköy - Büyükale (Bossert,2000, Taf. 10: 90, 94, 95, 97, 98, 104, 108, 113), Boğazköy - Büyükaya (Genz, 2000, Abb. 7: 5, Abb. 14; Genz, 2004, Taf. 50: 6, 69: 1, 74: 16), Camihöyük (Akçay, 2011, Lev. 84: 7), Çadır Höyük (Genz, 2001, Fig. 3: 10), Gordion (Sams 1994, Pl. 126, 133: 1082, 1087), Kaman-Kalehöyük (Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65), Kırşehir Yassihöyük (Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110070, 110152), Maşat Höyük (Özgüç, 1978, Pl. 80: 3, 7; Özgüç, 1982, Lev. 79: 1, Şek. 163), Suluca Karahöyük (Özdemir, 2016, Lev. V: 6, IX: 5).

Gelenek içerisinde silüet görünümlü kuş figürleri⁵⁸ tipleri açısından fazla çeşitlilik sunmamaktadır. Kuş figürleri genellikle geyik ve keçi figürleri ile birlikte görülmektedir⁵⁹. Alishar-4 geleneği içerisinde hayvan figürleri tür açısından zengin olmamakla birlikte, Ovaören-Yassihöyük, Orta Demir Çağı'na tarihlenen örneklerde, başta kuş figürleri olmak üzere, hayvan tür ve tiplerinin çok daha çeşitli olduğu görülmektedir. Ovaören-Yassihöyük'ün Orta Demir Çağı içerisindeki idari ve askeri açıdan önemli bir merkez konumunda olması seramik geleneğindeki zenginliğin de en önemli sebeplerinden birisi olmalıdır.

Ovaören-Yassihöyük'de 3 evreli Orta Demir Çağı'nın erken evresine (YH6) tarihlenen Alishar-4 boyalı seramiklerinde, kapların yüzey renkleri genellikle sarı ve kahverengi devetüyü tonlarındadır. Çoğunluğu monokrom boyalı olan örneklerde, direkt astar üzerine yapılan bezemelerde genellikle kahverengi tonlarında boya kullanılmıştır. Bezeme de iki veya daha fazla rengin kullanıldığı polikrom boyalı örnekler, Orta Demir Çağı'nın daha geç evresinde (YH4, MÖ. 7 yüzyıldan sonra) yoğunluk kazanmıştır⁶⁰. Söz konusu gelenek içerisinde hayvan figürleri ile birlikte en sık kullanılan geometrik motiflerin başında, kap üzerinde çoğunlukla boyunda, ilk bantta yer alan ışın/şua, dil motifleri⁶¹ başta olmak üzere, çeşitli tiplerde yapılmış sıralı baklava dizileri ile üçgen motifleridir. Bunun yanı sıra hayvan figürlerinin bulunduğu metoplar içerisinde doldurma motifi olarak çoğunlukla iki halkalı konsantrik daire motifleri erken evre örneklerinde görülmektedir. Üç ve daha fazla halkadan oluşan konsantrik daire motifleri Orta Demir Çağı'nın geç evresine tarihlenen örnekler üzerinde görülmektedir⁶².

Kızılırmak kavsî içi ve güneyinde Orta Demir Çağı'na tarihlenen söz konusu örneklerde silüet görünümlü stilize hayvan figürlerinin sergilediği tekdüze görünüme karşılık, Geç Demir Çağı örneklerinde farklılıklar görülmektedir. Silüet görünümlü stilize hayvan figürleri yerini, farklı şekillerde çizgisel stilde veya reserve (doldurma) tekniği ile yapılan daha doğal görünümlü hayvan figürlerine bırakmıştır. Söz konusu figürler arasında Alaca Höyük⁶³, Alishar⁶⁴, Boğazköy⁶⁵, Büyüktepe⁶⁶, Kaman-Kalehöyük⁶⁷, Kuşaklı⁶⁸, Kültepe⁶⁹ ve

⁵⁸ Alishar (von der Osten, 1937a, Fig. 462: 3, 6, 7, 11, 18, Pl. II: 5), Kültepe (Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9), Maşat Höyük (Özgüç, 1978, 80: 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 9, 71: 3), Boğazköy – Büyükkale (Bossert, 2000, Taf. 12: 121, Taf. 136: 1260), Boğazköy – Büyükkaya (Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 17, 81: e, i), Suluca Karahöyük (Özdemir, 2016, Lev. III: 11, XI: 16).

⁵⁹ von der Osten, 1937a, Fig. 462: 6; Akurgal, 1955, Taf. 6b; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2; Bossert, 2000, Abb. 23; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 17 81: e, i.

⁶⁰ Akçay, 2011, 145.

⁶¹ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, e2300, 458: 2, 7, 462: 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5; Bossert, 2000, Taf. 9: 67-69; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Genz, 2004, Taf. 68: 7; Özdemir, 2016, Lev. IX: 1; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1, 2, 10.

⁶² Özgüç, 1978, Pl. 73: 3; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Özgüç, 1971, Pl. XXIV: 1, 4-7; Özgüç, 1978, Pl. 80: 4; Özgüç, 1982, Pl. 79: 2; Dupre, 1983, Pl. 92: 259, Pl. 97: 259; Mazzoni, vd., 2017, Fig. 12.

⁶³ Akurgal, 1955, Taf. 28a.

Sulusaray-Sebastopolis⁷⁰ gibi çok sayıda yerleşimden ele geçen örnekleri ile geyik figürleri yine çoğunluğu oluşturmaktadır. Geç Demir Çağı'nda, Orta Demir Çağı'nın aksine kuş figürlerinde⁷¹ hem sayısal anlamda bir artış hem de kuş tipleri açısından çeşitlilik görülmektedir. Bunların yanı sıra boğa⁷², eşek/merkep⁷³, karaca/ceylan⁷⁴, aslan⁷⁵, köpek⁷⁶ ve balık⁷⁷ figürleri de bezemelerde ana unsur olarak kullanılmıştır. Geç Demir Çağı'nda Orta Anadolu boyalı seramik geleneğinde hayvan figürlerinde yaşanan değişimin yanı sıra boya bezeme tekniğinde de farklılıklar görülmektedir. Bezemede kırmızı ve kahverengi tonları ile siyah renk kullanımı devam etmiş, ancak figürler genellikle zemini beyaz ya da bej/krem tonlarında yapılmış paneller içerisinde görülmektedir.

Geç Demir Çağı boyalı seramik geleneğinde yaşanan bu değişimler, özellikle Kızılırmak kavsi içi ve güneyinde MÖ 7. yüzyıl başlarından itibaren yaşanan siyasi değişimler ile açıklanmaktadır⁷⁸. MÖ 7. yüzyıl başlarından itibaren bölgede peş peşe yaşanan Kimmer, Med ve Pers istilaları, Anadolu'nun Frig ve Lidya gibi güçlü Demir Çağı imparatorluklarının siyasi egemenliklerini kaybetmesine neden olmuştur. Geç Demir Çağı'nda boyalı seramik geleneğinde ilk kez karşımıza çıkan at, karışık varlık, sfenks, silahlı savaşçı/asker ya da savaş

⁶⁴ von der Osten, 1937b, Fig. 42c 89.

⁶⁵ Bossert, 2000, Taf. 140: 1287, 1290.

⁶⁶ Antonio Sagona, Elizabeth Pemberton, Ian McPhee, "Excavations at Büyüktepe Höyük, 1991. Second Preliminary Report". *Anatolian Studies*, XLII: (1992): Fig. 6: 11.

⁶⁷ Matsumura, 2005, Taf. 222: KL86-150.

⁶⁸ Andreas Müller-Karpe, Beiträgen von Gernot Wilhelm, Vuslat Müller-Karpe, Dirk Paul Mielke, Andreas Hüser, Eric Jean, "Untersuchungenin Kuşaklı 2002". *Mitteilungen Der Deutschen Orient-Gesellschaft*, (2004): Abb. 20.

⁶⁹ Özgüç, 1971, Pl. XX: 1, 2, XXI: 1a, b, XXII: 1, 2.

⁷⁰ Birsal Özcan, "Sulusaray-Sebastopolis Antik Kenti". *Müze Kurtarma Kazıları Semineri*, I, Ankara, (1991): Res. 16.

⁷¹ Alaca Höyük (Hamit Zübeyir Koşay, Mahmut Akok, *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Alaca Höyük Kazısı 1940-1948'deki Çalışmalara ve Keşiflere ait İlk Rapor, 1940-1948*. Ankara, (1966): Lev. 73), Alışar (von der Osten, 1937b, Fig. 41c 36), Boğazköy-Büyükale (Bossert, 2000, Taf.109: 272, 111: 356, 127: 973, 136: 1260-1261), Boğazköy-Ambarlıkaya (Bossert, 2000, Farbtafel C: 266), Kululu (Özgüç, 1971, Res.123), Kültepe (Özgüç, 1971, Lev. XVIII: 3, XXVIII: 6, 8), Maşat Höyük (Özgüç, 1978, Lev. 79: 3, 80: 11a-b, 82: 1; Özgüç, 1982, Lev. 74: 6, 77: 4, 78: 4a-b, 82: 4), Sultanhanı (Emre, 1973, Lev. X: 8), Topaklı (Luigi Polacco, "Topaklı. 1974 Field Expedition Excavation". *Türk Arkeoloji Dergisi*, XXIII-2, (1976): Fig. 8), Pazarlı (Hamit Zübeyir Koşay, "Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Pazarlı Hafriyatı (1)", *Bulleten*, III/9, (1939): Şek. 14).

⁷² Alışar Höyük (von der Osten, 1937b, Fig.80: 6), Elbistan-Karahöyük (Özgüç, 1971, Pl. XXIII: 1, Fig.60).

⁷³ Kültepe (Özgüç, 1971, Pl. XVII: 3 a-b), Maşat Höyük (Özgüç, 1982, Pl. 77: 4).

⁷⁴ Bossert,2000, Taf.113: 360.

⁷⁵ Alacahöyük (Koşay ve Akok, 1966, Lev. 73), Alışar (von der Osten, 1937b, Fig. 75: 3, Akurgal, 1955, Abb. 43), Gordion (G. Kenneth Sams "The Painted Animals: Anatolian Orientalizing Art", *Anatolian Studies*, 24, (1974): Fig. 6, 7, 10, 13-14), Kültepe (Özgüç, 1971, Pl. XVII: 4, XXIII: 2)

⁷⁶ Boğazköy-Büyükale (Bossert 2000, Taf.139: 1253, 140: 1291); Kültepe (Özgüç, 1971, Pl.26: 7).

⁷⁷ Alacahöyük (Koşay ve Akok, 1966, Lev. 73), Alışar (von der Osten, 1937b, Fig. 41 c36), Eskiypar (İnci Bayburtluoğlu, "Eskiypar Phryg Çağı", *TTK*, 8, (1979): Lev. 177: 2, 178: 24), Kültepe (Özgüç, 1971, Pl. XXVI: 7), Maşat Höyük (Özgüç, 1978, Pl. 79: 3, 82: 2; Özgüç, 1982, Pl. 64: 2), Suluca Karahöyük (Özdemir, 2016, Lev. IX: 4).

⁷⁸ Şevket Dönmez, "Yeni Arkeolojik Gelişmeler Işığında Orta Karadeniz Bölgesi Demir Çağı Kültürüne Genel Bir Bakış", *Anadolu Araştırmaları*, XIX (1), (2010): 149.

arabaları ve ana tanrıça figürleri bu siyasi karışıklıkların en önemli yansımaları olarak kabul edilmektedir⁷⁹.

Oldukça geniş bir yayılım alanına sahip Alişar-4 seramik geleneği hakkında yapılan erken dönem çalışmalarında, boyalı seramiklerin değerlendirilmesinde Gordion boyalı seramikleri referans alınmıştır. Akurgal'ın, Alişar ve Gordion başta olmak üzere, Orta Anadolu Demir Çağı yerleşimlerinden ele geçmiş boya bezemeli seramikleri sanatsal gelişim aşamalarına göre tasnif etmesi⁸⁰ bu dönem boyalı seramiğinin stil kritiği üzerinden tanımlanmasına öncü olmuştur. Kızılırmak kavsî içindeki, güneyi ve doğusundaki tüm yerleşimleri Frig kültürünün yayılım alanı içerisinde değerlendiren E. Akurgal, Alişar 4cM evresi seramiklerini Erken Frig Stili (MÖ 750/730'a kadar), 4bM evresi seramiklerini Geçiş Stili (MÖ 750-725) ve Olgun Frig Stili (MÖ 730-600), 4aM evresi seramiklerini ise Geç Frig Stili (MÖ 600-200) başlığı altında değerlendirmiştir⁸¹. Bununla birlikte konu hakkında yapılan bir diğer detaylı çalışmada, V. Özkaya, Gordion'un doğusunda, Kızılırmak kavsî içi ve güneyinde kalan yerleşimleri Doğu Frig yerleşimleri, Kızılırmak'ın batısında kalan yerleşimleri ise Batı Frig yerleşimleri olarak tanımlamıştır⁸².

Ancak Doğu Frig kültürü olarak değerlendirilen Alişar -4 geleneği ile Batı Frig kültürü olarak değerlendirilen Gordion merkezli Frig kültürünün boyalı seramikleri arasındaki en belirgin farklardan biri hayvan figürlerinde karşımıza çıkmaktadır.

Alişar-4 boyalı seramik geleneğinde, bezeme alanı kabın kulbu ile sınırlandırılmakta kabın alt yarısı boş bırakılmıştır. Frig boyalı seramik geleneğinde ise bezemeler kabın tüm yüzeyine, boş yer bırakılmayacak şekilde yapılmıştır. Bezeme alanında görülen bu önemli farklılık dışında, Alişar-4 geleneğinde hayvan figürlerinin silüet görünümüne karşılık, Gordion, Midas Kenti ve Konya Alaattintepe gibi Frig yerleşimlerinden ele geçen hayvan figürleri çizgisel teknikte yapılmışlardır. Bunun yanı sıra Gordion'un çizgisel hayvan figürlerinin, kaliteli bir hamura sahip, ince cidarlı kaplar üzerinde yer alması bir diğer önemli farktır. Yüzeyi çoğunlukla geometrik bezemeler ile boş yer bırakılmayacak şekilde kaplanan kaplar üzerinde, hayvan figürlerinin baş, göz, burun ve ağız gibi yüz ayrıntıları verilirken, gövde kabaca anatomik bölgelere ayrılmıştır. Gövde genelde sıralı ya da gelişigüzel noktalar ile doldurulurken, figürlerde görülen önemli bir ortak özellik omuz ayrıntısının boş

⁷⁹ Dönmez, 2010, 149.

⁸⁰ Akurgal, 1955.

⁸¹ Akurgal, 1955, 3, 8, 10, 15; Ekrem Akurgal, *Anadolu Uygarlıkları*, İstanbul, (1988): 191-195.

⁸² Vecihi Özkaya, *İÖ Erken Birinci Binde Frig Boyalı Seramiği*, Erzurum: Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Yayını, (1995): 32-36, 71-77.

birakılması, boyun ve gövde arasında bir sınır oluşturulmasıdır. Duruşlarında da bir birlik görülen sağ arka ve sol ön ayakları önde, diğerleri sabit yapılmış böylece hayvanlara yürüten bir görünüm kazandırılmıştır⁸³. Bununla birlikte Frig çekirdek Bölgesi'nde yer alan Gordion ve Frig etki alanında kalan Konya-Alaattintepe gibi önemli yerleşimlerden Alişar-4 geleneğine ait oldukça az sayıda örnek ele geçmiştir. Söz konusu örnekler iki bölge arasındaki siyasi ilişkilerin bir göstergesi olarak değerlendirilmiştir⁸⁴. Tüm bunlar göz önüne alındığında, Alişar-4 geleneği Friglerden ziyade, Orta Anadolu'ya özgü bir seramik geleneği olarak kabul edilmektedir⁸⁵.

Bunun yanı sıra Orta Anadolu Orta Demir Çağı boyalı seramiklerinin Frig kültürünün yayılım alanına bağlı olarak değerlendirilmesi seramiğin kökeni ve etnik aidiyeti gibi tartışmaları da beraberinde getirmiştir⁸⁶. Bu kapsamda Tabal Ülkesi'nin tamamında yayılım gösteren söz konusu geleneğin Tabal'e özgü olduğu ifade edilmiş ve geleneğin "Tabal Boyalı Seramiği" şeklinde isimlendirilmesi önerilmiştir⁸⁷. Ancak Orta Demir Çağı'nda Geç Hitit Dönemi'nde karşımıza çıkan Tabal Ülkesi'nin, şehir krallıkları şeklindeki siyasi yapılanmasının merkezi üretim ve dağıtım modelleri içermemesi, bölgede seramik gelenekleri açısından birleştirici bir etnik kimliğin olmadığını düşündürmektedir. Bu düşünceyle birlikte Tabal Ülkesi'nin sınırlarını aşan yayılımı ile Orta Anadolu Bölgesi Demir Çağı boyalı seramik geleneklerinin, siyasi ve etnik kimliklerden uzak değerlendirilmesi gerektiği kabul edilmektedir⁸⁸. Bu bağlamda söz konusu geleneğin etnik ve siyasi yapılardan bağımsız olarak "Orta Anadolu Demir Çağı Boyalı Seramiği" veya ilk kez tespit edildiği yerleşim tabakasına bağlı olarak "Alişar-4 seramiği" olarak isimlendirilmesi önerileri⁸⁹ daha doğru yaklaşımlar olarak kabul edilmektedir⁹⁰.

Etnik aidiyet, isimlendirme gibi tartışmalar dışında Alişar-4 seramik geleneğinin kökeni ve tarihlendirilmesi üzerinde de pek çok farklı görüş sunulmuştur. Alişar-4 seramiğinin kökeni, silüet görünümlü stilize hayvan figürleri ile belirlenmeye çalışılmıştır. Söz konusu gelenek hakkında ilk çalışmaları yapan E. Akurgal, Samos'ta ele geçmiş bir

⁸³ Özkaya, 1995, 114-117.

⁸⁴ Hermann Genz, "Kızılırmak Bölgesi'nde Demir Çağı/The Iron Age in the Kızılırmak Region". *Friglerin Gizemli Uygarlığı/The Mysterious Civilization of the Phrygians*, Sivas, H. Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul, (2007): 133.

⁸⁵ Sams, 1974, 180-181; Kealhofer, vd., 2009, 282; Akçay, 2011, 153.

⁸⁶ G. Kenneth Sams, 1974; Fahri Işık, (1989). "Batı Uygarlığı'nın Kökeni, Erken Demir Çağı Doğu- Batı Kültür İlişkilerinde Anadolu", *Türk Arkeoloji Dergisi*, 28; Işık, F. "Karanlık Dönemi Aydınlığı ve Frig Sanatı'nın Anadolu'ya Üzerine", *Anadolu*, 24, (2003).

⁸⁷ Jacques C. Macqueen, *Hititler ve Hitit Çağında Anadolu*, E. Davutoğlu (Çev.), Ankara, (2001): 171.

⁸⁸ Akçay, 2011, 141, 154.

⁸⁹ Özgüç, 1971, 13.

⁹⁰ Akçay, 2011, 154.

parçadan yola çıkarak Alishar-4 silüet görünümlü stilize hayvan figürlerinin köklerini Grek Geç Geometrik Dönem seramik sanatına bağlamıştır⁹¹. Alishar-4 geleneğinin batı kökenli olduğunu ileri süren bu görüşün aksine birçok araştırmacı geleneğin öncülerini Yakın Doğu kültürlerinde aramıştır. K. Sams⁹², E. M. Bossert⁹³ ve köken konusunda yaptığı detaylı çalışması ile V. Özkaya⁹⁴ geleneğin ortaya çıkış şekli hakkında farklı yaklaşımlarda bulunsalar da köken için Kuzey Suriye'yi öne çıkarmışlardır. Geleneğin kökeni için Anadolu önerisini ön plana çıkaran L. Polacco ve H. Genz, Alishar-3 boyalı seramik geleneği ve Alishar-4 geleneği arasında bir bağ olabileceğini, geleneğin köklerinin Orta Anadolu Bölgesi'nde aranması gerektiğini belirtmişlerdir⁹⁵. A. Akçay, bu görüşün Alishar-3 ve Alishar-4 seramik gelenekleri arasında uzun bir zaman boşluğu olsa da göz ardı edilmemesi gerektiğini vurgulamıştır⁹⁶. H. Ergürer ise köken konusunda yapılmış çalışmalarını detaylı bir şekilde değerlendirdikten sonra Alishar-4 geleneğinin köken probleminin çözümü noktasında çalışmaların henüz yetersiz olduğunu ifade etmiştir⁹⁷. Son önerilerden birisi ise Ş. Dönmez tarafından yapılmış olup, Alishar-4 seramik geleneğinin kökeni konusunda, Oluz Höyük merkezli Orta Karadeniz/Amasya Bölgesi öne çıkarılmıştır⁹⁸.

Farklı köken önerileri dışında, Alishar-4 geleneğinin ortaya çıkışı hakkında MÖ 9. yüzyıl başları genel olarak kabul edilmiş olsa da, bu konu hakkında da pek çok farklı görüş ortaya sunulmuştur. von der Osten, Alishar'da geleneğin ortaya çıktığı 4cM tabakasını MÖ 11-9. yy aralığına tarihlendirmiştir⁹⁹. E. Akurgal ise Frig boyalı kaplarını temel alarak Alishar 4Cm evresinin başlangıcı için MÖ 775 önerisinde bulunmuştur¹⁰⁰. İki renkli boyama geleneği üzerinden bir değerlendirme yapan Opificius, Alishar 4bM tabakasında iki renk boyamanın ortaya çıktığını belirtmiş ve bu tabakayı Boğazköy II'nin 7 ve 8. evreleri ile çağdaş kabul etmiştir. 4bM tabakası için MÖ 785-725 aralığını önermiş, 4cM tabakası için, köken konusunda Kuzey Suriye önerilerinin çıkış noktasını oluşturan Kargamış-Yunus Nekropolü buluntularını referans göstererek MÖ 9. yüzyıl sonunu önermiştir¹⁰¹. Alishar tabakaları için yapılan öneriler dışında, Alishar-4 geleneğine ait çok sayıda örnek ele geçtiği Kültepe'de ilk

⁹¹ Akurgal, 1955, 33, Taf. H: 1

⁹² Sams, 1971, 331.

⁹³ Bossert, 2000, 51.

⁹⁴ Özkaya, 1995, 69.

⁹⁵ Luigi Polacco, "Topaklı'daki İtalyan Kazıları". *Anadolu*, 17, (1975): 29; Hermann Genz, 2004, 50.

⁹⁶ Akçay, 2011, 154.

⁹⁷ Hatice Ergürer, "Kımk Höyük Demir Çağ Boyalılarında Bezeme Geleneği", *OLBA*, XXIV, (2016): 120.

⁹⁸ Şevket Dönmez ve Fidane Abazoğlu, "Kızılırmak Havzası Demir Çağı Boya Bezekli Çanak-Çömlek Geleneğinin Kökeni Üzerine Düşünceler", *TÜBA-AR*, 23 (2018).

⁹⁹ von der Osten, 1937a, 339.

¹⁰⁰ Akurgal, 1955, 33, 111.

¹⁰¹ Ruth Opificius, "Altphrygische Keramik von Büyükkale (Boğazköy)", *MDOG*, 95, (1965): 84-87.

(eski) yapı katı, T. Özgüç tarafından MÖ 9-7. yüzyıl ortalarına tarihlenmiştir¹⁰². Maşat Höyük'te Alişar-4 geleneğine ait silüet görünümlü sivilize hayvan figürlü örneklerin görüldüğü III. yapı katı T. Özgüç tarafından MÖ 750-650/600 aralığına tarihlenmiştir¹⁰³. Kaman-Kalehöyük'te silüet görünümlü hayvan figürlü örnekler yalnızca IIc2-3 tabakasında görülmektedir. Söz konusu tabaka Matsumura tarafından MÖ 9-8. yüzyıl ortalarına tarihlendirilmiştir. IIc2-3 tabakasının hemen ardından gelen IIa6-IIc tabakasında söz konusu geleneğe ait örneklerin ele geçmemesi, stilin MÖ 800-750 aralığında görülmüş olabileceğini düşündürmüştür¹⁰⁴. Gordion yeni kronolojisine bağlı olarak revize edilmesi gereken bu tarihllemeler Ovaören-Yassıhöyük verileri ile uyuşmamaktadır. Sams, yeni veriler ışığında Alişar-4 geleneğine ait örneklerin ele geçtiği Erken Frig tabakasının başlangıcı ve geleneğin ortaya çıkışı için MÖ 9. yüzyıl sonunu önermektedir¹⁰⁵.

¹⁰² Özgüç, 1971, 24.

¹⁰³ Özgüç, 1982, 21-22.

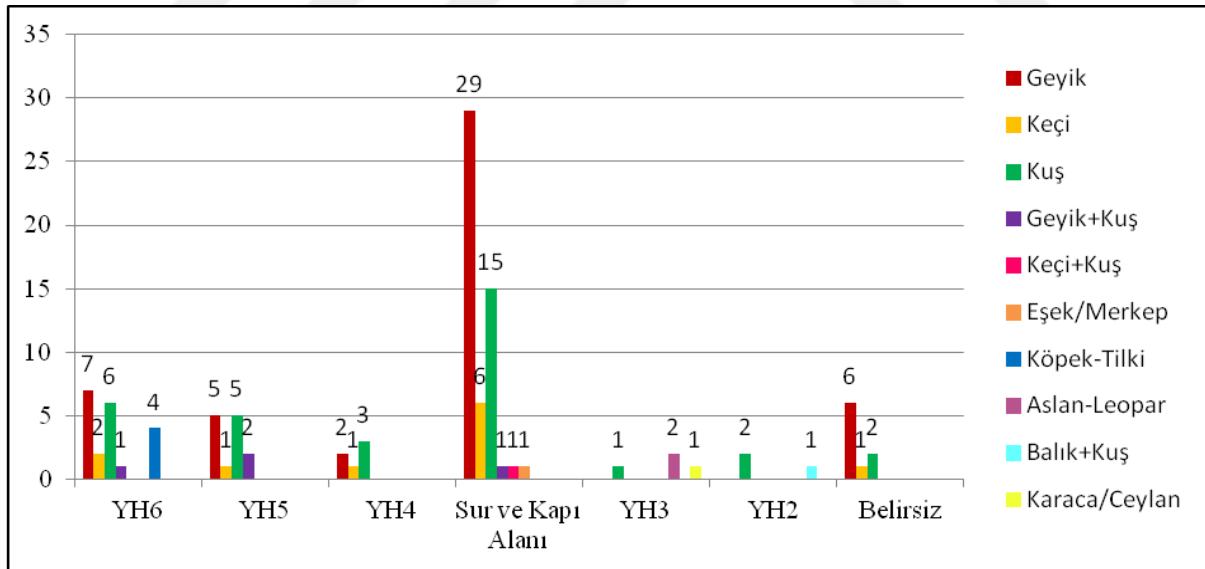
¹⁰⁴ Ergürer, 2016, 122.

¹⁰⁵ Sams, 2011, 73.

4. OVAÖREN – YASSIHÖYÜK DEMİR ÇAĞI HAYVAN FİGÜRLÜ SERAMİKLERİ

Bu çalışma kapsamında, Alishar-4 seramik geleneği içerisinde yer alan Ovaören-Yassihöyük'te 92 tanesi Orta Demir Çağı'nı temsil eden YH6-4, 7 tanesi Geç Demir Çağı'nı temsil eden YH3-2 tabakalarından ve 9 tanesi¹⁰⁶ karışık kontekst ya da yüzey buluntusu olarak ele geçmiş toplam 108 adet hayvan figürlü seramik parçası değerlendirilmeye alınmıştır (**EK-2**). Orta Demir Çağı'na tarihlenen hayvan figürleri arasında en yoğun grubu geyikler oluşturmaktadır (**EK-4**). Söz konusu dönem için sayısal anlamda en yoğun ikinci grubu oluşturan kuş figürleri, kuşların tür ve tipleri açısından oldukça zengin bir görünüm sunmaktadır (**EK-6**). Alishar-4 geleneği içerisinde geyiklerden sonra en yoğun karşımıza çıkan hayvan figürü olan keçilerse Yassihöyük'te sayısal anlamda az olsa da stilistik açıdan önemli özellikler sunmaktadır (**EK-5**). Söz konusu figürler dışında, Yassihöyük ODC'nın en erken evresini temsil eden YH6 tabakasından ele geçen eşek/merkep ve köpek/tilki figürleri (**EK-7**), söz konusu figürler için Alishar-4 geleneği içerisinde en erken örnekleri oluşturmaktadır. Orta Demir Çağı'na tarihlenen son gruplar ise geyik ile kuş ve keçi ile kuş figürlerinin bir arada görüldüğü örneklerdir (**EK-8**). Geç Demir Çağı tabakalarından (YH3-2) kuş (su kuşu), aslan-leopar, karaca/ceylan, ve kuş ile balık figürlerinin birlikte kullanıldığı örnekler ele geçmiştir (**EK-9**), (Şek. 4. 1.).

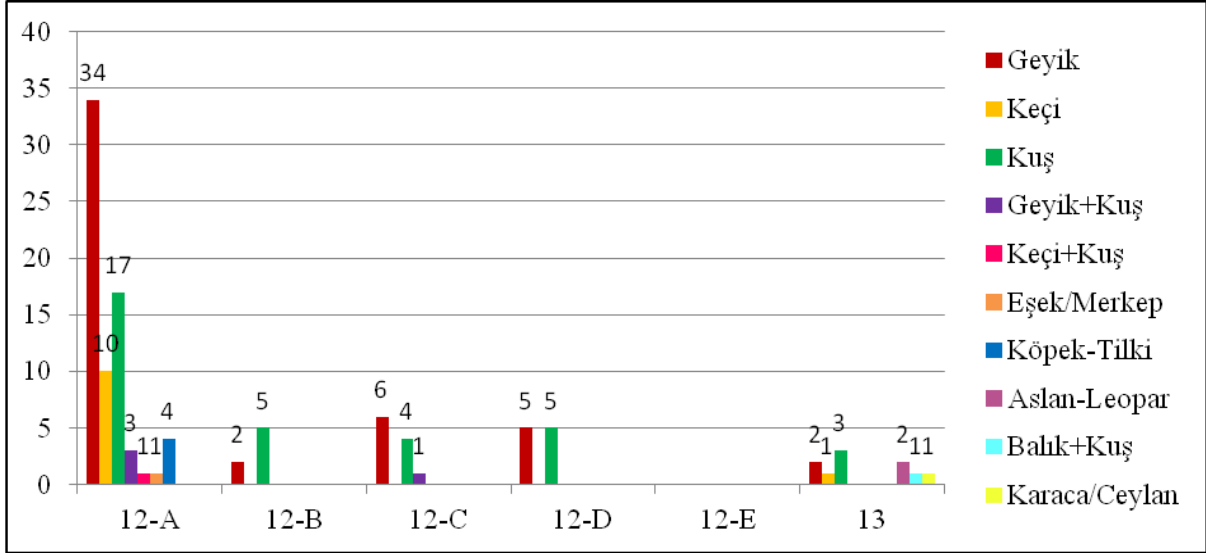

Şekil 4. 1. Hayvan figürlü seramiklerin tabakalara dağılımı.

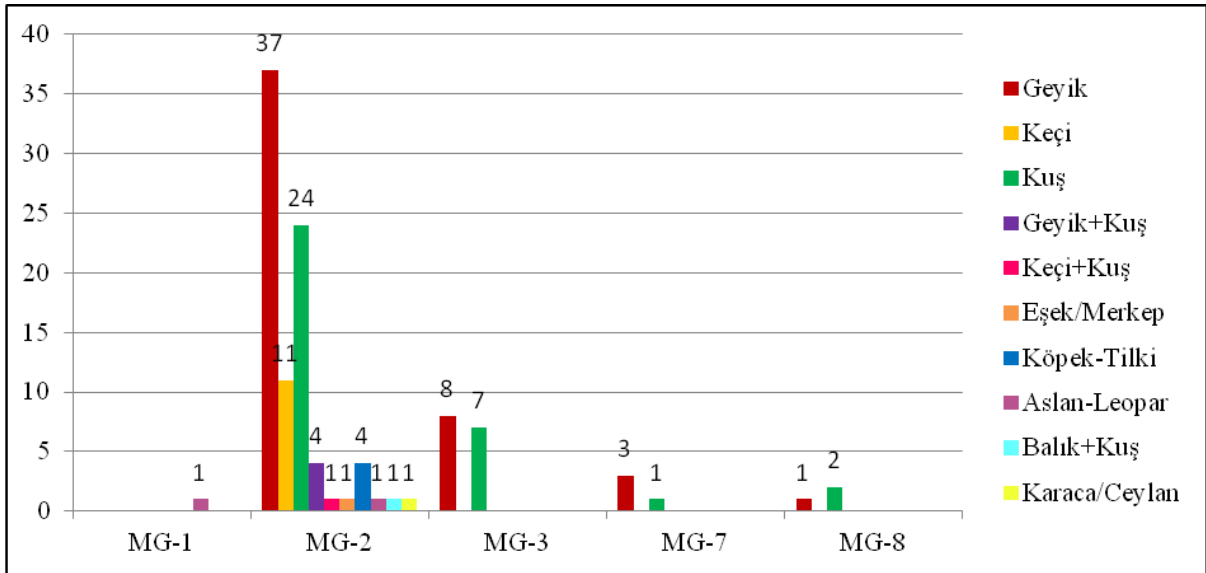
Ovaören-Yassihöyük hayvan figürlü seramikleri arasında Orta Demir Çağı'na tarihlenen örneklerin büyük çoğunluğunu (98 parça) monokrom (tek renk) boyalı örnekler

¹⁰⁶ Söz konusu parçalardan 1 tanesi GDC'na, 9 tanesi ODC'na tarihlenmiştir.

oluştururken, yalnızca 3 adet polikrom (çok renk) boyalı parça ele geçmiştir. Geç Demir Çağı'na tarihlenen örneklerin tamamı polikrom boyalıdır (8 parça). Monokrom boyalı örnekler arasında farklı tonlarda devetüyü astar üzerine kahverengi boyanın kullanıldığı örnekler en yoğun grubu oluşturmaktadır (Şek. 4. 2.). Söz konusu hayvan figürlü seramiklerin Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı mal grupları¹⁰⁷ içerisindeki dağılımına baktığımızda *Kahverengi Mal Grubu* öne çıkmaktadır (Şek. 4. 3.).

Şekil 4. 2. Hayvan figürlü seramiklerin renk gruplarına dağılımı.

Şekil 4. 3. Hayvan figürlü seramiklerin mal gruplarına dağılımı.

Ovaören-Yassihöyük hayvan figürlü seramiklerin karşılaştırılması başta Alishar olmak üzere, Alacahöyük, Boğazköy, Camihöyük, Çadır Höyük, Eskiypar, Gordion, Göllüdağ,

¹⁰⁷ Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı mal ve renk grupları hakkında detaylı bilgi için bkz: EK-9.

Kaman Kalehöyük, Kırşehir-Yassıhöyük, Kınık Höyük, Kültepe, Maşat Höyük, Porsuk Höyük, Sultanhanı, Suluca Karahöyük ve Uşaklı Höyük gibi Orta Anadolu Bölgesi'nin arkeolojik potansiyelini yansıtan Demir Çağı merkezleri ile yapılmıştır (**EK-1**), (**EK-3**).

4. 1. Orta Demir Çağı

4. 1. 1. Geyik Figürleri

Ovaören-Yassıhöyük'te, Orta Demir Çağı'na tarihlenen YH4-6 tabakalarından ele geçen geyik figürleri (**EK-4**), çoğunlukla kraterler ve çömlek gibi büyük boyutlu kap formlarına ait kalın cidarlı, kaba yapılı gövde parçaları üzerinde görülmektedir. Örneklerin büyük çoğunluğu monokrom (tek renk) boyalı olmakla birlikte, mal grupları içerisinde Orta Anadolu Demir Çağı seramik grupları literatüründe *Brown on Buff (BoB)* olarak da tanımlanan devetüyü üzeri kahverengi grup yoğunluktadır. Söz konusu grupta, kapların yüzey renkleri çoğunlukla kahverengi veya açık sarı devetüyü tonlarında, boya renkleri ise kahverengi ve tonlarındadır. *Red on Black (RoB)* olarak tanımlanan, kırmızı üzeri siyah boyanın kullanıldığı örnekler ise daha az sayıda karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışma kapsamında değerlendirilmeye alınan 49 adet geyik figürlü seramik parçasından yalnızca 2'si polikrom (çok renk) boyalıdır. Monokrom boyalı grup içerisinde, boya gelenekleri açısından, 36 adet seramik parçası Brown on Buff, 11 adet seramik parçası Red on Black grubun içerisinde yer almaktadır.

Ovaören-Yassıhöyük örnekleri için karşılaştırmada temel noktası olan Alishar ve Alishar-4 geleneğine ait örneklerin ele geçtiği tüm yerleşimlerde olduğu gibi, Ovaören geyik figürleri de anatomik açıdan birbirlerinden farklılık göstermektedir. Geyik figürleri, orantısız vücut yapıları (aşırı ince bel, oldukça iri sağrı) ile çoğu örnekte arka arkaya dizilmiş ve sağa doğru yönelmiş şekilde görülmektedir. Figürlerin çoğunda, Alishar örneklerinden farklı olarak, göz üçgen formda bir boşluk ile belirtilmiştir (**EK-4: 14, 15, 17**). Geyik figürleri arasında yalnızca bir örnekte göz boşluğu yuvarlak yapılmış, göz bebeği bir nokta şeklinde gösterilmiştir. (**EK-4: 11**). Alishar örneklerinin neredeyse tamamında figürlerin cinsiyeti gösterilirken, Ovaören'de yalnızca bir örnekte cinsiyet detayı işlenmiştir (**EK-4: 39**). Ovaören örneklerinde geyiklerin boynuz yapıları çoğunlukla aşağı doğru çatallı tek yay biçimli olsa da farklı boynuz yapısı ile dikkat çeken örnekler de vardır (**EK-4: 2, 14**). Kulaklar çoğunlukla geriye doğru iki paralel çizgi halinde, az sayıda örnekte ise yine geriye doğru içi boş iki üçgen formunda yapılmıştır. Burunlar hemen her örnekte benzer şekilde uzun ve sivri yapıdadır. Figürlerin düz bir zemine basar şekilde yapılan ayakları çoğunlukla düz bir çizgi şeklinde (tırnaksız), az sayıda örnekte ise çift tırnaklı şekilde yapılmıştır (**EK-4: 24, 45**). Sağrı kısmı

korunan örneklerden kuyrukların, çoğunlukla kısa ve aşağı doğru, küt yapılmış olduğu anlaşılmaktadır (**EK-4: 15, 29**). Figürlerin çevresinde doldurma motifi olarak kullanılan konsantrik daireler çoğunlukla iki halkalı, yalnızca bir örnekte üç halkalıdır (**EK-4: 28**).

Ovaören-Yassihöyük Orta Demir Çağı geyik figürlü seramiklerinin karşılaştırmaları, başta Alişar olmak üzere, Boğazköy, Gordion, Konya-Alaattintepe, Kültepe, Sultanhanı, Porsuk/Zeyve Höyük, Göllüdağ, Bolus-Aktepe, Maşat Höyük, Kayapınar, Yıldızeli-Argaz Höyük, Kınık Höyük, Çadır Höyük, Uşaklı Höyük, Nevşehir Camihöyük, Suluca Karahöyük, Kaman Kalehöyük ve Kırşehir-Yassihöyük gibi yerleşimlerden ele geçen silüet geyik figürlü seramikler¹⁰⁸ ile yapılmıştır (**EK-3**).

6. Tabaka Örnekleri

Ovaören-Yassihöyük’de Orta Demir Çağı’nın en erken evresini temsil eden 6. tabakaya ait örnekler arasında en iyi korunmuş durumda olan parça (**EK-10, Kat. 1**) monokrom boyalı (devetüyü üzeri kahverengi), makara kulplu bir kratere aittir. Krater kulpu üzerinde üç sıra bant ve aralarında kelebek motifleri, kulplar arasındaki metopta ise geyik figürü yer almaktadır. Kelebek motifli bu tip makara kulpun en yakın benzeri Porsuk’ta¹⁰⁹ bulunmaktadır. Porsuk’da III. tabakada bulunmuş olan bu örnek MÖ 8. yüzyıl ortalarına¹¹⁰ tarihlenirken Dupre bu kulp tipini Frig metal kaplarındakilerin bir taklidi olarak yorumlamıştır¹¹¹. Ovaören kelebek motifli kulp örneğinin diğer benzerleri Kaman-Kalehöyük¹¹², Maşathöyük¹¹³, Kınık Höyük’den¹¹⁴ bilinmektedir. Kaman-Kalehöyük örneği

¹⁰⁸ Alişar (Erich F. Schmidt, *The Alishar Hüyük, Seasons of 1928 and 1929, Part I*, The University of Chicago, (1932): Fig. 317, 322, 323; von der Osten, 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424, 458, 459, 460, 461, 462: 1-2, 4-6, 8-10, 12-17, Pl. II: 2, 4, Pl. X; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6a, 7a), Boğazköy (Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 83, 85) Boğazköy-Büyükale (Bossert, 2000, Taf. 9: 67-79, 81-82, 84, 86-89 Taf. 10: 90-95, 97-101, 104-110, 112-113, 115-116), Boğazköy-Büyükaya (Bossert, 2000, Taf. 10: 111, 114; Genz, 2000, Abb.7: 5-7; Genz, 2004, Taf. 50: 6, 66: 10, 68: 7, 69: 1, 74: 1-20) Bolus-Aktepe (Özgüç, 1978, Pl. 73: 1-3), Camihöyük (Akçay, 2011, Lev. 84-85), Çadır Höyük (Gorny, vd., 1995, Fig. 19/S, U; Genz, 2001, Fig. 3: 8-10), Göllüdağ (Tezcan, 1992, Res. 1-3), Gordion (Sams, 1994, Color Pl. III: Res. 186, Pl. 113, 126, 133: 1082, 1085, 1087, 1088), Hacıbektaş-Suluca Karahöyük (Veli Sevin, “MÖ I. Binyıl: Demir Çağı”, *Kapadokya* (Ed. M. Sözen). İstanbul, (1998): 188-189; Özdemir, 2016, Lev. III: 8-10, V: 6, VI: 1, IX: 1-3) Kaman Kalehöyük (Mori ve Omura, 1995, Fig. 12: 4; Omura, 1993, Res. 8: 4-5; Omura, 1996, Fig. 19: 5, 9, 11; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65) Kayapınar (Durbin, 1971, Pl. 6: 36), Kınık (D’alfonso vd., 2017, Fig. 8), Kırşehir-Yassihöyük (Omura, 2016, Fig. 47, 48), Konya-Alaattintepe (Akurgal, 1955, Taf. 21a; Bahar, 1999, Lev. 1:1), Kültepe (Akurgal, 1955, Taf. 6b; Özgüç, 1971, Res. 61, Pl. XXIV: 1, 3-7, 9; Özgüç, 1978, Pl. 79: 2, 4a-4c), Maşat Höyük (Özgüç, 1978, Pl. 80: 3, 6, 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4-Şek. 140, 70, 71: 1-2, 79: 1-2, 89: 4), Porsuk (Dupre, 1983, Pl. 92: 258-259, Pl. 97: 258-259), Sultanhanı (Emre, 1973, Res. 32), Yıldızeli-Argaz Höyük (Ökse, 1994, Res. 8), Yozgat-Uşaklı Höyük (Mazzoni, vd., 2017, Fig. 12).

¹⁰⁹ Dupre, 1983, Pl. 90: 236, 238.

¹¹⁰ Anne-Sophie Crespın, "Between Phrygia and Cilicia: The Porsuk Area at the Beginning of the Iron Age", *Anatolian Studies*, 49, (1999): 62.

¹¹¹ Dupre, 1983, 92, dipnot 98.

¹¹² Matsumura, 2005, Taf. 144 KL89-P18.

¹¹³ Özgüç, 1982, Pl. 63: 8.

silüet görünümlü hayvan motiflerinin karşımıza çıktığı, başlangıcı MÖ 9. yüzyıla önerilen Ilc2-3 tabakasından ele geçmiştir¹¹⁵. Maşat Höyük örneği MÖ 8. yüzyıl başlarına¹¹⁶ tarihlenirken, Kınık Höyük'te ele geçen örnek MÖ 11-9. yüzyıl aralığına tarihlenen V. tabakadan ele geçmiştir¹¹⁷. Benzer örnekleriyle uyumlu bir şekilde Ovaören örneği de MÖ 10. yüzyıl ortalarından 9. yüzyıl sonuna kadar devam eden YH6 tabakasından ele geçmiştir.

Ovaören örneğinde kulpun hemen yanındaki, iki dikey bant ve dalgalı hatlar ile oluşturulan metop içerisinde görülen geyik figürü öne doğru kavisli yapılmış boynuzu ile dikkat çekmektedir. Uzun sivri burunlu geyiğin gözü üçgenimsi formda bir boşluk, kulakları ise geriye doğru iki kısa çizgi şeklinde yapılmıştır. Ortak merkezleri nokta ile belirgin yapılmış iki halkalı konsantrik daireler doldurma motifi olarak kullanılmıştır. Diğer motifler ile oluşturduğu kompozisyon ve kap formu ile birlikte değerlendirildiğinde bu geyik motifinin söz konusu geleneğin en erken örneklerinden birisi olduğu anlaşılmaktadır. Ayakları düz çizgiye basar şekilde çift tırnaklı olarak gösterilmiş geyik figürünün en yakın benzerleri Boğazköy-Büyükale¹¹⁸ ve Büyükkaya'da¹¹⁹, Maşat Höyük¹²⁰ ve Hacıbektaş-Suluca Karahöyük'te¹²¹ görülmektedir.

Ovaören YH6 tabakasından ele geçmiş bir kratere ait kalın cidarlı gövde parçası üzerindeki diğer geyik figürü (**EK-10, Kat. 2**), kabın dil motifi ile bezeli boyun kısmı altındaki ikinci bezeme bandında yer almaktadır. Geyik figürünün yay biçimli boynuzundan her iki yöne uzanan boynuz çıkıntıları aşağı doğru çatalıdır. Devetüyü üzerine koyu kahverengi boya ile yapılmış geyiğin kulakları geriye doğru içi boş üçgen şeklindedir ve göz boşluğu yuvarlak formda yapılmıştır. Doldurma motifi olarak iki halkalı konsantrik daireler kullanılmıştır. Dil ve geyik motifinin birlikte kullanıldığı benzer örnekler, Alishar¹²², Göllüdağ¹²³ ve Kaman-Kalehöyük'ten¹²⁴ bilinmekle birlikte, Ovaören örneğindeki geyik, boynuz biçimi açısından farklı bir üslup oluşturmaktadır.

Söz konusu tabakadan ele geçen geyik figürlü bir diğer örnek (**EK-10, Kat. 3**) ince cidarlı bir çömlek parçası üzerinde yer almaktadır. Kulak detayı belirtilmemiş olan geyiğin

¹¹⁴ Ergürer, 2016, Fig. 4b.

¹¹⁵ Matsumura, 2005, 560.

¹¹⁶ Özgüç, 1982, 52.

¹¹⁷ Ergürer, 2016, 106.

¹¹⁸ Bossert, 2000, Taf. 9: 86.

¹¹⁹ Genz, 2000, Abb.7: 7; Genz, 2004, Taf. 81: e.

¹²⁰ Özgüç, 1982, Pl. 70: 4.

¹²¹ Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

¹²² Akurgal, 1955, Taf. 7a.

¹²³ Tezcan, 1992, Res. 3.

¹²⁴ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

göz boşluğu yuvarlak yapılmış, boynuzlar ise tek yay biçimli ve aşağı doğru çatallı olarak gösterilmiştir. Devetüyü üzeri kahverengi boya ile yapılmış figürün en yakın benzerleri, Alişar¹²⁵, Bolus-Aktepe¹²⁶, Kınık¹²⁷, Kültepe¹²⁸, Gordion¹²⁹ ve Göllüdağ'ın¹³⁰ Orta Demir Çağı tabakalarında karşımıza çıkmaktadır.

Devetüyü üzeri kahverengi boyalı bir diğer örnekte (**EK-10, Kat. 4**) geyik figürünün yalnızca aşağı doğru kısa çatalları bulunan yay biçimli boynuzu ve başının bir kısmı korunmuştur. Kulak ve göz detayı işlenmemiş figürün en yakın benzerleri, Alişar¹³¹, Boğazköy-Büyükale¹³² ve Büyükkaya¹³³, Bolus-Aktepe¹³⁴, Camihöyük¹³⁵, Maşathöyük¹³⁶, Göllüdağ¹³⁷, Kınık Höyük¹³⁸ ve Sulucakarahöyük'te¹³⁹ görülmektedir.

Söz konusu tabakadan ele geçen diğer örnekler, kaba hamurlu kraterlere ait gövde parçaları üzerinde yer almaktadır. Devetüyü üzerine kahverengi boya ile yapılan ilk örnekte (**EK-10, Kat. 5**) geyik olması muhtemel figürün sağrı kısmı korunmuştur. Gövdesi aşırı geriye yatık şekilde yapılan figürün arkasında ağ/kafes taramalı dörtgenler ile oluşturulmuş geometrik motifler ve iki halkalı konsantrik daireler yer almaktadır. Parça üzerinde korunduğu ölçüde vücut yapısı ile karşılaştırması yapılabilen figürün geriye aşırı yatık duruşu ile en yakın benzerleri, Alişar¹⁴⁰, Bolus-Aktepe¹⁴¹, Konya-Alaattin Tepe¹⁴², Kınık Höyük¹⁴³ ve Maşat Höyük'ün¹⁴⁴ Orta Demir Çağı tabakalarından bilinmektedir.

Kalın cidarlı ve kaba yapılı bir diğer seramik parçası üzerinde (**EK-10, Kat. 6**) vücudunun çok az bir kısmı korunmuş figürün geyik olduğu düşünülmektedir. Figürün önünde yine çok az bir kısmı korunmuş çok dallı/yapraklı bir ağaca ait olması muhtemel

¹²⁵ von der Osten, 1937a, Fig. 423, 424: e2299, e2300, 458: 1, 2, 4, 8, 10, 11, 459: 10,460: 1, 2, 3, 8, 11, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 7a;

¹²⁶ Özgüç, 1971, Lev. 73: 2.

¹²⁷ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8

¹²⁸ Özgüç, 1978, Lev. 79: 2, 80: 6.

¹²⁹ Sams, 1974, Color Pl. III: Res. 186, Pl. 126.

¹³⁰ Tezcan, 1992, Res. 1-2.

¹³¹ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a.

¹³² Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81.

¹³³ Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11.

¹³⁴ Özgüç, 1978: Lev. 73: 1, 2.

¹³⁵ Akçay, 2011, Lev. 85: 1.

¹³⁶ Özgüç, 1978, Lev. 80: 6, 10; Tahsin Özgüç, 1982, Pl. 69: 4,70: 1-3, 7, 11.

¹³⁷ Tezcan, 1992, Res. 1, 2.

¹³⁸ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

¹³⁹ Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

¹⁴⁰ von der Osten, 1937a, Fig. 423, Ekrem Akurgal, 1955, Taf. 2.

¹⁴¹ Özgüç, 1978, Pl. 73: 1.

¹⁴² Akurgal, 1955, Taf. 21a.

¹⁴³ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

¹⁴⁴ Özgüç, 1982, Pl 70: 9.

motif yer almaktadır. Ovaören örneğinin ağaç ve geyik figürünün birlikte görüldüğü en yakın benzerleri, Alişar¹⁴⁵, Gordion¹⁴⁶, Göllüdağ¹⁴⁷, Kaman-Kalehöyük¹⁴⁸ ve Maşat Höyük'ten¹⁴⁹ bilinmektedir.

Kaba hamurlu bir kratere ait olması muhtemel bir diğer gövde parçası üzerinde (**EK-10, Kat. 7**) devetüyü astar üzerine kahverengi boya ile yapılmış, yalnızca çift tırnaklı ayakları korunmuş geyik figürü yer almaktadır. En yakın benzerleri Alişar¹⁵⁰, Boğazköy-Büyükkale¹⁵¹ ve Büyükkaya'da¹⁵², Maşat Höyük¹⁵³, Kırşehir-Yassıhöyük¹⁵⁴ ve Hacıbektaş-Sulucakarahöyük'te¹⁵⁵ görülen çift tırnaklı geyik motifi önceden Gordion'un eski kronolojisine bağlı olarak MÖ 8. yüzyılın sonlarına tarihlenmiş olsa da söz konusu motifin daha erkene, MÖ 9. yüzyıl içlerine ait olması gerektiğini Ovaören buluntuları da desteklemektedir.

5. Tabaka Örnekleri

MÖ 8. yüzyıla tarihlenen YH5 tabakasında ele geçen, kırmızı üzeri siyah boya ile yapılmış kaba hamurlu bir kratere ait gövde parçası üzerinde (**EK-10, Kat. 8**) boyundan gövdeye geçen dil motifli ilk bezeme bantı altında geyik dizisi yer almaktadır. Göz boşluğu üçgen biçimde belirtilen geyiklerin uzun burunları sivri ve yukarı kıvrımlıdır. Geyiklerin çevresinde ve dil motifli bant içerisinde iki halkalı konsantrik daireler görülmektedir. Söz konusu geyik figürünün en yakın benzerleri, Alişar¹⁵⁶, Boğazköy¹⁵⁷, Boğazköy-Büyükkale¹⁵⁸ ve Büyükkaya¹⁵⁹, Bolus-Aktepe¹⁶⁰, Camihöyük¹⁶¹, Gordion¹⁶², Göllüdağ¹⁶³, Kınık Höyük¹⁶⁴, Kültepe¹⁶⁵ ve Maşat Höyük'te¹⁶⁶ karşımıza çıkmaktadır.

¹⁴⁵ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 459: 8, 13; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 7a.

¹⁴⁶ Sams, 1994, Pl. 126.

¹⁴⁷ Tezcan, 1992, Res. 3.

¹⁴⁸ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

¹⁴⁹ Özgüç, 1982, Lev. 70: 3.

¹⁵⁰ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8.

¹⁵¹ Bossert, 2000, Taf. 9: 86.

¹⁵² Genz, 2000, Abb.7: 7; Genz, 2004, Taf. 81: e.

¹⁵³ Özgüç, 1982, Pl. 70: 4.

¹⁵⁴ Omura, 2016, Fig. 47: 110070.

¹⁵⁵ Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

¹⁵⁶ von der Osten, 1937, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a.

¹⁵⁷ Bossert, 2000, Taf. 9: 83.

¹⁵⁸ Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81.

¹⁵⁹ Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11

¹⁶⁰ Özgüç, 1978, 73: 1, 2.

¹⁶¹ Akçay, 2011, Lev. 85: 1.

¹⁶² Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113.

¹⁶³ Tezcan, 1992, Res. 1-2.

¹⁶⁴ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

Aynı boyama geleneği (kırmızı üzeri siyah) içerisinde yer alan diğer örnekte (**EK-10, Kat. 9**) geyik figürünün yalnızca gövdesi korunmuştur. Silüet geyik üslubunun diğer örneklerine göre gövdesi daha orantılı ve dik duruşlu olarak gösterilmiş figürün ayakları düz bir çizgiye basar şekilde ve tırnaksız yapılmıştır. Bu geyik motifinin en yakın benzerleri, Alishar¹⁶⁷, Boğazköy-Büyükkaya¹⁶⁸, Göllüdağ¹⁶⁹ ve Kültepe'de¹⁷⁰ Orta Demir Çağı tabakalarında karşımıza çıkmaktadır.

Söz konusu tabakadan ele geçmiş, kırmızı üzeri siyah boya ile yapılmış son örnekte (**EK-10, Kat. 10**) geyik figürünün yalnızca düz çizgiye basar şekilde yapılmış çift tırnaklı ayakları korunmuştur. En yakın benzerleri Alishar¹⁷¹, Boğazköy-Büyükkale¹⁷² ve Büyükkaya'da¹⁷³, Maşat Höyük¹⁷⁴, Kırşehir-Yassihöyük¹⁷⁵ ve Hacıbektaş-Sulucakarahöyük'te¹⁷⁶ görülen figürün çevresinde doldurma motifi olarak iki halkalı konsantrik daireler kullanılmıştır.

Söz konusu tabakaya ait bir diğer geyik figürü (**EK-10, Kat. 11**) yine devetüyü astar üzerine kahverengi boya ile yapılmış, kaba hamurlu bir kratere ait gövde parçası üzerinde yer almaktadır. Boynuzu tek yay biçimli ve aşağı çatallı olan geyiğin diğer örneklerden farklı olarak gözü yuvarlak boşluk, gözbebeği ise nokta şeklinde belirtilmiştir. Bu geyik tasvirinin göz yapısı ile en yakın benzeri Porsuk Höyük'ün¹⁷⁷ Orta Demir Çağı'na tarihlenen III. tabakasında karşımıza çıkmaktadır.

YH5 tabakasına ait son parça üzerinde (**EK-10, Kat. 12**) baş, boynuz ya da ayak gibi detayları korunmamış figürün vücudu hafif geriye yatık şekilde yapılmıştır. Alishar-4 geleneği içerisinde korunmuşluk oranı ile oldukça fazla benzeri bulunan figür geyik olarak değerlendirilmiştir.

¹⁶⁵ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a.

¹⁶⁶ Özgüç, 1978, Pl. 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11.

¹⁶⁷ von der Osten, 1937a, Fig. 460: 12, 15, Akurgal, 1955, Taf. 4, 5.

¹⁶⁸ Genz, 2000, Abb. 7: 6; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 74: 11.

¹⁶⁹ Tezcan, 1992, Res. 2.

¹⁷⁰ Özgüç, 1978, Pl. 79: 2, 80: 1.

¹⁷¹ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8

¹⁷² Bossert, 2000, Taf. 9: 86.

¹⁷³ Genz, 2000, Abb.7: 7; Genz, 2004, Taf. 81: e.

¹⁷⁴ Özgüç, 1982, Pl. 70: 4.

¹⁷⁵ Omura, 2016, Fig. 47: 110070.

¹⁷⁶ Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

¹⁷⁷ Dupre, 1983, Pl 92: 258, Pl 97: 258.

4. Tabaka

Orta Demir Çağı'nın geç evresini temsil eden Ovaören YH4 tabakası, MÖ 7. yüzyıl başı ile MÖ 6. yüzyıl ortaları arasında tarihlenmektedir. Bu tabakaya ait ilk örnekte (**EK-10, Kat. 13**), gövdesinin sadece alt kısmı korunmuş ve ayakları düz çizgiye basar şekilde, çift tırnaklı olarak tasvir edilmiş bir geyik figürü bulunmaktadır. Baş kısmı korunmayan figürün en yakın benzerleri Alishar¹⁷⁸, Boğazköy-Büyükkale¹⁷⁹ ve Büyükkaya'da¹⁸⁰, Maşat Höyük¹⁸¹, Kırşehir-Yassıhöyük¹⁸² ve Hacıbektaş-Sulucakarahöyük'ten¹⁸³ bilinmektedir.

Bu tabakaya ait diğer parça (**EK-10, Kat. 14**), devetüyü üzerine kırmızı ve kahverengi boyanın kullanıldığı polikrom boyalı bir örnektir. Bu örnekte, üslup ve gelenek açısından bir bozulmanın yaşandığını ve söz konusu geyik figürünün, Alishar-4 geleneği içerisinde şimdilik Ovaören'deki en geç tarihli örnek olduğunu söylemek mümkündür. Doldurma motifi olarak kullanılan konsantrik daireler diğer örneklerde olduğu gibi iki halkalıdır. Figürün boynuz ve burun yapısı oldukça farklıdır. Alishar-4 geleneğinin geleneksel boynuz biçiminden farklı olarak başın üst kısmından yukarıya asimetric uzanan boynuzlar üzerinde birer boynuz çıkıntısı yer almaktadır. Hem ana boynuzlar ve hem de boynuz çıkıntıları üzerinde tarak diş biçiminde yukarıya dönük çatallar bulunmaktadır. Geyiğin ağız kısmı yine alışılmışın dışında yukarıya dönük ve açık biçimde belirtilmiş olup alt ve üst çene arasındaki çizgiler ise dişleri vurgulamaktadır. Göz boşluğu, daha erken tarihli örneklerdeki gibi üçgen şekilde belirtilmiş olsa da, gözün ağza yakın konumu farklılık yaratmaktadır. Geyik motifinin sağında bir panel içerisinde kafes motifi yer almaktadır. Farklı duruş biçimi ile özgünleşen bu geyik figürünün tam paralellere rastlanmamakla birlikte, kafes ve geyik motifinin birlikte kullanıldığı örneklere Alishar¹⁸⁴ ve Kınık Höyük'te¹⁸⁵ rastlanmaktadır.

Sur ve Kent Kapısı Çevresinden Ele Geçen Örnekler

Geç Hitit Dönemi Suru ve Kent Kapısı'nın tespit edildiği alanda mimari tabakalara bağlı olmaksızın ele geçen geyik figürlü seramik parçaları YH 6-5 tabakalarındaki MÖ 9-8. yüzyıl aralığına tarihlenen örnekler ile uyumludur. Bir kratere ait gövde parçası üzerinde (**EK-10, Kat. 15**), sık biçimde yerleştirilmiş iki halkalı konsantrik daireler ile birlikte arka

¹⁷⁸ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8.

¹⁷⁹ Bossert, 2000, Taf. 9: 86.

¹⁸⁰ Genz, 2000, Abb.7: 7; Genz, 2004, Taf. 81: e.

¹⁸¹ Özgüç, 1982, Pl. 70: 4.

¹⁸² Omura, 2016: Fig. 47: 110070.

¹⁸³ Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

¹⁸⁴ von der Osten, 1937a, Fig. 459: 5.

¹⁸⁵ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

arkaya duran iki geyik figürü görülmektedir. Kulakları geriye doğru, içi boş üçgenler şeklinde gösterilen geyiklerin boynuzları aşağı doğru çatallı ve yay biçimindedir. Kısa ve küt kuyruklu geyiklerin üzerindeki bantta biri kafes diğeri içi boyalı baklava dizisi yer almaktadır. Bu kompozisyonun en yakın benzerleri Alişar¹⁸⁶, Maşat Höyük¹⁸⁷ ve Göllüdağ'ın¹⁸⁸ MÖ 8. yüzyıla tarihlenen tabakalarında karşımıza çıkmaktadır.

İnce cidarlı diğeri bir seramik parçası üzerinde (**EK-10, Kat. 16**) Alişar-4 geleneği içerisinde geyik motifleri ile birlikte en sık kullanılan motiflerden biri olan şua/ışın motifi görülmektedir. Şua/ışın motifinin hemen altında iki paralel bant tarafından sınırlandırılmış alanda, biri kafes diğeri içi boyalı baklava dizisi yer almaktadır. Söz konusu parçada arka arkaya duran geyiklerin burunları uzun ve sivri olup göz boşlukları üçgen biçimindedir. Bu örneğin bezeme kompozisyonu açısından en yakın benzerleri Alişar¹⁸⁹, Boğazköy-Büyükale¹⁹⁰ ve Büyükkaya¹⁹¹, Göllüdağ¹⁹², Suluca Karahöyük¹⁹³ ve Maşat Höyük'ten¹⁹⁴ bilinmektedir.

Krater parçası üzerindeki bir diğeri geyik figürünün (**EK-10, Kat. 17**) boynuzu tek yay biçimli, aşağı doğru çatallıdır. Göz boşluğu üçgen biçimli olarak belirtilmiş geyiğin kulakları geriye doğru paralel iki çizgi şeklinde yapılmıştır. İki halkalı konsantrik dairelerin sık bir düzende kullanıldığı parça üzerinde, geyik figürünün üzerinde yer alan bantta çok az kısmı korunmuş baklava dizisi yer almaktadır. Geyik motifinin en yakın benzerleri Alişar¹⁹⁵, Boğazköy¹⁹⁶, Boğazköy-Büyükale¹⁹⁷ ve Büyükkaya¹⁹⁸, Kültepe¹⁹⁹, Bolus-Aktepe²⁰⁰, Gordion²⁰¹, Göllüdağ²⁰², Kınık Höyük²⁰³, Maşat Höyük²⁰⁴ ve Camihöyük'te²⁰⁵ karşımıza çıkmaktadır.

¹⁸⁶ von der Osten, 1937a, Fig. 424: e2299, 458: 2; Akurgal, 1955, Taf. 4, 5.

¹⁸⁷ Özgüç, 1982, Lev. 70: 10.

¹⁸⁸ Tezcan, 1992, Res. 1.

¹⁸⁹ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, e2300, 458: 2, 7, 462: 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5.

¹⁹⁰ Bossert, 2000, Taf. 9: 67-69.

¹⁹¹ Genz, 2004, Taf. 68: 7.

¹⁹² Tezcan, 1992, Res. 1-2.

¹⁹³ Özdemir, 2016, Lev. IX: 1.

¹⁹⁴ Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1, 2, 10.

¹⁹⁵ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a.

¹⁹⁶ Bossert, 2000, Taf. 9: 83.

¹⁹⁷ Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81.

¹⁹⁸ Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11.

¹⁹⁹ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a.

²⁰⁰ Özgüç, 1978, 73: 1, 2.

²⁰¹ Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113.

²⁰² Tezcan, 1992, Res. 1-2.

²⁰³ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²⁰⁴ Özgüç, 1978, Pl. 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11.

İnce cidarlı bir diğer parça üzerinde (**EK-10, Kat. 18**) arka arkaya yapılmış iki geyik figürü görülmektedir. Öndeki geyiğin sağrı kısmı korunmuş olup, kuyruğu kısa ve küt biçimlidir. Arkada yer alan geyiğin ise aşağı doğru çatallı boynuzunun çok az kısmı korunmuştur. Üçgen biçimli göz boşluğu, geriye yönelmiş iki paralel çizgi şeklinde belirtilen kulaklar ve düz bir çizgi üzerindeki tırnaksız ayaklar figürün diğer detaylarını oluşturmaktadır. Geyik figürünün benzerleri Alişar²⁰⁶, Boğazköy²⁰⁷, Boğazköy-Büyükale²⁰⁸ ve Büyükkaya²⁰⁹, Bolus-Aktepe²¹⁰, Camihöyük²¹¹, Gordion²¹², Göllüdağ²¹³, Kınık Höyük²¹⁴, Kültepe²¹⁵ ve Maşat Höyük'te²¹⁶ karşımıza çıkmaktadır.

Boya geleneği açısından daha az sayıda örnekle temsil edilen, kırmızı üzerine siyah boyalı (Black on Red) bir diğer parça üzerinde (**EK-10, Kat. 19**) aşağı doğru çatallı yay biçimli düzensiz boynuzlara sahip iki geyik figürü görülmektedir. Kabın boyun kısmına denk gelen ilk bantta dil motifi yer almaktadır. Uzun, sivri burunlu geyiklerden öndekinin baş kısmı korunmuş olup gözü yuvarlak bir boşluk şeklinde yapılmıştır. Doldurma motifi olan iki halkalı konsantrik daire motifleri parça üzerinde yoğun olarak kullanılmıştır. Dil motifi ve geyik figürünün birlikte kullanıldığı kompozisyon örgüsü, Alişar²¹⁷, Göllüdağ²¹⁸ ve Kaman-Kalehöyük'ten²¹⁹ de bilinmektedir. Benzer nitelikteki bir diğer parça üzerinde (**EK-10, Kat. 20**) boynuzları tek yay biçimli ve aşağı doğru çatallı yapılmış bir geyik figürü görülmektedir. Bu iki parça üzerindeki geyik figürlerinin yakın benzerleri, Alişar²²⁰, Boğazköy²²¹, Boğazköy-Büyükale²²² ve Büyükkaya²²³, Bolus-Aktepe²²⁴, Camihöyük²²⁵, Gordion²²⁶, Göllüdağ²²⁷,

²⁰⁵ Akçay, 2011, Lev. 85: 1.

²⁰⁶ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, 458: 1, 4, 8, 10, 11, 459: 10, 17, 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a.

²⁰⁷ Bossert, 2000, Taf. 9: 83.

²⁰⁸ Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81.

²⁰⁹ Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11

²¹⁰ Özgüç, 1978, 73: 1, 2.

²¹¹ Akçay, 2011, Lev. 85: 1.

²¹² Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113.

²¹³ Tezcan, 1992, Res. 1-2.

²¹⁴ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²¹⁵ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a.

²¹⁶ Özgüç, 1978, Pl. 80: 6, 10; Tahsin Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11.

²¹⁷ Akurgal, 1955, Taf. 7a.

²¹⁸ Tezcan, 1992, Res. 3

²¹⁹ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

²²⁰ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, 458: 1, 4, 8, 10, 11, 459: 10, 17, 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a.

²²¹ Bossert, 2000, Taf. 9: 83.

²²² Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81.

²²³ Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11

²²⁴ Özgüç, 1978, 73: 1, 2.

²²⁵ Akçay, 2011, Lev. 85: 1.

²²⁶ Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113.

²²⁷ Tezcan, 1992, Res. 1-2.

Kınık Höyük²²⁸, Kültepe²²⁹ ve Maşat Höyük'te²³⁰ karşımıza çıkmaktadır. Aynı boya geleneğinin (Black on Red) ince cidarlı, kaliteli örneklerinden olan bir diğer parça üzerinde geyik figürünün yalnızca aşağı doğru çatallı tek yay biçimli boynuzunun bir kısmı görülebilmektedir (**EK-10, Kat. 21**).

Geç Hitit Dönemi Suru ve Kent Kapısı alanından ele geçmiş kalın cidarlı bir seramik parçası üzerinde kırmızı üzerine koyu kahverengi boya ile yapılmış bir geyik figürü (**EK-10, Kat. 22**) bulunmaktadır. Vücudu aşırı şekilde geriye yatık tasvir edilmiş geyiğin ayakları düz bir çizgiye basar şekilde ve tırnaksız olarak gösterilmiştir. Yay motifi ile oluşturulmuş metop içerisinde yer alan geyik figürünün bu şekilde aşırı geriye yatık duruş pozisyonunda gösterilmiş benzer örnekleri, Alishar²³¹, Bolus-Aktepe²³², Konya-Alaattin Tepe²³³, Kınık Höyük²³⁴ ve Maşat Höyük'ün²³⁵ Orta Demir Çağı tabakalarından bilinmektedir.

Aynı kraterin farklı kısımlarına ait olduğu anlaşılan üç adet gövde parçası (**EK-10, Kat. 23, 24, 25**) üzerindeki geyiklerin düz zemine basan ayakları çift tırnaklı yapılmıştır. Kulak detayları belirtilmemiş figürlerin burunları diğer Ovaören örneklerine oranla daha kısa ve küt biçimlidir. Geyiklerin “V” biçimli boynuzları aşağı doğru çatallı olup diğer örneklerle göre daha basit biçimlidir. Kalın ve düzensiz bir halka ve içindeki noktadan oluşan doldurma motifleri karakteristik konsantrik daire motiflerine göre oldukça basit yapılmıştır. Devetüyü üzeri kahverengi boyalı (Brown on Buff) parçalar üzerindeki bu geyik figürlerinin en yakın benzerleri, Boğazköy-Büyükkale²³⁶, Büyükkaya²³⁷, Kırşehir-Yassıhöyük²³⁸ ve Maşat Höyük'te²³⁹ karşımıza çıkmaktadır.

Aynı alandan ele geçen iki örnek hem Alishar-4 geleneğinin karakteristik geyik figürlerinden hem de diğer Ovaören örneklerinden stilistik açıdan ayrılmaktadır. Kalın cidarlı bir kaba ait ilk parçada geyik figürü (**EK-10, Kat. 26**) sola yönelik tasvir edilmiştir. Ters “L” biçimli boynuzu ve bu boynuzdan yukarı doğru çıkan çatalları dışında, ağız ve burun şekli açısından da farklılık gösteren geyik figürünün diz kapakları (eklem yerleri) alışılmadık

²²⁸ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²²⁹ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a.

²³⁰ Özgüç, 1978, Pl. 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11.

²³¹ von der Osten, 1937a, Fig. 423, Akurgal, 1955, Taf. 2,

²³² Özgüç, 1978, Pl. 73: 1

²³³ Akurgal, 1955, Taf. 21a.

²³⁴ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²³⁵ Özgüç, 1982, Pl 70: 9.

²³⁶ Bossert, 2000, Taf. 9: 86.

²³⁷ Genz, 2000, Abb. 7: 7.

²³⁸ Omura, 2016, Fig. 47: 110070.

²³⁹ Özgüç, 1982, Pl. 70: 4

biçimde yarım yuvarlak ile vurgulanmıştır. Gelenek içerisindeki en yakın benzerleri Alişar²⁴⁰, Maşat Höyük²⁴¹ ve Suluca Karahöyük'ten²⁴² bilinen geç tarihli örnekler olması Ovaören örneğinin de daha geç bir evreye (olasılıkla MÖ 8. yüzyıl sonu) ait olabileceğini göstermektedir.

Stilistik açıdan farklı olan ikinci parça üzerinde (**EK-10, Kat. 27**) geyik figürünün gözü belirtilmemiş, baş ve burun daha küçük boyutlu yapılmıştır. Parça üzerinde arka arkaya duran iki geyikten önde yer alanın yalnızca sağrısı korunmuştur ve sivri uçlu, yukarı kıvrımlı kısa kuyruk dışında bir detay görülememektedir. Arkada yer alan geyiğin kulakları çoğu örnekte olduğu gibi geriye doğru iki paralel çizgi şeklinde yapılmıştır. Tek yay biçimli ve aşağı çatallı boynuzun çatalları düzensiz çizgilerle vurgulanmıştır. Krem astar üzerine kahverengi boya ile yapılan figürün en yakın benzeri Maşat Höyük'te²⁴³ karşımıza çıkmaktadır.

Bu alanda ele geçen tek polikrom boyalı parça üzerinde (**EK-10, Kat. 28**), tırnaksız ayakları düz zemine basan bir geyik ve doldurma motifi olarak üç halkalı konsantrik daireler görülmektedir. Bezeme kompozisyonu açısından bu parçanın en yakın benzerleri, Bolus-Aktepe²⁴⁴, Gordion²⁴⁵, Kültepe²⁴⁶, Maşat Höyük²⁴⁷, Porsuk²⁴⁸, Yozgat-Uşaklı'da²⁴⁹ karşımıza çıkmaktadır. Üç halkalı konsantrik daire motifinin Ovaören Orta Demir Çağı'nın daha geç aşamalarında karşımıza çıkan bir gelenek olması nedeniyle bu parçanın MÖ 8. yüzyıl sonu ile MÖ 7. yüzyıl başlarına tarihlendirilmesi mümkündür.

Söz konusu alandan ele geçen bir diğer parça üzerinde görülen geyik figürünün yalnızca sağrısı ve aşağı doğru çatalları görülebilen boynuzunun çok az bir kısmı korunmuştur (**EK-10, Kat. 29**). Devetüyü üzeri açık kahve boyalı parça üzerinde üstte iki sıra ince bant bezeme altında görülen geyiğin kuyruğu kısa ve küt yapılmıştır. En yakın benzerleri, Alişar²⁵⁰, Boğazköy²⁵¹, Boğazköy-Büyükale²⁵² ve Büyükkaya²⁵³, Kültepe²⁵⁴, Bolus-

²⁴⁰ von der Osten, 1937a, Fig. 460: 14.

²⁴¹ Özgüç, 1982, Lev. 70: 3

²⁴² Özdemir, 2016, Lev. VI: 1.

²⁴³ Özgüç, 1978, Pl. 80: 10.

²⁴⁴ Özgüç, 1978, Pl. 73: 3.

²⁴⁵ Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113,

²⁴⁶ Özgüç, 1971, Pl. XXIV: 1, 4-7, Özgüç, 1978, Pl. 80: 4

²⁴⁷ Özgüç, 1982, Pl. 79: 2.

²⁴⁸ Dupre, 1983, Pl. 92: 259, Pl. 97: 259.

²⁴⁹ Mazzoni vd., 2017, Fig. 12.

²⁵⁰ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a.

²⁵¹ Bossert, 2000, Taf. 9: 83.

²⁵² Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81.

Aktepe²⁵⁵, Gordion²⁵⁶, Göllüdağ²⁵⁷, Kınık Höyük²⁵⁸, Maşat Höyük²⁵⁹ ve Camihöyük'te²⁶⁰ karşımıza çıkan geyik figürünün hemen arkasında Alişar²⁶¹, Gordion²⁶², Göllüdağ²⁶³, Kaman-Kalehöyük²⁶⁴ ve Maşat Höyük'ten²⁶⁵ bilinen dallarından aşağı doğru çatallar sarkan bir ağaç motifi yer almaktadır.

Bu alandan ele geçen diğer parçalar üzerinde görülen, başları ya da boynuzları gibi belirleyici anatomik detayları korunmamış figürler geyik figürü olarak değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme yapılırken söz konusu figürler vücut yapıları açısından keçi figürleri ile büyük farklılıklar sunmasa da Alişar-4 geleneğinde geyik figürünün keçi figürüne oranla yoğunluğu göz önüne alınmıştır.

Bu kapsamda değerlendirilen parçalardan ilki üzerinde orantısız gövdeli bir geyik figürü (**EK-10, Kat. 30**) yer almaktadır. Boynuzları korunmamış geyiğin kulakları geriye doğru içi boş üçgen şeklinde yapılmıştır. Göz boşluğu da üçgen şeklinde yapılan figürün çevresinde küçük boyutlu, düzensiz yapılmış iki halkalı konsantrik daireler yer almaktadır. Geriye yatık vücut duruşu ile bu örneğin en yakın benzerleri, Boğazköy-Büyükkale²⁶⁶, Kınık²⁶⁷ ve Maşat Höyük'te²⁶⁸ karşımıza çıkmaktadır. Diğer bir parça üzerinde sola doğru yönelmiş geyik figürünün (**EK-10, Kat. 31**) düz çizgiye basan ayakları tırnaksız şekilde yapılmıştır. Figürün solunda dikey bir panel içerisinde kafes motifi görülmektedir. Ovaören'de Erken Demir Çağı'nın son tabakasına (YH7) ait örneklerden de bildiğimiz dikey panel içerisindeki kafes motifi, Orta Demir Çağı'nın erken evresine ait örneklerde daha sık karşımıza çıkmaktadır. Taramalı kafes ve geyik motifinin bir arada kullanıldığı benzer örnekler Alişar²⁶⁹ ve Kınık'ta²⁷⁰ da karşımıza çıkmaktadır.

²⁵³ Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11

²⁵⁴ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a.

²⁵⁵ Özgüç, 1978, 73: 1, 2.

²⁵⁶ Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113.

²⁵⁷ Tezcan, 1992, Res. 1-2.

²⁵⁸ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²⁵⁹ Özgüç, 1978, Pl. 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11.

²⁶⁰ Akçay, 2011, Lev. 85: 1.

²⁶¹ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 459: 8, 13; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 7a.

²⁶² Sams, 1994, Pl. 126.

²⁶³ Tezcan, 1992, Res. 3.

²⁶⁴ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

²⁶⁵ Özgüç, 1982, Lev. 70: 3.

²⁶⁶ Bossert, 2000, Taf. 9: 82, 88

²⁶⁷ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²⁶⁸ Özgüç, 1982, Pl. 70: 5.

²⁶⁹ von der Osten, 1937a, Fig. 459: 5.

²⁷⁰ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

Bu alandan ele geçmiş bir diğer parça üzerinde (**EK-10, Kat. 32**) arka arkaya duran iki geyik görülürken, diğer bir parça üzerinde (**EK-10, Kat. 33**) önde sadece sağrısı korunmuş bir geyik ve arkasında sadece ön ayakları korunmuş ikinci geyik figürü görülebilmektedir. Tırnaksız yapılmış ayakları düz çizgiye basan geyiklerin çevresinde iki halkalı konsantrik daireler yer almaktadır. Krem astar üzerine kahverengi boya ile yapılmış figürlerin en yakın benzerleri Alişar²⁷¹, Boğazköy-Büyükale²⁷² ve Büyükkaya²⁷³, Kültepe²⁷⁴, Maşathöyük²⁷⁵, Kaman-Kalehöyük²⁷⁶, Gordion²⁷⁷, Göllüdağ²⁷⁸ ve Bolus-Aktepe'den²⁷⁹ bilinmektedir.

Kırmızı üzerine siyah boyalı bir diğer parça üzerinde, aşağı doğru kısa ve sivri kuyruk yapısı ile geyik olarak değerlendirilen bir figür yer almaktadır (**EK-10, Kat. 34**). Söz konusu parça üzerinde üstte iki ince bant bezeme altında yer alan figürün çevresinde iki halkalı konsantrik daireler sık bir biçimde kullanılmıştır. Vücudunun aşırı geriye yatık şekilde durduğu anlaşılan figürün en yakın benzerleri, Alişar²⁸⁰, Bolus-Aktepe²⁸¹, Konya-Alaattin Tepe²⁸², Kınık Höyük²⁸³ ve Maşat Höyük'ün²⁸⁴ Orta Demir Çağı tabakalarından bilinmektedir.

Bu alandan, benzer şekilde yalnızca sağrı kısmı korunmuş, ancak gerek kuyruk yapıları gerekse duruşları ile geyik olarak değerlendirilmesi gereken 4 parça daha ele geçmiştir (**EK-10, Kat. 35, 36, 37, 38**). Söz konusu figürlerin en yakın benzerleri, Alişar²⁸⁵, Boğazköy²⁸⁶, Boğazköy-Büyükale²⁸⁷ ve Büyükkaya²⁸⁸, Kültepe²⁸⁹, Bolus-Aktepe²⁹⁰, Gordion²⁹¹, Göllüdağ²⁹², Kınık Höyük²⁹³, Maşat Höyük²⁹⁴ ve Camihöyük²⁹⁵ gibi pek çok yerleşimden bilinmektedir.

²⁷¹ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 458: 7, 9, 459: 3, 7, 460: 15, 462:9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 3-6.

²⁷² Bossert, 2000, Taf. 9: 84, 88.

²⁷³ Bossert, 2000, Taf. 10: 106; Genz, 2000, Abb. 7: 6; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7, 74: 1, 5, 6, 9, 10.

²⁷⁴ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a.

²⁷⁵ Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1, 5, 6, 11.

²⁷⁶ Omura, 1993, Res. 8: 4.

²⁷⁷ Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1085.

²⁷⁸ Tezcan, 1992, Res. 1-2.

²⁷⁹ Özgüç, 1978, Pl. 73: 1.

²⁸⁰ von der Osten, 1937a, Fig. 423, Akurgal, 1955, Taf. 2.

²⁸¹ Özgüç, 1978, Pl. 73: 1.

²⁸² Akurgal, 1955, Taf. 21a.

²⁸³ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²⁸⁴ Özgüç, 1982, Pl 70: 9.

²⁸⁵ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a.

²⁸⁶ Bossert, 2000, Taf. 9: 83.

²⁸⁷ Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81.

²⁸⁸ Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11

²⁸⁹ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a.

²⁹⁰ Özgüç, 1978, Pl. 73: 1, 2.

²⁹¹ Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113.

Benzer durumda olan bir diğ er parça üzerinde görülen figür (**EK-10, Kat. 39**) cinsiyet detayının vurgulanışı ile diğ er örneklerden farklılık göstermektedir. Kırmızı üzeri koyu kahverengi boyalı figürün cinsiyet detayının aynı şekilde belirtildiğ i en yakın benzerleri, Aliş ar²⁹⁶, Boğ azköy-Büyük kale²⁹⁷ ve Büyük kaya²⁹⁸, Bolus-Aktepe²⁹⁹, Gordion³⁰⁰, Göllü dağ³⁰¹ ve Yıldızeli-Argaz Höyük'ten³⁰² bilinmektedir.

Bir diğ er figür ise kalın cidarlı bir gövde parçası üzerinde karş ımıza çıkmaktadır (**EK-10, Kat. 40**). Devetüyü üzerine kahverengi boyalı parça üzerinde görülen figürün, dü z bir zemine basar şekilde yapılmış ayakları çift tırnaklıdır. Bu yönüyle figürün en yakın benzerleri Aliş ar³⁰³, Boğ azköy-Büyük kale³⁰⁴ ve Büyük kaya'da³⁰⁵, Maş at Höyük³⁰⁶, Kırş ehir-Yassihöyük³⁰⁷ ve Suluca Karahöyük'te³⁰⁸ karş ımıza çıkmaktadır.

Bu alandan ele geç en üzerinde geyik olması muhtemel figürler bulunan diğ er parçaların tamamı (**EK-10, Kat. 41, 42, 43**) devetüyü üzerine kahverengi boyalıdır. Parçalar üzerinde figürlerin yalnızca dü z zemine basar şekilde tek tırnaklı yapılmış ayakları görülmektedir.

Tabakası Belirsizler

Bu ç alış ma kapsamında, gerek karış ık kontekst gerekse yüzey buluntusu olarak ele geç en ancak stilistik açıdan önemli özellikler gösteren 6 adet parça daha değ erlendirmeye alınmıştır. Bu parçalardan ilki, hem hamur hem de bezeme stili ile Ovaören örneklerinden farklı özellikler sunmaktadır (**EK-10, Kat. 44**). Üzerinde arka arkaya iki geyik figürü yer alan parça oldukça kaliteli bir hamura sahip ve iyi piş irilmiştir. Figürlerden önde yer alanın yalnızca sağ rısı korunmuş olmakla birlikte kuyruğ un kısa ve aş ağı doğ ru yapıldığı görülmektedir. Arkada yer alan ve baş kısmı korunan figürün tek yay biçimli boynuzu aş ağı

²⁹² Tezcan, 1992, Res. 1-2.

²⁹³ D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

²⁹⁴ Özgüç, 1978, Pl. 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11.

²⁹⁵ Akçay, 2011, Lev. 85: 1.

²⁹⁶ von der Osten, 1937, Fig. 458: 7, 9, 460: 10, 11, 14; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5.

²⁹⁷ Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 115.

²⁹⁸ Genz, 2004, Taf. 66: 10.

²⁹⁹ Özgüç, 1978, Pl. 73: 1.

³⁰⁰ Sams, 1994, Pl. 126.

³⁰¹ Tezcan, 1992, Res. 1.

³⁰² Ökse, 1994, Res. 7.

³⁰³ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Ekrem Akurgal, 1955, Taf. 8.

³⁰⁴ Bossert, 2000, Taf. 9: 86.

³⁰⁵ Genz, 2000, Abb.7: 7; Genz, 2004, Taf. 81: e.

³⁰⁶ Özgüç, 1982, Pl. 70: 4.

³⁰⁷ Omura, 2016, Fig. 47: 110070.

³⁰⁸ Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

doğru çatallıdır. Güz boşluğu belirtmemiş figürün burnu uzun ve sivri yapılmıştır. Kulakları geriye doğru iki paralel çizgi ile belirtilen figür daha çok Alişar örnekleri³⁰⁹ ile benzerlik sunmaktadır. Alişar dışında en yakın benzerleri, Boğazköy-Büyük kale³¹⁰ ve Büyük kaya³¹¹, Bolus-Aktepe³¹², Gordion³¹³, Göllüdađ³¹⁴, Kültepe³¹⁵ ve Maşat Höyük'te³¹⁶ karşımıza çıkan parçanın tüm özellikleri göz önüne alındığında ithal olabileceği düşünölmektedir.

Bir diğer parça üzerinde vücudu geriye doğru yatık şekilde yapılmış, baş kısmı korunmamış geyik figürü yer almaktadır (**EK-10, Kat. 45**). Kırmızı üzeri siyah boya ile yapılmış figürün düz bir zemine basar şekilde yapılmış ayakları çift tırnaklıdır. Doldurma motifi olarak kullanılan konsantrik daireler iki halkalı ve düzensiz yapıdadır. Çift tırnaklı ayakları ile figürün en yakın benzerleri, Aliřar³¹⁷, Boğazköy-Büyük kale³¹⁸ ve Büyük kaya'da³¹⁹, Maşat Höyük³²⁰, Kırşehir-Yassıhöyük³²¹ ve Suluca Karahöyük'ten³²² bilinmektedir.

Bu başlık altında değerlendirmeye alınan son 4 parça üzerinde yalnızca ayak kısımları korunmuş geyik olması muhtemel figürler yer almaktadır. Bir kratere ait olması muhtemel ilk parçada (**EK-10, Kat. 46**) figürün korunan tek ayağının altında, Alişar-4 geleneğinde kap üzerinde bezemeyi sınırlandırmak için kulpların bitimine denk gelecek şekilde yapılan kabartma bant bezeme yer almaktadır. Benzer şekilde ayakları çift tırnaklı bir diğer figür, kırmızı üzerine kahverengi boya ile yapılmıştır (**EK-10, Kat. 47**). Ayakları tek tırnaklı yapılmış figürlerden ilki (**EK-10, Kat. 48**) kalın cidarlı bir gövde parçası üzerinde yer almaktadır. Parça üzerinde doldurma motifi olarak iki halkalı, düzensiz konsantrik daireler kullanılmıştır. Değerlendirmeye alınan son parça üzerinde düz bir zemine basan ayakları tek tırnaklı yapılmış, geyik olması muhtemel figürün önünde çok dallı ağaç motifi yer almaktadır (**EK-10, Kat. 49**). Ağaca yönelmiş şekilde yapılan geyik figürünün en yakın benzerleri,

³⁰⁹ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e1113, e2229, e2300, e2319, 458: 1, 11, 459: 1, 2, 3, 4, 6; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 4, 5.

³¹⁰ Bossert, 2000, Taf. 10: 105.

³¹¹ Genz, 2004, Taf. 68: 7.

³¹² Özgüç, 1978, Pl. 73: 1.

³¹³ Sams, 1994, Pl. 113.

³¹⁴ Tezcan, 1992, Res. 1-2.

³¹⁵ Özgüç, 1978, Pl. 79: 4a, Pl. 80: 10.

³¹⁶ Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, Pl. 70: 1-3, 11.

³¹⁷ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8.

³¹⁸ Bossert, 2000, Taf. 9: 86.

³¹⁹ Genz, 2000, Abb.7: 7; Genz, 2004, Taf. 81: e.

³²⁰ Özgüç, 1982, Pl. 70: 4.

³²¹ Omura, 2016, Fig. 47: 110070.

³²² Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

Alişar³²³, Gordion³²⁴, Göllüdağ³²⁵, Kaman-Kalehöyük³²⁶ ve Maşat Höyük³²⁷ gibi pek çok yerleşimden bilinmektedir.

4. 1. 2. Keçi Figürleri

Ovaören-Yassihöyük'te, Orta Demir Çağı'na tarihlenen YH4-6 tabakalarından ele geçen keçi figürleri geyik figürlerinde olduğu gibi, çoğunlukla kraterler ve çömlek gibi büyük boyutlu kap formlarına ait kalın cidarlı, kaba yapılı gövde parçaları üzerinde görülmektedir (**EK-5**). Bu çalışma kapsamında yalnızca 1 adedi polikrom geri kalanı monokrom olmak üzere toplam 11 keçi figürlü seramik parçası değerlendirmeye alınmıştır. Monokrom boyalı parçaların tamamı değişen tonlarda devetüyü üzeri kahverengi (*BoB*) boyalıdır.

Vücut yapıları geyik figürleriyle büyük oranda benzerlikler sunan keçi figürlerinin, boynuz yapıları, farklı özellikler sunan iki örnek dışında (**EK-5: 58, 60**), geriye doğru paralel iki yay şeklinde yapılmıştır. Vücudun işleniş biçimi büyük oranda aynı olmakla birlikte, keçi figürleri arasında bacaklarda eklem yerleri yuvarlak hatlarla belirtilen ve aynı kaba ait olduğu anlaşılan iki örnek dikkat çekmektedir (**EK-5: 55, 56**). Geyik figürlerinden farklı olarak, keçilerin kuyrukları çoğunlukla yukarı doğru sivri şekilde yapılmıştır. İki örnekte figürlerin çenelerinin altında kısa iki dalgalı çizgi şeklinde yapılmış, cinsiyeti belirten sakalları görülmektedir (**EK-5: 51, 59**). figürlerinde olduğu gibi gözler çoğunlukla üçgen formda boş bırakılarak belirtilmiş, kulaklar içi boş üçgen veya geriye iki paralel çizgi şeklinde yapılmıştır.

Ovaören Demir Çağı keçi figürlü seramiklerinin karşılaştırmaları başta Alişar olmak üzere, Boğazköy, Gordion, Maşat Höyük, Camihöyük, Çadır Höyük, Kaman Kalehöyük Kırşehir-Yassihöyük ve Suluca Karahöyük, gibi yerleşimlerden ele geçen keçi figürlü seramikler³²⁸ ile yapılmıştır.

6. Tabaka

Ovaören-Yassihöyük'de Orta Demir Çağı'nın erken evresini temsil eden ve MÖ 10. yüzyıl ortalarından 9. yüzyıl sonuna kadar devam eden YH6 tabakasından ele geçmiş keçi

³²³ von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 459: 8, 13; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 7a.

³²⁴ Sams, 1994, Pl. 126.

³²⁵ Tezcan, 1992, Res. 3.

³²⁶ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

³²⁷ Özgüç, 1982, Lev. 70: 3.

³²⁸ Alişar (von der Osten, 1937a, Fig. 410: e1343, 422: c1693, 461: 5, 6, 7, 14, 462: 2, 4, 6, 8, 13, 14, 15, 16, Pl II: 1; Akurgal, 1955, Taf. 3a), Boğazköy (Bossert, 2000, Taf. 10: 96), Boğazköy - Büyükkale (Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 94, 95, 97, 98, 104, 108, 113), Boğazköy - Büyükkaya (Genz, 2000, Abb. 7: 5, Abb. 14; Genz, 2004, Taf. 50: 6 (Taf. 78: f ve 84: a), 69: 1, 74: 16), Camihöyük (Akçay, 2011, Lev. 84: 7), Çadır Höyük (Genz, 2001, Fig. 3: 10), Gordion (Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082, 1087), Kaman-Kalehöyük (Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65), Kırşehir Yassihöyük (Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110070, 110152), Maşat Höyük (Özgüç, 1978, Pl. 80: 3, 7; Özgüç, 1982, Lev. 79: 1, Şek. 163), Suluca Karahöyük (Özdemir, 2016, Lev. V: 6, IX: 5).

figürlerinden ilki, bir kratere ait gövde parçası üzerinde yer almaktadır (**EK-10, Kat. 50**). Devetüyü üzerine açık kahverengi boya ile yapılmış keçinin oldukça orantısız (aşırı ince bel, geniş sağrı) gövdesinin altında çok dallı bir bitki motifi bulunmaktadır Figürün baş kısmı tam olarak korunmamış olsa da boynuzların geriye doğru iki geniş yay biçiminde, sağrı üzerine kadar uzandığı görülmektedir. Ayaklar düz bir çizgiye basar şekilde tırnaksız, kulaklar geriye doğru üçgen formda yapılmıştır. Geleneğin erken evre örneklerinden olan keçi figürünün oldukça büyük boyutlu boynuz yapısı ile en yakın benzerleri, Alişar³²⁹, Maşat Höyük³³⁰, Gordion³³¹ ve Suluca Karahöyük'te³³² karşımıza çıkmaktadır. Ovaören örneğinin bezeme kompozisyonu açısından en yakın benzeri, Maşat Höyük'te³³³ II. yapı katının MÖ. 7 yüzyıl sonuna tarihlenen eski safhasına ait bir enkazdan ele geçmiştir. Krem astar üzerine siyah ve kırmızı boya ile yapılmış Maşat Höyük örneği, figürün boynuzları korunmamış olmakla birlikte geyik figürü olarak değerlendirilmiştir.

Söz konusu tabakadan ele geçen bir çömlek parçası üzerinde, boyundan gövdeye doğru geçen bantta arka arkaya iki keçi figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 51**). Devetüyü üzerine koyu kahverengi boya ile yapılmış figürlerden önde yer alanın yalnızca sağrısının bir kısmı korunmuştur. Hemen arkasında yer alan ve büyük oranda korunmuş olan diğer keçi figürünün boynuzları geriye doğru yay biçimli yapılmıştır. Üçgen göz boşluğu, içi boş üçgen formda yapılmış kulaklar ve uzun sivri burun yapısı gibi anatomik detaylar ile geyik figürleri ile benzerlik sunan söz konusu keçi figürünün sakalları iki kısa dalgalı hat çizilerek belirtilmiştir. Düz bir zemine basan ayakları tek tırnaklı yapılan figürün çevresinde ortak merkezleri belirgin iki halkalı konsantrik daireler yer almaktadır. Keçi figürünün en yakın benzerleri, Alişar³³⁴, Boğazköy - Büyükkale³³⁵ ve Büyükkaya³³⁶, Çadır Höyük³³⁷, Gordion³³⁸, Maşat Höyük³³⁹, Kaman-Kalehöyük³⁴⁰ ve Kırşehir-Yassıhöyük'te³⁴¹ karşımıza çıkmaktadır.

³²⁹ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7.

³³⁰ Özgüç, 1978, Pl. 80: 7.

³³¹ Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082.

³³² Özdemir, 2016, Lev. V: 6.

³³³ Özgüç, 1982, Lev. 71: 2.

³³⁴ von der Osten, 1937a, Fig. 410: e1343, 422, 462: 2, 4, 6, 8, 13-15; Akurgal, 1955, Taf. 3a.

³³⁵ Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 95, 97, 98.

³³⁶ Genz, 2000, Abb. 7: 5, Abb. 14; Genz, 2004, Taf. 74: 16.

³³⁷ Genz, 2001, Fig. 3: 10.

³³⁸ Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082.

³³⁹ Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7.

³⁴⁰ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

³⁴¹ Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110152, 48.

5. Tabaka

MÖ 8. yüzyıla tarihlenen YH5 tabakasından ele geçen bir parça üzerinde arka arkaya yapılmış iki keçi figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 52**). Baş kısımları korunmamış olsa da, önde yer alan keçi figüründen boynuzların geriye doğru oldukça geniş yay biçimli, kuyruğun yukarı doğru ve kısa yapıldığı görülmektedir. Devetüyü üzerine kahverengi boya ile yapılan figürlerin gövdeleri hafif geriye yatık durumda ve orantısız (oldukça uzun vücut, geniş sağrı) yapılmıştır. Düz bir zemine basan ayakları çift tırnaklı yapılmış keçi figürlerinin bu açıdan en yakın benzeri Kırşehir-Yassıhöyük'ten³⁴² bilinmektedir. Geniş boynuz yapısının en yakın benzerleri ise Alişar³⁴³, Maşat Höyük³⁴⁴, Gordion³⁴⁵ ve Suluca Karahöyük'te³⁴⁶ karşımıza çıkmaktadır.

4. Tabaka

MÖ 7. yüzyıl başından MÖ 6. yüzyıl ortalarına kadar tarihlenen ve Orta Demir Çağı'nın geç evresini temsil eden YH4 tabakasından bir adet keçi figürlü parça ele geçmiştir (**EK-10, Kat. 53**). Kırmızımsı astar üzerine koyu kahverengi ve kırmızı boyanın kullanıldığı (polikrom) parça üzerinde iki keçi figürü yer almaktadır. Önde yer alan keçi figürünün yalnızca sağrı kısmı korunmuştur ve iki yana doğru çatallı yapılmış kuyruğu yukarı doğrudur. Arkada yer alan keçi figürünün gözü dörtgen bir boşluk şeklinde yapılmış, gözbebeği nokta ile vurgulanmıştır. Kulakları içi boş üçgen formda yapılan figürün, geriye doğru yay biçimli boynuzlarının yalnızca bir kısmı görülebilmektedir. İki halkalı konsantrik daireler keçi figürlerinin çevresinde doldurma motifi olarak kullanılmıştır. Keçi figürünün en yakın benzerleri Alişar³⁴⁷, Boğazköy-Büyükale³⁴⁸ ve Büyükkaya³⁴⁹, Camihöyük³⁵⁰, Çadır Höyük³⁵¹, Gordion³⁵², Maşat Höyük³⁵³ ve Kırşehir-Yassıhöyük'ten³⁵⁴ bilinmektedir.

³⁴² Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 48.

³⁴³ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7.

³⁴⁴ Özgüç, 1978, Lev. 80: 7.

³⁴⁵ Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082.

³⁴⁶ Özdemir, 2016, Lev. V: 6.

³⁴⁷ von der Osten, 1937a, Fig. 422, 461: 6, 7, 14, 462: 2, 4, 6, 13, 16; Akurgal, 1955, Taf. 3a.

³⁴⁸ Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 98, 100, 104.

³⁴⁹ Genz, 2000, Abb. 7: 5, Abb. 14; Genz, 2004, Taf. 74: 16.

³⁵⁰ Akçay, 2011, Lev. 84: 7.

³⁵¹ Genz, 2001, Fig. 3: 10.

³⁵² Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082.

³⁵³ Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7.

³⁵⁴ Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 48.

Sur ve Kent Kapısı Çevresinden Ele Geçen Örnekler

Geç Hitit Dönemi Suru ve Kent Kapısı'nın tespit edildiği alanda mimari tabakalara bağlı olmaksızın ele geçen ve YH6-5 tabakalarındaki örnekler ile uyumlu özellikler sunan 6 adet keçi figürlü seramik parçası değerlendirmeye alınmıştır. Bu alandan ele geçen ilk örnek olan kaba hamurlu, kalın cidarlı bir krater parçası üzerinde arka arkaya iki keçi figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 54**). Yalnızca geriye doğru yay biçimli boynuzları ve sağrılarının bir kısmı korunmuş olan figürler parça üzerinde üçüncü bantta yer almaktadır. Parça üzerinde ilk bantta ışın/şua motifi, ikinci bantta içi kafes taramalı baklava dizisi yer almaktadır. Bu iki bantın altında keçilerin yer aldığı bant ile bu bantları ayıran dar panelde nokta dizisi görülmektedir. Bezeme kompozisyonu ile Alişar-4 geleneğinin tipik bir örneği olan parça üzerinde yer alan keçi figürlerinin en yakın benzerleri, Alişar³⁵⁵, Çadır Höyük³⁵⁶, Maşat Höyük³⁵⁷, Gordion³⁵⁸, Kaman-Kalehöyük³⁵⁹, Kırşehir-Yassıhöyük³⁶⁰, Maşat Höyük³⁶¹ ve Suluca Karahöyük'te³⁶² karşımıza çıkmaktadır.

Söz konusu tabakadan ele geçen ve aynı kratere ait olması gereken iki parça üzerinde stilistik açıdan diğer keçi figürlerinden farklı keçiler yer almaktadır (**EK-10, Kat. 55-56**). İlk parça üzerinde, Alişar-4 geleneği içerisinde farklı tipte ve düzende çok sık kullanılmış olan dama tahtası motifi yoğun şekilde kullanılmıştır (**EK-10, Kat. 55**). Küçük dörtgenlere bölünmüş alanların bir dolu bir kafes taramalı yapılması ile oluşturulan dama tahtaları arasındaki metopta görülen keçi figürünün boynuzları geriye doğru yay biçimlidir. Göz boşluğu, diğer örneklerdeki gibi üçgen şekilde belirtilmiş olsa da, gözün ağza yakın konumu ve alışılmışın dışında yukarıya dönük ve açık biçimde, dişleri vurgulanarak yapılan ağız yapısı ile Yassıhöyük 4. tabakadan ele geçmiş geyik figürü (**EK-10, Kat.14**) ile benzerlik sunmaktadır. Ovaören geyik motifleri arasında en geç tarihli örnek olarak değerlendirilen söz konusu geyik figürü farklı göz, ağız ve boynuz yapısı ile gelenekte yaşanan bozulmaya örnek olarak verilmiştir. Bunun yanı sıra diz kapakları/bacaklarda eklem yerleri yuvarlak hatlar ile vurgulanan keçi figürünün bu yönüyle bir benzeri Yassıhöyük'te sur ve kent kapısı çevresinden ele geçen geyik figürlü örnekler arasında yer almaktadır (**EK-10, Kat. 26**). Yine açık şekilde dişleri belirtilerek yapılmış ağız yapısı ile söz konusu geyik figürü, gelenek

³⁵⁵ von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7.

³⁵⁶ Genz, 2001, Fig. 3: 10.

³⁵⁷ Özgüç, 1978, Le. 80: 7.

³⁵⁸ Sams 1994, Pl. 126, 133: 1082.

³⁵⁹ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

³⁶⁰ Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110152, 48.

³⁶¹ Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7.

³⁶² Özdemir, 2016, Lev. V: 6.

içerisinde eklem yerlerinin vurgulanışı açısından en yakın benzerlerinin tarihlendirilmesi ile MÖ 8. yüzyıl sonu gibi daha geç bir evreye tarihlenmiştir. Tüm bunlar göz önüne alındığında, boynuz yapısı ile Alişar³⁶³, Boğazköy - Büyükkale³⁶⁴ ve Büyükkaya³⁶⁵, Çadır Höyük³⁶⁶, Gordion³⁶⁷, Maşat Höyük³⁶⁸, Kaman-Kalehöyük³⁶⁹ ve Kırşehir-Yassıhöyük'te³⁷⁰ ODÇ tabakalarında benzerleri bulunan Ovaören örneği bu örneklerden daha geç bir evreye (olasılıkla MÖ 8. yüzyıl sonu) tarihlenmektedir. Aynı kaba ait olması gereken diğer parça üzerinde yer alan keçi figürünün baş ve sağrı kısmı korunmamış olmakla beraber, ayakların düz bir zemine basar şekilde çift tırnaklı yapıldığı görülmektedir (**EK-10, Kat. 56**).

Bu alandan ele geçmiş ince yapılı bir parça üzerinde yer alan yalnızca başının bir kısmı korunmuş keçi figürü devetüyü üzerine açık kahverengi boya ile yapılmıştır (**EK-10, Kat. 57**). Keçi figürünün en yakın benzerleri, Alişar³⁷¹, Boğazköy - Büyükkale³⁷² ve Büyükkaya³⁷³, Çadır Höyük³⁷⁴, Gordion³⁷⁵, Maşat Höyük³⁷⁶, Kaman-Kalehöyük³⁷⁷ ve Kırşehir-Yassıhöyük'ten³⁷⁸ bilinmektedir.

Devetüyü üzerine açık kahverengi boyalı bir krater parçası üzerinde karşımıza çıkan bir diğer keçi figürü boynuz yapısı ile farklılık sunmaktadır (**EK-10, Kat. 58**). Tamamı korunmamış olsa da boynuzların geriye doğru yay biçiminde uzandığı anlaşılmaktadır. Boynuzlardan aşağı ve yukarı doğru, geyik figürlerinin hemen hepsinde karşımıza çıkan kısa çatal uzanmaktadır. Çatal boynuz yapısı ile söz konusu figürün en yakın benzerleri Boğazköy³⁷⁹ ve Suluca Karahöyük'ten³⁸⁰ bilinmektedir.

Geç Hitit Dönemi Suru ve Kent Kapısı alanından ele geçmiş keçi figürlü son parça, devetüyü üzerine kahverengi boyalıdır (**EK-10, Kat. 59**). Parça üzerinde yalnızca gövdesinin bir bölümü korunmuş figürün sakalları çene altında iki dalgalı hat şeklinde belirtilmiştir.

³⁶³ von der Osten, 1937a, Fig. 410: e1343, 422, 462: 2, 4, 6, 8, 13-15; Akurgal, 1955, Taf. 3a.

³⁶⁴ Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 95, 97, 98.

³⁶⁵ Genz, 2000, Abb. 7: 5, Abb. 14; Genz, 2004, Taf. 74: 16.

³⁶⁶ Genz, 2001, Fig. 3: 10.

³⁶⁷ Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082.

³⁶⁸ Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7.

³⁶⁹ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

³⁷⁰ Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110152, 48.

³⁷¹ von der Osten, 1937a, Fig. 410: e1343, 422, 462: 2, 4, 6, 8, 13-15; Akurgal, 1955, Taf. 3a.

³⁷² Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 95, 97, 98.

³⁷³ Genz, 2000, Abb. 7: 5, Abb. 14; Genz, 2004, Taf. 74: 16.

³⁷⁴ Genz, 2001, Fig. 3: 10.

³⁷⁵ Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082.

³⁷⁶ Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7.

³⁷⁷ Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

³⁷⁸ Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110152, 48.

³⁷⁹ Bossert, 2000, Taf. 10: 96.

³⁸⁰ Özdemir, 2016, Lev. IX: 5.

Orantısız vücudu (ince bel, aşırı geniş kalça) aşırı geriye yatık şekilde yapılan figürün kulakları içi boş üçgen formda yapılmıştır.

Tabakası Belirsizler

Herhangi bir mimari kontekstle ilişkili şekilde ele geçmemiş tek örnek, ince yapılı bir parça üzerinde karşımıza çıkmaktadır (**EK-10, Kat. 60**). Devetüyü astar üzerine açık kahverengi boya ile yapılmış figürün yalnızca gövdesinin sağrıya yakın bir kısmı korunmuştur. Figür boynuz yapısı ile diğer keçi figürlerinden farklılık gösterse de boynuzun geriye doğru yay şeklinde sağrı üzerine kadar uzanması keçi figürü olarak değerlendirilmesini gerektirmiştir.

Alışar-4 geleneği içerisinde keçi figürlerinin ilk kez Olgun Frig Stilinde (MÖ 730-600) görüldüğü ve Geç Demir Çağı'nda yoğunlaştığı belirtilmiştir³⁸¹. Ovaören-Yassihöyük'te Orta Demir Çağı'nın en erken evresini temsil eden YH6 tabakasından (MÖ 950-800) ele geçen keçi figürlü örnekler, söz konusu figürün çok daha erken ortaya çıktığını göstermektedir.

4. 1. 3. Kuş Figürleri

Ovaören-Yassihöyük'te, Orta Demir Çağı'na tarihlenen YH4-6 tabakalarından ele geçen kuş figürleri çoğunlukla küçük boyutlu çömlek gibi kap formlarına ait ince cidarlı gövde parçaları üzerinde görülmektedir (**EK-6**). İnce yapılı örnekler dışında daha az sayıda olmakla birlikte krater gibi büyük boyutlu kap formlarına ait kalın cidarlı, kaba yapılı gövde parçaları üzerinde de kuş figürleri görülmektedir. Tamamı monokrom boyalı olmakla birlikte, bu grup içerisindeki çoğunluğu yine yüzey renkleri çoğunlukla kahverengi veya açık sarı devetüyü tonlarında, boya renkleri ise kahverengi ve tonlarında (*BoB*) olan örnekler oluşturmaktadır. Bu çalışma kapsamında değerlendirilen 31 adet kuş figürlü seramik parçasından, 23 tanesi Brown on Buff, 8 tanesi Black on Red grubun içerisinde yer almaktadır.

Alışar, Kültepe, Maşat Höyük, Boğazköy, Suluca Karahöyük gibi yerleşimlerden ele geçen silüet görünümlü kuş figürlü seramikler³⁸² ile karşılaştırıldığında Ovaören-Yassihöyük kuş türleri ve tipleri açısından önemli ölçüde çeşitlilik sunmaktadır. Figürler arasında

³⁸¹ Şevket Dönmez, *Orta Anadolu Geç Demir Çağı Boya Bezelikli Çanak Çömleği*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, (1994): 348.

³⁸² Alışar (von der Osten, 1937a, Fig. 462: 3, 6, 7, 11, 18, Pl. II: 5), Kültepe (Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9), Maşat Höyük (Özgüç, 1978, 80: 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 9, 71: 3), Boğazköy – Büyükkale (Bossert, 2000, Taf. 12: 121, Taf 136: 1260), Boğazköy – Büyükkaya (Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 17, 81: e, i), Suluca Karahöyük (Özdemir, 2016, Lev. III: 11, XI: 16).

anatomik açıdan birbirinden oldukça farklı örnekler bulunsa da bazı kuş figürleri kuş türleri açısından gruplandırılabilir. Bu grupların başında, Alishar-4 geleneği içerisinde henüz paralellere rastlanmayan, ördek-kaz benzeri su kuşları gelmektedir (**EK-6: 61, 75, 76, 77, 78**). Gelenek içerisinde Ovaören'e özgü bir üslup olarak değerlendirilebilecek su kuşları, iki belirgin tipte yapılmışlardır. Orantılı vücut yapısı ve duruşları ile dikkat çeken ilk tipte figürlerin göz boşluğu dışında herhangi bir anatomik detayı belirtilmemiştir. Su kuşları olarak değerlendirilen diğer tipte ise baş ve gaga yapıları ilk tip ile benzerlikler gösteren figürlerin vücutları aşırı orantısız (uzun boyun, kısa bacaklar, büyük ayaklar) yapılmıştır. Bunun yanı sıra ayakların üç tırnaklı ve kuyruk tüylerinin belirgin yapılması ile bu tip su kuşlarının vücutlarında daha fazla anatomik ayrıntı belirtilmiştir (**EK-6: 62, 69, 70**). Kuş tipleri açısından anatomik özellikleri ile birlik sağlayan ancak kuş türü belirlenemeyen bir diğer grupta figürler (**EK-6: 65, 73**). İnce uzun boyunları ve oldukça iri gövdeleri ile dikkat çekmektedir. Ayakları çoğunlukla iki tırnaklı yapılan bu tip kuşların gagaları uzun ve aşağı doğru eğik yapılmıştır.

6. Tabaka

Ovaören Orta Demir Çağı'nın en erken evresini temsil eden YH6 tabakasından ele geçen 6 adet kuş figürlü seramik parçasından ilki üzerinde, arka arkaya duran iki kuş (su kuşu) figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 61**). Devetüyü üzeri kahverengi boyanın kullanıldığı parçanın yüzeyi oldukça aşınmış durumda olduğu için gövdeleri görülmeyen figürlerin göz boşluğu üçgenimsi bir formda yapılmıştır. Bunun yanı sıra önde yer alan figürün kuyruk kısmında tüyler kısa çizgiler ile belirtilmiştir. Bir diğer parça üzerinde vücut yapısı orantısız kuş (su kuşu) figürü ince dikey şeritler ile oluşturulmuş metop içerisinde görülmektedir (**EK-10, Kat. 62**). Ayakları üç tırnaklı yapılmış figürün kuyruğunda tüy detayları kısa çizgilerle belirtilmiştir. Boyun yapısı oldukça uzun olan figürün başı öne eğik şekilde yapılmıştır. Parça üzerinde kuş figürünün yanında iki halkalı konsantrik daireler doldurma motifi olarak kullanılmıştır. Devetüyü üzerine kahverengi boyanın kullanıldığı Ovaören örneklerinin, Alishar-4 geleneği içerisinde kuş türü (su kuşu) açısından paralelleri bilinmemektedir.

Söz konusu tabakadan ele geçen bir diğer parça üzerinde (**EK-10, Kat. 63**) görülen kuş figürünün yalnızca gövdesinin bir kısmı ve üç tırnaklı yapılan ayakları korunmuştur. Devetüyü üzerine kahverengi boya ile yapılmış figürün, ayakları açısından en yakın benzeri Boğazköy-Büyükkaya'dan³⁸³ bilinmektedir.

³⁸³ Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

Bu tabakadan ele geçen bir diğerk kuş figürü, parça üzerinde kulbun hemen yanında görölmektedir (**EK-10, Kat. 64**). Ayakları çift tırnaklı şekilde yapılmış figürün kuyruğunda tüyleri kısa çizgilerle belirtilmiştir. Baş kısmı korunmamış figürün kanatları geriye doğru açık şekilde yapılmıştır. Kuyrukta tüy detaylarının yapılışı ile Ovaören örneğinin en yakın benzerleri, Alişar³⁸⁴, Boğazköy-Büyükale³⁸⁵ ve Büyükkaya³⁸⁶, Maşat Höyük³⁸⁷ ve Suluca Karahöyük'ten³⁸⁸ bilinmektedir.

Söz konusu tabakadan ele geçen kırmızı üzeri siyah boyanın kullanıldığı iki parçadan ilki üzerinde, oldukça orantısız vücut yapıları ile dikkat çeken sıralı kuş figürleri (**EK-10, Kat. 65**) kap üzerinde yer alan kabartma bant bezeme üzerinde, paralel ince şeritler arasında yer almaktadır. Önde yer alan figürün yalnızca kuyruk kısmı ve ayakları korunmuştur. Ayakları çift tırnaklı yapılan kuşların bacakları uzun gövdeleri oldukça iri yapılmıştır. Arkada yer alan ve tamamı korunmuş figürden gagaların sivri ve aşağı doğru, göz boşluklarının yuvarlak yapıldığı anlaşılmaktadır. Figürlerin arasında ortak merkezleri belirgin yapılmış iki halkalı konsantrik daireler doldurma motifi olarak kullanılmıştır. Diğerk parça üzerinde (**EK-10, Kat. 66**), üstte paralel bantlar arasında zikzaklar kullanılarak oluşturulmuş üçgen motifleri görölmektedir. Söz konusu motifin altında kapalı yay/festoon motifi altında sık biçimde kullanılmış iki halkalı konsantrik daire motiflerinin arasında arka arkaya iki kuş figürü yer almaktadır. Kuş tipleri açısından aynı görünen bu örnek üzerinde ki figürlerin, Alişar-4 geleneğinin silüet görünümlü örnekleri arasında kuş türleri açısından benzerlerine rastlanılmamıştır.

5. Tabaka

MÖ 8. yüzyıla tarihlenen YH5 tabakasından ele geçmiş kuş figürlü ilk örnek, kırmızı üzeri siyah boyalıdır (**EK-10, Kat. 67**). Parça üzerinde ortak merkezleri belirgin yapılmış iki halkalı konsantrik daireler arasında arka arkaya, Alişar-4 geleneği içerisinde kuş türü açısından paralellere rastlanılmayan iki kuş figürü görölmektedir. Çoğunlukla kapların boyun kısmında görölen kapalı yay/festoon motifi altında yer alan kuşlardan arkada yer alanın yalnızca baş kısmı korunmuştur. Gözleri farklı formlarda boşluklar ile yapılan figürlerin vücut yapılarının orantısız olduğu anlaşılmaktadır.

³⁸⁴ von der Osten, 1937a, Fig. 462: 3, 7, 11, Pl. II: 5.

³⁸⁵ Bossert, 2000, Taf. 136: 1260.

³⁸⁶ Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

³⁸⁷ Özgüç, 1978, Lev. 80: 8.

³⁸⁸ Özdemir, 2016, Lev. 3: 11.

YH5 tabakasından ele geçen bir diğer seramik parçası üzerinde görülen kuş figürünün (su kuşu) vücudu oldukça orantısız yapılmıştır (**EK-10, Kat. 68**). Göz boşluğu üçgenimsi formda belirtilen figürün boyun yapısı oldukça uzundur. Kuyruk kısmı korunmamış figürün önünde kafes tarama motifi görülmektedir.

Bu tabakadan ele geçen bir diğer parça üzerinde, bir önceki örneğin oldukça benzeri şekilde yapılmış orantısız vücut yapılı (oldukça uzun ve aşağı doğru eğik boyun, kısa bacaklar) kuş figürleri (su kuşu) görülmektedir (**EK-10, Kat. 69**). Arka arkaya duran 3 kuş figüründen yalnızca ortada yer alanın vücudu tam korunmuştur. Söz konusu tabakadan kuş türü ve tipi açısından bir önceki örnekle oldukça benzer olan devetüyü üzeri kahverengi boyanın kullanıldığı bir parça daha ele geçmiştir (**EK-10, Kat. 70**) Söz konusu parça üzerinde görülen kuş figürünün solunda dikey ince bant bezemeye bitişik yapılmış üçgen motifleri yer almaktadır. Gözleri üçgenimsi formda boşluk ile belirtilen figürlerin Alishar³⁸⁹, Boğazköy-Büyükkale³⁹⁰ ve Büyükaya³⁹¹, Maşat Höyük³⁹² ve Suluca Karahöyük'te³⁹³ karşımıza çıkan örneklerde olduğu gibi kuyruklarında tüy detayları kısa çizgiler ile belirtilmiştir.

YH5 tabakasından ele geçen son parça üzerinde (**EK-10, Kat. 71**) baş kısmı korunmamış bir kuş figürü yer almaktadır. Kuyruğunda tüy detayları oldukça kısa çizgiler ile belirtilen figürün ayakları Boğazköy-Büyükaya³⁹⁴ örneğinde olduğu gibi üç tırnaklı yapılmıştır.

4. Tabaka

Ovaören Orta Demir Çağı'nın geç evresini temsil eden YH4 tabakasından, kuş figürlü 3 adet parça ele geçmiştir. Aynı kaba ait olduğu anlaşılan 2 parçadan, daha büyük oranda korunmuş olanı üzerinde (**EK-10, Kat. 72**) paralel ince bantlar ile oluşturulmuş üç panel görülmektedir. Parça üzerinde farklı tipte üçgen motifleri bütün panellerde yoğun olarak kullanılmıştır. Üçüncü panel üzerinde üçgenler arasında yer alan farklı gövde yapısı ve orantısız bir vücudu ile dikkat çeken figürün, baş kısmı korunmamış, ayakları çift tırnaklı yapılmıştır. Doldurma motifi olarak kullanılan iki halkalı konsantrik daireler düzensiz yapıdadır. Aynı kaba ait olması muhtemel diğer parça üzerinde ise (**EK-10, Kat. 73**) kuş figürünün gagası aşağı doğru eğimli şekilde yapılmıştır. Devetüyü üzerine koyu kahverengi

³⁸⁹ von der Osten, 1937a, Fig. 462: 3, 7, 11, Pl. II: 5.

³⁹⁰ Bossert, 2000, Taf. 136: 1260.

³⁹¹ Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

³⁹² Özgüç, 1978, Lev. 80: 8.

³⁹³ Ali Özdemir, 2016, Lev. 3: 11.

³⁹⁴ Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

boya ile yapılmış figürlerin Alişar-4 geleneği içerisinde kuş tipi açısından benzeri tespit edilememiştir.

Söz konusu tabakadan ele geçen devetüyü üzeri kahverengi boyalı parça üzerinde görülen kuş figürü (**EK-10, Kat. 74**) stilize ağaç (hayat ağacı) motifi üzerinde, ağaca konmuş şekilde görülmektedir. Gelenek içerisinde tam paralellerine rastlanmayan figür parça üzerinde ikinci bezeme bandında yer almaktadır. İlk bant içerisinde biri dolu biri kafes taramalı sıralı baklava dizisi yer almaktadır.

Sur ve Kent Kapısı Çevresinden Ele Geçen Örnekler

Söz konusu alandan 15 adet kuş figürlü seramik parçası ele geçmiştir. Kuş türleri açısından (ördek-kaz benzeri su kuşları) birlik sağlayan 4 adet parçadan ilki, devetüyü üzeri açık kahverengi boyalıdır (**EK-10, Kat. 75**). Oldukça ince cidarlı parça üzerinde, kanatları yukarı doğru iki kısa çizgi ile açık şekilde yapılan kuş figürü, paralel ince bantlar arasında yer almaktadır. Devetüyü üzerine kahverengi boyanın kullanıldığı bir diğer parça üzerinde (**EK-10, Kat. 76**) arka arkaya sıralı üç kuş figürü görülmektedir. Göz boşlukları üçgenimsi formda yapılan figürlerin gagaları uzun, baş ile birlikte aşağı doğru bakar şekilde yapılmıştır. Su kuşu olarak değerlendirilen figürlerin arkasında kelebek motifi görülmektedir. Bir diğer su kuşu örneği bir çömlek/kratere ait ağız parçası üzerinde boyunda ilk bezeme bandında, Alişar-4 geleneğinde en sık kullanılan motiflerden biri olan şua/ışın motifleri arasında görülmektedir (**EK-10, Kat. 77**). Figürlerin göz boşlukları üçgenimsi bir formda, boyunları “s” biçimli ve kısa gagaları ve baş ile orantılı olarak aşağı doğru yapılmıştır. Devetüyü astar üzerine koyu kahverengi boyanın kullanıldığı parça üzerinde ikinci bantta biri dolu biri kafes taramalı sıralı baklava dizisi yer almaktadır. Bu bezeme kompozisyonu, Ovaören örnekleri arasında en çok YH6-5 tabakalarından ele geçmiş geyik figürlü örnekler ile benzerlik sunmaktadır. Bu alandan ele geçen aynı kuş türüne ait son örnek (**EK-10, Kat. 78**) basit ağızlı bir çanağa ait ağız parçası üzerinde görülmektedir. Kabın ağız kenarının hemen altında yer alan kuş figürünün göz boşluğu üçgenimsi formda yapılmıştır. Gagası uzun ve düz yapılan figürün ayakları korunmamıştır. Parça üzerinde ortak merkezi belirgin yapılmış iki halkalı konsantrik daire kuş figürü ile birlikte kullanılmıştır. Devetüyü üzeri kahverengi boyanın kullanıldığı parçada, ağız üzerinde dikine ince ve kalın bant bezeme görülmektedir.

Geç Hitit Dönemi Suru ve Kent Kapısı'nın tespit edildiği alanda ele geçen kırmızı üzeri koyu kahverengi veya siyah boyanın kullanıldığı 5 adet parçadan 3 tanesi, kuş figürleri açısından benzerlik sunmaktadır. İnce cidarlı bir çömleğe ait olması muhtemel ilk parça üzerinde (**EK-10, Kat. 79**) düz bir zemine basar şekilde gösterilen kuş figürünün kuyruk

kısmı korunmamıştır. Göz boşluğu belirtilen figürün kısa gagası aşağı doğru düz şekilde yapılmıştır. İnce uzun boyunlu figürün ayakları iki düz çizgi şeklinde belirtilmiştir. Figürün çevresinde iki halkalı konsantrik daireler oldukça sık biçimde kullanılmıştır. Aynı boya geleneği ve kuş türü içerisinde değerlendirilen ikinci parça (**EK-10, Kat. 80**) üzerinde, fazla aşınmış durumda olsa da arka arkaya iki kuş figürü görülmektedir. Parça üzerinde ince paralel bantlar üstünde düz zemine basar şekilde yapılan kuş figürlerinden, arkada yer alanın yalnızca baş kısmı korunmuştur ve bir önceki örnekte olduğu gibi, göz boşluğu belirtilmiş, uzun gagası aşağı doğru sarkar şekilde yapılmıştır. Önde yer alan ve baş kısmı korunmamış figürden ise bacakların küçük ve ince iki çizgi şeklinde, gövdenin baş ve bacaklara kıyasla oldukça iri ve orantısız yapıldığı görülmektedir. Kuş figürleri arasında yine sık biçimde, ortak merkezi belirgin iki halkalı konsantrik daireler kullanılmıştır. Aynı tür içerisinde değerlendirilen bir diğer kuş figürünün (**EK-10, Kat. 81**) uzun gagası aşağı doğru sarkar biçimde ve bacakları iki ince çizgi şeklinde yapılmıştır. Figürün gövdesinin yalnızca ön kısmı korunmuş olsa da bacaklara kıyasla yine oldukça iri yapıldığı anlaşılmaktadır. Parça üzerinde iki halkalı konsantrik daireler doldurma motifi olarak kullanılmıştır.

Kırmızı üzeri siyah boyanın kullanıldığı, oldukça kalın cidarlı ve kaba yapılı başka bir parça üzerinde görülen kuş figürü (**EK-10, Kat. 82**) diğer Ovaören örneklerinden farklı görünmektedir. Tamamı korunmamış figürün kuyruk kısmı oldukça geniş biçimde yapılmış ve tüyleri detayları kısa çizgilerle verilmiştir. Ayakları “L” biçimli yapılan figürün altında yer alan konsantrik dairenin üç halkası sayılabilmektedir. Üç halkalı konsantrik daire motifinin Ovaören Orta Demir Çağı’nın daha geç aşamalarında karşımıza çıkan bir gelenek olması nedeniyle bu parçanın MÖ 8. yüzyıl sonu ile MÖ 7. yüzyıl başlarına tarihlendirilmesi mümkündür.

Aynı alandan ele geçen kırmızı üzeri siyah boyanın kullanıldığı son parça üzerinde, arka arkaya iki kuş figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 83**). Figürler parça üzerinde, kulbu sınırlayarak metop oluşturan dikey bant ve yatay paralel ince bantlar arasında yer alan figürlerden arka da yer alanın yalnızca baş kısmı korunmuştur. Belirli bir formda olmasa da gözleri boş bırakılarak belirtilen figürlerin, gagaları aşağı doğru, bacakları ters “v” şeklinde yapılmıştır. Kuyrukta tüy detayları belirtilmeyen figürlerin çevresinde düzensiz yapıda iki halkalı konsantrik daireler kullanılmıştır.

Söz konusu alandan ele geçen boya ve bezeme geleneği açısından benzer, basit ağızlı çanaklara ait iki ağız parçasından ilki üzerinde, kabın ağız kenarının hemen altında, yalnızca tüy detayları kısa çizgilerle belirtilmiş kuyruk kısmı korunmuş kuş figürü görülmektedir (**EK-**

10, Kat. 84). Kuş figürünün tamamı korunmamış durumda olsa da, kabın ağız kenarının hemen altında ağız kenarını çevreleyen içi kafes taramalı üçgen motiflerinin arasında yer aldığı anlaşılmaktadır. Diğer örnekte ise yine kabın ağız kenarı altında yalnızca tüy detayları belirtilmiş kuyruk kısmı korunmuş kuş figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 85**). Bir önceki örnekte olduğu gibi kuş figürünün, kabın ağız kenarının hemen altında ağız kenarını çevreleyen basit üçgen motiflerinin arasında yer aldığı anlaşılmaktadır.

Aynı alandan ele geçen bir diğer parça üzerinde görülen ilk bant içerisinde, kuş figürü, çapraz şekilde içi kafes taramalı bant bezemeler kullanılarak oluşturulmuş üçgen motiflerinin arasında yer almaktadır (**EK-10, Kat. 86**). Figürün yalnızca tüy detayları belirtilmiş olan kuyruk kısmı korunmuştur. Kuş figürlerinin çevresinde ortak merkezi belirgin yapılmış iki halkalı konsantrik daire motifleri doldurma motifi olarak kullanılmıştır.

Bir diğer parça üzerinde, ortada yer alan dama tahtası motifinin iki yanında, düz bir zemine basar şekilde yapılmış iki kuş figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 87**). Devetüyü üzeri kahverengi boyanın kullanıldığı parçada baş kısımları korunmamış figürlerden solda yer alan kuştan kuyruklarda tüy detaylarının belirtildiği anlaşılmaktadır.

Devetüyü üzeri açık kahverengi boyanın kullanıldığı bir diğer parça üzerinde, bir metop içerisinde düz bir zemine basar şekilde gösterilen kuş figürünün (**EK-10, Kat. 88**) kanatları yukarı doğru açık şekilde yapılmıştır. Hem kuyruğunda hem de kanatlarında tüy detayları belirtilen figürün baş kısmı korunmamıştır.

Bir diğer örnekte ise, baş kısmı korunmamış kuş figürü iki paralel yatay ince bant bezeme arasında, düz bir zemine basar şekilde yapılmıştır (**EK-10, Kat. 89**). Kuyruk detayı verilmeyen figürün ayakları düz çizgi şeklinde yapılmıştır.

Tabakası Belirsizler

Gerek karışık kontekst gerekse yüzey buluntusu olarak ele geçen ancak stilistik açıdan önemli özellikler gösteren, tabakası belirsiz 2 adet seramik parçası değerlendirmeye alınmıştır. Söz konusu parçalardan bir kraterine ait olması muhtemel ilk parça üzerinde, kalın yatay bant bezeme altında yer alan yay motifleri arasında oldukça stilize yapılmış iki adet kuş figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 90**). Uzun ince bir boyna sahip figürlerin gövde yapıları Ovaören örnekleri arasında ördek-kaz benzeri su kuşları olarak değerlendirilen figürlere

benzemektedir. Oldukça stilize yapıları ile dikkat çeken figürlerin en yakın benzerleri Alişar³⁹⁵ ve Boğazköy-Büyükale'den³⁹⁶ bilinmektedir.

Mimari tabakalardan bağımsız ele geçen bir diğer örnekte, ayakları Boğazköy-Büyükale³⁹⁷ örneğinde görüldüğü gibi, üç tırnaklı yapılan kuş figürü parça üzerinde ilk bantta görülmektedir (**EK-10, Kat. 91**). Kuş figürünün iki yanında ortak merkezi belirgin yapılmış, iki halkalı konsantrik daireler yer almaktadır. Kuş figürünün altında, parça üzerindeki ikinci bantta, oldukça aşınmış durumda olsa da, kafes taramalı sıralı baklava dizisi görülmektedir.

4. 1. 4. Eşek-Merkep

Ovaören-Yassıhöyük Geç Hitit Dönemi suru ve kent kapısı alanından ele geçen, kaba hamurlu, kalın cidarlı bir kratere ait olması muhtemel parça üzerinde eşek/merkep figürleri görülmektedir (**EK-7**), (**EK-10, Kat. 92**). Eşek figürleri parça üzerindeki duruş pozisyonlarıyla, bir duruş ve yön birliği içerisinde yapılan Alişar-4 geleneğinin silüet görünümlü hayvanlarından farklılık göstermektedir. Ağ kafes taramalı üçgen ve dörtgenlerin oluşturduğu düzensiz bir metop içerisinde yer alan figürler, herhangi bir zeminden bağımsız şekilde birbirlerinden farklı yönlerde yapılmışlardır. Göz boşluğu gibi anatomik detayları belirtilmeyen figürlerin kulakları, bacakları ve kuyrukları ince birer çizgi şeklinde yapılmıştır. Herhangi bir mimari tabakadan bağımsız ele geçen örneğin stilistik özellikleri göz önüne alındığında geleneğin en erken örneklerinden birisi olduğu anlaşılmaktadır. Devetüyü üzerine koyu kahverengi boyalı parça, YH7 tabakasının geç (Erken Demir Çağı'nın sonu), YH6 tabakasının (Orta Demir Çağı'nın başı) erken evresine tarihlenmektedir.

Alişar-4 geleneği içerisinde, Orta Demir Çağı'na tarihlenen silüet görünümlü stilize hayvan figürleri arasında eşek/merkep figürlerinin tam paralellere rastlanmamakla birlikte söz konusu figür daha doğal görünümleri ile Geç Demir Çağı'nda³⁹⁸ yoğunlaşmaktadır.

4. 1. 5. Köpek-Tilki Figürleri

Ovaören-Yassıhöyük'te, Orta Demir Çağı'nın en erken evresini temsil eden YH6 tabakasından ele geçen 4 adet parça üzerindeki figürler köpek-tilki olarak değerlendirilmiştir (**EK-7: 93-96**). Figürlerin tamamı oldukça stilize yapılmış vücut yapıları ile dikkat çekmektedir. Söz konusu parçalardan 2 tanesi aynı kaba ait olmak üzere, 3 tanesi üzerinde yer

³⁹⁵ von der Osten, 1937a, Fig. 462: 18.

³⁹⁶ Bossert, 2000, Taf. 136: 1260.

³⁹⁷ Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

³⁹⁸ Kültepe (Özgüç, 1971, Pl. XVII: 3 a-b), Maşat Höyük (Özgüç, 1982, Pl. 77: 4).

alan figürlerin gövde yapıları uzun, bacakları kısa düz çizgiler şeklinde yapılmıştır. Kulakları geriye doğru uzun yapılan figürlerin köpek/tilki olarak değerlendirilmesinde en önemli etken aşağı doğru yapılmış uzun kuyruklarıdır. Diğer parça üzerinde görülen figür vücut yapısı ile diğer örneklere benzemekte, kısa dik yapılan kulakları ve yukarı doğru uzun ve kalın yapılan kuyruğu ile ayrılmaktadır (**EK-7: 96**). Tamamı büyük boyutlu kap formlarına ait kalın cidarlı, kaba gövde parçaları üzerinde yer alan figürler devetüyü üzerine kahverengi boya ile yapılmışlardır.

Söz konusu parçalardan aynı kaba ait iki parça üzerinde köpek-tilki figürleri parça üzerinde ikinci bantta görülmektedir (**EK-10, Kat. 93-94**). Bu parçalardan ilki üzerinde ilk bant daha büyük oranda korunmuş olmakla birlikte bu bantta, kalın zikzak çizgilerin kullanılması ile oluşturulan üçgenler ve bu üçgenlerin alt kısmında kafes taramalı daha küçük üçgen motifleri görülmektedir. Üçgen motiflerinin altında ikinci bantta görülen köpek/tilki figürlerinin, gövdeleri uzun, bacakları kısa düz çizgiler şeklinde yapılmıştır. Kulakları uzun ve geriye doğru kavisli çizgiler şeklinde yapılan figürlerin kuyrukları aşağı doğru uzun yapılmıştır.

Bir diğer parça üzerinde, arka arkaya iki köpek/tilki figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 95**). Figürlerden arkada yer alanın yalnızca baş kısmı korunmuş olmakla birlikte önde yer alan ve tamamı korunmuş durumda olan figürden gövdelerin yine gövdeleri oldukça uzun ve bacakları kısa düz çizgiler şeklinde yapıldığı anlaşılmaktadır. Kulakları uzun ve geriye doğru kavisli çizgiler şeklinde yapılan figürlerin kuyrukları bir önceki örnekte olduğu gibi aşağı doğru uzun yapılmıştır. Parça üzerinde köpek/tilki figürlerinin üzerinde ince bant bezeme ve festoon motifi yer almaktadır.

Köpek/tilki olarak değerlendirilen son figür, kaba yapılı, kalın cidarlı bir parça üzerinde görülmektedir (**EK-10, Kat. 96**). Figür, parça üzerinde yine düz bir zemin üzerinde ancak diğer örneklerden farklı olarak yukarı tırmanır şekilde yapılmıştır. Kulakları kısa dik çizgiler şeklinde yapılan figürün, gövde yapısı orantısız (uzun gövde, kısa bacaklar) görünmektedir. Uzun, kalın ve yukarı doğru kıvrımlı kuyruk yapısı ile dikkat çeken figür tilki olarak değerlendirilebilir.

Alişar-4 geleneği içerisinde, Orta Demir Çağı'na tarihlenen silüet görünümlü stilize hayvan figürleri arasında tam paralellere rastlanmayan köpek/tilki figürleri, daha doğal görünüşleri ile Geç Demir Çağı'nda³⁹⁹ yoğunlaşmaktadır.

4. 1. 6. Geyik+Kuş Figürleri

Alişar-4 geleneğinde geyik ve kuş figürlerinin bir arada kullanımını az sayıda örnekte karşımıza çıkmaktadır. Geleneğin erken evresine ait bazı örneklerde geyik figürünün sırtına tünemiş kuş figürü geyik ile ters yönlerde doğru yapılmış⁴⁰⁰, bazı örneklerde ise geyiklerin gövdelerinin altında, bacakların arasında gösterilmiştir⁴⁰¹. Daha geç evreye tarihlenen örneklerde ise geyik figürlerinin çevresinde oldukça stilize ve sayıca fazla yapılan kuş figürleri ikincil motif olarak kullanılmıştır⁴⁰².

Ovaören örneklerinin (**EK-7: 97-100**) karşılaştırılması Boğazköy-Büyükkaya, Kültepe ve Maşat Höyük'ten ele geçen örnekler ve Kültepe civarından bulunduğu düşünülen Leningrad-Hermitaj Müzesi'nde bulunan parça ile yapılabilmektedir⁴⁰³.

6. Tabaka

Orta Demir Çağı'nın erken evresini temsil eden YH6 tabakasından geyik ve kuş figürünün birlikte kullanıldığı bir adet örnek ele geçmiştir (**EK-10, Kat. 97**). Kırmızımsı astar üzerine kahverengi boyalı parça üzerinde, boynuz kısmı korunmamış olsa da geriye yatık şekilde yapılmış vücut yapısı ile geyik olarak değerlendirilen figür ve sırtında geyikle ters yöne bakan kuş figürü görülmektedir. Bezeme kompozisyonu açısından en yakın benzerleri, Boğazköy-Büyükkaya⁴⁰⁴, Kültepe⁴⁰⁵ ve civarından⁴⁰⁶ ve Maşat Höyük'ten⁴⁰⁷ bilinmektedir.

5. Tabaka

YH5 tabakasından ele geçmiş bir kratere ait olması muhtemel bir parça üzerinde geyik ve kuş motifine birlikte yer verilmiştir (**EK-10, Kat. 98**). Arka arkaya dizili geyiklerden, arkadaki geyiğin üçgen göz boşluğu, uzun sivri burnu ve tek yay biçimli boynuzu

³⁹⁹ Orta Anadolu Bölgesi, Geç Demir Çağı'nda görülen köpek figürleri: Boğazköy-Büyükkale (Bossert, 2000, Taf. 139: 1253, 140: 1291) ve Kültepe (Özgüç, 1971, Pl. 26: 7).

⁴⁰⁰ Akurgal, 1955, 6b; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2; Bossert, 2000, Abb. 23.

⁴⁰¹ Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14; 81: e.

⁴⁰² Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1982, 71: 7.

⁴⁰³ Boğazköy-Büyükkaya (Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 17, 81: e, i.); Kültepe (Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9.); Maşat Höyük (Özgüç, 1982, Pl. 70: 9, 71: 7); Leningrad-Hermitaj Müzesi (Akurgal, 1955, 6b; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2; Bossert, 2000, Abb. 23).

⁴⁰⁴ Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

⁴⁰⁵ Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9.

⁴⁰⁶ Akurgal, 1955, 6b; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2; Bossert, 2000, Abb. 23.

⁴⁰⁷ Özgüç, 1982, Pl. 70: 9.

görülmektedir. Boynuzunun çatalları diğer Ovaören örneklerinden farklı olarak yukarı doğru uzanmaktadır. Ovaören örneğindeki geyik motifi oldukça orantısız (çok iri kalça-aşırı ince bel) vücut hatlarıyla dikkat çekmektedir. Öndeki geyiğin sırtında, geyikle ters yöne bakan kuşun gözü üçgenimsi bir boşlukla belirtilmiştir. Devetüyü üzeri kahverengi boya ile yapılmış örnekte doldurma motifi olarak yine merkezi belirginleştirilmiş iki halkalı konsantrik daire motifi kullanılmıştır. Geyik ve kuşun bir arada gösterildiği kompozisyon açısından bu örneğin en yakın benzeri Kültepe civarından bulunduğu belirtilen bir parça⁴⁰⁸ üzerinde görülmektedir.

Söz konusu tabakadan ele geçen bir diğer parça üzerinde, vücudunun geriye yatık durduğu anlaşılan geyik olması muhtemel bir figürün gövdesinin altında, kanatları yukarı doğru belirgin yapılmış kuş figürü görülmektedir (**EK-10, Kat. 99**). Devetüyü üzerine kahverengi boyanın kullanıldığı parça üzerinde doldurma motifi olarak iki halkalı konsantrik daireler kullanılmıştır.

Geç Hitit Dönemi Suru ve Kent Kapısı Alanı

Ovaören-Yassihöyük Geç Hitit Dönemi suru ve kent kapısı alanından geyik ve kuş motifinin bir arada kullanıldığı bir adet parça ele geçmiştir (**EK-10, Kat. 100**). Devetüyü üzerine açık kahverengi boyanın kullanıldığı parça üzerinde geyik olması muhtemel bir figürün sadece ön/arka ayakları korunmuştur. Düz bir zemine basar şekilde ayakları tek tırnaklı/tırnaksız gösterilen figürün yanında kuş figürü yer almaktadır. Figürlerin arasında doldurma motifi olarak iki halkalı konsantrik daireler kullanılmıştır. MÖ 9-8. yüzyıl aralığına tarihlenen Ovaören örneğinin en yakın benzeri, Boğazköy-Büyükkaya'dan⁴⁰⁹ bilinmektedir.

4. 1. 7. Keçi+Kuş Figürleri

Ovaören-Yassihöyük, Geç Hitit Dönemi suru ve kent kapısı alanından, keçi ve kuş figürlerinin bir arada kullanıldığı bir adet parça ele geçmiştir (**EK-7: 101**). Söz konusu parça üzerinde (**EK-10, Kat. 101**), figürler altta ince şerit/bant bezeme yanda ise iki paralel ince şerit arasında yer alan nokta dizileri ile sınırlandırılmış metop içerisinde yer almaktadır. Devetüyü üzeri kahverengi boyalı örnekte, keçi figürünün geriye doğru yay biçimli boynuzları ve çenesinin altında sakalları görülebilmektedir. Keçi figürünün hemen önünde ve ona doğru dönük duran kuş figürü ise Ovaören Orta Demir Çağı tabakalarında sık şekilde karşımıza çıkan su kuşu figürlerine benzemektedir. Figürlerin bulunduğu metop alanının sağında ise kelebek motifi görülmektedir. Ovaören örneğinin bezeme kompozisyonu

⁴⁰⁸ Akurgal, 1955, 6b; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2; Bossert, 2000, Abb. 23.

⁴⁰⁹ Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14; 81: e.

açısından benzemese de keçi ve kuş figürünün birlikte kullanıldığı en yakın benzeri Alişar'da⁴¹⁰ karşımıza çıkmaktadır.

4. 2. Geç Demir Çağı

4. 2. 1. Kuş Figürleri

Ovaören'de Geç Demir Çağı'na tarihlenen YH3-2 tabakalarından 3 adet kuş figürlü seramik parçası ele geçmiştir (**EK-8: 102-104**). Tamamı polikrom boyalı olan söz konusu parçaların hepsi büyük boyutlu çömlek gibi kap formlarına ait kalın cidarlı parçalar üzerinde görülmektedir. Ovaören-Yassıhöyük Geç Demir Çağı'na tarihlenen kuş figürlerinin karşılaştırması, Alişar, Alacahöyük, Boğazköy, Maşat Höyük, Kültepe, Topaklı, Sultanhanı, Pazarlı gibi yerleşimlerden ele geçen kuş figürlü seramikler⁴¹¹ ile yapılmıştır.

3. Tabaka

Geç Demir Çağı'nın erken evresini temsil eden YH3 tabakasından ele geçen tek örnek, boyunsuz, geniş ağızlı ve geniş gövdeli, yatay çift kulplu bir çömlek (**EK-10, Kat. 102**) üzerinde yer almaktadır. Kırmızı astarlı kap üzerinde, kulplar arasına yerleştirilmiş krem astarlı alan kırmızı ve siyah ince çizgiler ile iki panele bölünmüştür. İlk panelde arka arkaya sıralı şekilde yer alan kuş (turna) figürlerinin, boyunları ayakları hizasında zemine değen kuşların vücut hatları siyah çizgiler ile belirtilmiş, gövdeleri kırmızı boya ile doldurulmuştur. Kırmızı boyalı alan ile vücudun dış hattını oluşturan çizgiler arasında nokta dizisi yer almaktadır. Figürlerin bacakları, eklem yerlerinden arkaya doğru kırılmış "v" şeklindedir ve ayak tırnakları iki çizgi halinde belirtilmiştir. Dikine yapılmış dalga yay motifi ile birbirlerinden ayrılmış figürlerin alt kısmında yer alan ikinci panelde ışın demeti motifleri görülmektedir. Ovaören örneğinin kuş figürleri açısından Kültepe⁴¹² ve Maşat Höyük'ten⁴¹³ bilinmektedir.

2. Tabaka

Ovaören YH2 tabakasından ele geçen iki örnekten ilki, ağız kısmı korunmamış, tüm yüzeyi beyaz astar ile kaplanmış kırmızı hamurlu bir çömlek parçası üzerinde görülmektedir (**EK-10, Kat. 103**). Koyu kırmızı ve siyah boyanın kullanıldığı parçanın büyük kısmının

⁴¹⁰ von der Osten, 1937a, Fig. 462: 6.

⁴¹¹ Alişar (von der Osten, 1937b, Fig. 41: c36); Alacahöyük (Koşay ve Akok, 1966, Lev. 73); Boğazköy (Bossert, 2000, Taf. 127: 973, Farbtafel C: 266); Maşat Höyük (Özgüç, 1978, Lev. 79:3, 80: 11a-b, 82: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 74: 6, 77: 4); Kültepe (Özgüç, 1971, Pl. XVIII: 3, XXVIII: 6, 8); Topaklı (Polacco, 1976, Fig. 8); Sultanhanı (Emre, 1973, Lev. X: 8); Pazarlı (Koşay, 1939, Şek. 14).

⁴¹² Özgüç, 1971, Lev. XXVIII: 8.

⁴¹³ Özgüç, 1978, Lev. 80:11a-b, 82: 4.

eksik olması, gövde üzerinde görülen karışık yaratıklar ve sarmal motiflerin tam olarak anlaşılmasına neden olmuştur. Ancak boyun üzerindeki birinci bant içerisinde sıralı kuş (turna) figürleri görülmektedir. Gagaları açık şekilde yapılan figürlerin gözleri noktalar ile belirtilmiştir. Gövde kalın bir bant ile ikiye ayrılmış, kuyruk kısmı dikine çizgiler ile taranarak doldurulurken, dış hattı siyah boya ile yarım daire formunda yapılan kanatların içi kırmızı boya ile doldurulmuştur. Söz konusu figürlerin arkasında ise bir kare içerisindeki, içte küçük bir artı ve çevresinde daha geniş kolları ile onu sarmalayan ikinci bir artı işareti bulunmaktadır. Ovaören örneğinin bezeme stili ve kompozisyonu açısından en yakın benzeri⁴¹⁴ ise Alişar'da 4aM evresinden bilinmektedir. Beyaz astar üzerine siyah renk boya kullanılarak yapılmış karışık yaratık ve artı motifleri içeren söz konusu parça Geç Frig stilinin erken örnekleri arasında (MÖ 600-500) değerlendirilmiştir. Ovaören örneği üzerinde yer alan kuş figürünün en yakın benzeri Boğazköy'de görülmektedir⁴¹⁵.

Söz konusu tabakadan ele geçen diğer kuş (turna) figürü, devetüyü astar üzerine koyu kahverengi ve kırmızı boyanın kullanıldığı bir gövde parçası üzerinde görülmektedir (**EK-10, Kat. 104**). Parça üzerinde yer alan kuş figürünün, YH-3 tabakasından ele geçen tek örnekte görüldüğü gibi, vücut hatları koyu kahverengi çizgilerle yapılırken gövdenin içi kenarlar boş bırakılacak şekilde kırmızı boya ile doldurulmuştur. Bacaklar yine YH-3 tabakası örneği ile benzer olup, eklem yerinden geriye doğru kırılmış "v" şeklindedir ve ayak tırnakları iki çizgi halinde belirtilmiştir. İki örnek arasında ki en büyük fark ise figürlerin boyun yapısında görülmektedir. YH-2 tabakası örneğinde figürün boynu yukarı doğru dik bir şekilde yapılmıştır. Parça üzerindeki figürün en yakın benzerleri, Kültepe⁴¹⁶ ve Maşat Höyük'ten⁴¹⁷ bilinmektedir.

4. 2. 2. Ceylan/Karaca/At? Figürleri

Ovaören'de, Geç Demir Çağının erken evresini temsil eden YH3 tabakasından 1 adet karaca/ceylan/at? figürlü parça ele geçmiştir (**EK-8: 105**). Krem astar üzerine koyu kırmızı ve siyah boyanın kullanıldığı parçada (**EK-10, Kat. 105**), üzerinde içi kafes taramalı ters üçgenlerin yer aldığı ince bant bezeme altında arka arkaya iki figür görülmektedir. Figürlerden sağda yer alan ve karaca/ceylan/at? olarak değerlendirilen figürün gözü boşluğu badem şeklinde yapılmış, gözbebeği büyük bir nokta ile belirtilmiştir. Söz konusu figürü badem/yaprak formunda yapılan kulaklarının içi boş bırakılmıştır. Anatomik olarak başka bir

⁴¹⁴ Akurgal, 1955, Taf. 31b.

⁴¹⁵ Bossert, 2000, Taf. 127: 973, Farbtafel C: 266.

⁴¹⁶ Özgüç, 1971, Lev. XXVIII: 8.

⁴¹⁷ Özgüç, 1978, Lev. 80:11a-b, 82: 4.

özelliği görülemeyen figürün önünde ağaç olması muhtemel bir motif yer almaktadır. Parça üzerinde solda yer alan baş kısmı korunmamış figürün gövdesinin boyuna yakın kısmı koyu kırmızı boyalıdır. Söz konusu figürlerin üstlerinde iki adet ışın demeti motifi görülmektedir. Karaca/ceylan figürü ile en yakın benzeri Boğazköy-Büyükkale'de⁴¹⁸ bulunan parçanın bezeme kompozisyonu açısından en yakın benzeri Kültepe'de⁴¹⁹ karşımıza çıkmaktadır. Geç Demir Çağı'nın erken evresini temsil eden YH3 tabakasından (MÖ 550-450) ele geçen söz konusu örnek, figürlerin gövdelerinin silüet görünümlü oluşu ile Orta Demir Çağı geleneğini yansıtmaktadır.

4. 2. 3. Aslan-Leopar Figürleri

Orta Anadolu Bölgesi'nde, Geç Demir Çağı'nda, Kızılırmak kavsi içerisinde ve güneyinde, Alaca Höyük, Alishar, Boğazköy, Kültepe ve Maşat Höyük gibi önemli Demir Çağı merkezlerinde az sayıda örneği bulunan aslan figürlerinin⁴²⁰ ilk örnekleri Olgun Frig Stilindeki (MÖ 730-600) kaplar üzerinde karşımıza çıkmaktadır⁴²¹. E. Akurgal söz konusu aslan figürlerinin Oryantalizan stil etkisi altında geliştiğini belirtmiştir⁴²². Bu görüşün aksine, Ş. Dönmez bu aslan figürlerinin, Orta Anadolu Bölgesi Geç Demir Çağı'nın karakteristik özelliklerini yansıttıklarını ifade etmiştir⁴²³.

Ovaören-Yassihöyük'te Geç Demir Çağı'nın erken evresini temsil eden YH3 tabakasından 1 adet aslan, 1 adet leopar figürlü seramik parçası ele geçmiştir (**EK-8: 106-107**). İki de polikrom boyalı söz konusu figürler, kaliteli hamurlara sahip, ince cidarlı parçalar üzerinde yer almaktadır.

Söz konusu örneklerden aslan olarak değerlendirilen figürün (**EK-10, Kat. 106**), baş kısmı korunmamış, vücudu çeşitli şekillerde çizgilerle ve noktalarla doldurulmuş ve anatomik olarak bölümlere ayrılmıştır. Yine aynı şekilde baş kısmı ve vücudunun üst kısmı korunmamış durumda olan leopar figürünün (**EK-10, Kat. 107**) ayaklarında pençe detayları işlenmiştir. Söz konusu figürün vücudunda beneklerin noktalar şeklinde işlenişi ile en yakın benzeri, leopar olarak tanımlanmamış olsa da Boğazköy-Büyükkale'de⁴²⁴ Ia tabakasından ele geçmiştir.

⁴¹⁸ Bossert, 2000, Taf.113: 360.

⁴¹⁹ Özgüç, 1971, Lev. XVII: 3.

⁴²⁰ Boğazköy-Büyükkale (Bossert, 2000, Taf.139/1257), Alaca Höyük (Koşay ve Akok 1966, Pl.73), Kaman-Kalehöyük (Matsumura 2005: Taf.282/KL93- 2003), Alishar Höyük (Schmidt, 1933: iç kapak Fig., Pl.V/b 1180), ve Kültepe (Özgüç, 1953, Res.58; Özgüç, 1971, Pl.XXIII/2)

⁴²¹ Young, 1981, Pl. 16: A, 17: C.

⁴²² Akurgal, 1955, 49, 52.

⁴²³ Dönmez, 1994, 349.

⁴²⁴ Bossert, 2000, Taf. 113: 359.

Ovaören-Yassıhöyük aslan figürlü örneğin karşılaştırması, başta Gordion Olgun Frig Stilindeki kaplar üzerinde görülen aslanlar olmak üzere, Alaca Höyük, Alişar, Boğazköy, Kültepe, Maşat Höyük gibi yerleşimlerden ele geçen aslan figürlü seramikler ile yapılmıştır. Ancak yapılan karşılaştırmalar sonucu Ovaören örneğinin, Orta Anadolu Bölgesi merkezlerinden ele geçen aslan figürleri arasında benzerine rastlanılmamıştır. Ovaören örneklerinin GDC'nın erken evresini temsil eden YH3 tabakasından bulunmuş olduğu göz önüne alınca vücutların işleniş şekli ile en yakın benzerlerinin Gordion Olgun Frig Stili aslanları⁴²⁵ olduğu anlaşılmaktadır.

4. 2. 4. Balık+Kuş Figürleri

Ovaören'de, Geç Demir Çağı'na tarihlenen YH2 tabakasından ele geçen bir tabak parçası üzerinde balık ve kuş figürleri birlikte görülmektedir (**EK-8: 108**). Beyazımsı krem astar üzerine kırmızı ve siyah boyanın kullanıldığı tabağın (**EK-10, Kat. 108**) tutamak şeklinde yapılmış ağız kenarı üzerinde arka arkaya sıralı 4 kuş figürü yer almaktadır. Dışta kırmızı içte siyah ince çizgiler ile oluşturulmuş çerçeve içerisinde görülen söz konusu kuş figürlerinden en arkada yer alanın yalnızca gaga kısmı korunmuştur. Önde yer alan üç figürün bacakları, eklem yerinden arkaya doğru kırılmış "v" şeklindedir ve ayak tırnakları iki çizgi halinde belirtilmiştir. Uzun gagaları yukarı doğru yapılmış figürlerin göz boşlukları oldukça geniş yapılmış, gözleri birer nokta ile belirtilmiştir. Figürlerin gövdeleri çapraz çizgiler ile oluşturulmuş, içi kırmızı boya veya kırmızı noktalar ile doldurulmuş baklava dilimleri ile bezenmiştir. Söz konusu tabağın iç kısmında ise yan yana üç balık figürü görülmektedir. Vücutları ince birer hat ile çizilen figürlerin gövdelerinin iç kısmı kırmızı boyalıdır. Kuyruklarının ve yüzgeçlerinin içi boş bırakılan figürlerin gözleri kırmızı nokta ile belirtilmiştir. Orta Anadolu Demir Çağı yerleşimleri içerisinde balık ve kuş figürlerinin birlikte görüldüğü en yakın benzerler, Alişar⁴²⁶ ve Maşathöyük'ün⁴²⁷ Geç Demir Çağı tabakalarından bilinmektedir. Kuş ve balık figürünün birlikte kullanıldığı örnekler sayısal anlamda oldukça az olsa da balık figürü Alacahöyük⁴²⁸, Eski yapar⁴²⁹, Kaman-Kalehöyük⁴³⁰, Kültepe⁴³¹, Maşat Höyük⁴³², Suluca Karahöyük⁴³³ gibi Orta Anadolu Bölgesi'nin önemli Demi Çağı yerleşimlerinden bilinmektedir.

⁴²⁵ Sams, 1974, Fig. 7, 13-14.

⁴²⁶ von der Osten, 1937b, Fig. 41 c36.

⁴²⁷ Özgüç, 1978, Pl. 79: 3; Özgüç, 1982: Lev. 64: 2.

⁴²⁸ Koşay ve Akok, 1966, Lev. 73.

⁴²⁹ Bayburtluoğlu, 1979, Lev. 177: 22, 178: 24.

⁴³⁰ Omura, 1992, Lev. III: 6

⁴³¹ Özgüç, 1971, Lev. XXVI: 7.

Söz konusu figürler, Orta Anadolu Bölgesi Geç Demir Çağı boyalı seramik geleneğinde, Yunan Geometrik ve Oryantalizan stillerin etkisi altında gelişen Lidya boyalı seramiklerinin etkileri olarak kabul edilmektedir⁴³⁴. Sardes'te ele geçmiş kuş ve balık figürlü örnekler üzerinden yapılan bu yoruma karşılık, Geç Demir Çağı'nda Orta Anadolu Bölgesi hem kuş hem de balık figürlerin tür ve tip açısından zenginliği öne çıkmaktadır.

⁴³² Özgüç, 1978, Lev. 82: 2.

⁴³³ Özdemir, 2016, Lev. IX: 4.

⁴³⁴ Dönmez, 1994, 358.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Nevşehir ili Gülşehir ilçesi sınırları içerisinde, Kızılırmak Nehri'nin yaklaşık 25 km güneyindeki konumu ile Ovaören, Erken Tunç Çağı'nın başlarından Roma dönemine kadar kesintisiz bir yerleşim tarihi sunmaktadır. Demir Çağı içerisinde Geç Hitit Dönemi'nde Tabal Ülkesi, Geç Demir Çağı'nda ise Kapadokya Satraplığı sınırları içerisinde kalan yerleşimlerden birisi olan Ovaören, gerek mimari kalıntıları gerekse arkeolojik buluntuları ile Orta Anadolu Demir Çağı kültürünün daha iyi anlaşılması açısından son derece önemli veriler ortaya koymaktadır.

2007-2018 yılları arasında yapılan Ovaören-Yassihöyük kazılarında, 101 tanesi Orta Demir Çağı'na, 7 tanesi Geç Demir Çağı'na tarihlenen 108 adet hayvan figürlü seramik parçası ele geçmiştir. Özellikle Orta Demir Çağı'nda Alishar-4 geleneğini oldukça güçlü şekilde temsil eden yerleşim, Orta Anadolu Orta Demir Çağı boyalı seramik geleneği (Alishar-4) için yeni bir bakış açısı kazandırmaktadır.

Orta Demir Çağı'na tarihlenen hayvan figürleri arasında en yoğun grubu oluşturan geyikler, söz konusu geleneğin özellikle stilistik ve kronolojik gelişimi için önemli sonuçlar ortaya koymaktadır. Alishar-4 örnekleri ile Ovaören geyik figürlü seramikleri arasında büyük oranda benzerlikler görülse de, geyiklerin bir takım stilistik özellikleri Ovaören-Yassihöyük'e özgü görünmektedir. Örneğin, Alishar-4 geleneğinde görülen geyik figürlerinde olduğu gibi, orantısız vücut yapıları ile birçok örnekte arka arkaya dizilmiş ve sağa doğru yönelmiş şekilde yapılmış olsa da Ovaören örneklerinde Alishar geyiklerinden farklı olarak göz boşluğu hemen her figürde belirtilmiştir. Alishar örneklerinin neredeyse tamamında belirtilen geyiklerin cinsiyeti, Ovaören'de bir örnek dışında belirtilmemiştir. Alishar geyiklerinde olduğu gibi boynuz yapıları çoğunlukla aşağı doğru çatallı, tek yay biçimli olsa da boynuz yapısı ile farklılaşan örnekler de Ovaören'e özgü görünmektedir. Bunların yanı sıra, E. Akurgal'ın sınıflandırmasında Olgun Frig Stili (MÖ 730-600) özellikleri olarak belirtilen, ayakların çift tırnaklı olması ve diz eklemlerinin yuvarlak hatlar ile verilmesi Ovaören'de Orta Demir Çağı'nın en erken evresini temsil eden YH6 tabakasında (MÖ 950-800) karşımıza çıkmaktadır. Tüm bunlarla birlikte Alishar'da geç döneme tarihlendirilen geyik figürlerinin, üslup özelliklerinden çok, kapların kaliteli/ince hamurlu mal özellikleri göstermesine göre tarihlendirilmiş olduğu görülmektedir. Ancak Ovaören-Yassihöyük geyik figürlü seramikleri, figürlerin kapların kalitesinden bağımsız bir şekilde uygulanabildiğini göstermektedir.

Bununla birlikte çalışmamızın büyük bir bölümünü oluşturan geyik motifi, Anadolu'da Neolitik Çağ'a kadar inen bir geçmişe sahiptir. Bununla birlikte Erken Tunç

Çağı'nda Hatti geleneği içerisinde, Alacahöyük mezarlarında çeşitli heykelcikler şeklinde karşımıza çıkan geyiğin, Hitit Dönemi yazılı metinlerinde Kırların Koruyucu Tanrısı DINGIR Lama'nın kutsal hayvanı olarak karşımıza çıkması son derece önemlidir. Anadolu kökenli olduğunu düşündüğümüz bu gelenek, MÖ 1. Bin yılda, Geç Hitit Dönemi'nde, kırların koruyucu tanrısı Geyik Tanrı Kurunta/ Runtiyas şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Yaban hayatı, kırlar ve özellikle av geyikleri ile ilişkili olan tanrı Runtiyas, Avanos-Bohça yazıtındaki anlatımlarına göre Kral Kurti'ye, geniş ovalarda avlanma hakkını veren ve avda şans getiren bir tanrıdır. Niğde-Bulgarmağden Yazıtı'ndaki anlatımlar da av hayvanlarının çoğalmasını sağlayan tanrının Runtiyas olduğunu göstermektedir. Bu çalışma içerisinde de tanıtılan, Alişar-4 hayvan motifli seramik geleneği içerisindeki geyik figürlerinin de esasında Geyik Tanrı Runtiyas ile ilişkili kültün seramik gelenekleri içerisindeki bir yansıması olduğu anlaşılmaktadır⁴³⁵.

Alişar-4 geleneğinde geyiklerden sonra en sık görülen hayvan figürü olan keçiler, Ovaören'de sayısal anlamda bir yoğunluğa sahip olmasa da stilistik açıdan önemli özellikler sunmaktadır. Keçi ve geyik figürleri, vücut yapıları ile büyük oranda benzerlik göstermekle birlikte, keçiler geriye doğru yay biçimli yapılan boynuzları ile ayrılmaktadır. Bu kapsamda E. Akurgal tarafından Olgun Frig Stili içerisinde değerlendirilen çatalsız ve geriye doğru boynuzlara sahip figürlerin keçi olması gerektiği düşünülmektedir. Bunun yanı sıra Alişar-4 geleneği içerisinde keçi figürlerinin ilk kez Olgun Frig Stilinde (MÖ 730-600) görüldüğü ve Geç Demir Çağı'nda yoğunlaştığı belirtilmiştir. Ovaören-Yassıhöyük'te Orta Demir Çağı'nın en erken evresini temsil eden YH6 tabakasından (MÖ 950-800) ele geçen keçi figürlü örnekler, söz konusu figürün çok daha erken ortaya çıktığını göstermektedir.

Ovaören-Yassıhöyük'te Orta Demir Çağı'na tarihlenen YH4-6 tabakalarından ele geçen bir diğer önemli grup kuş figürleridir. Alişar, Kültepe, Maşat Höyük, Boğazköy, Suluca Karahöyük gibi yerleşimlerden ele geçen Alişar-4 geleneğine ait silüet görünümlü kuş figürlü örnekler ile karşılaştırıldığında, Ovaören-Yassıhöyük kuş türleri ve tipleri açısından önemli ölçüde çeşitlilik sunmaktadır. Alişar-4 geleneğinin türü ayırt edilemeyen stilize tipik kuşları ile benzerlikler sunan örneklerin yanı sıra, gelenek içerisinde henüz paralellerine rastlanmayan, ördek-kaz benzeri su kuşları Ovaören'e özgü bir üslup olarak görünmektedir.

Sayısal anlamda çoğunluğu oluşturan söz konusu figürlerin yanı sıra oldukça az sayıda örnekle temsil edilen köpek/tilki figürleri (4 adet) ve eşek/merkep figürü (1 adet) Ovaören'in

⁴³⁵ S. Yücel Şenyurt, Atakan Akçay, Seda Kara, "Alişar-4 Seramik Geleneği İçerisinde Ovaören Demir Çağı Geyik Figürlü Seramikleri", *Seleucia IX*, (2019): 48.

Alişar-4 geleneğinin en güçlü temsilcilerinden biri olduğunu düşündürmektedir. Söz konusu figürler Ovaören'de Orta Demir Çağı'nın en erken evresini temsil eden YH6 tabakasından (MÖ 950-800) ele geçmiş olmakla birlikte, Alişar-4 geleneğini yansıtan Orta Anadolu Bölgesi merkezlerde paralelleri tespit edilememiştir. Köpek/tilki, eşek/merkep figürleri Orta Anadolu Bölgesi'nde daha doğal görünüşleri ile Geç Demir Çağı'nda yoğunluk kazanmaktadır. Hayvan tür ve tiplerinin zenginliği ile Ovaören öne çıkmakta, Ovaören örnekleri söz konusu figürler için en erken örnekleri teşkil etmektedir.

Orta Anadolu Bölgesi'nde, Orta Demir Çağı'na tarihlenen Alişar-4 geleneğinin silüet görünümlü stilize hayvan figürlerinin sergilediği tekdüze görünüme karşılık, Geç Demir Çağı örneklerinde farklılıklar görülmektedir. Geç Demir Çağı'nda, farklı şekillerde çizgisel stilde veya reserve (doldurma) tekniği ile yapılan daha doğal görünümlü hayvan figürleri ortaya çıkmıştır. Özellikle, Kızılırmak kavsi içi ve güneyinde MÖ 7. yüzyıl başlarından itibaren yaşanan siyasi değişimler, Geç Demir Çağı boyalı seramik geleneğine yansımıştır. MÖ 7. yüzyıl başlarından itibaren bölgede peş peşe Kimmer, Med ve Pers akınları yaşanmış, söz konusu akınlar Anadolu'nun Frig ve Lidya gibi güçlü Demir Çağı imparatorluklarının siyasi egemenliklerini kaybetmesine neden olmuştur. Söz konusu siyasi değişimler boyalı seramik geleneğinde özellikle figüratif bezemelerde kendini göstermiş, at, karışık varlık, sfenks, silahlı savaşçı/asker ya da savaş arabaları ve ana tanrıça figürleri ortaya çıkmıştır. Ovaören-Yassihöyük'te Geç Demir Çağı'na tarihlenen hayvan figürleri sayısal anlamda oldukça az olsa da bölgede yaşanan siyasi değişimleri yansıtacak niteliktedir. Bu figürlerin başında, Lidya etkili balık ve kuş figürleri ve Yakınoğu etkili aslan-leopar figürlerinin yanı sıra Alişar-4'ün silüet görünümlü hayvan figürlerinin Geç Demir Çağı içerisine yansımaları olması muhtemel silüet görünümlü ceylan/karaca figürü gelmektedir.

Bu çalışma kapsamında öne çıkan tartışmaların başında, Alişar-4 seramik geleneğinin Gordion boyalı seramik geleneği ile kurulan bağlantılar yoluyla Frig sanat eserlerinin yayılım alanı içerisinde değerlendirilmiş olması gelmektedir. Söz konusu iki gelenek arasında benzerlikler olsa da en büyük farklardan birisi hayvan figürlerinde karşımıza çıkmaktadır. Alişar-4'ün silüet görünümlü, stilize hayvan figürlerine karşılık Gordion merkezli Frig boyalı seramiğinde hayvan figürlerinin anatomik detaylarının çizgilerle gösterilmiş olması en önemli farklılıktır. Frig örneklerinde, göz, burun ve ağız gibi yüz detayları daha belirgin şekilde gösterilmiştir. Figürlerin gövdeleri genelde sıralı ya da gelişigüzel noktalar ve farklı çizgisel taramalar ile doldurulmuştur. Alişar-4 geleneği ve Frig boyalı seramikleri arasındaki bir diğer önemli farklılık çizgisel hayvan figürlerinin kaliteli hamurlu ve ince cidarlı, iyi pişirilmiş

kaliteli kaplar üzerinde yer almasıdır. Alishar-4 geleneğinden farklı olarak, yüzeyi boş alan bırakılmayacak şekilde geometrik bezemelerle kaplı Frig örneklerinde, hayvan figürleri genellikle kabin, karın, omuz veya boyun kısmında metoplar içerisinde görülmektedir. İki gelenek arasında görülen tüm farklılıklar ve Alishar-4 seramik geleneğinin Kızılırmak kavsi içi ve güneyini kapsayan esas yayılım alanı göz önüne alındığında, Alishar-4 seramiğinin Orta Anadolu Bölgesine özgü kaldığı anlaşılmaktadır.

Tarihlendirilmesi konusunda da farklı görüşler bulunan Alishar-4 geleneğine ait silüet görünümlü hayvan figürlü örneklerin Ovaören-Yassıhöyük'te kazı tabakalanmasına bağlı tarihlendirilmeleri ve benzer örnekler üzerinden kurulabilen ilişkiler, silüet görünümlü hayvan figürlü seramik geleneğinin daha çok MÖ 9-7. yüzyıl aralığında yaygınlık gösterdiğini yansıtmaktadır. Ovaören-Yassıhöyük'ün 6- 5. tabakalarından örnekleri bilinen bu geleneğin, 4. tabakanın erken aşamalarında çok az örnekle temsil edilmiş olması, Geç Hitit/Tabal kültürel hâkimiyet döneminin çözülmeye başladığı, Kimmer ve İskit akınları yaşandığı bir süreçte Alishar-4 seramik geleneğinde de bir kültürel gerilemenin yaşandığını, hatta geleneğin sona ermeye başladığını yansıtmaktadır. Kazı çalışmaları halen devam etmekle birlikte Ovaören'de şimdiye kadar elde edilen veriler, söz konusu geleneğin Frig kültürel kimliğinden daha çok Orta Anadolu Orta Demir Çağı seramik geleneği içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Söz konusu dönem Geç Hitit kültürünün hâkim olduğu bir tarihsel aralık olup, geleneğin yayılım alanının merkez bölgesini Tabal Ülkesi oluşturmaktadır. Asur ve Urartu gibi temel siyasi aktörlerin hedefindeki en hareketli bölgelerden birisi olan Orta Anadolu Bölgesi'ndeki bu geleneğin yayılım alanının daha çok Tabal-Frig (Muşki) ilişkileri çerçevesinde şekillenmiş olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle Erken Tunç Çağı'nın son aşamalarından itibaren Orta Anadolu'da var olan, İntermediate, Çıradere, Alishar III ve Konya Ovası Boyalı seramik geleneklerinin, Alishar-4 boyalı geleneğinin kökenleri noktasında en önemli referansları oluşturması gerektirmektedir. Ovaören bu çerçevede, söz konusu malzemenin ele geçtiği güçlü yerleşim tabakaları ile geleneğin köken, yayılım ve değişim dinamiklerinin belirlenmesi noktasında en kayda değer yerleşimlerden birisidir.

KAYNAKLAR

- Akçay, A. (2011): *Arkeolojik ve Filolojik Belgeler Işığında Tabal Ülkesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Akçay, A. (2015). "Ovaören-Yassıhöyük'ten Bir Yarı İkonik İdol". *Arkeoloji ve Sanat Dergisi*, 149, 47-54.
- Akurgal, E. (1955). *Phrygische Kunst*, Ankara.
- Akurgal, E. (1988). *Anadolu Uygarlıkları*, İstanbul.
- Bahar, H. (1999). *Demir Çağında Konya ve Çevresi*, Konya: Sel-ün Vakfı Yayınları.
- Bayburtluoğlu, İ. (1979). "Eskiyapar Phryg Çağı", *Türk Tarih Kongresi*, 8: 293-303.
- Bossert, E. M. (2000). *Die Keramik Phrygischer Zeit Von Boğazköy*, Mainz.
- Crespin, A. S. (1999). "Between Phrygia and Cilicia: The Porsuk Area at the Beginning of the Iron Age", *Anatolian Studies*, 49: 61-71.
- D'alfonso, L., Ergürer, H., Castellano, L., Highcock, N., Lanaro, A., Matessi, A., Trameri, A., (2016). "Excavations at Kınık Höyük 2015". *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 38 (3), Ankara.
- Dönmez, Ş. (1994). *Orta Anadolu Geç Demir Çağı Boya Bezekli Çanak Çömleği*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Dönmez, Ş. (2010). "Yeni Arkeolojik Gelişmeler Işığında Orta Karadeniz Bölgesi Demir Çağı Kültürüne Genel Bir Bakış", *Anadolu Araştırmaları*, XIX (1), 137-196.
- Dönmez, Ş., Abazoğlu, F., (2018). "Kızılırmak Havzası Demir Çağı Boya Bezekli Çanak-Çömlek Geleneğinin Kökeni Üzerine Düşünceler", *TÜBA-AR*, 23, 81-101.
- Dupre, S. (1983). *Porsuk I. La Céramique de l'Age du Bronze et de l'Age du Fer*. Paris.
- Durbin, G.E.S. (1971). "Iron Age Pottery from the Provinces of Tokat and Sivas", *Anatolian Studies* 21, 99-124.
- Emre, K. (1973) "Sultanhanı Höyüğü'nde 1971-1972 Yıllarında Yapılan Kazılar". *Anadolu* XV, 86-118.
- Ergürer, H. (2016). "Kınık Höyük Demir Çağ Boyalılarında Bezeme Geleneği", *OLBA*, XXIV, 67-170.
- Genz, H. (2000). "Die Eisenzeit in Zentralanatolien im Lichte der keramischen Funde vom Büyükkaya in Bogazköy/Hattusa". *TÜBA-AR*, 3, 35-54.
- Genz, H. (2001) "Iron Age Pottery from Çadır Höyük", *Anatolica* XXVII, 159-170.
- Genz, H. (2004). *Büyükkaya, I. Die Keramik der Eisenzeit Funde Aus den Grabungs Kampagnen 1993 bis 1998*, Mainz am Rhein.

- Genz, H. (2007). "Kızılırmak Bölgesi'nde Demir Çağı/The Iron Age in the Kızılırmak Region". *Friglerin Gizemli Uygarlığı/The Mysterious Civilization of the Phrygians*, Sivas, H. Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul: 127-140.
- Gorny, R.L., McMahon, G., Paley, S., Kealhofer, L., (1995). "The Alişar Regional Project 1994", *Anatolica XXI*, 65-100.
- Işık, F. (1989). "Batı Uygarlığı'nın Kökeni, Erken Demir Çağı Doğu- Batı Kültür İlişkilerinde Anadolu", *Türk Arkeoloji Dergisi*, 28, 1-39.
- Işık, F. (2003). "Karanlık Dönemi Aydınlığı ve Frig Sanatı'nın Anadoluluğu Üzerine", *Anadolu*, 24, 19-33.
- Kealhofer, L., Grave, P. Genz, H., Marsh, B., (2009). "Post-Collapse: The Re-Emergence of Polity in Iron Age Boğazköy, Central Anatolia". *Oxford Journal of Archaeology*, 28 (3), 275-300.
- Koşay, H. Z. (1939). "Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Pazarlı Hafriyatı (1)", *Belleten*, III/9: 5-14.
- Koşay, H. Z., Akok, M., (1966). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Alaca Höyük Kazısı 1940-1948'deki Çalışmalara ve Keşiflere ait İlk Rapor, 1940-1948*. Ankara.
- Macqueen, J.C. (2001). *Hititler ve Hitit Çağında Anadolu*, E. Davutoğlu (Çev.), Ankara.
- Matsumura, K. (2005). *Die Eisenzeitliche Keramik in Zentralanatolien aufgrund der Keramik in Kaman-Kalehöyük*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Freien Üniversitesi, Berlin,
- Mazzoni, S., D'agostino, A., Orsi, V. (2017). "New Results From the Excavations Seasons 2016 at Uşaklı Höyük (Yozgat)", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 39 (3), Ankara.
- Mori, M., Omura, S., (1995). "A Preliminary Report on the Excavations at Kaman-Kalehöyük in Turkey (1989-1993)", *Essays on Ancient Anatolia and Its Surrounding Civilizations* (Ed. H.I.H Prince T. Mikasa). Wiesbaden: 87-101.
- Müller-Karpe, A., Wilhelm, G., Müller-Karpe, V., Mielke, D. P., Hüser, A., Jean, E., (2004). "Untersuchungenin Kuşaklı 2002". *Mitteilungen Der Deutschen Orient-Gesellschaft*, 136: 103-135.
- Omura, S. (1992). "1990 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 13(1), 319-336.
- Omura, S. (1993) "1991 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 14 (1), Ankara, 307-326.
- Omura, S. (1996). "1994 Yılı Kaman Kalehöyük Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 17 (1), Ankara, 189-208.
- Omura, S. (1998). "1996 Yılı İç Anadolu'da Yürütülen Yüzey Araştırmaları", *Araştırma Sonuçları Toplantısı*, 15 (2), 41-50.
- Omura, M., (2016). "Yassihöyük Excavations First Five Seasons 2009-2013". *Anatolian Archaeological Studies*, Vol. XIX, 11-73.

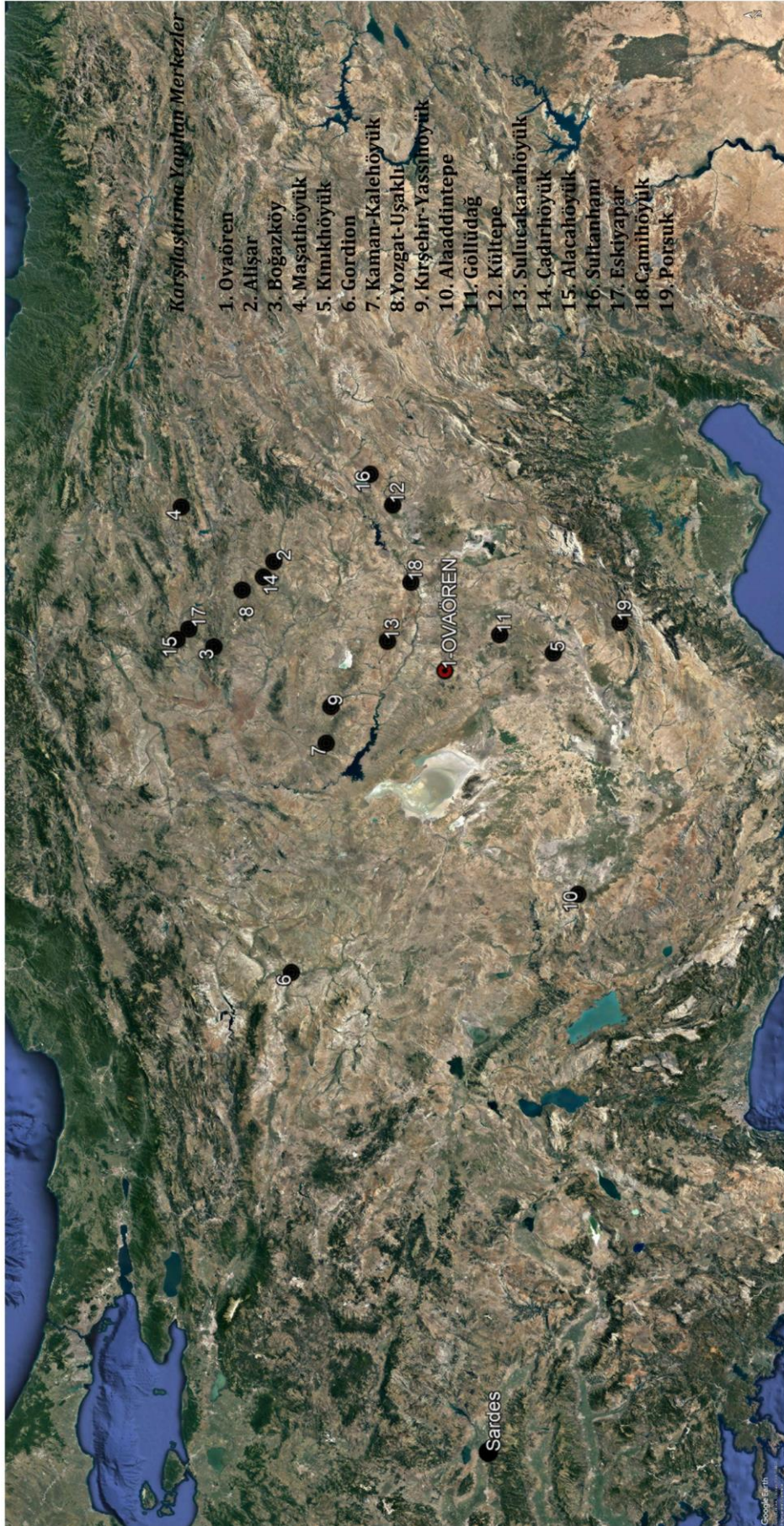
- Opificius, R. (1965). "Altphrygische Keramik von Büyükkale (Boğazköy)", *MDOG*, 95, 81-89.
- Ökse, T. (1994). "Sivas İli 1992 Yüzey Araştırması", *Araştırma Sonuçları Toplantısı*, XI, Ankara, 243-262.
- Ökse, T. (2005). "Kızılırmak ve Fırat Havzalarını Birbirine Bağlayan Eski Kervan Yolları". *Ahmet Yesevi Üniversitesi Yayınları*, 34, 1-18.
- Özcan, B. (1991). "Sulusaray-Sebastopolis Antik Kenti". *Müze Kurtarma Kazıları Semineri*, I, Ankara, 261-308.
- Özdemir, M. A. (2016). *Nevşehir – Suluca Karahöyük Demir Çağı Boyalı Seramikleri*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi, Erzurum.
- Özgüç, T. (1953). "Kültepe (Karahöyük) Hafriyatı", *Bellethen XVI/65*: 251-268.
- Özgüç, T. (1971). *Demir Devrinde Kültepe ve Civarı*, Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Özgüç, T. (1978). *Maşat Höyük Kazıları ve Çevresindeki Araştırmalar*, Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Özgüç, T. (1982). *Maşat Höyük II, Boğazköy'ün Kuzeyinde Bir Hitit Merkezi*. Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Özkaya, V. (1995). *İÖ Erken Birinci Binde Frig Boyalı Seramiği*, Erzurum.
- Polacco, L. (1975). "Topaklı'daki İtalyan Kazıları". *Anadolu*, 17: 31-41.
- Polacco, L. (1976). "Topaklı. 1974 Field Expedition Excavation". *Türk Arkeoloji Dergisi*, XXIII-2: 67-74.
- Sagona, A., Pemberton, E. McPhee, I., (1992). "Excavations at Büyüktepe Höyük, 1991. Second Preliminary Report". *Anatolian Studies*, XLII: 29-46.
- Sams, G. K. (1974). "The Painted Animals: Anatolian Orientalizing Art", *Anatolian Studies*, 24, 169-196.
- Sams, G. K. (1994). *The Early Phrygian Pottery, The Gordion Excavations 1950-1973: Final Reports, Volume IV*. Pennsylvania.
- Sams, G. K. (2007a). "Gordion ve Frigler/Gordion and the Phrygians". *Friglerin Gizemli Uygarlığı/The Mysterious Civilization of the Phrygians*, Sivas, H., Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 49-58.
- Sams, G. K. (2007b). "Frigyalı Midas/Midas of Phrygia". *Friglerin Gizemli Uygarlığı/The Mysterious Civilization of the Phrygians*, Sivas, H., Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 59-64.
- Sams, G. K. (2011). *The New Chronology of Iron Age Gordion*. Gordion Special Studies VI, University of Pennsylvania Museum of Archaeology and Anthropology, Philadelphia, 59-78.

- Schmidt, E. F., (1932). *The Alishar Hüyük, Seasons of 1928 and 1929, Part I*, The University of Chicago 1932.
- Sevin, V. (1998). "MÖ I. Binyıl: Demir Çağı", *Kapadokya* (Ed. M. Sözen). İstanbul, 170-193.
- Summers, G. D. (1994). "Grey Ware and the Eastern Limits of Phrygia". *AIA*, 3, 241-252.
- Şenyurt, S. Y. (1999). "Nevşehir İli 1997 Yılı Yüzey Araştırması". *Araştırma Sonuçları Toplantısı*, 16 (1), 451- 466.
- Şenyurt, S. Y. (2010). "Ovaören-Göstesin Geç Hitit/ Luwi Hiyeroglif Yazıtı". *Veysel Donbaz'a Sunulan Yazılar, Studies Presented in Honour of Veysel Donbaz*. İstanbul, 261-268.
- Şenyurt, S. Y., Akçay, A., Kamış, Y. (2014). "Ovaören 2012 Yılı Kazıları". *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 35 (2), 62-80.
- Şenyurt, S. Y., Akçay, A., Kamış, Y. (2015). "Ovaören 2013 Yılı Kazıları". *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 36 (2), 101-120.
- Şenyurt, S. Y., Akçay, A., Kamış, Y. (2016). "Ovaören 2014 Yılı Kazıları". *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 37 (2), 111-128.
- Şenyurt, S. Y. ve Akçay, A. (2017). "Ovaören 2015 ve 2016 Yılı Kazıları". *Kazı Sonuçları Toplantısı*, 39 (2), 571-586.
- Şenyurt, S. Y. ve Akçay, A. (2018). "Topada Yazıtına Farklı Bir Bakış: Geç Hitit Döneminde Orta Anadolu'da Güç Dengeleri". *TÜBA-AR*, 22, 95-118.
- Şenyurt, S. Y., Akçay, A., Kara, S., (2019). "Alişar-4 Seramik Geleneği İçerisinde Ovaören Demir Çağı Geyik Figürlü Seramikleri, Seleucia IX.
- Tezcan, B. (1992). "1969 Göllüdağ Kazısı", *Türk Arkeoloji Dergisi*, 30, 1-30.
- Voight, M. M. (2007). "Gordion Kazıları/Excavation at Gordion". *Friglerin Gizemli Uygarlığı/The Mysterious Civilization of the Phrygians*, Sivas, H., Tüfekçi-Sivas, T. (Ed.), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 65-76.
- von der Osten, H. H. (1937a). *The Alishar Höyük, Seasons of 1930-32. Part II*, OIP, 29.
- von der Osten, H. H. (1937b). *The Alishar Höyük, Seasons of 1930-32. Part III*, OIP 30.
- Young, R. S. (1981). *Three Great Early Tumuli*, The Gordion Excavations Final Reports I, Pennsylvania.

EKLER

- EK-4, 5, 6, 7 ve 8 içerisindeki seramik parçalarının numaraları Katalog numaraları ile uyumlu verilmiştir.

Ek. 2

Ovaören Yassıhöyük Hayvan Figürlü Seramikleri		YH6 (ODÇ)	YH5 (ODÇ)	YH4 (ODÇ)	Sur ve Kapı Alanı (ODÇ)	YH3 (GDÇ)	YH2 (GDÇ)
Geyik		•	•	•	•		
Keçi		•	•	•	•		
Kuş		•	•	•	•		
						•	•
Geyik+Kuş		•	•		•		
Keçi+Kuş					•		
Aslan-Leopar Köpek/Tilki Eşek/Merkep		•					
		•					
						•	•
Balık+Kuş							•
Ceylan/Karaca?						•	

Ek. 3

	Geyik	Keçi	Kuş	Geyik+Kuş	Keçi+Kuş	Eşek/Merkep	Köpek/Tilki	Aslan-Leopar	Balık+Kuş	Ceylan/Karaca?
Ovaören-Yassıhöyük Hayvan Figürüli Seramikleri										
Boğazköy				•				•		
Anaontintepe	•	•	•	•	•			•	•	
Alışar	•									
Alacahöyük	•	•		•	•			•	•	•
Gordion	•									
Eskişar	•	•								
Çadır Höyük	•	•								
Usaklı Höyük										
Suluca Karaböyük	•	•		•				•		
Sultanham	•									
Porsuk Höyük	•	•								
Pazarlı	•									
Masat Höyük	•	•								
Kültepe	•		•	•	•			•	•	•
Kırsçhir Yassıhöyük	•		•	•	•			•	•	
Kimik Höyük			•	•						
Kaman Kalehöyük	•									
Göllüdağ	•			•						
Camihöyük	•	•	•	•					•	
Bolus Aktepe	•									

Ek. 4

Ek. 5

Ek. 6

Ek. 7

Ek. 8

EK-9. Ovaören-Yassihöyük Demir Çağı Mal Grupları

Ovaören’de, 2007 yılından itibaren kesintisiz devam eden Yassihöyük kazılarında, Demir Çağı tabakalarından (MÖ 1180-330) ele geçen seramikler; hamur katkı maddeleri, pişme, yapım teknikleri ve iç-dış yüzey renkleri temel alınarak 11 mal grubu altında değerlendirilmiştir. Bu gruplar oluşturulurken yalın, kendinden astar veya direkt astar gibi daha alt uygulamalar astarlı olma durumu içerisinde değerlendirilmiştir. Astarsız örnekler ise, hamur özellikleri ile uyumlu olarak kaba mal grubu içerisinde değerlendirilmiştir.

Mal gruplarında, astar temelli ayırımın dışında, perdah uygulamasını esas alan “**a-Perdahlı**” ve “**b-Perdahsız**” alt grupları oluşturulmuştur. Tüm mal gruplarının bezemeli örnekleri olabileceğinden bezeme esaslı bir mal ayırımı bulunmamakla birlikte, bezemede kullanılan renk sayısını temel alan “12. Monokrom Boyalı (Tek Renk Boyalı)” ve “13. Polikrom Boyalı (Çok Renk Boyalı)” gruplar, boya bezeme gelenekleri açısından istatistikî değerlendirmeler için kullanılmaktadır. Bunun yanı sıra monokrom boyalı örnekler (12) Brown on Buff (A), Black on Buff (B), Brown on Red (C), Black on Red (D), Red on Black (E) olarak alt gruplara ayrılmıştır.

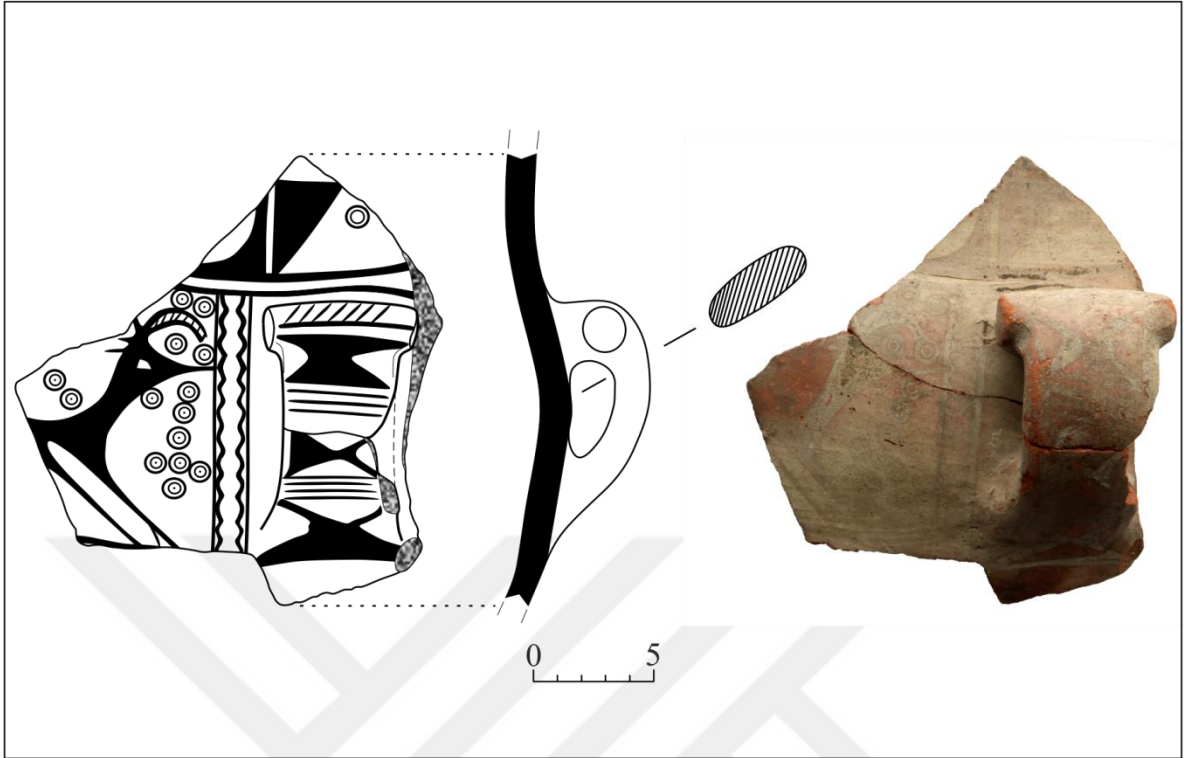
Söz konusu değerlendirmeler, çalışmanın katalog bölümünde her parça için oluşturulan tablo içerisinde, “Mal Grubu” başlığı altında verilmiştir. Bezemede kullanılan renk sayısını ifade eden gruplar (12/13) öncelikli olmak üzere, hamur özelliklerini ifade eden gruplar (1-11) ve perdah durumu (a/b) parantez içerisinde gösterilmiştir. Bunun yanı sıra monokrom boyalı parçalar için boya geleneğini ifade eden renk grupları; A, B, C, D kısaltmaları ile ifade edilmiştir.

Örn. Monokrom boyalı bir parça için; Mal Grubu: 12 (2a) – A,

Polikrom boyalı bir parça için; Mal Grubu: 13 (2b).

EK-9. Ovaören-Yassıhöyük Demir Çağı Mal Grupları (devam)

Mal Grubu	Tanım
1. Gri Mal	Hamuru açık gri (Munsell), koyu gri ve siyah tonlarında, yalın astarlı, çoğunlukla perdah uygulanmamış, orta derecede pişirilmiş örnekler.
2. Kahverengi Mal	Hamuru kahverengi ve tonlarında, hamur renginde astarlı, çoğunlukla perdahlı, orta derecede pişirilmiş örnekler
3. Kırmızı Mal	Hamuru kırmızı ve tonlarında, hamur renginde astarlı, çoğunlukla perdah uygulanmamış, orta derecede pişirilmiş örnekler
4. Kaba Mal	Hamuru çoğunlukla koyu tonlarda, astarsız, perdahsız, kötü pişirilmiş, kaba katkılı örnekler
5. Krem Astarlı Mal	Yeşilimsi ve sarımsı tonlarda astar özelliği gösteren, bezemesiz, perdah uygulanmış, orta derecede pişirilmiş örnekler
6. Alacalı Mal	Kahverengi-siyah-kırmızı tonlarda alacalı yüzey görünümüne sahip, çoğunlukla perdahsız, orta derecede pişirilmiş örnekler.
7. Kırmızı Astarlı İnce Mal	Hamuru çoğunlukla kırmızı ve tonlarında, ikincil bir astara sahip, parlak perdahlı, genellikle iyi pişirilmiş örnekler. Bu örnekler hamur rengi farklı olsa da, parlak perdahlı kırmızı kalın astarlarıyla ayrışmaktadır.
8. Kahverengi Astarlı İnce Mal	Hamuru çoğunlukla kahverengi ve tonlarında, ikincil bir astara sahip, parlak perdahlı, genellikle iyi pişirilmiş örnekler. Bu örnekler hamur rengi farklı olsa da, parlak perdahlı kahverengi astarlarıyla ayrışmaktadır.
9. Siyah Astarlı İnce Mal	Hamuru çoğunlukla koyu tonlarda, parlak siyah astarlı, iyi perdahlanmış örnekler. Bu örnekler hamur rengi farklı olsa da, parlak perdahlı siyah astarlarıyla ayrışmaktadır.
10. Altın Yüzlü Mal	Astarlarında sarı mika katkısı yoğun olan ve altın parlaması etkisi yaratan "Golden Ware" tipi örnekler. Hamur özellikleri değişkenlik göstermektedir.
11. Sırlı Mal	Sırlı astarlı örnekler. Hamur özellikleri değişkenlik göstermektedir.
12. Monokrom Boyalı Mal	Direkt astar üzerine, tek renk boya ile bezeme yapılmış örnekler. Hamur özellikleri ve perdah durumu değişkenlik göstermektedir.
13. Polikrom Boyalı Mal	İki veya daha fazla renk boya ile bezeme yapılmış örnekler. Hamur özellikleri ve perdah durumu değişkenlik göstermektedir.

EK-10. Katalog

Kat. No.		Kazı Env. No.	
1		YH-11 IL175 10-11	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	Krater - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	10 R 5/6	10 R 5/6	çok aşınmış.

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
2		YH-13 JF185 123-22	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, küçük taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 7/2	5 YR 6/2	5 YR 6/2	5 YR 4/1

Referanslar: (Geyik ve dil motifinin birlikte kullanıldığı en yakın benzerler) Akurgal, 1955, Taf. 7a; Tezcan, 1992, Res. 3; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
3		YH-17 JA175 28-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	7,5 YR 6/3	7,5 YR 6/3	7,5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 423, 424: e2299, e2300, 458: 1, 2, 4, 8, 10, 11, 459: 10,460: 1, 2, 3, 8, 11, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 7a; Özgüç, 1971, Lev. 73: 2; Sams, 1974, Color Pl. III: Res. 186, Pl. 126; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2, 80: 6; Tezcan, 1992, Res. 1-2; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
4		YH-13 JF185 54-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Bezeme	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 6/3	5 YR 6/4	7,5 YR 4/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

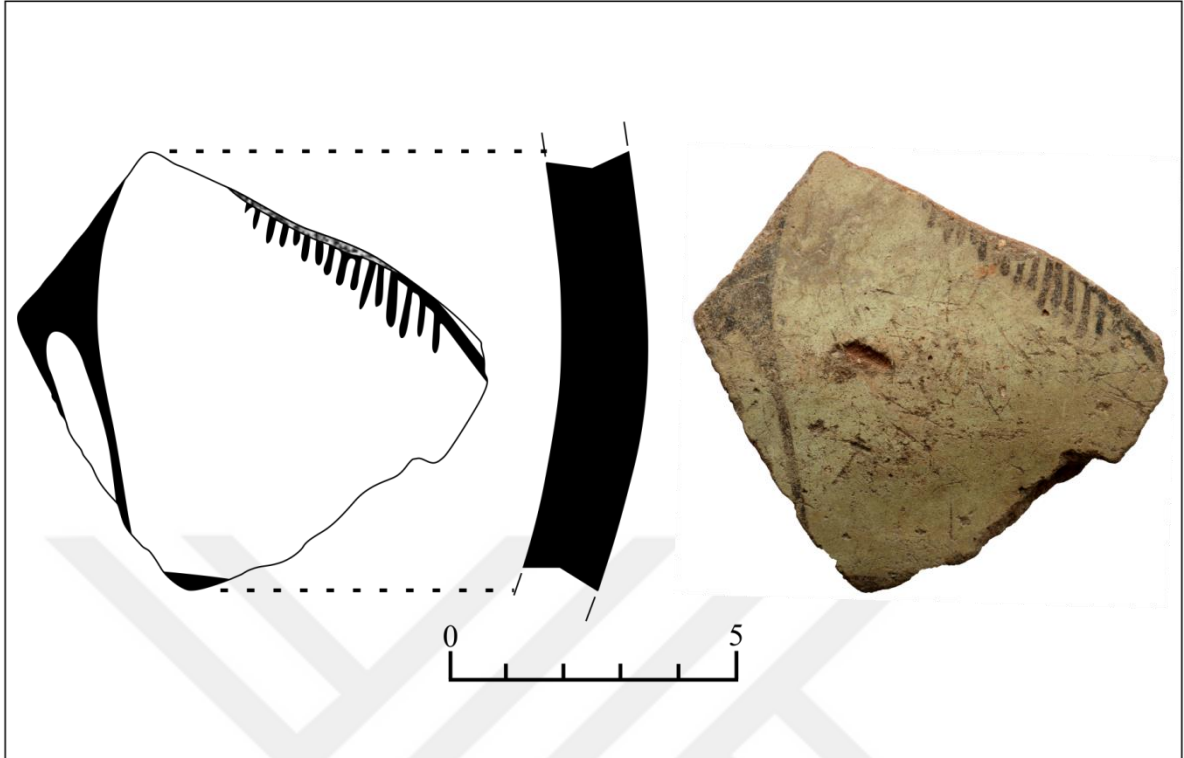
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
5		YH-11 IL 176 9-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3b) - A		Mika, kireç, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/3	2,5 YR 5/6	2,5 YR 5/6	10 YR 3/1

Referanslar: Schmidt, 1932, Fig. 317, 323; von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 458: 2; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 21a, Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 79: 4a; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 5; Tezcan, 1992, Res. 1, Sams, 1994, Color Pl. III, Pl. 113, 113: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 84, 10: 97, 106, 111; Genz, 2004, Taf. 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 3, 5; D'alfonso, vd., 2016: Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, XI: 1.

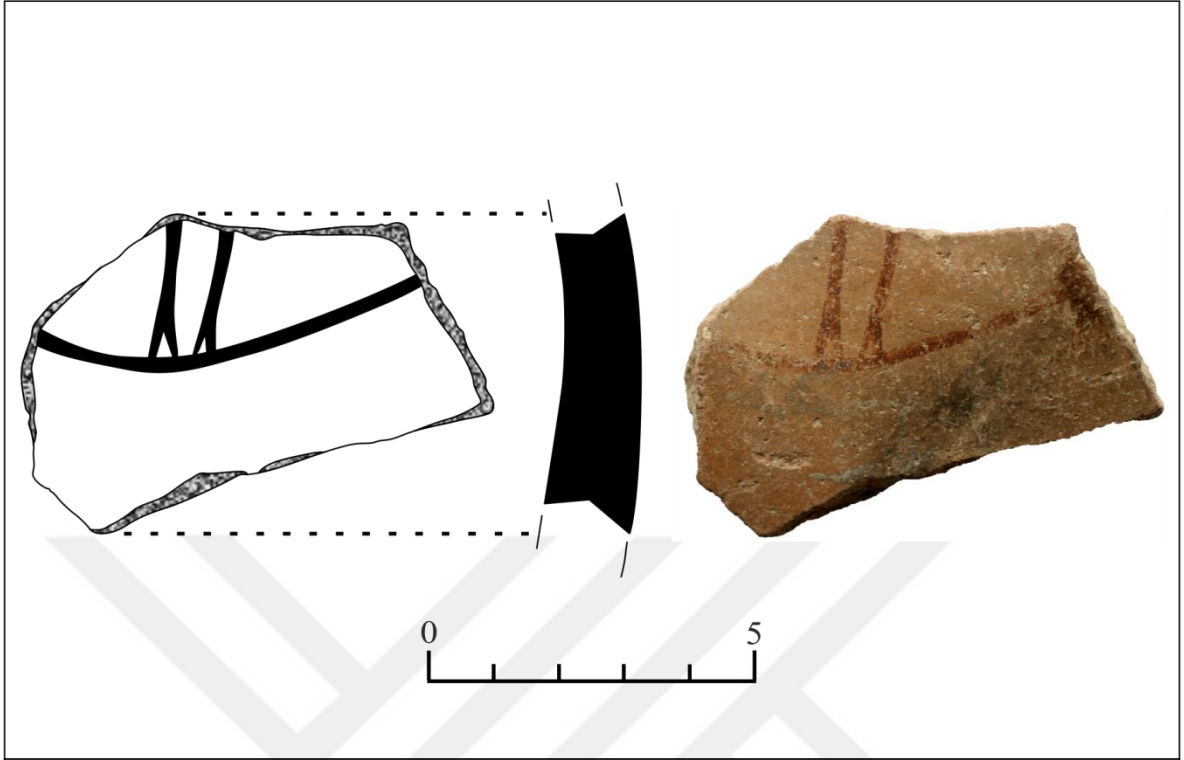
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
6		YH-12 JF185 12-6	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - B		Mika, kireç, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 7/2	5 YR 6/3	5 YR 6/3	7,5 YR 3/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 459: 8, 13; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 7a; Sams, 1994, Pl. 126; Tezcan, 1992, Res. 3; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65; Özgüç, 1982, Lev. 70: 3.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
7		YH-13 JF185 21-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 6/3	7,5 YR 6/3	5 YR 6/3	5 YR 4/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

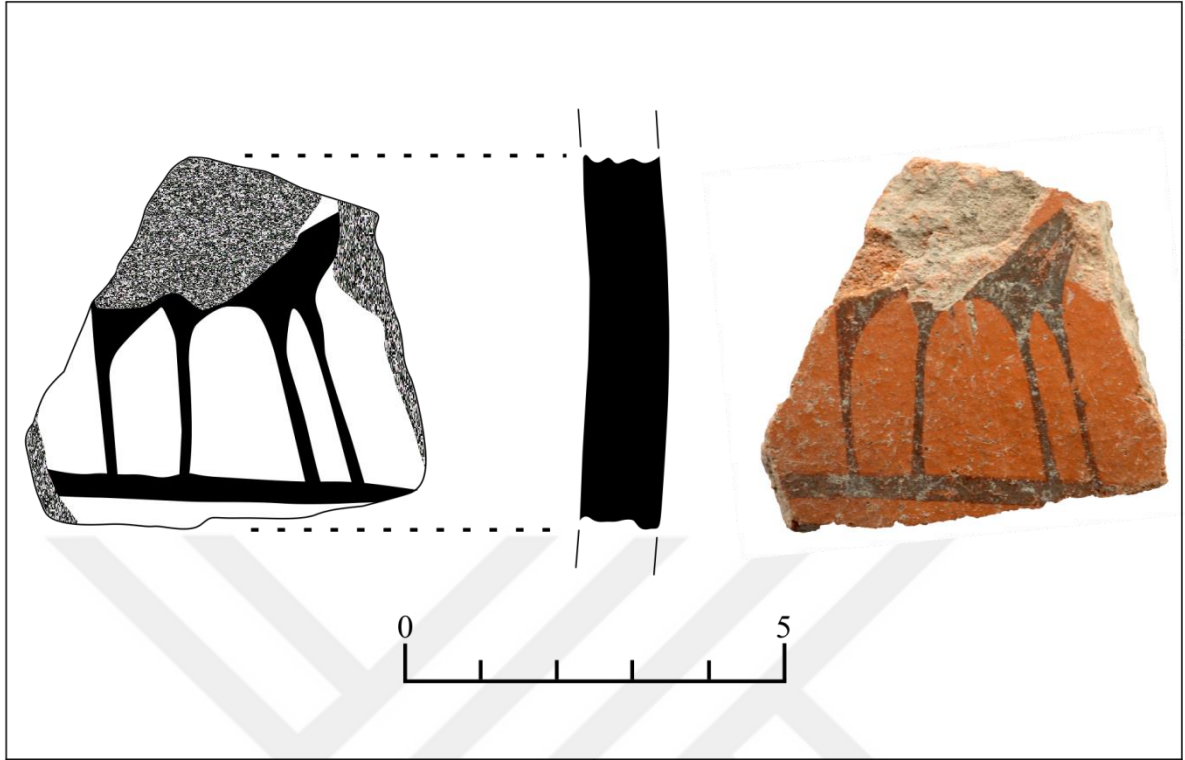
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
8		YH-17 JA175 26-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - C		Mika, taşçık, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/4	2,5 YR 6/4	7,5 YR 4/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8.

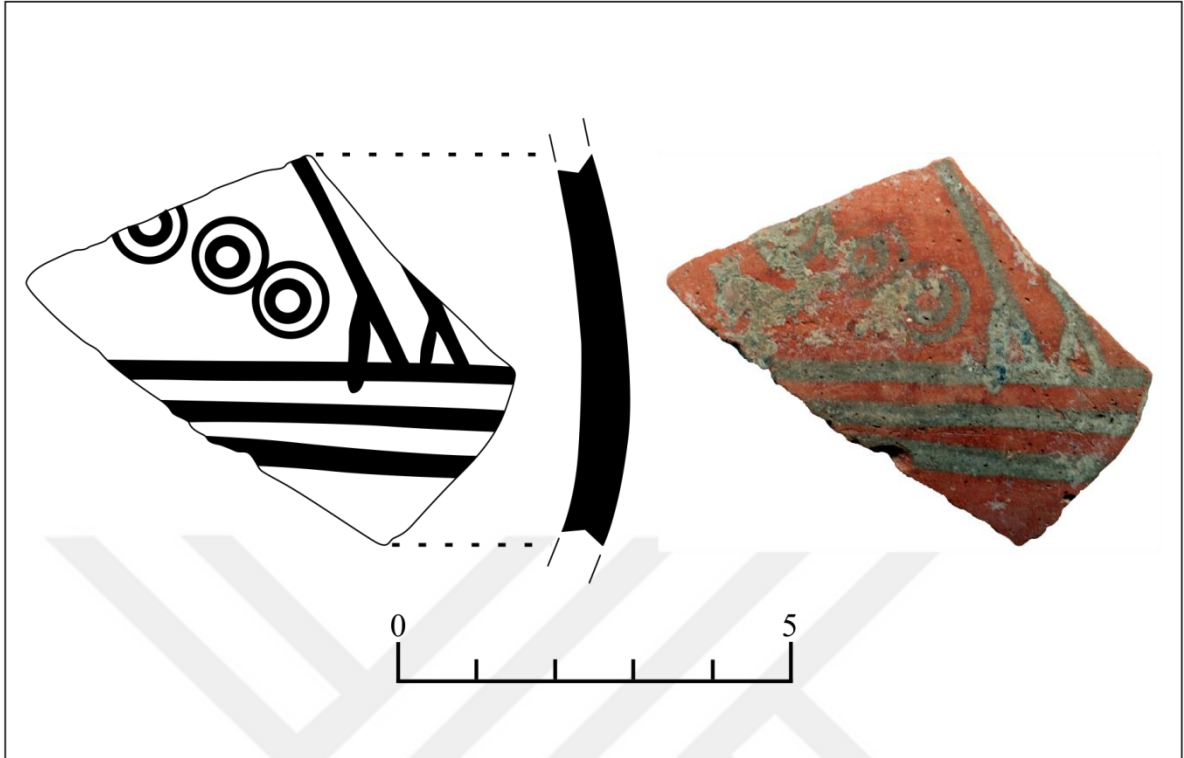
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
9		YH-12 JF185 5-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - C		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/6	7,5 YR 65/2	7,5 YR 6/2	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 7: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 10: 115-116; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd., 2016: Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017: Fig. 12.

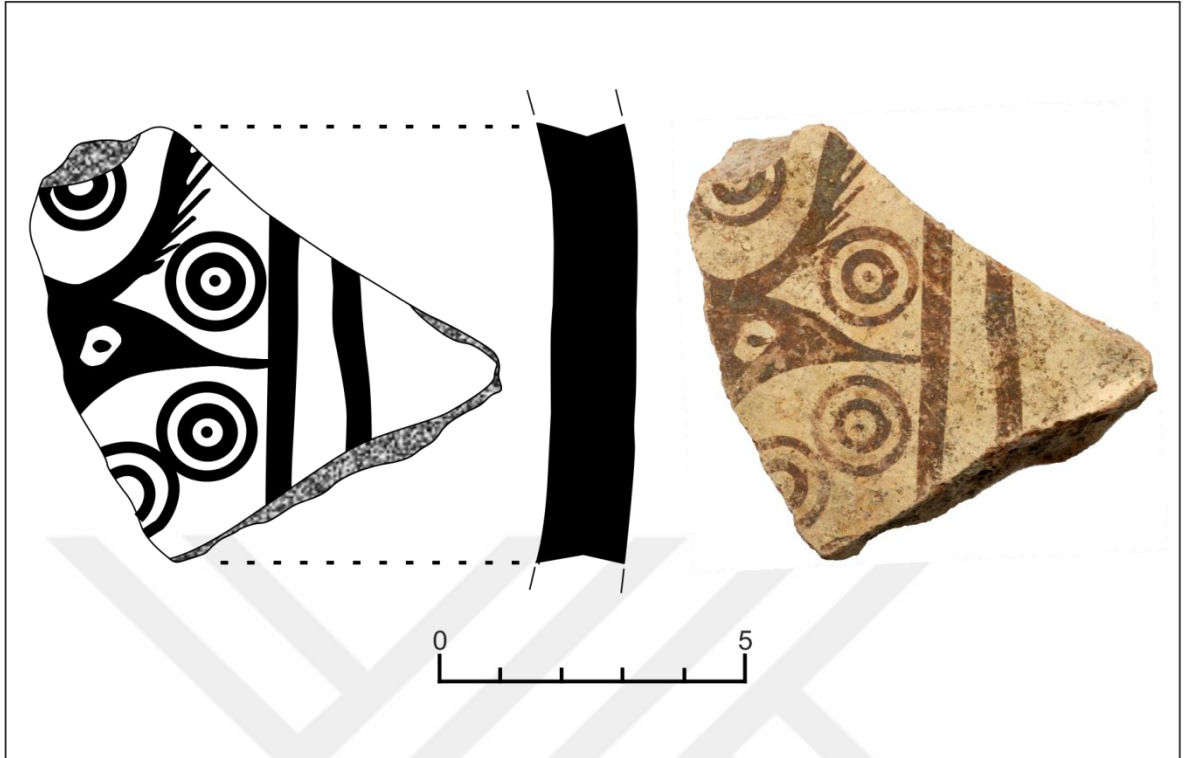
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
10		YH-10 IK175 27-3	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3b) - D		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 R 6/6	10 R 6/4	10 R 7/6	çok aşınmış.

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
11		YH-15 JA175 224-23	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		İnce kum, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/4	2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/6	5 YR 3/2

Referanslar: (gözü açısından en yakın benzerler) Dupre, 1983, Pl 92: 258, Pl 97: 258. (boynuzu açısından en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8.

EK-10. Katalog (devam)

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
12		YH-15 JA176 214-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, kireç, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 7/3	5 YR 6/4	2,5 YR 6/6	7,5 YR 4/1
Referanslar: Schmidt, 1932, Fig. 317, 323; von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e1113, e2299, e2300, 458: 2, 7, 9, 11, 459: 2, 3, 7, 10, 460: 5, 10, 12, 13, 461: 1, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3a, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 7; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 79: 2, 4a, 80: 1, 2, 4, 5, Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1, 2, 5, 6, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259, 97: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III, Pl. 113, Bossert, 2000, Taf. 9: 87, Genz, 2000, Abb. 7: 6; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7, Akçay, 2011, Lev. 84: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110150; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, 10, Mazzoni, 2017, Fig. 12.			

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
13		YH-15 JA175 213-4	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
4	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	2,5 YR 6/4	10 R 6/6	5 YR 2,5/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
14		YH-15 JA175 95-3	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
4	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2b)		Mika, taşçık, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	5 YR 7/3	5 YR 6/4	5 YR 3/2-7,5 YR 3/6

Referanslar: (Geyik ve kafes motifinin bir arada kullanıldığı en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 459: 5. D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
15		2013 IL196 22-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, ince kum, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 7/3	5 YR 6/4	2,5 YR 4/1

Referanslar: (bezeme kompozisyonunun en yakın benzerleri) von der Osten, 1937a, Fig. 424: e2299, 458: 2; Akurgal, 1955, Taf. 4, 5; Özgüç, 1982, Lev. 70: 10; Tezcan, 1992, Res. 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
16		YH-12 GSS2 1-13	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 8/3	7,5 YR 8/3	2,5 YR 6/4	5 YR 3/1

Referanslar: (bezeme kompozisyonu açısından en yakın benzerleri) von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, e2300, 458: 2, 7, 462: 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1, 2, 10; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Bossert, 2000, Taf. 9: 67-69; Genz, 2004, Taf. 68: 7; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1

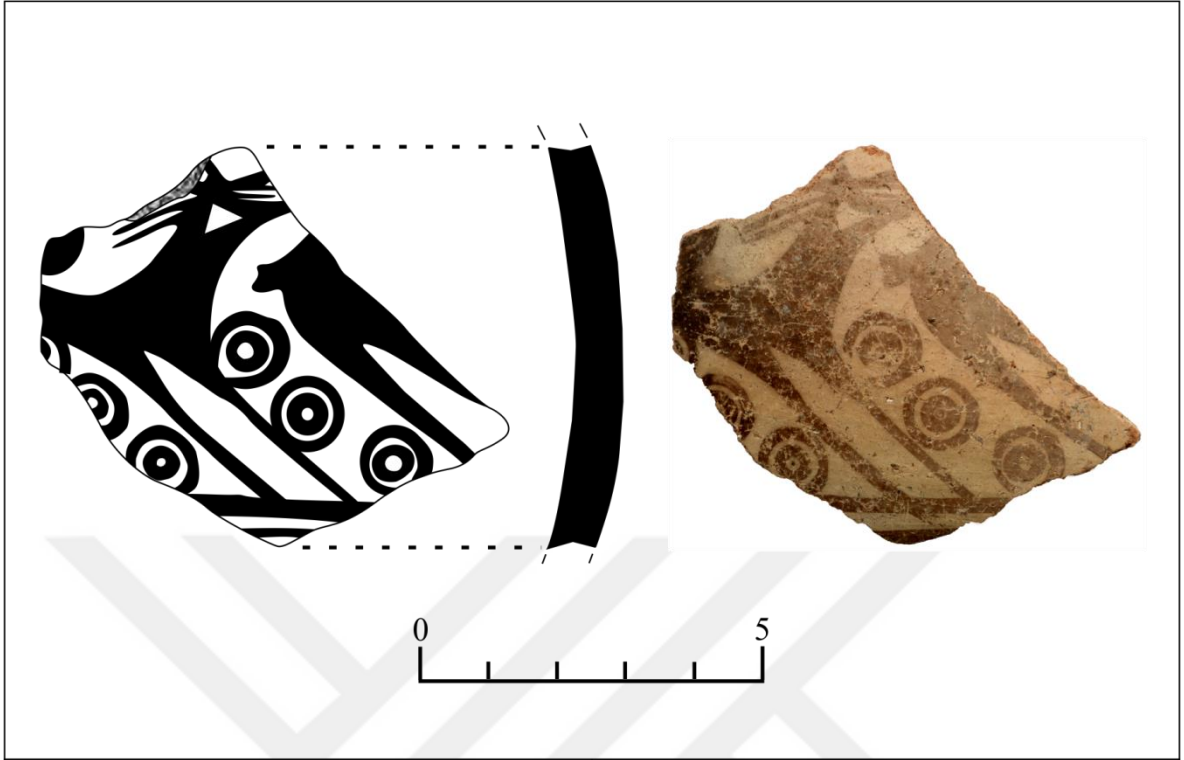
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
17		YH-12 II194 2-7	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	5 YR 7/3	5 YR 6/3	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
18		2014 IK194 36-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 7/4	7,5 YR 7/3	7,5 YR 7/3	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, 458: 1, 4, 8, 10, 11, 459: 10, 17, 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

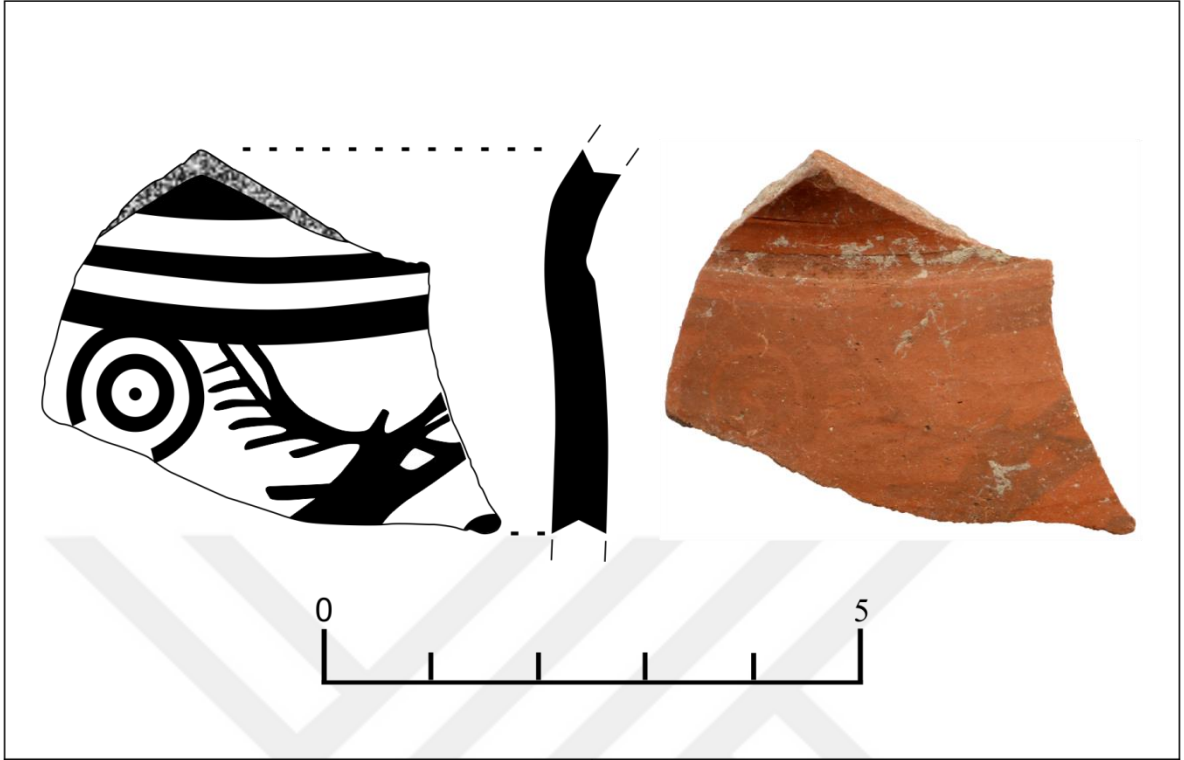
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
19		YH-08 IH185 52-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (7) - C		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 5/6	2,5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, 458: 1, 4, 8, 10, 11, 459: 10, 17, 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
20		YH-08 IH185 52-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (7) - C		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 5/6	2,5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, 458: 1, 4, 8, 10, 11, 459: 10, 17, 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
21		YH-12 IK196 1-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (8) - D		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/6	10 R 4/1

Referanslar: von der Osten, 1937, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

EK-10. Katalog (devam)

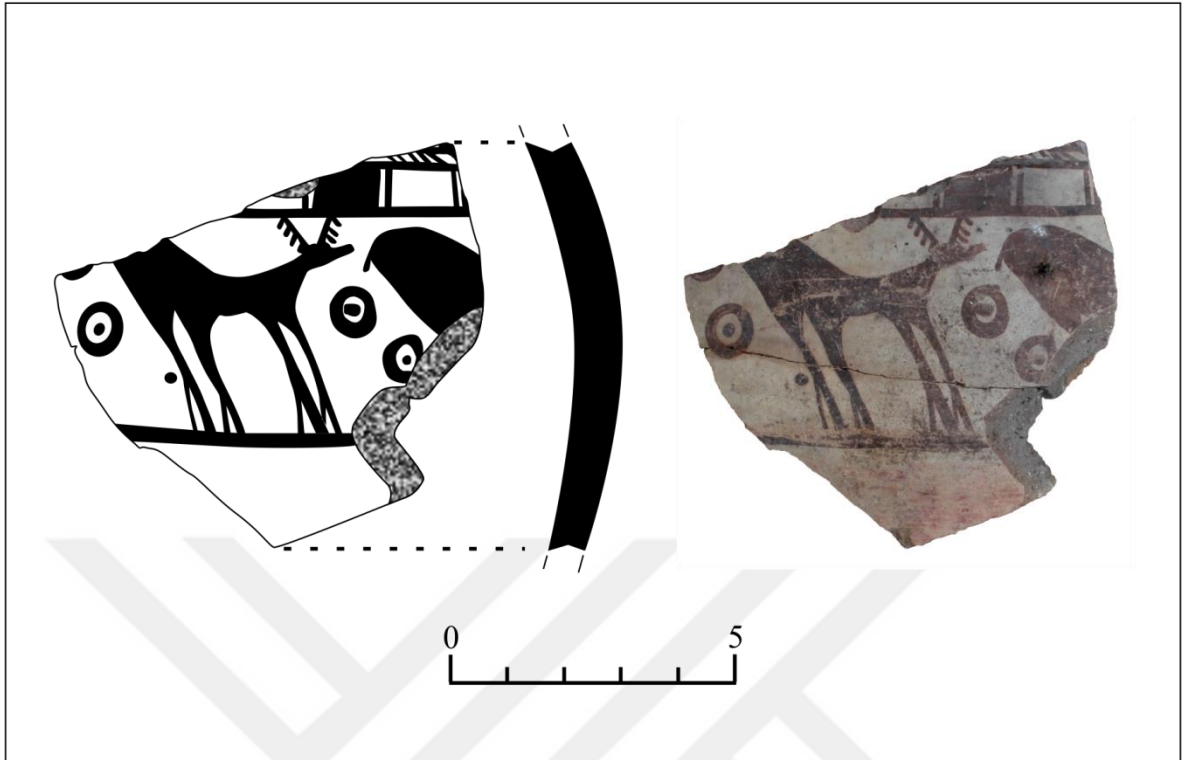
Kat. No.		Kazı Env. No.	
22		YH-12 IK195 4-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - D		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 6/4	2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/6	7,5 YR 3/1

Referanslar: (aşırı geriye yatık geyiğin duruşu ile en yakın benzerleri) von der Osten, 1937a, Fig. 423, Akurgal, 1955, Taf. 2, Taf. 21a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1; Özgüç, 1982, Lev. 70: 9; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
23		2014 IL197 73-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	5 YR 6/4	2,5 YR 6/6	7,5 YR 3/1
<p>Referanslar: (boynuz yapısı ile en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay., 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1. (tırnak yapısı ile en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.</p>			

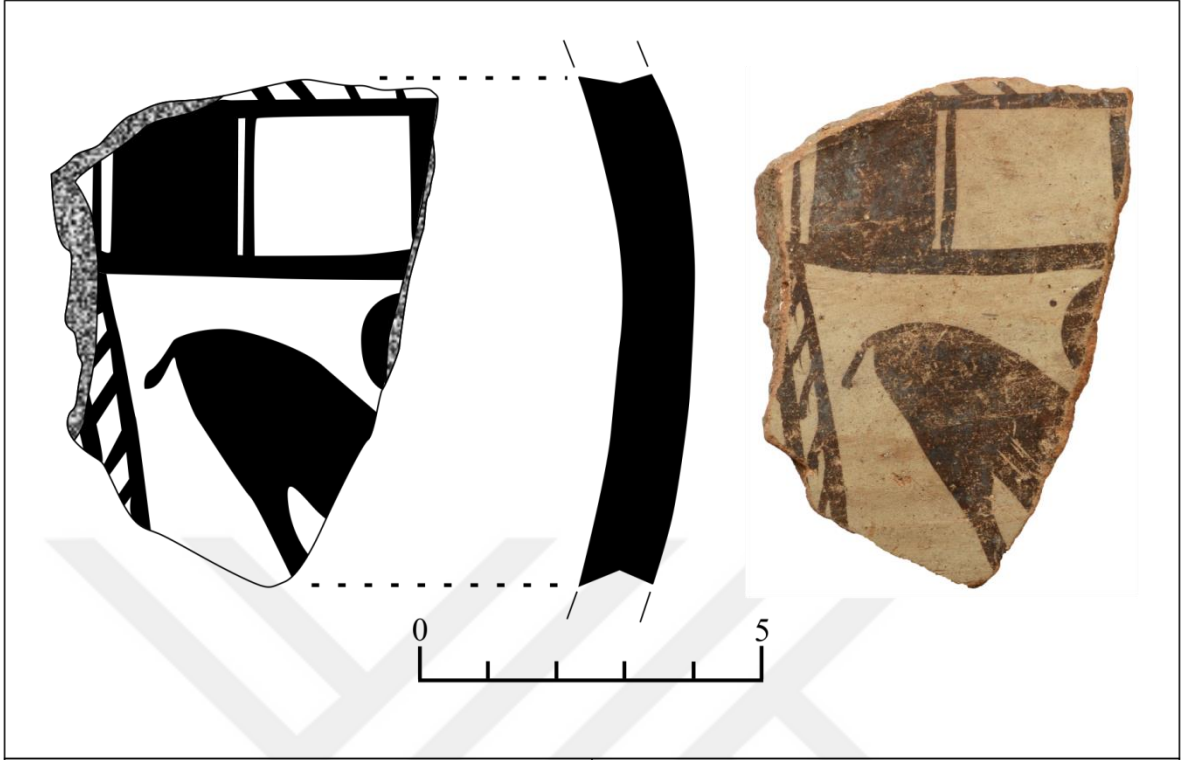
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
24		2014 IL197 73-10	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	5 YR 6/4	2,5 YR 6/6	7,5 YR 3/1

Referanslar: (boynuz yapısı ile en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1. (tırnak yapısı ile en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

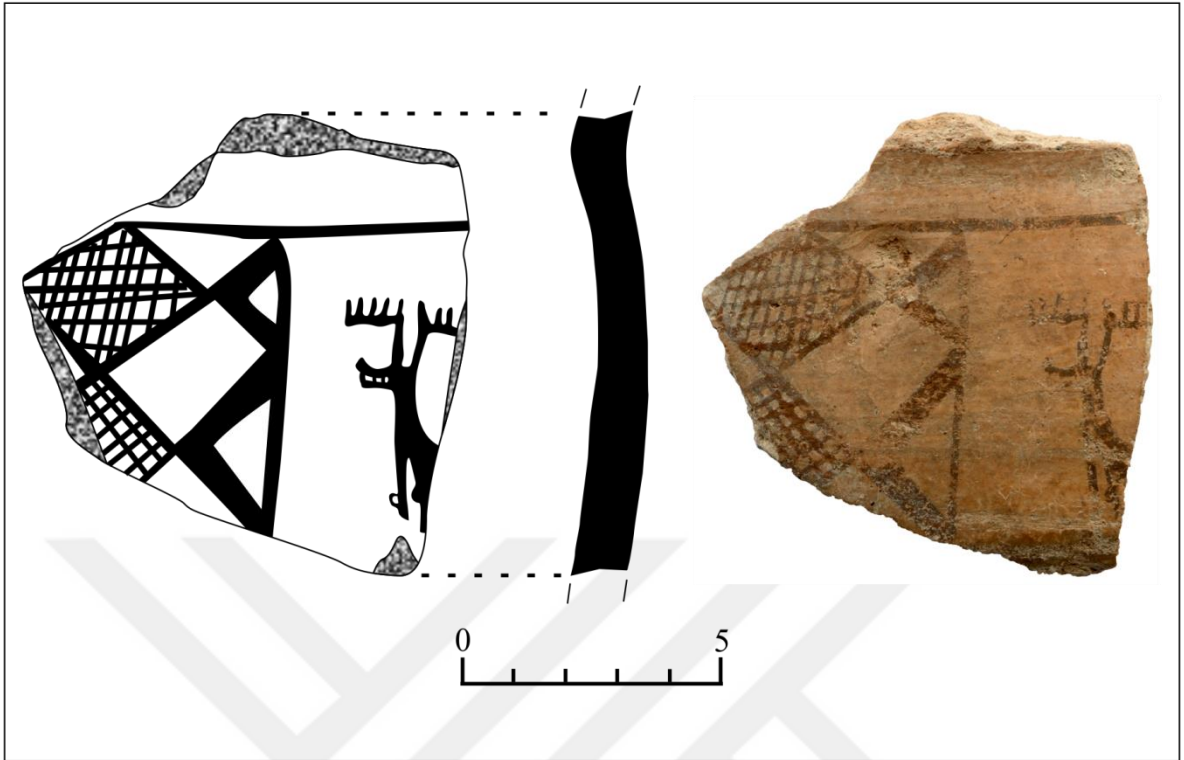
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
25		2014 IL197 43-12	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	5 YR 6/4	2,5 YR 6/6	7,5 YR 3/1

Referanslar: (boynuz yapısı ile en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1. (tırnak yapısı ile en yakın benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016:, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

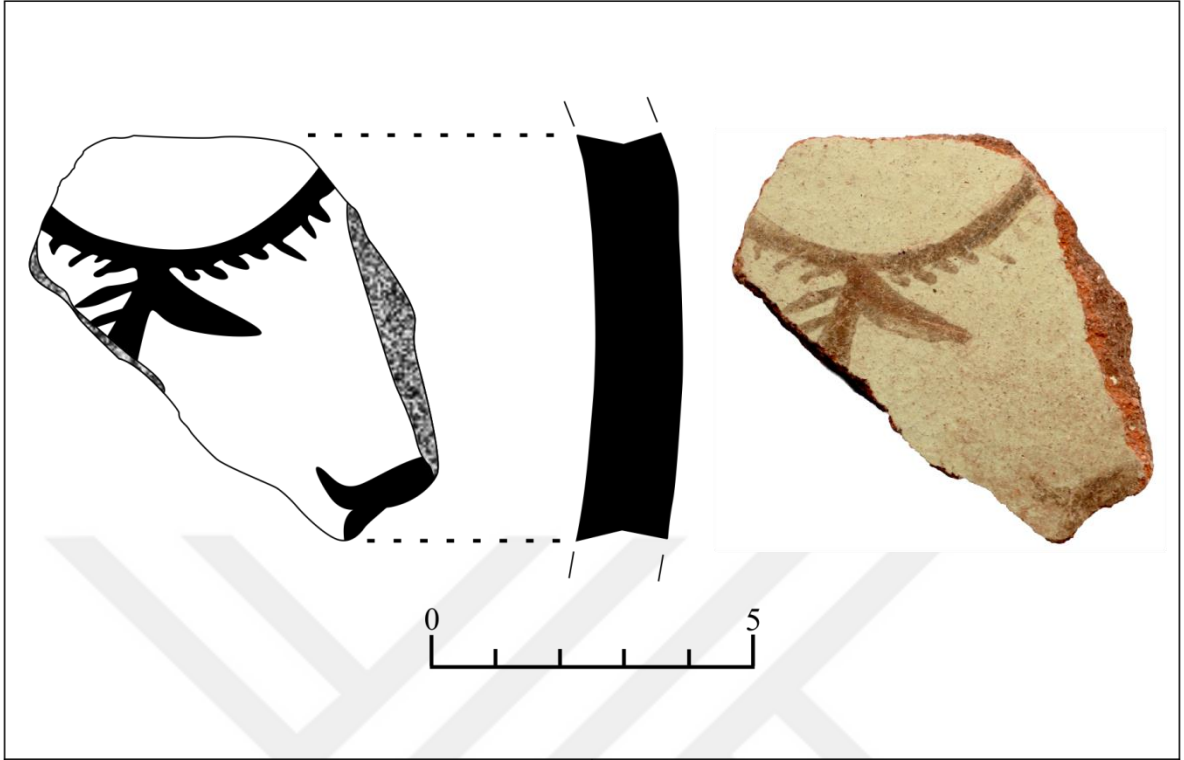
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
26		2013 IL196 15-17	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 6/3	5 YR 5/2	5 YR 6/3	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 460: 14; Özgüç, 1982, Lev. 70: 3; Özdemir, 2016, Lev. VI: 1.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
27		2014 IJ194 18-6	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - A		Taşçık, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 7/2	5 YR 5/3	10 R 5/6	5 YR 4/3

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, 458: 1, 4, 8, 10, 11, 459: 10, 17, 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso vd., 2016, Fig. 8; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, IX: 1.

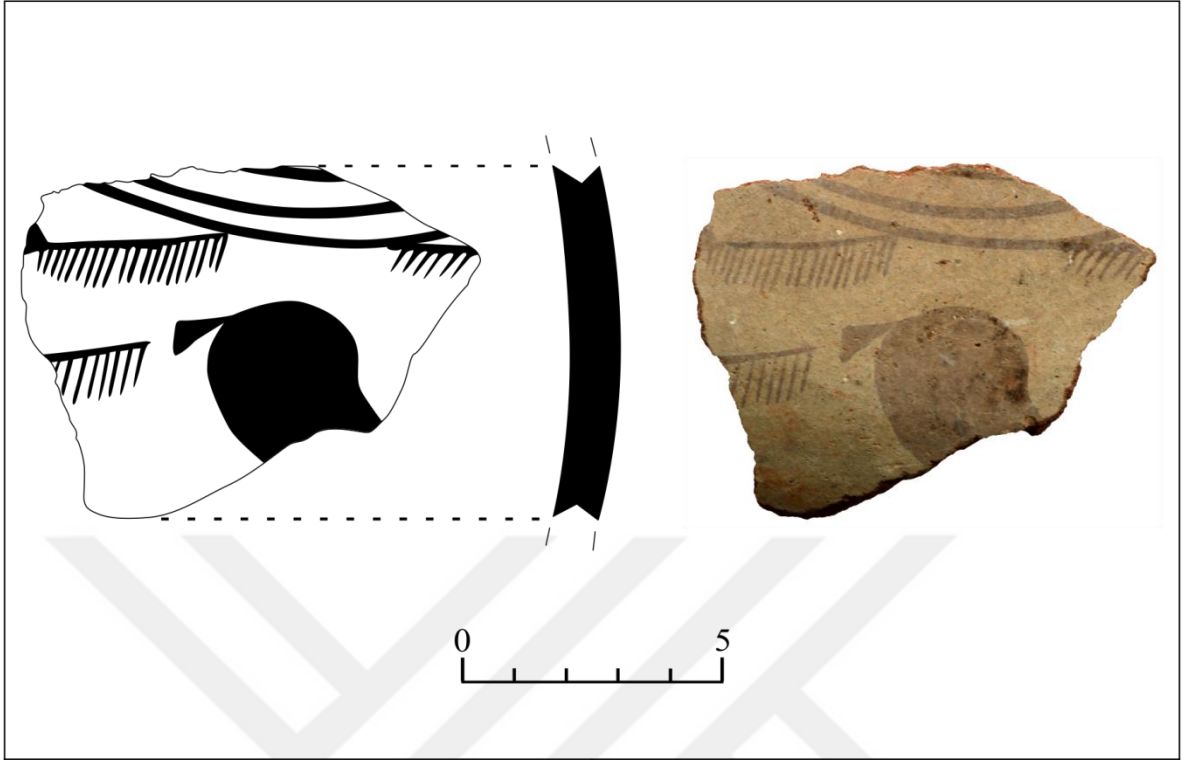
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
28		2014 IL197 27-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2a)		Kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 7/3	5 YR 6/2	5 YR 6/2	5 YR 2/1 -10 R 3/6

Referanslar: (Bezeme kompozisyonunun en yakın benzerleri-3 halkalı konsantrikler)
Dupre, 1983, Pl. 92: 259, Pl. 97: 259; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 1, 4-7; Özgüç, 1978, Lev. 73: 3 80: 4; Özgüç, 1982, Lev. 79: 2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Mazzoni, vd., 2017, Fig. 12.

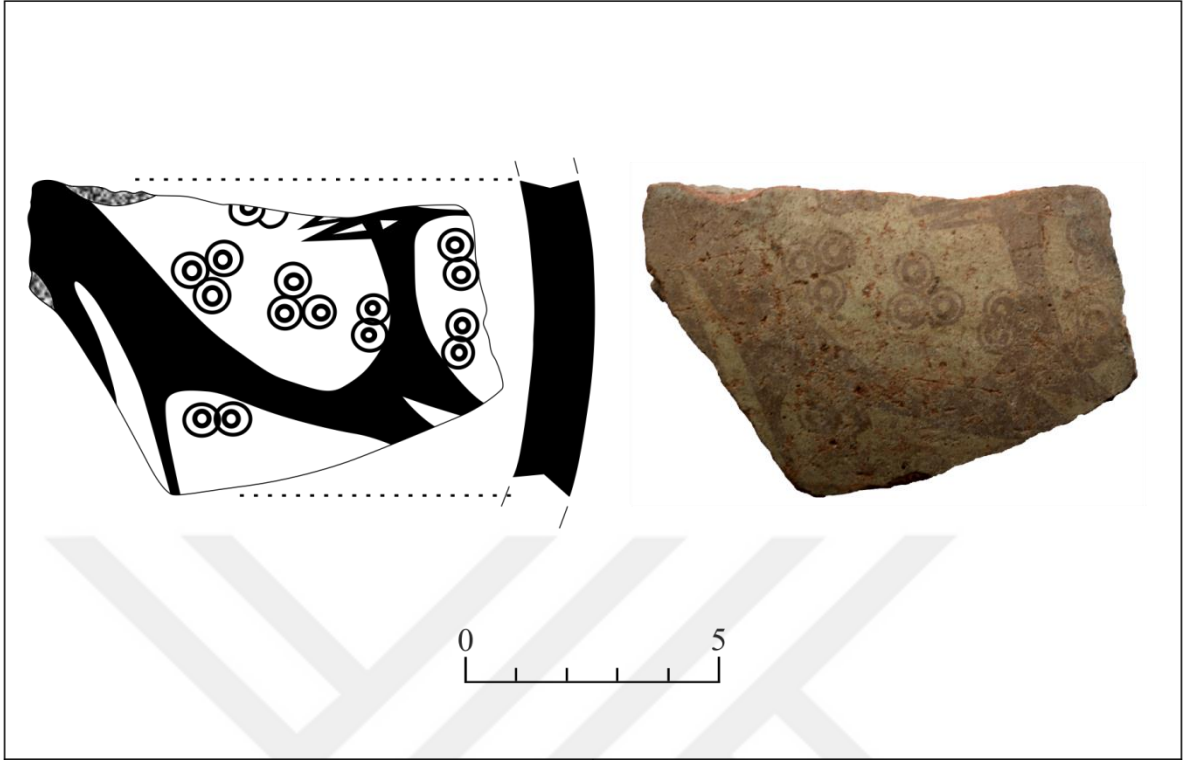
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
29		YH-11 III164 7-10	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, kireç, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	7,5 YR 6/3	2,5 YR 5/6	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 459: 8, 13; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 7a; Özgüç, 1982, Lev. 70: 3; Tezcan, 1992, Res. 3; Sams, 1994, Pl. 126; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65.

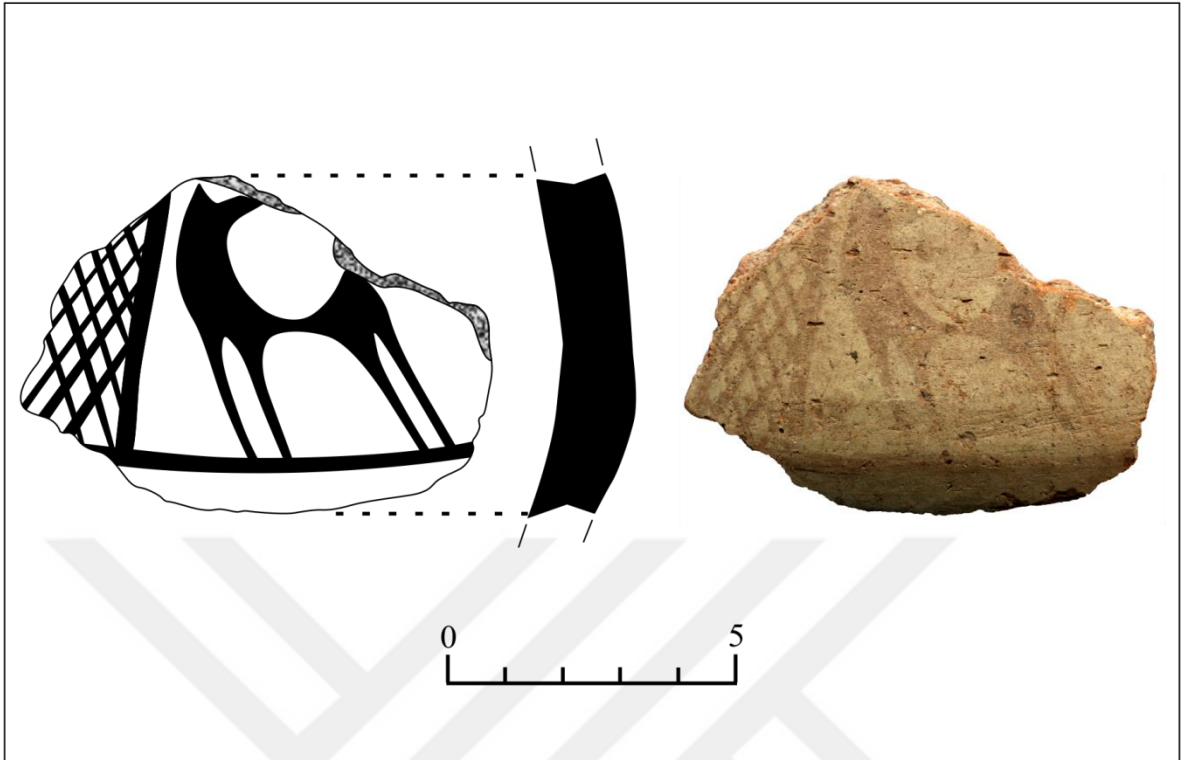
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
30		YH-12 IK194 8-5	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/3	2,5 YR 5/6	2,5 YR 6/6	7,5 YR 5/2

Referanslar: Bossert, 2000, Taf. 9: 82, 88; Özgüç, 1982, Lev. 70: 5; D'alfonso vd., 2016, Fig. 8.

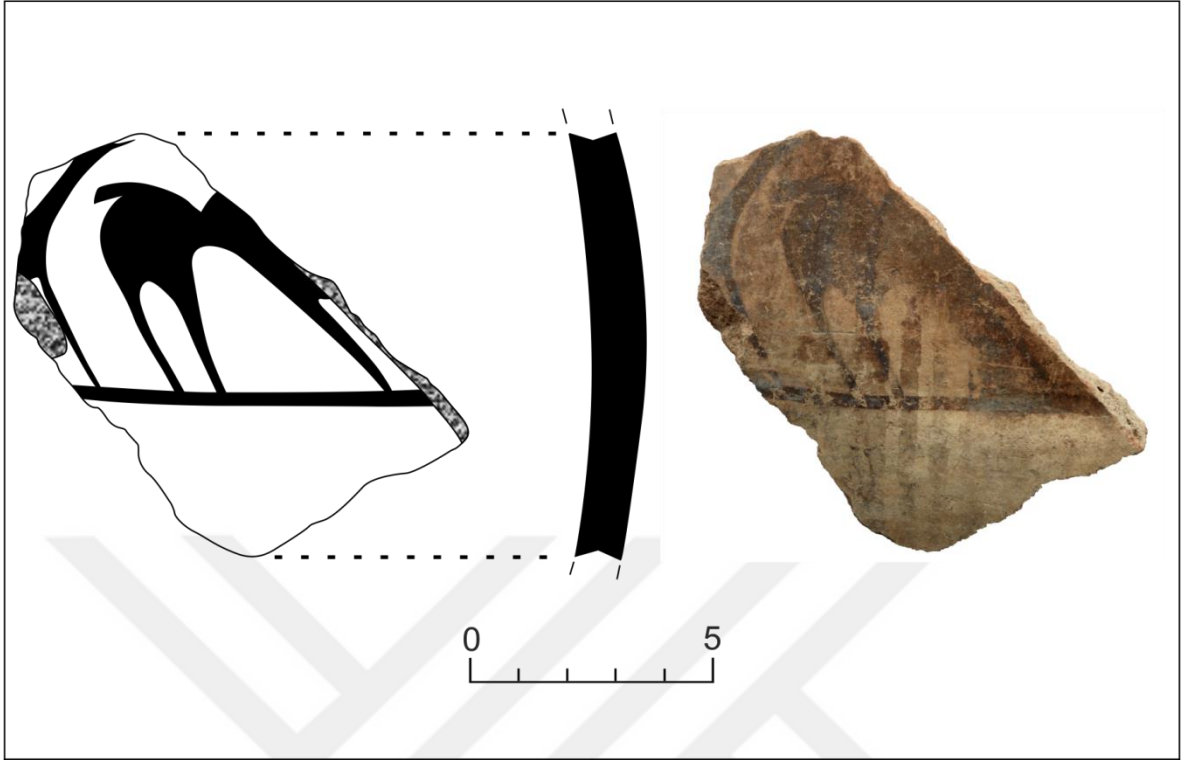
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
31		2014 IK194 36-4	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, küçük taşçık, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	7,5 YR 7/3	5 YR 6/4	7,5 YR 6/3

Referanslar: (Taramalı kafes ve geyik motifinin bir arada kullanıldığı benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 459: 5; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8. (Ayakları tırnaksız ya da tek tırnaklı gösterilen benzerler) von der Osten, 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 7: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 10: 115-116; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd. 2016: Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017, Fig. 12.

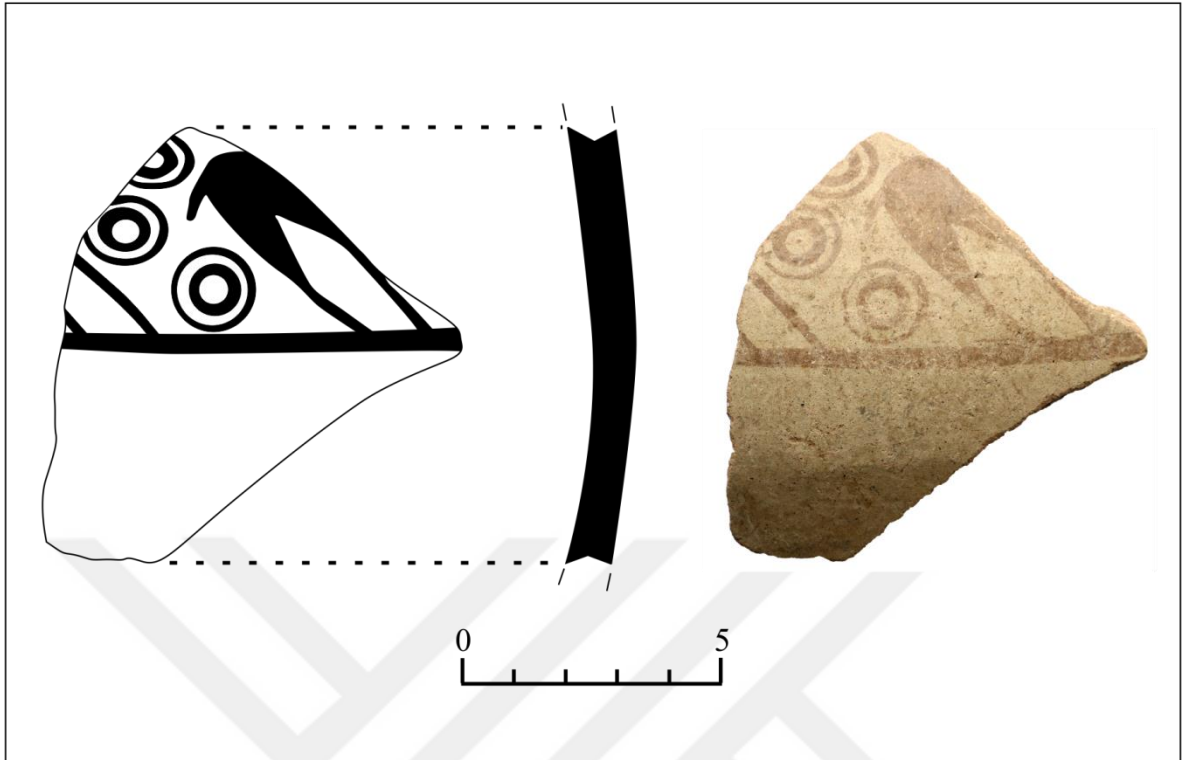
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
32		YH-11 III164 13-4	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	7,5 YR 7/3	5 YR 6/4	7,5 YR 3/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 7: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 10: 115-116; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd., 2016: Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017: Fig. 12.

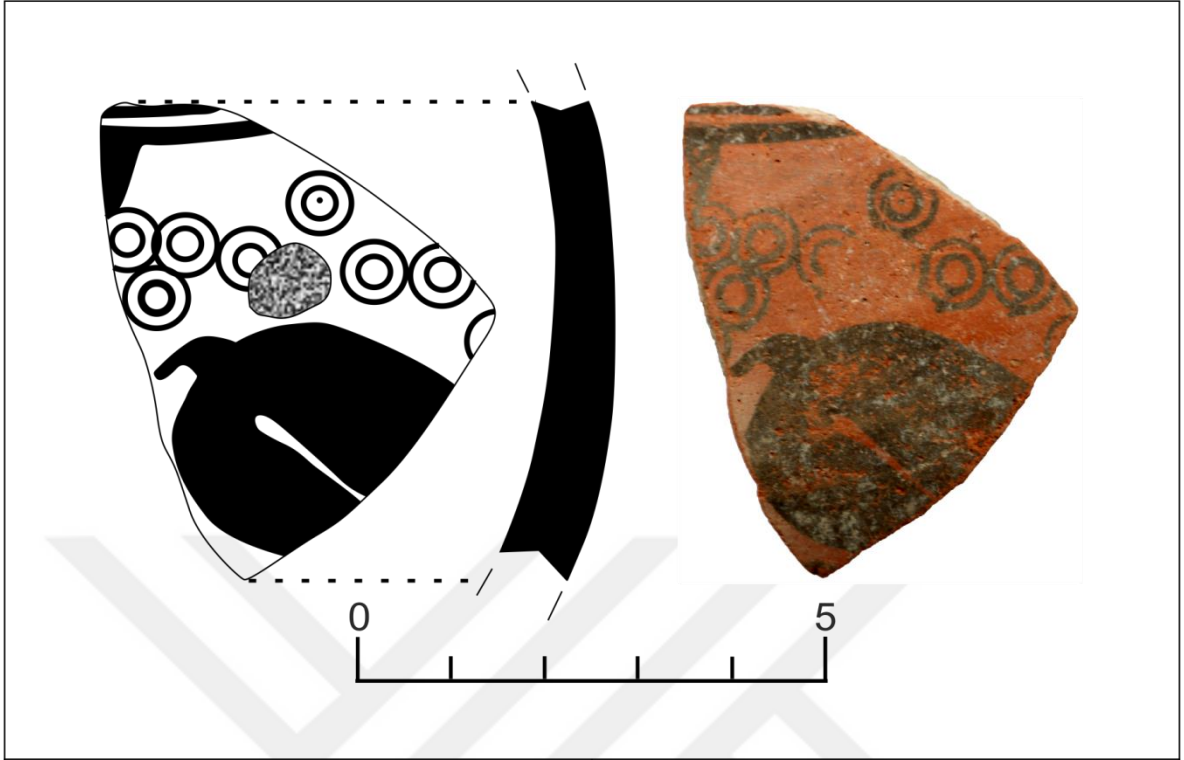
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
33		2014 IL197 4-10	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Krater	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 7/4	7,5 YR 7/4	5 YR 5/2

Referanslar: von der Osten, 1937a: Fig. 421, 422, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 7: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 10: 115-116; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd., 2016: Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017: Fig. 12.

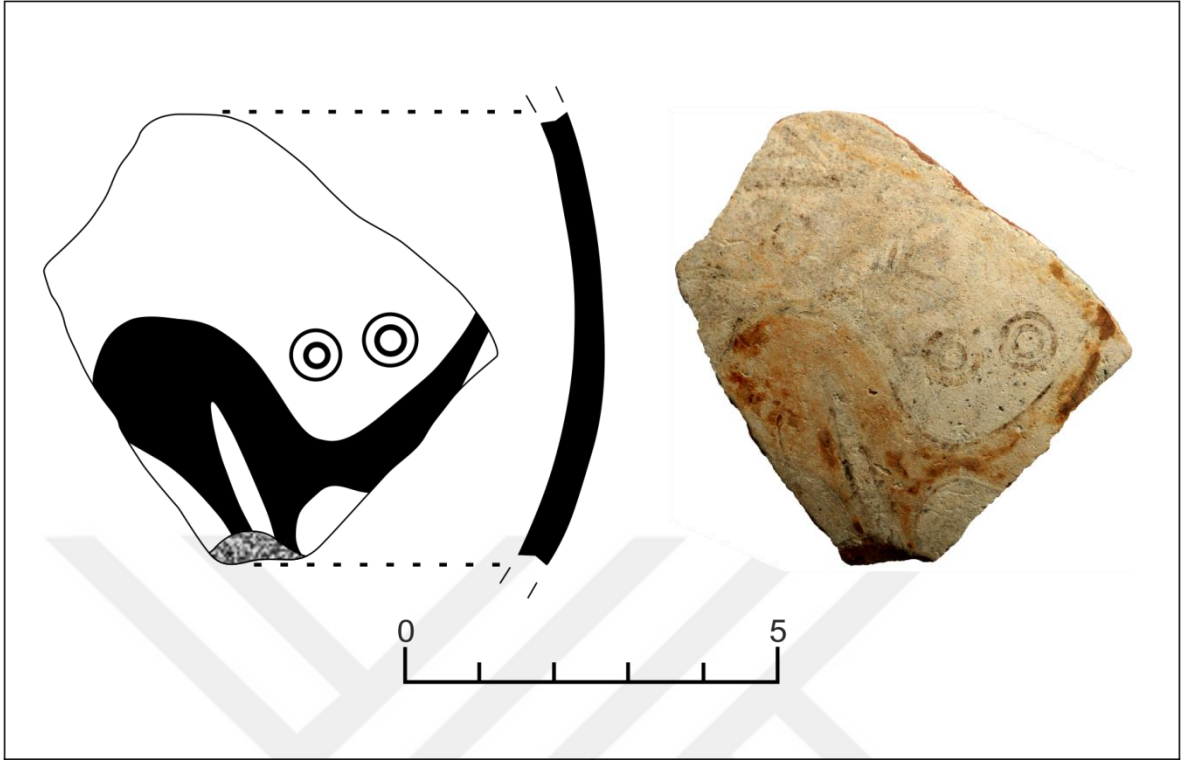
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
34		YH-12 IK194 3-15	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (7) - C		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 6/6	2,5 YR 5/6	2,5 YR 5/6	2,5 YR 4/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 423, Akurgal, 1955, Taf. 2, 21a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1; Özgüç, 1982, Lev. 70: 9; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8.

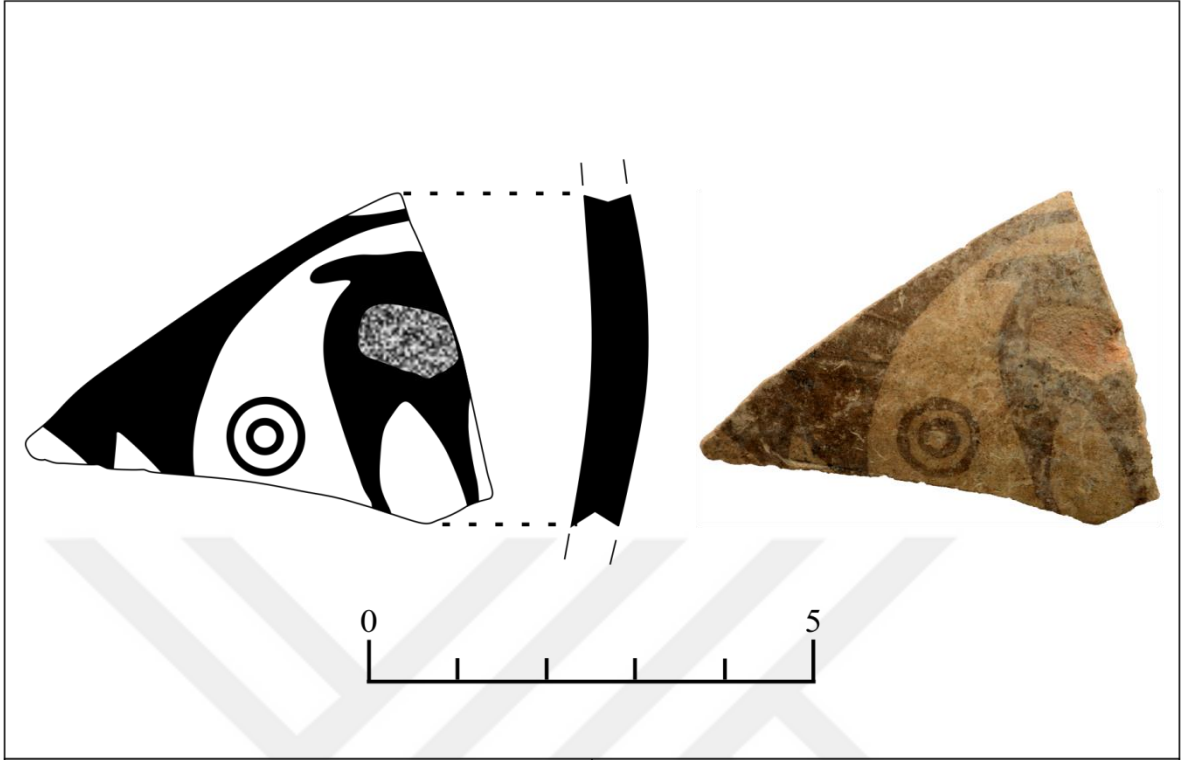
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
35		YH-12 IK195 1-4	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/2	5 YR 6/4	5 YR 6/4	-

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8.

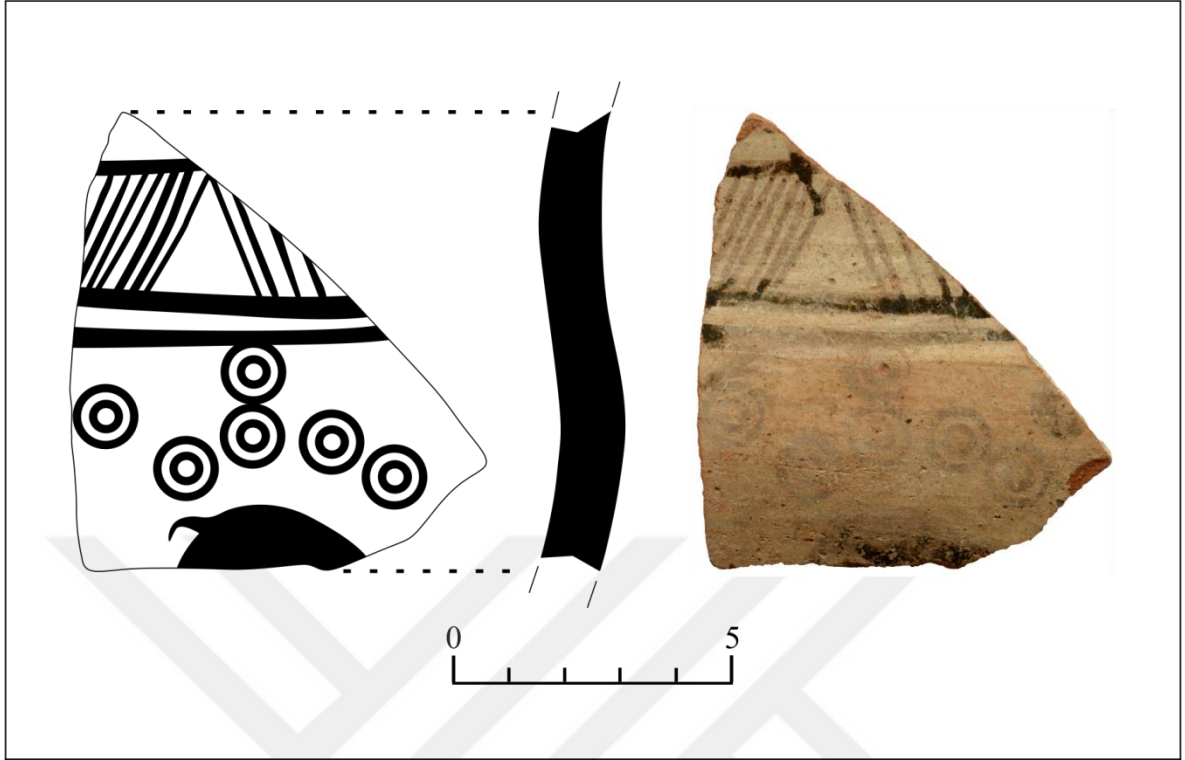
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
36		YH-13 IM199 2-10	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	5 YR 8/3	5 YR 7/4	5 YR 5/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8.

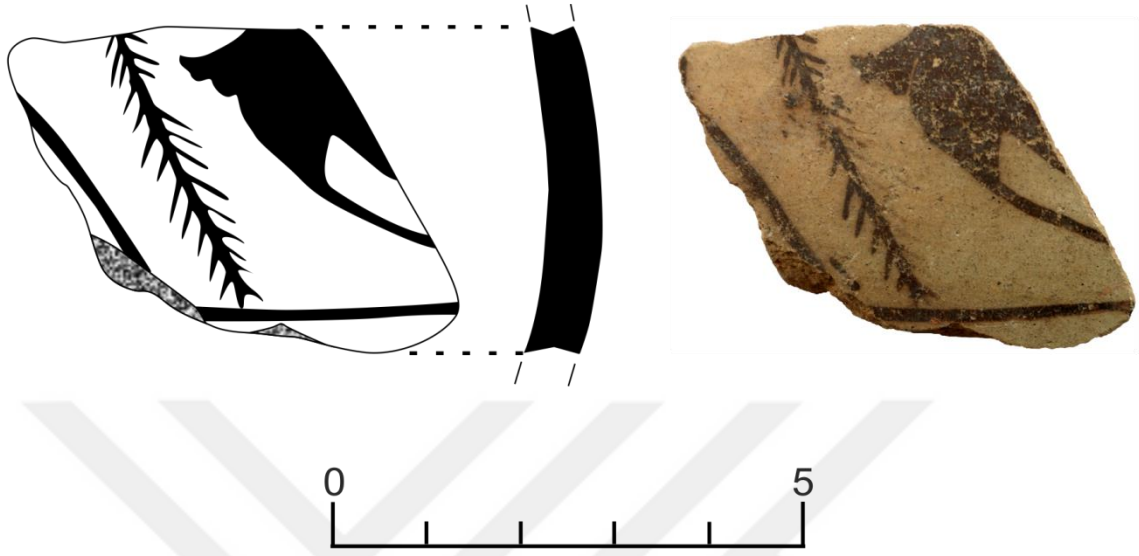
EK-10. Katalog (devam)

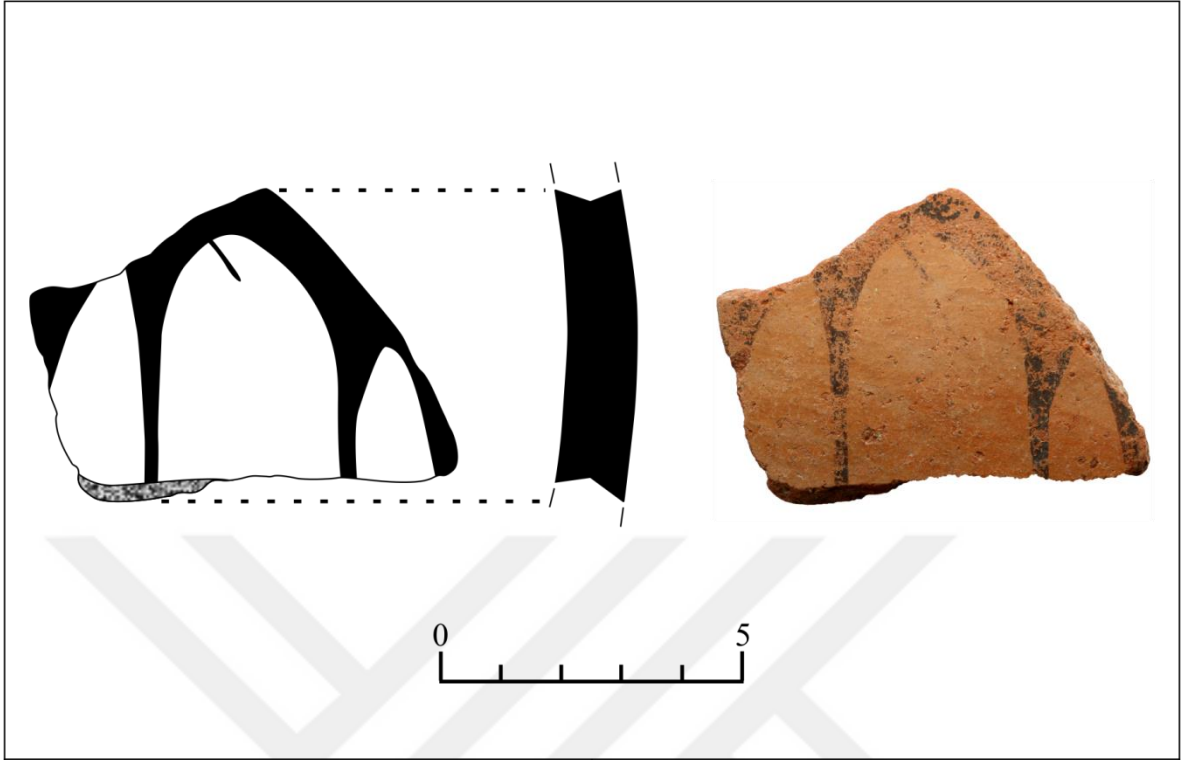
Kat. No.		Kazı Env. No.	
37		YH-14 IL195 5-25	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	Krater - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - B		Mika, küçük taşçık, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/2	2,5 YR 6/4	2,5 YR 6/4	7,5 YR 2,5/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8.

EK-10. Katalog (devam)

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
38		YH-14 IL197 24-3	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 7/3	7,5 YR 7/4	2,5 YR 3/1
Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e2299, 2300, Fig. 458: 1, 4, 8, 10, 11, Fig. 459: 10, 17, Fig. 460: 1-3, 7, 8, 10, 14, Fig. 462: 9, 12; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3b, 4, 5, 6a, 7a; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 2, 79: 4a, 80: 6, 10; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 1-3, 7, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Color Pl. III Res. 186, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 9: 78, 81, 83; Genz, 2004, Taf. 68: 7, 74: 11; Akçay, 2011, Lev. 85: 1; D'alfonso, vd., 2016, Fig. 8.			

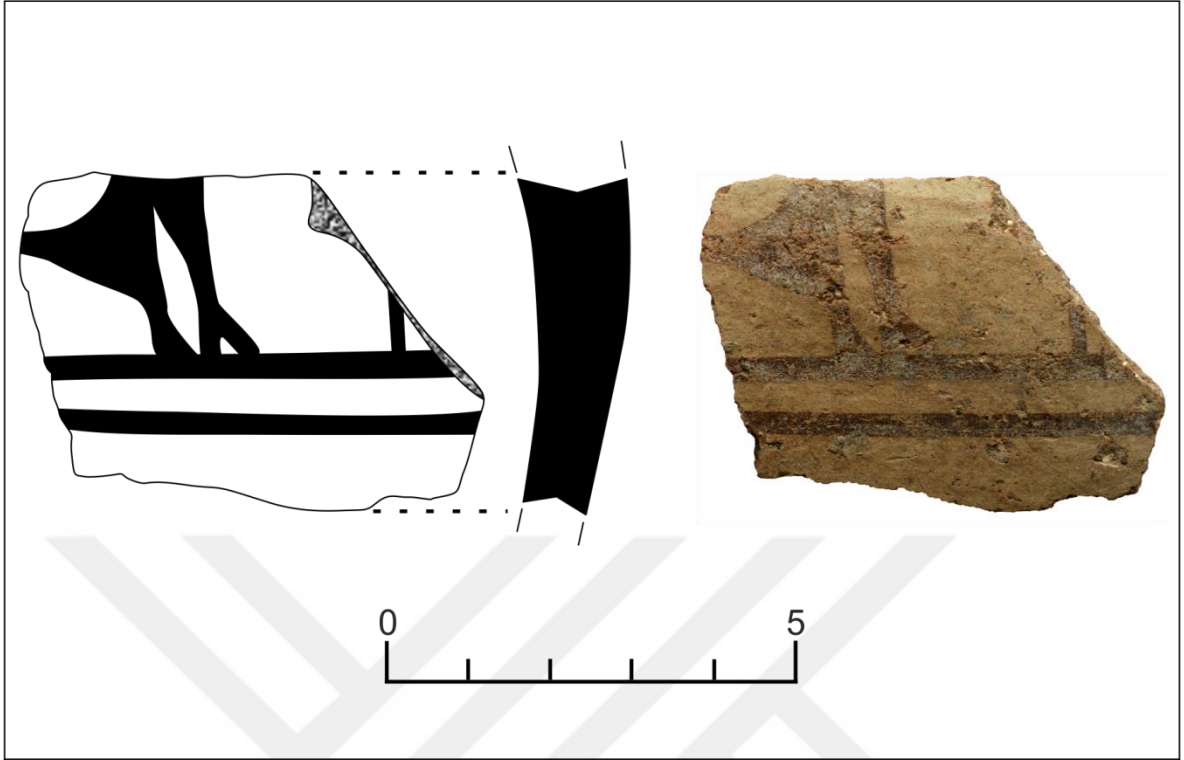
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
39		YH-14 IL197 68-18	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - D		Kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 6/6	2,5 YR 5/6	2,5 YR 6/6	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937, Fig. 458: 7, 9, 460: 10, 11, 14; Akurgal, 1955, Taf. 2, 3b, 4, 5; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 4, 5, 11; Tezcan, 1992, Res. 1; Ökse, 1994, Res. 7; Sams, 1994, Pl. 126; Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 115; Genz, 2004, Taf. 66: 10.

EK-10. Katalog (devam)

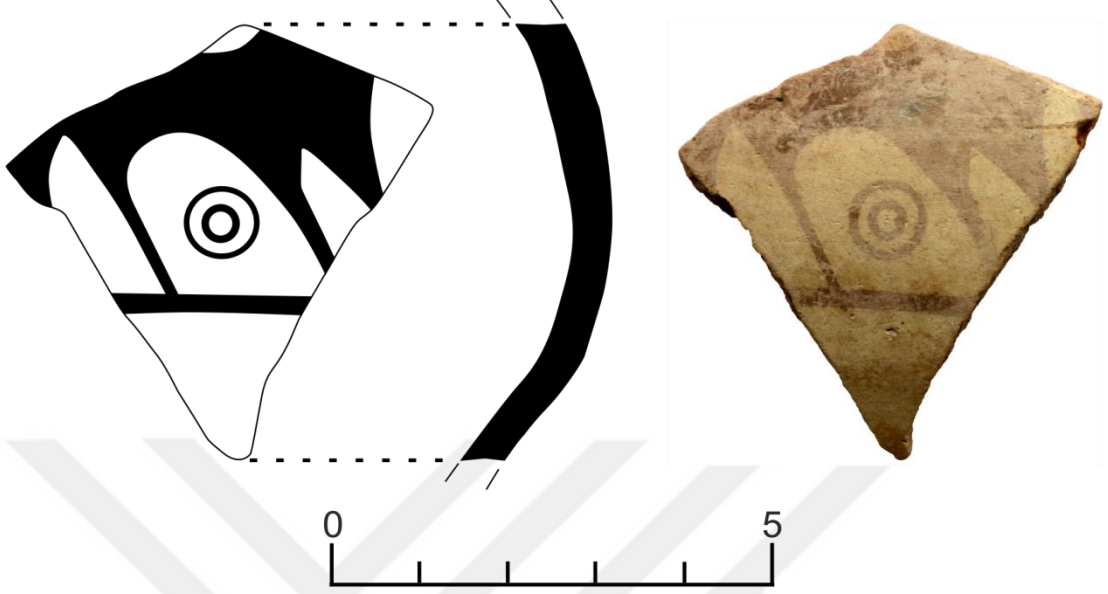
Kat. No.		Kazı Env. No.	
40		YH-14 IK194 16-7	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, küçük taşçık, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	5 YR 7/3	7,5 YR 5/3	5 YR 4/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

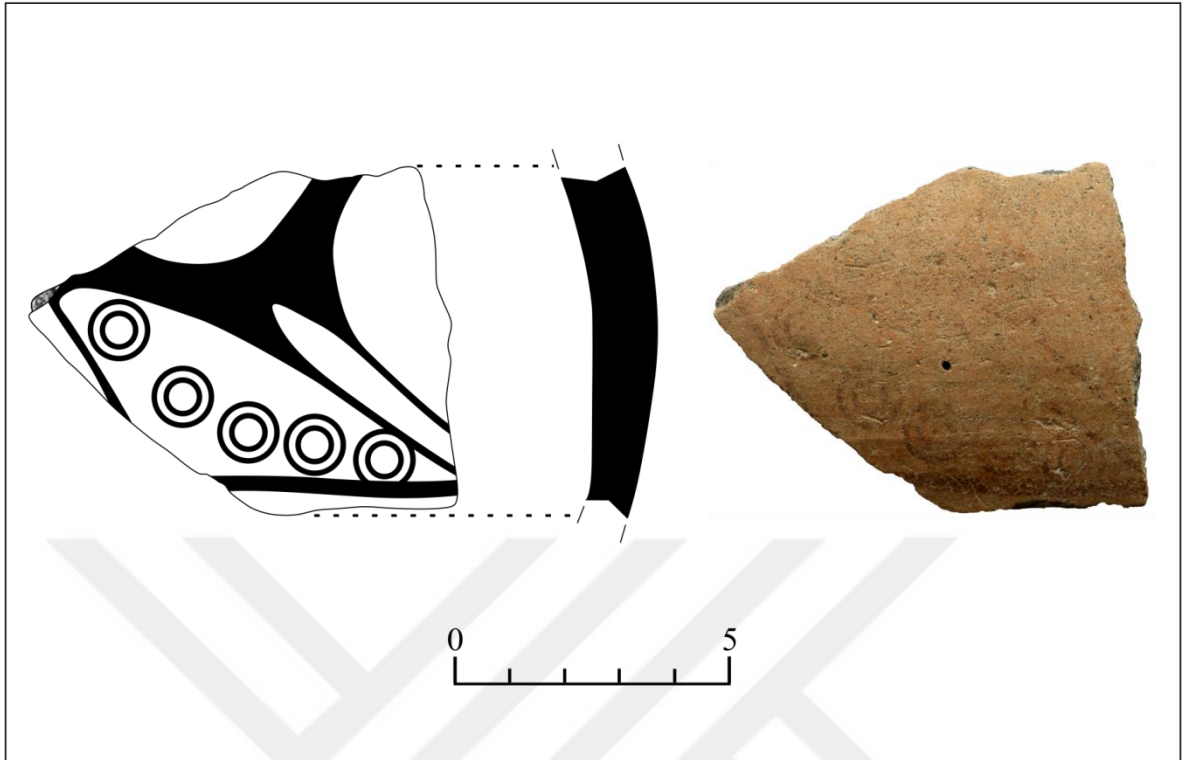
EK-10. Katalog (devam)

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
41		YH-12 IK195 20-16	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/2	7,5 YR 6/3	7,5 YR 5/3	7,5 YR 5/2
Referanslar: von der Osten 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 7: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 10: 115-116; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd., 2016: Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017, Fig. 12.			

EK-10. Katalog (devam)

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
42		YH-13 IM199 2-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	10 YR 8/2	5 YR 7/4	7,5 YR 4/2
Referanslar: von der Osten 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 7: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 10: 115-116; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd., 2016: Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017: Fig. 12.			

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
43		YH-14 II194 12-16	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 6/3	10 YR 4/1	10 YR 4/1	5 YR 4/2

Referanslar: von der Osten 1937a, Fig. 421, 422, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 7: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133: 1085; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 10: 115-116; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd., 2016: Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017: Fig. 12.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
44		YH-15 JA176 3-6	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
Belirsiz	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 6/4	5 YR 6/6	5 YR 6/4	5 YR 3/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e1113, e2229, e2300, e2319, 458: 1, 11, 459: 1, 2, 3, 4, 6; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 4, 5; Özgüç, 1978, Lev. 73: 1, 79: 4a, Pl. 80: 10; Özgüç, 1982, Pl. 69: 4, Pl. 70: 1-3, 11; Tezcan, 1992, Res. 1-2; Sams, 1994, Pl. 113; Bossert, 2000, Taf. 10: 105; Genz, 2004, Taf. 68: 7.

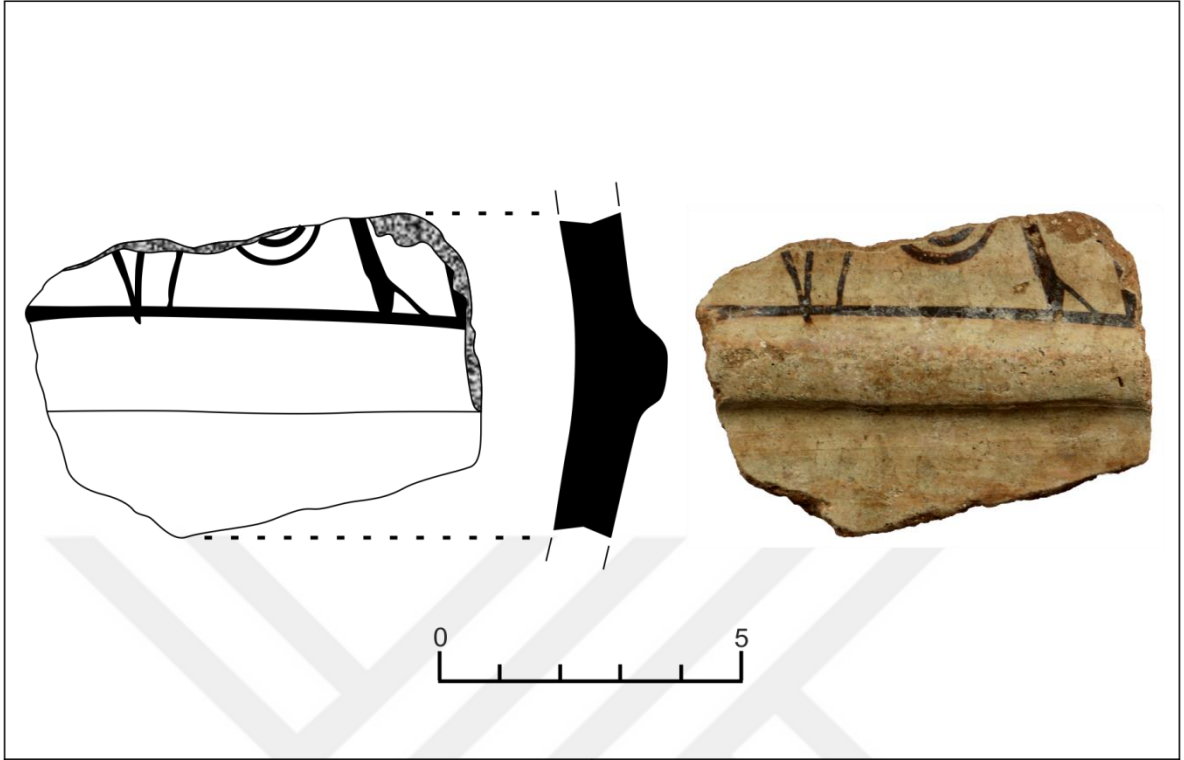
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
45		YH-16 Yüzey	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
Belirsiz	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - D		Mika, küçük taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 R 5/6	10 R 5/6	2,5 YR 6/6	5 YR 3/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

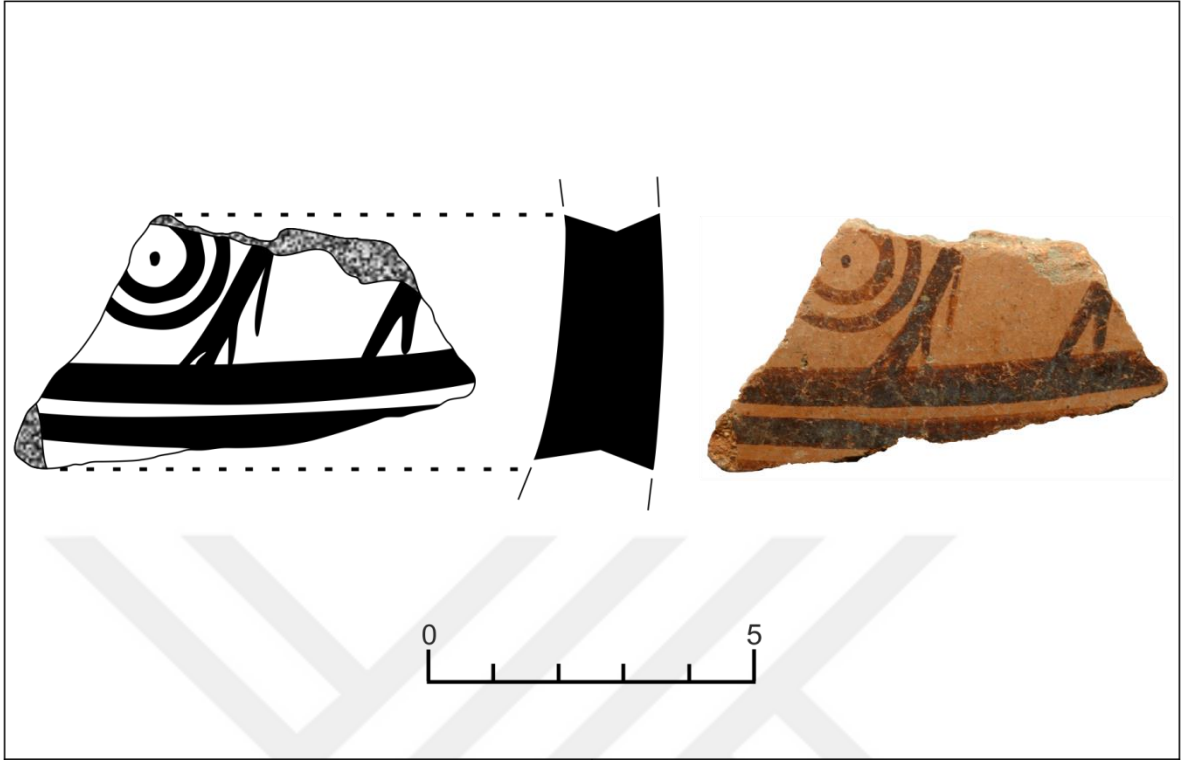
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
46		YH-12 JF185 60-15	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
Belirsiz	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Kireç, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	10 YR 7/3	10 YR 6/3	7,5 YR 3/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

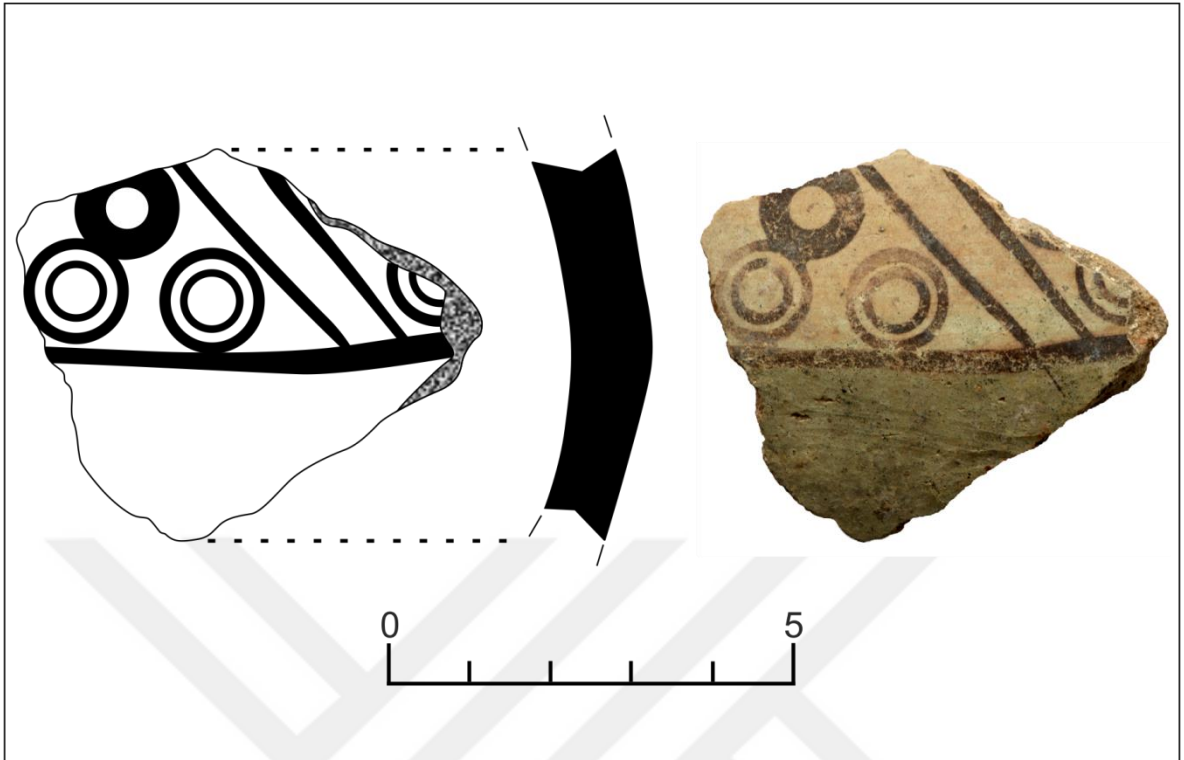
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
47		YH-12 JF185 93-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
Belirsiz	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - C		Mika, kireç, küçük taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 6/4	5 YR 6/6	5 YR 6/4	5 YR 3/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 12; Akurgal, 1955, Taf. 8; Özgüç, 1982, Lev. 70: 4, 79: 2; Bossert, 2000, Taf. 9: 86, 89; Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14, 81:e; Omura, 2016, Fig. 47: 110070; Özdemir, 2016, Lev. III: 8, VI: 1.

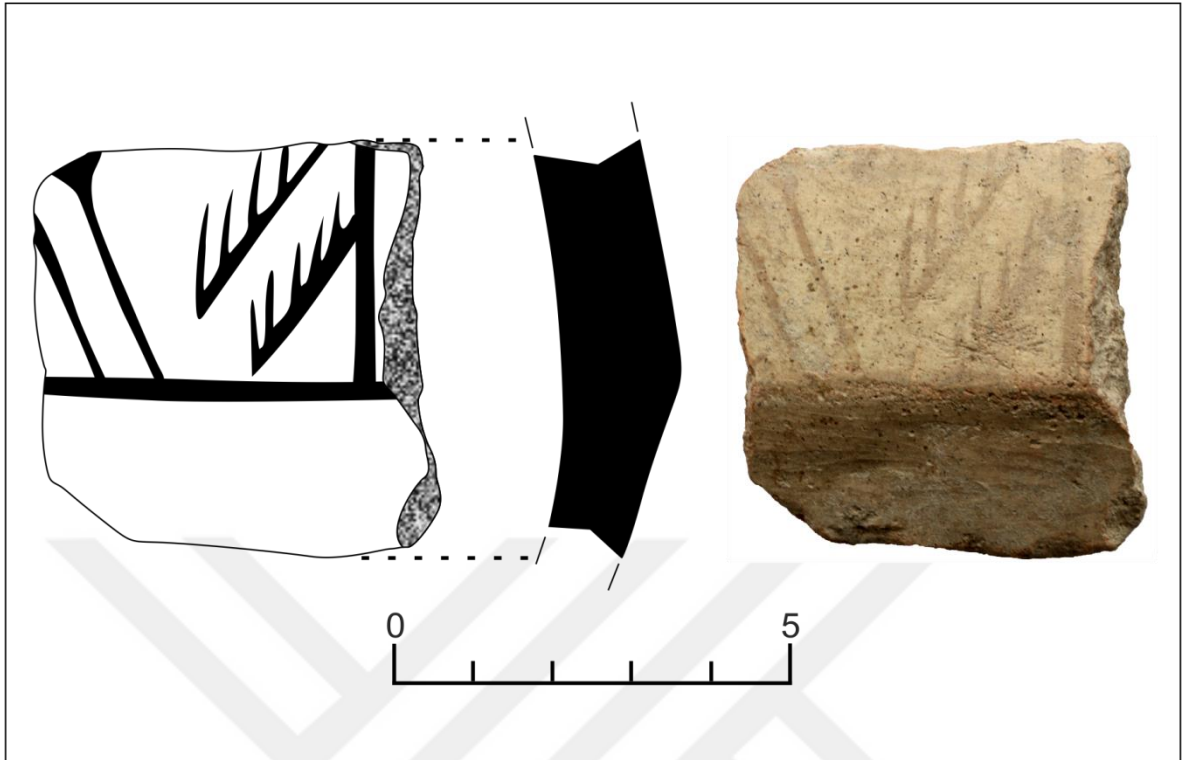
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
48		YH-13 JF185 70-28	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
Belirsiz	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, kireç, küçük taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 7/2	10 YR 7/3	10 YR 7/3	5 YR 4/1

Referanslar: Schmidt, 1932, Fig. 317, 323; von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11, 71: 2, 79: 1; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 89, 10: 115-116; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd. 2016, Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017: Fig. 12.

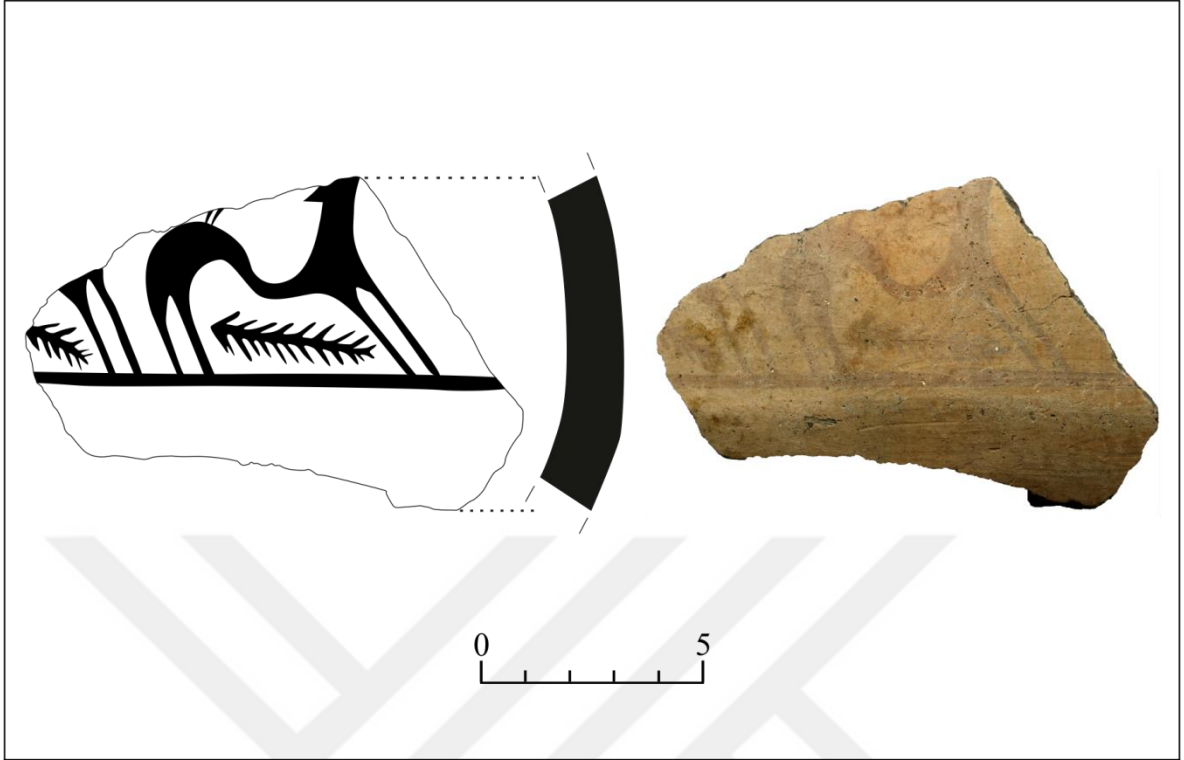
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
49		YH-18 JA177 3-11	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
Belirsiz	ODÇ	? - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	7,5 YR 5/1	5 YR 5/3	-

Referanslar: Schmidt, 1932, Fig. 317, 323; von der Osten, 1937a, Fig. 421, 423, 424: e1113 e2299, e2300, 458: 7, 9, 11, 459: 7, 460: 5, 10, 12, 13, 15, 461: 1, 3; Akurgal, 1955, Taf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a, 21a; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2, 4a, 80: 1, 4; Özgüç, 1982, Lev. 69: 4, 70: 2, 3, 5, 9, 11, 71: 2, 79: 1; Dupre, 1983, Pl. 92: 259; Tezcan, 1992, Res. 1-3; Omura, 1993, Res. 8: 4; Ökse, 1994, Res. 8; Sams, 1994, Color Pl. III: 186, Pl. 113, 126, 133; Bossert, 2000, Taf. 9: 80, 87, 89, 10: 115-116; Genz, 2004, Taf. 66: 10, 68: 7; Akçay, 2011, Lev. 84: 4, 5, 7, 85: 2; D'alfonso, vd. 2016, Fig. 8; Omura, 2016, Fig. 47: 110070, 110150; Mazzoni, vd., 2017: Fig. 12.

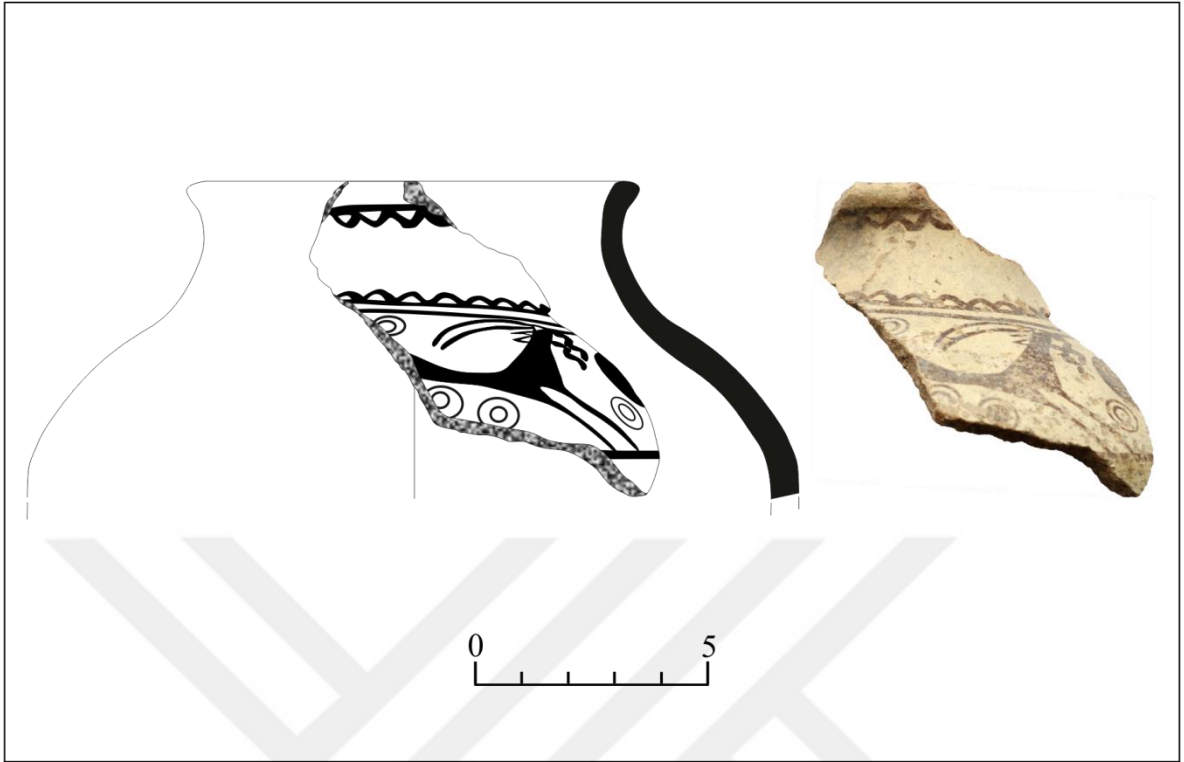
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
50		YH-10 IL175 195-13	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Keçi	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	Gley 1 4/1	2,5 Y 6/3	10 YR 6/2

Referanslar: (Keçi figürü açısından en yakın benzerleri) von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7; Özgüç, 1978, Lev. 80: 7 ;Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082; Özdemir, 2016, Lev. V: 6. (Bezeme kompozisyonu açısından en yakın benzerler) Özgüç, 1982, Lev. 71: 2.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
51		YH-10 IL175 104-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	Çömlek - Keçi	
Mal Grubu - Renk Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık, kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	7,5 YR 7/4	7,5 YR 6/4	7,5 YR 3/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 410: e1343, 422, 462: 2, 4, 6, 8, 13, 14, 15; Akurgal, 1955, Taf. 3a; Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7; Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082; Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 95, 97, 98; Genz, 2000, Abb. 7: 5; Genz, 2001, Fig. 3: 10; Genz, 2004, Taf. 74: 16; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65; Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110152, 48.

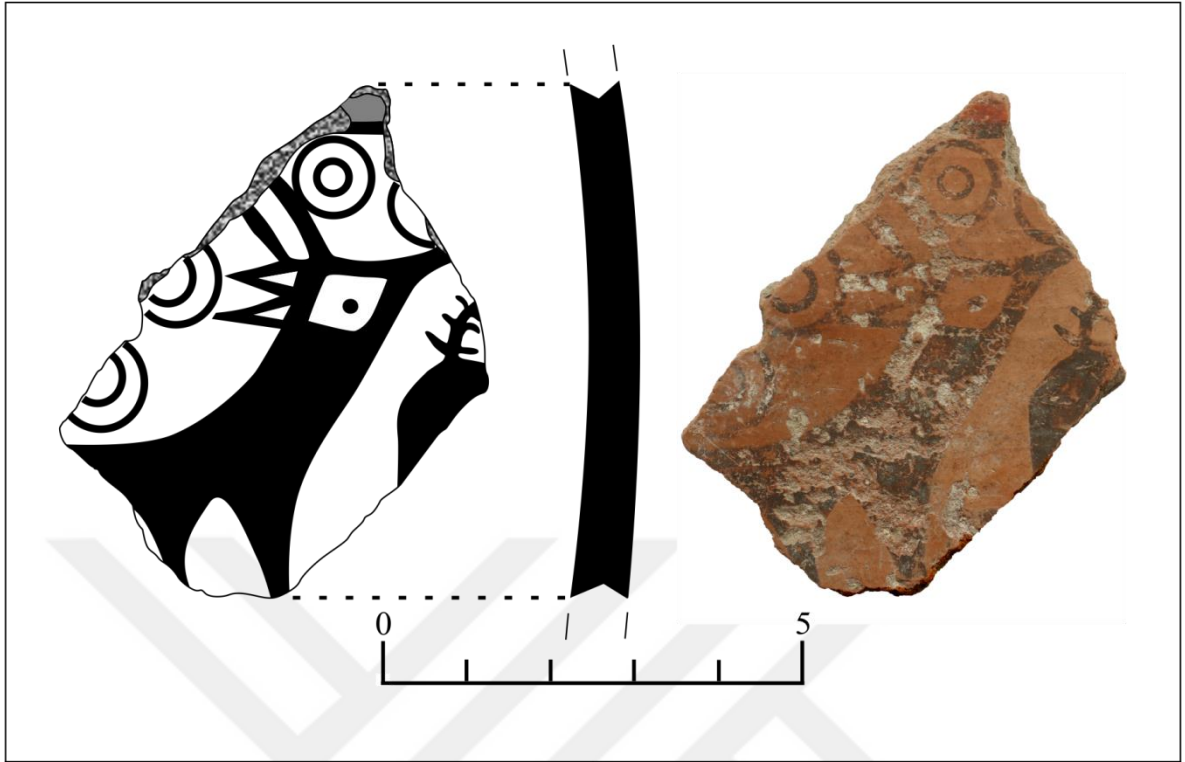
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
52		YH-15 JA176 107-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Keçi	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, Taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	7,5 YR 6/3	7,5 YR 4/1	7,5 YR 2,5/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7; Omura, 2016, Fig. 47: 110070.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
53		YH-18 JA177 112-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
4	ODÇ	? - Keçi	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2a)		Mika, taşçık, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 6/4	5 YR 3/1	5 YR 6/3	7,5 YR 3/1 -7,5 R 4/6

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 422, 461: 6, 7, 14, 462: 2, 4, 6, 13, 16; Akurgal, 1955, Taf. 3a; Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7; Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082; Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 98, 100, 104; Genz, 2000, Abb. 7; Genz, 2001, Fig. 3: 10; Genz, 2004, Taf. 74: 16; Akçay, 2011, Lev. 84: 7; Omura, 2016, Fig. 47: 009026, 48.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
54		YH-12 IK195 10-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	Krater - Geyik	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık ve kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 6/2	7,5 YR 5/2	7,5 YR 5/2	7,5 YR 4/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7; Özgüç, 1978, Lev. 80: 7; Özgüç, 1982, Lev. 71: 2; Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082; Özdemir, 2016, Lev. V: 6.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
55		YH-13 IL196 22-10	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	Krater - Keçi	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık ve kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	5 YR 7/3	5 YR 6/4	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7; Özgüç, 1978, Lev. 80: 7; Özgüç, 1982, Lev. 71: 2; Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082; Özdemir, 2016, Lev. V: 6.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
56		YH-13 IL196 22-16	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	Krater - Keçi	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık ve kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	5 YR 7/3	5 YR 6/4	5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 461: 7; Özgüç, 1978, Lev. 80: 7; Özgüç, 1982, Lev. 71: 2; Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082; Omura, 2016, Fig. 47: 110070 Özdemir, 2016, Lev. V: 6.

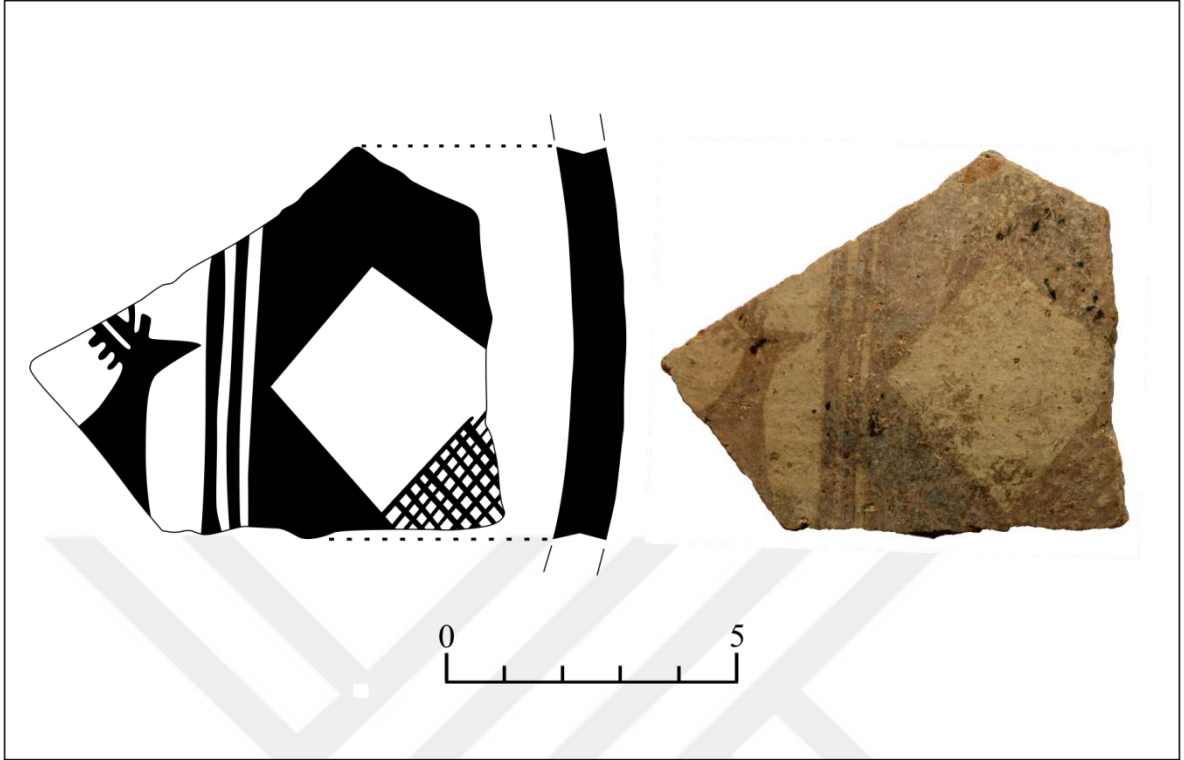
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
57		YH-13 IL196 22-8	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Keçi	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 6/3	7,5 YR 6/3	7,5 YR 6/3	7,5 YR 5/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 410: e1343, 422, 462: 2, 4, 6, 8, 13, 14, 15; Akurgal, 1955, Taf. 3a; Özgüç, 1978, Lev. 80: 3, 7; Sams, 1994, Pl. 126, 133: 1082; Bossert, 2000, Taf. 10: 90, 95, 97, 98; Genz, 2000, Abb. 7; Genz, 2001, Fig. 3: 10; Genz, 2004, Taf. 74: 16; Matsumura, 2005, Taf. 137: KL89-P65; Omura, 2016, Fig. 47: 090026, 110152, 48.

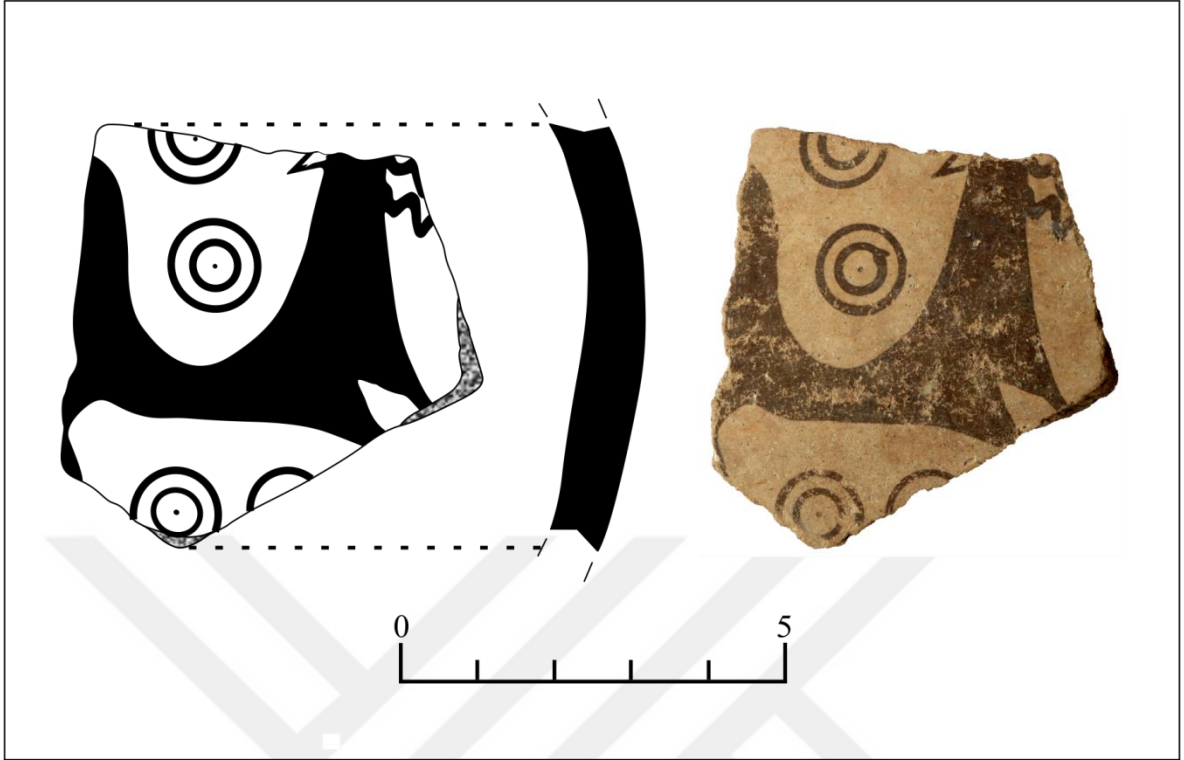
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
58		YH-13 IM199 2-8	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Keçi	
Mal Grubu - Renk Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 7/4	7,5 YR 6/4	5 YR 6/2

Referanslar: Bossert, 2000, Taf. 10: 96; Özdemir, 2016, Lev. IX: 5.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
59		YH-12 IK194 23-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Keçi	
Mal Grubu - Renk Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/4	10 YR 7/3	7,5 YR 6/3	7,5 YR 3/2

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
60		YH-12 GSS2 1-54	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
Belirsiz	ODÇ	? - Keçi	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	5 YR 6/3	5 YR 6/4	7,5 YR 5/2

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
61		YH-10 IK175 16-25	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	7,5 YR 8/3	5 YR 6/4	7,5 YR 5/3

Referanslar: -

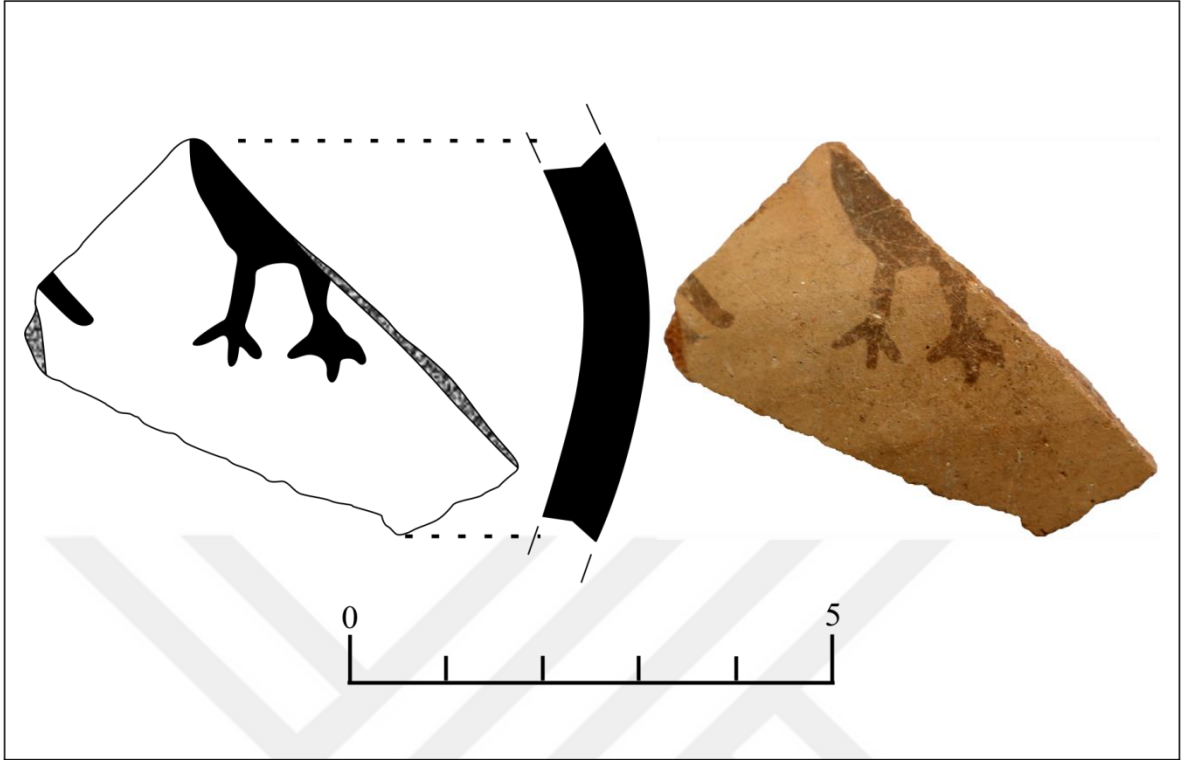
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
62		YH-12 JF185 54-18	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/4	7,5 YR 7/4	5 YR 6/4	7,5 YR 5/1

Referanslar: -

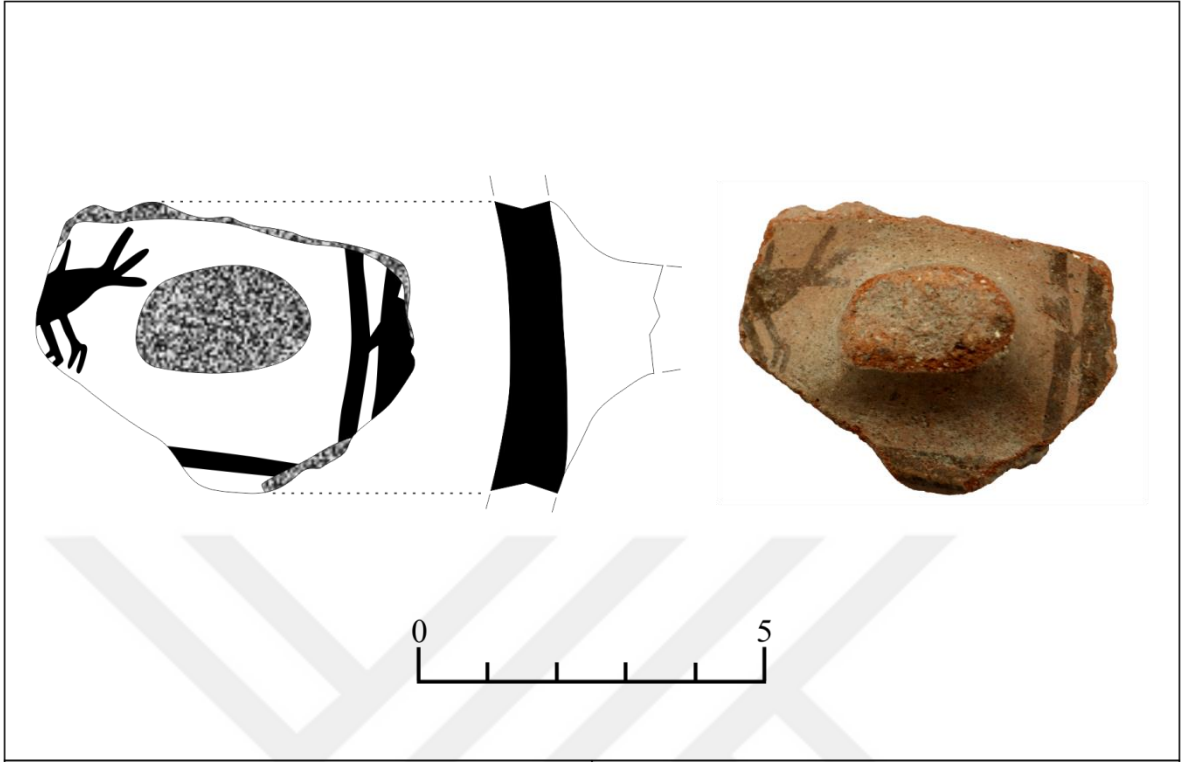
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
63		YH-10 IL175 107-5	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 7/4	5 YR 6/6	5 YR 5/6	7,5 YR 4/2

Referanslar: Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
64		YH-13 JF185 5-6	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 7/4	5 YR 6/4	7,5 YR 3/1

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 462: 3, 7, 11, Pl. II: 5; Özgüç, 1978, Lev. 80: 8; Bossert, 2000, Taf. 136: 1260; Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i; Özdemir, 2016, Lev. 3: 11.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
65		YH-15 JA176 154-11	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3b) - D		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 R 6/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 4/1

Referanslar: -

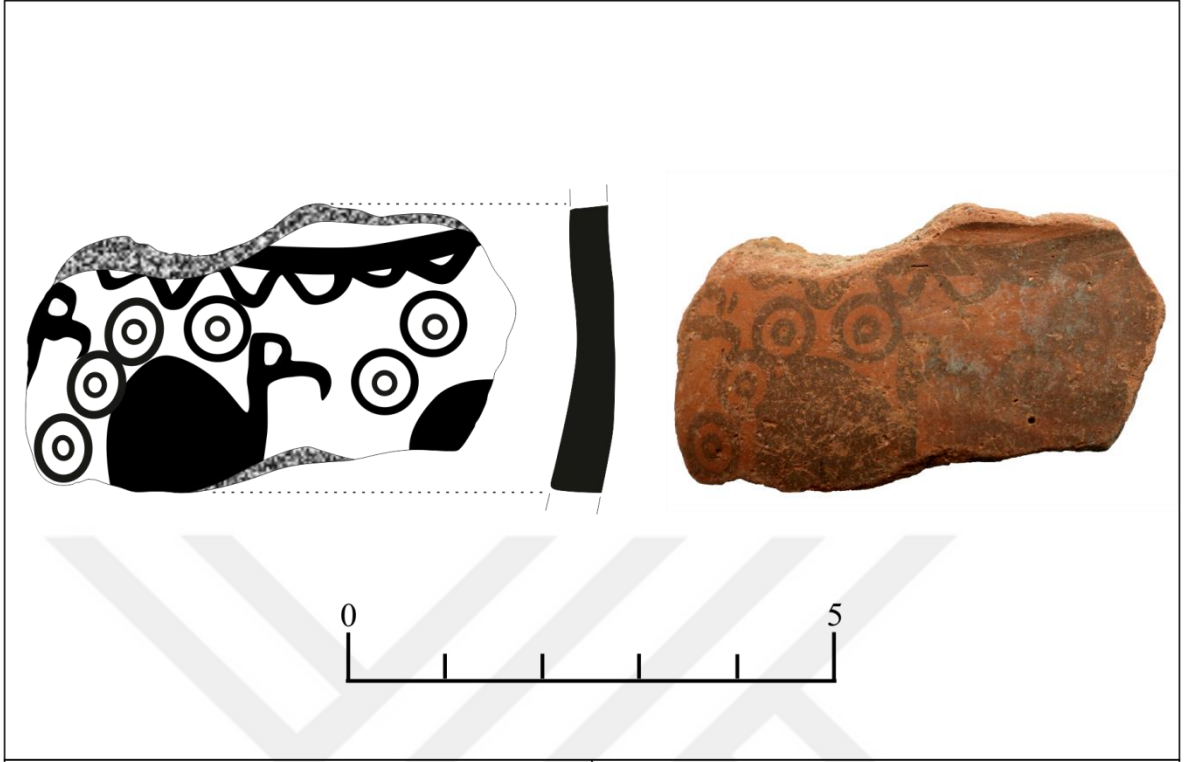
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
66		YH-13 JF185 123-4	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12(3a) - C		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/6	2,5 YR 6/6	5 YR 6/4	2,5 YR 4/2

Referanslar: -

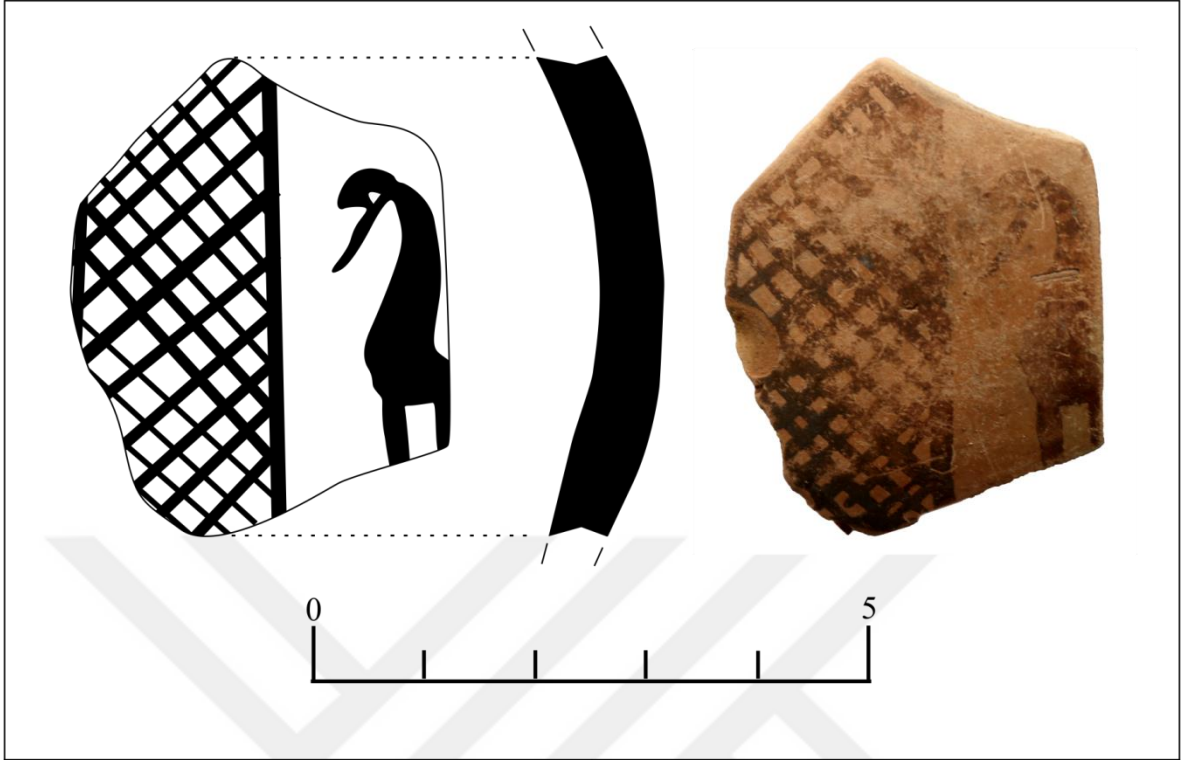
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
67		YH-13 JF185 118-5	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (7) - C		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 4/2

Referanslar: -

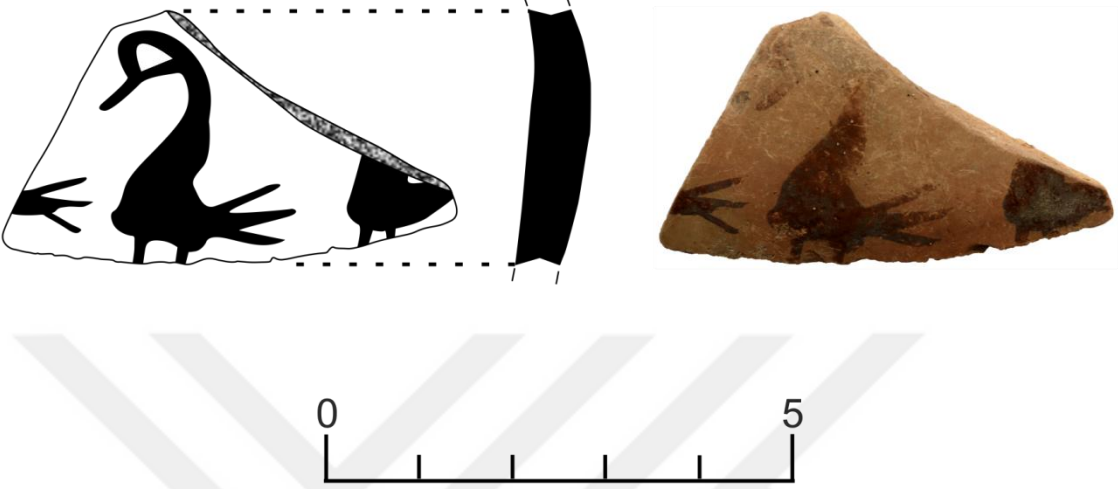
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
68		YH-15 JA175 229-13	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (8) - A		Küçük taşçık, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 6/4	5 YR 6/4	7,5 YR 7/3	7,5 YR 3/1

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
69		YH-15 JA175 243-3	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (8) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 6/4	5 YR 7/4	5 YR 7/3	5 YR 3/2
Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 462: 3, 7, 11, Pl. II: 5; Özgüç, 1978, Lev. 80: 8; Bossert, 2000, Taf. 136: 1260; Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i; Özdemir, 2016, Lev. 3: 11.			

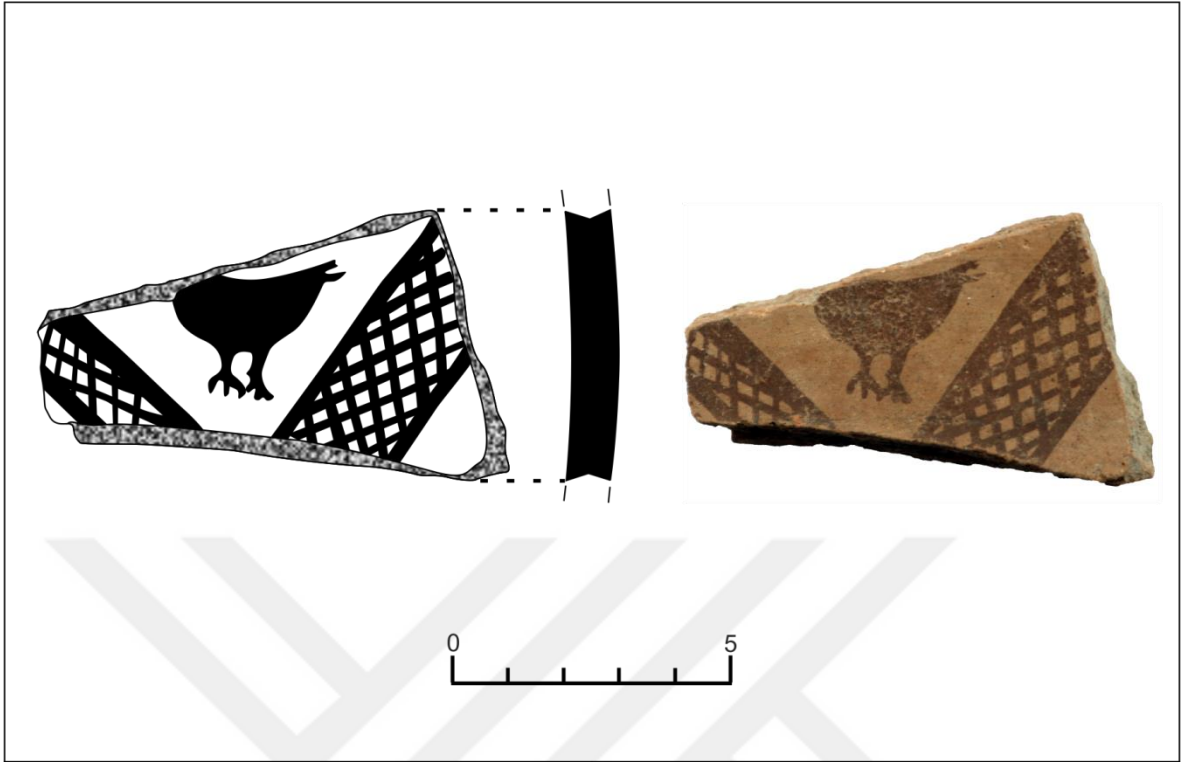
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
70		YH-15 JA176 145-5	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - B		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	7,5 YR 7/4	7,5 YR 7/4	7,5 YR 4/2

Referanslar: von der Osten, 1937a, Fig. 462: 3, 7, 11, Pl. II: 5; Özgüç, 1978, Lev. 80: 8; Bossert, 2000, Taf. 136: 1260; Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i; Özdemir, 2016, Lev. 3: 11.

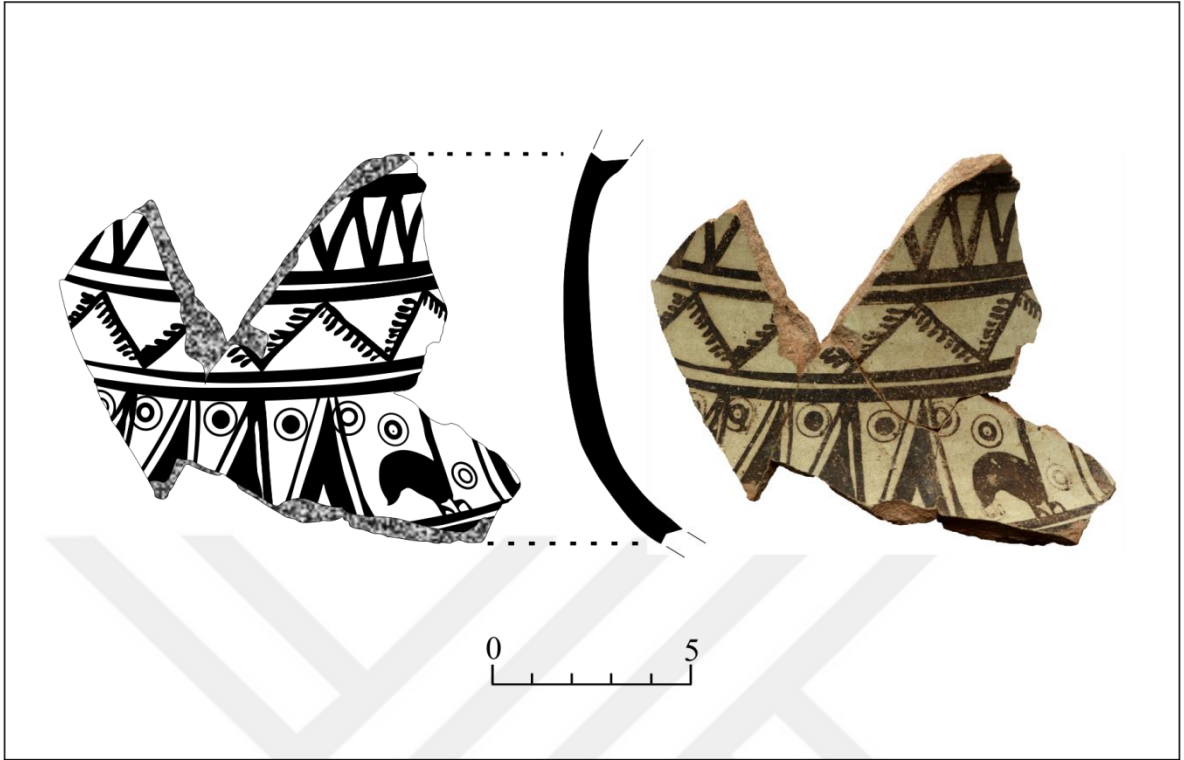
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
71		YH-15 JA176 208-4	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 6/4	7,5 YR 6/3	7,5 YR 6/3	5 YR 4/2

Referanslar: Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
72		YH-15 JA176 188-57	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
4	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - B		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	5 YR 6/4	5 YR 6/4	7,5 YR 3/1

Referanslar: -

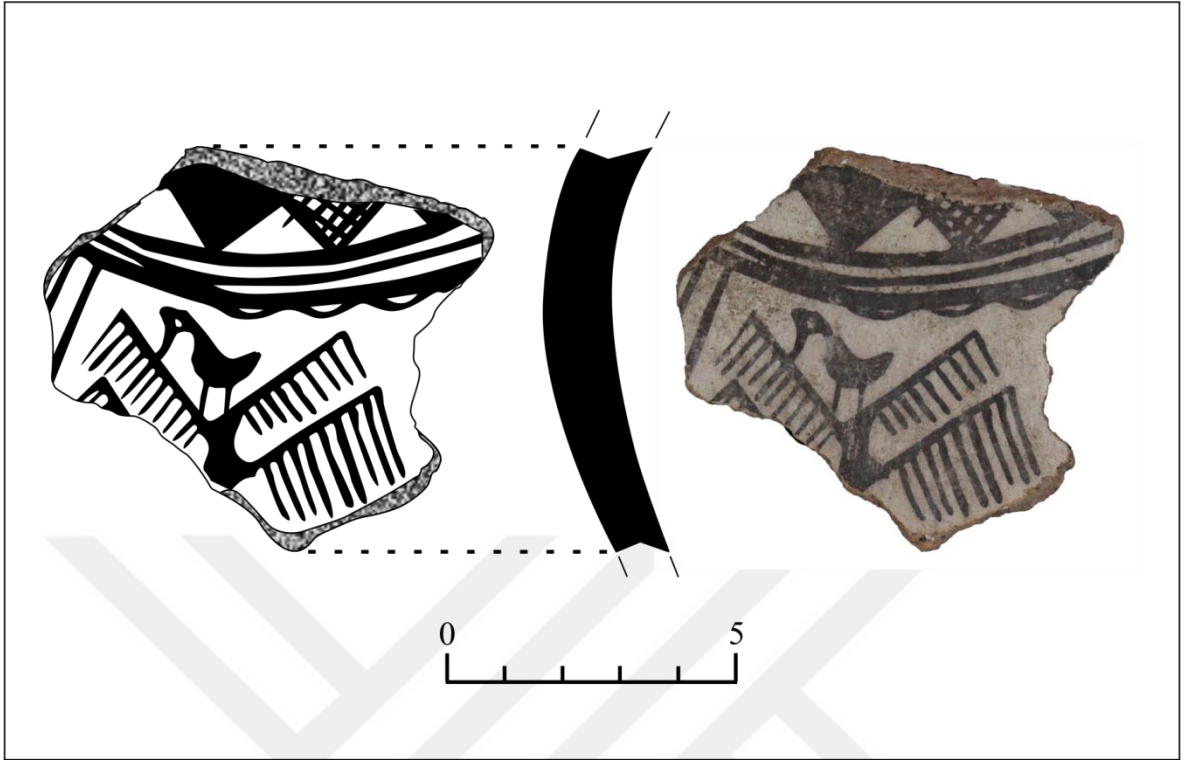
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
73		YH-15 JA176 206-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
4	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - B		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	5 YR 6/4	5 YR 6/4	7,5 YR 3/1

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
74		YH-15 JA176 188-50	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
4	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - B		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 7/3	2,5 YR 6/4	2,5 YR 6/6	5 YR 2,5/1

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
75		YH-11 II164 24-10	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	7,5 YR 7/4	7,5 YR 7/4	7,5 YR 5/2

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
76		YH-12 IK195 22-4	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 6/3	7,5 YR 6/3	2,5 YR 5/6	5 YR 3/1
Referanslar: -			

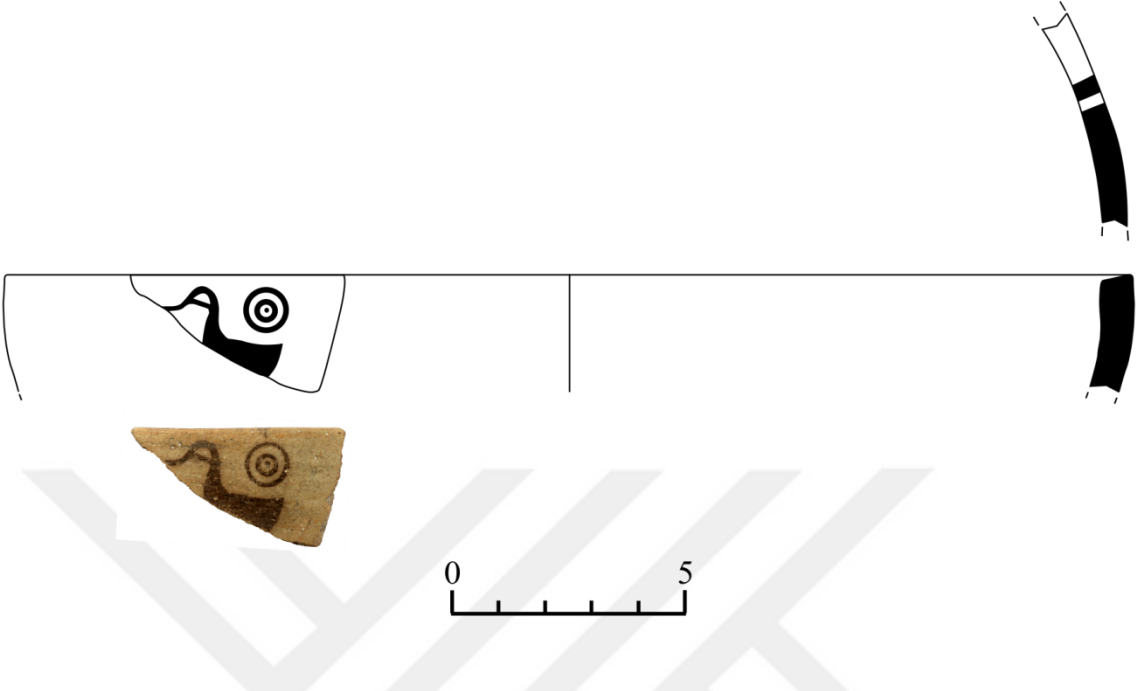
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
77		YH-12 IK195 24-13	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 5/4	5 YR 6/4	7,5 YR 6/4	7,5 YR 3/1

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
78		YH-14 IL197 77-7	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6 - 5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	10 YR 7/3	7,5 YR 7/4	7,5 YR 3/1
Referanslar: -			

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
79		YH-11 III164 1-7	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - C		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/4	2,5 YR 5/4	2,5 YR 6/6	2,5 YR 2,5/1

Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
80		YH-11 II164 24-16	
Tabaka	Dönem	Form	
6 - 5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - D		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 6/4	2,5 YR 6/4	2,5 YR 6/4	2,5 YR 4/1

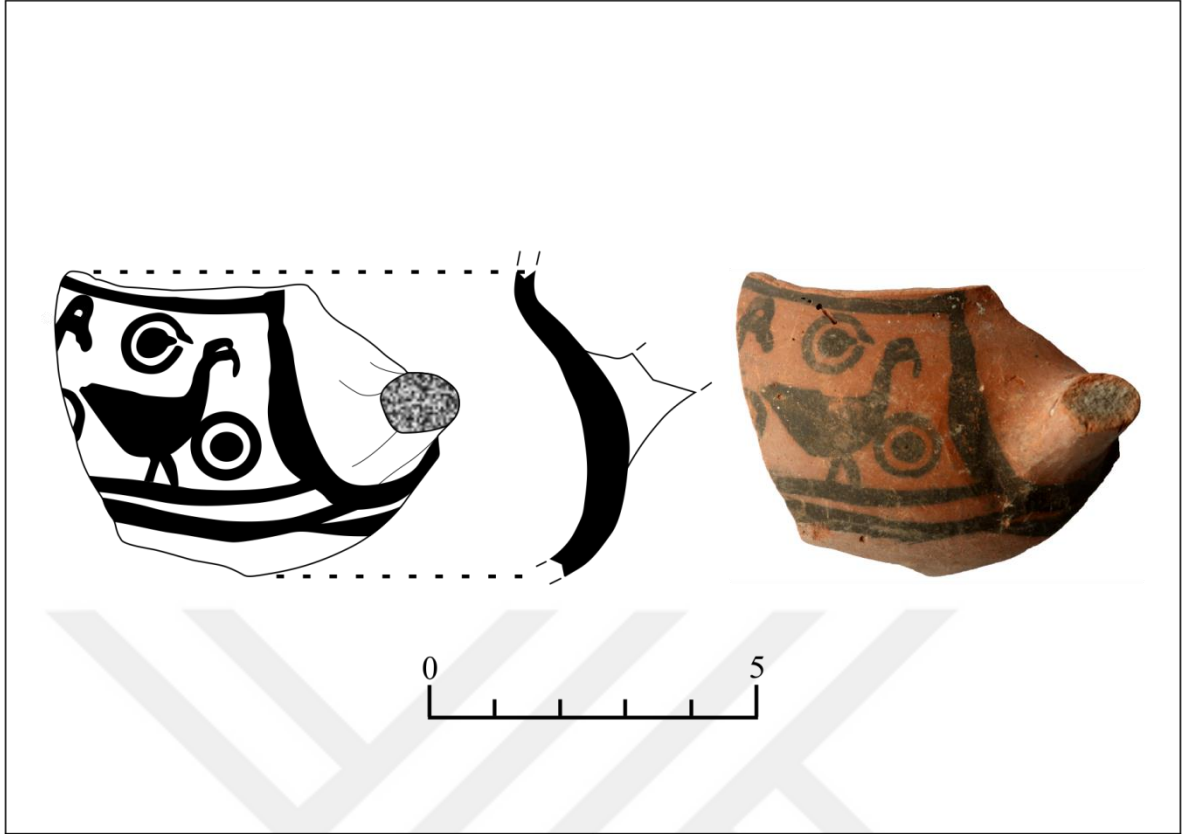
Referanslar: -

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
81		YH-14 IK197 2-8	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3b) - D		Kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 7/3	2,5 YR 6/4	2,5 YR 6/6	5 YR 2,5/1

Referanslar: -

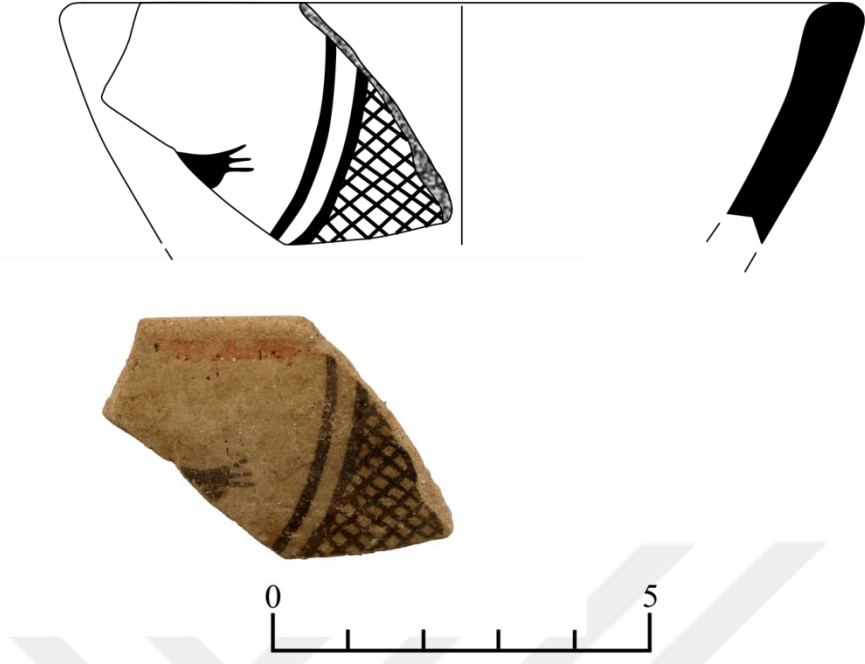
Kat. No.		Kazı Env. No.	
82		YH-12 IK195 10-3	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3b) - D		Kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 YR 5/6	10 R 5/6	10 R 5/6	5 YR 3/1

Referanslar:

Kat. No.		Kazı Env. No.	
83		YH-14 IK194 28-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (3a) - D		Mika, ince kum	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 R 6/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/6	2,5 YR 4/1

Referanslar:

			
Kat. No.		Kazı Env. No.	
84		YH-12 İk194 5-46	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	?	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	10 YR 7/3	10 YR 7/4	7,5 YR 4/2
Referanslar:			

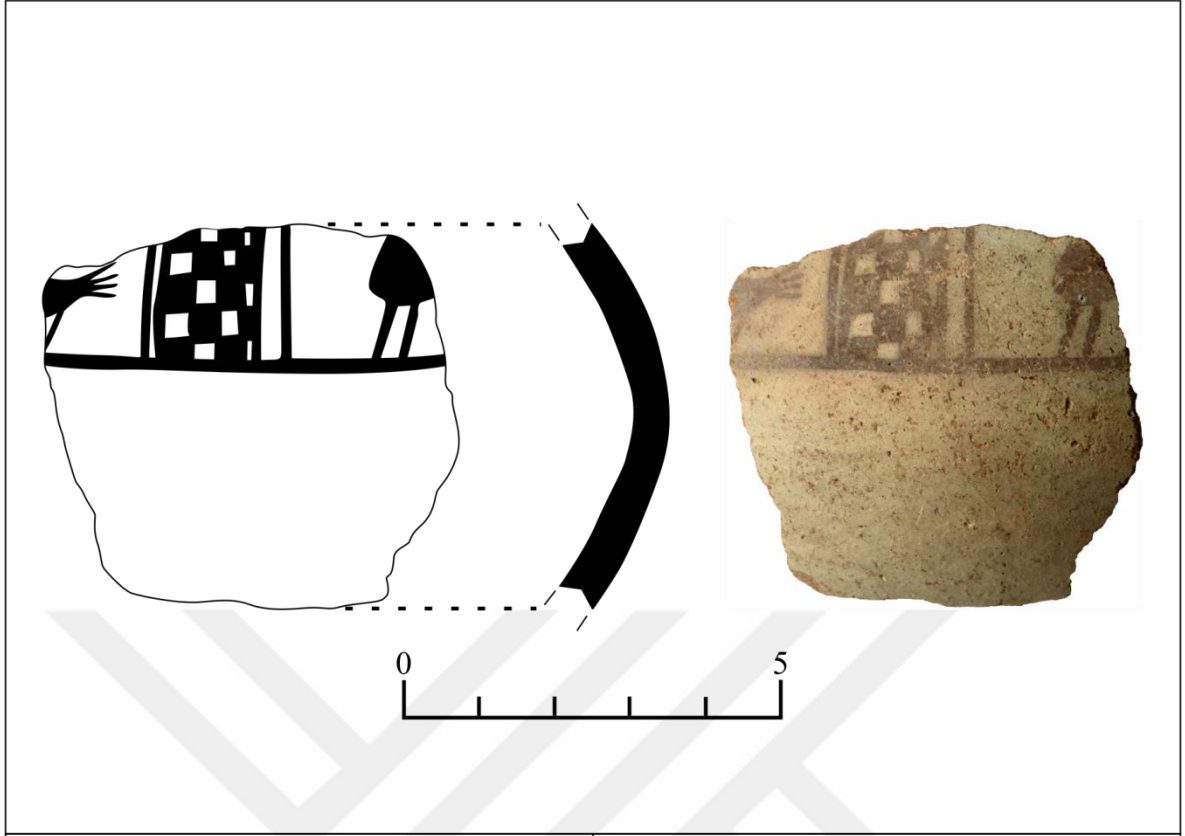
Kat. No.		Kazı Env. No.	
85		YH-14 IL197 5-8	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5 - 6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi

Referanslar:

Kat. No.		Kazı Env. No.	
86		YH-13 IM199 1-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 6/4	7,5 YR 7/4	5 YR 6/4	5 YR 2,5/1

Referanslar:

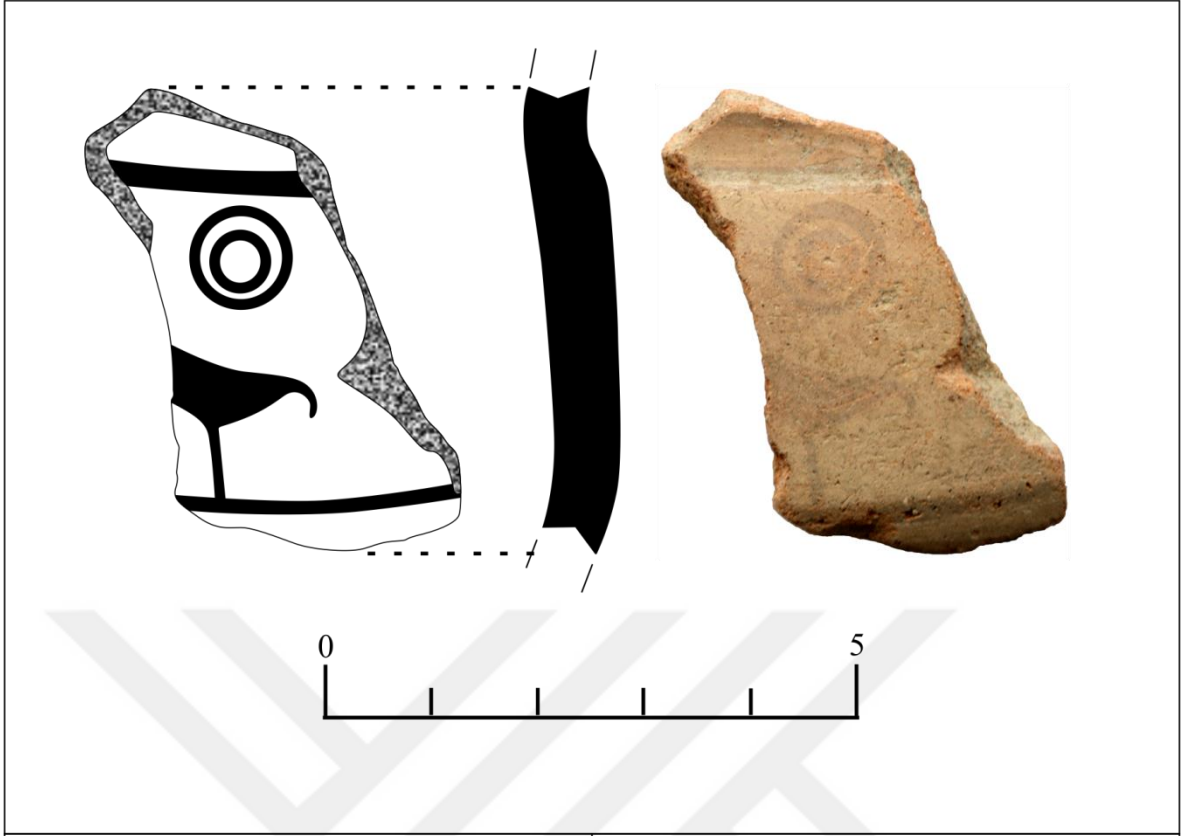
Kat. No.		Kazı Env. No.	
87		YH-14 IJ194 9-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5 - 6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/3	7,5 YR 7/4	7,5 YR 7/4	7,5 YR 4/2

Referanslar:

Kat. No.		Kazı Env. No.	
88		YH-12 IK195 24-7	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 7/3	7,5 YR 7/3	10 YR 6/3

Referanslar:

Kat. No.		Kazı Env. No.	
89		YH-14 IM198 9-13	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5 - 6	ODÇ	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 8/3	7,5 YR 7/3	5 YR 6/4	Çok aşınmış

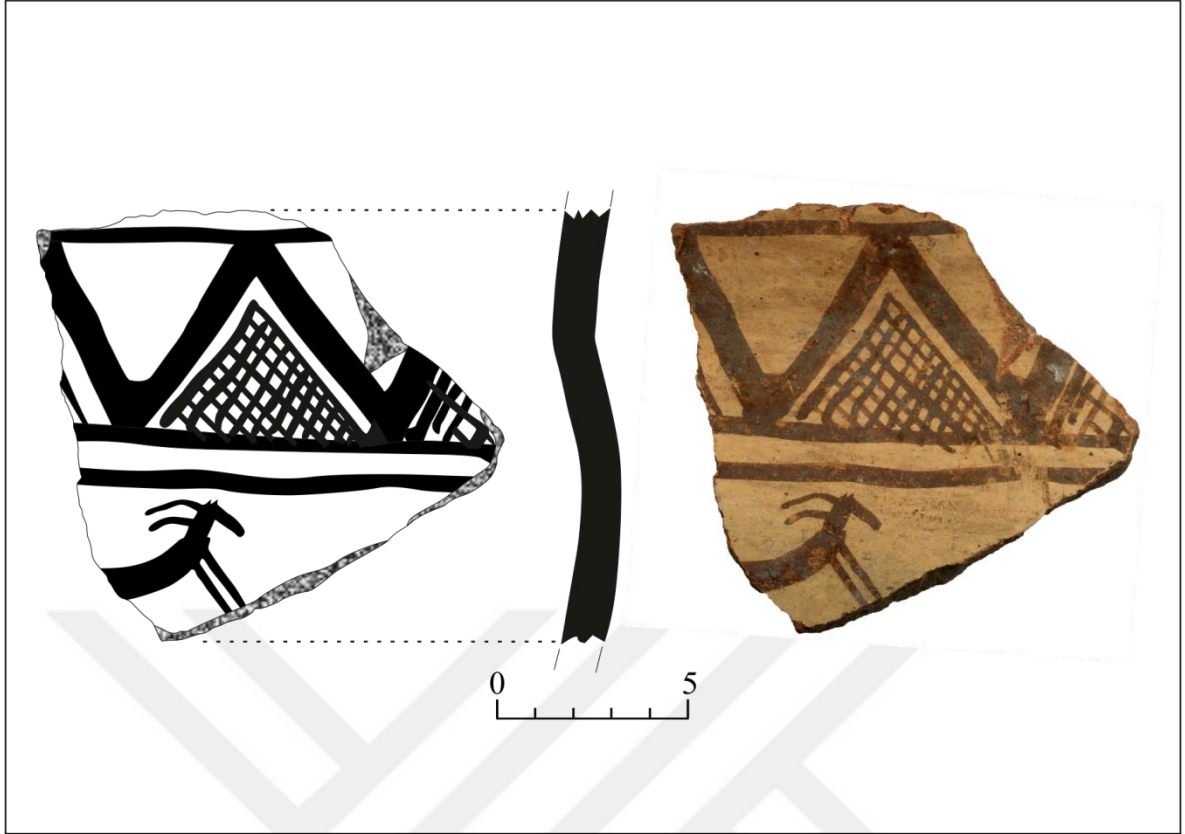
Referanslar:

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
92		YH-14 IJ194 14-6	
Tabaka	Dönem	Form	
6-5	ODÇ	? - Eşek/Merkep	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 8/2	5 YR 6/4	5 YR 6/4	5 YR 2,5/1

Referanslar:

Kat. No.		Kazı Env. No.	
93		YH-11 IY176 27-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Köpek/Tilki	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/4	5 YR 6/3	2,5 YR 5/4	7,5 YR 3/2

Referanslar:

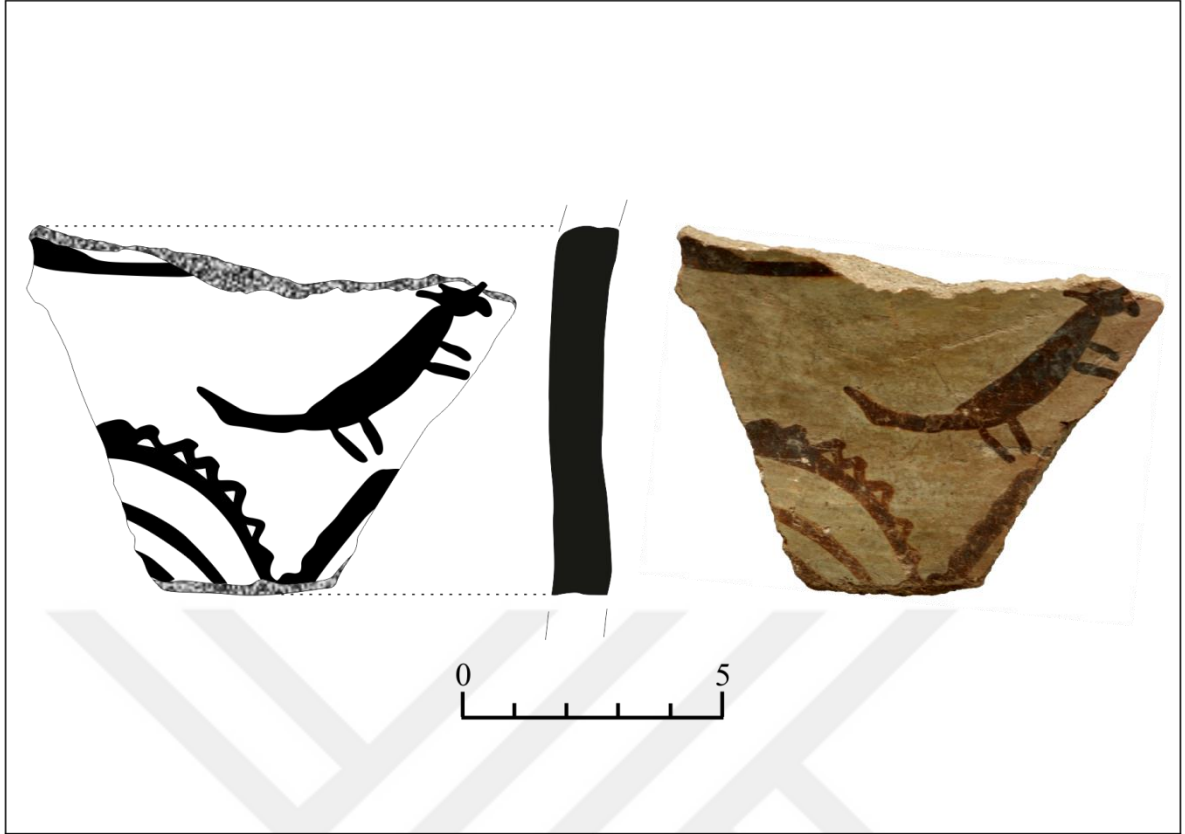
Kat. No.		Kazı Env. No.	
94		YH-11 IY176 27-39	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Köpek/Tilki	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/4	5 YR 6/3	2,5 YR 5/4	7,5 YR 3/2

Referanslar:

Kat. No.		Kazı Env. No.	
95		YH-11 IY176 25-7	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Köpek/Tilki	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2b) - A		Taşçık, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 8/3	2,5 YR 5/4	2,5 YR 5/4	7,5 YR 3/2

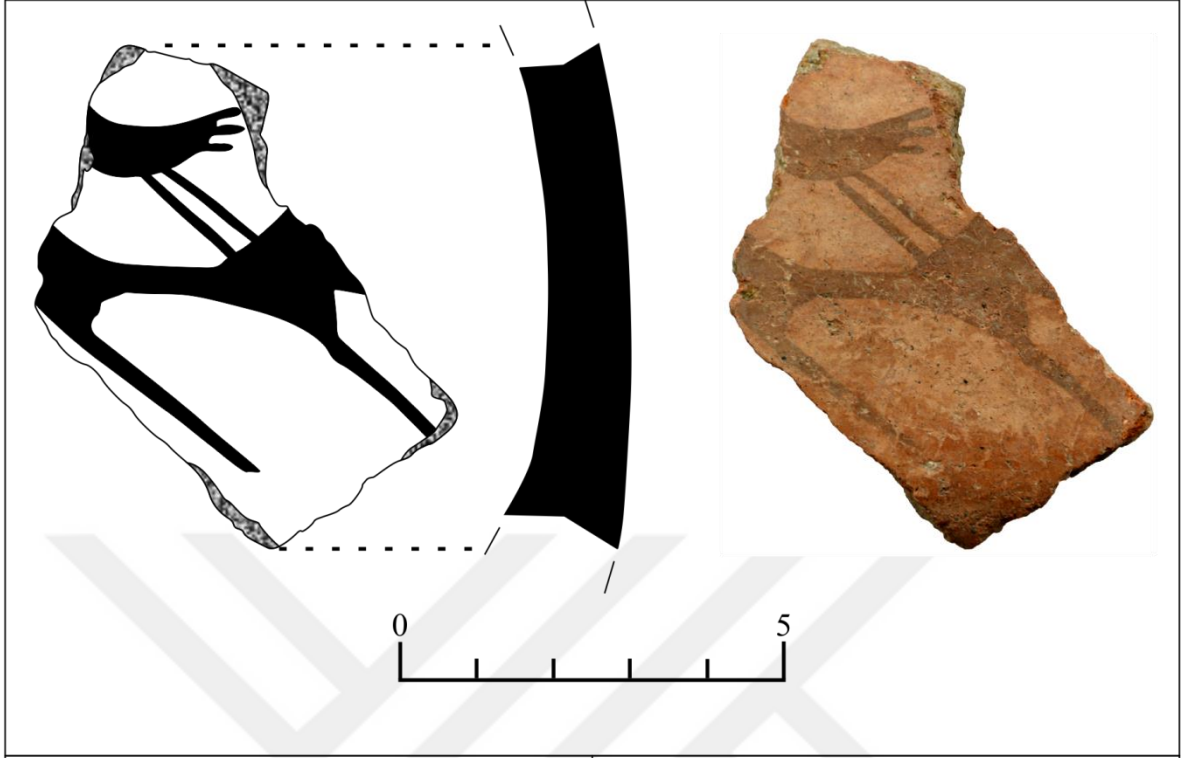
Referanslar:

Kat. No.		Kazı Env. No.	
96		YH-11 JA176 34-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Köpek/Tilki	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Taşçık, kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
2,5 Y 7/3	10 R 5/4	5 YR 6/4	7,5 YR 3/1

Referanslar:

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
97		YH-07 I2-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6	ODÇ	? - Geyik+Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - C		Mika, kum, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
5 YR 7/4	5 YR 6/6	5 YR 6/6	5 YR 5/2

Referanslar: (Geyik ve kuşun birlikte görüldüğü en yakın benzerler) Akurgal, 1955, Taf. 6b; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2; Özgüç, 1982, Lev. 70: 9; Bossert, 2000, Abb. 23; Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

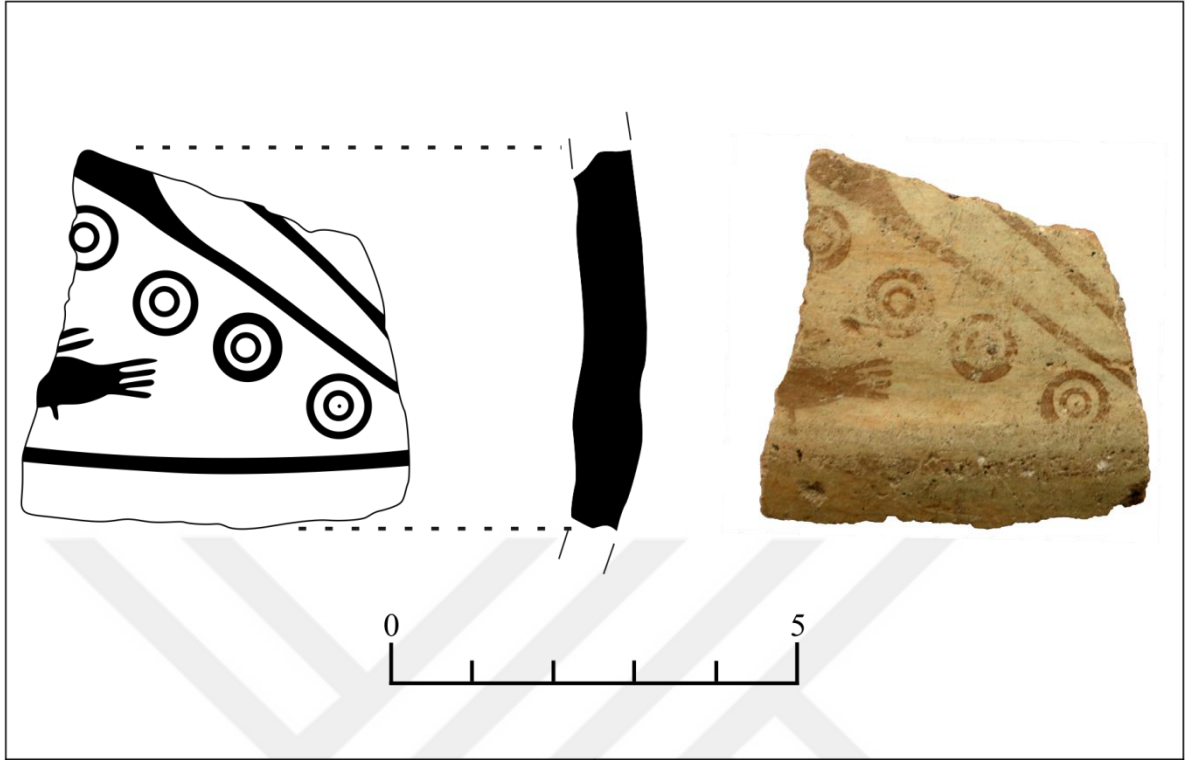
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
98		YH-12 JF185 60-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	OdÇ	? - Geyik+ Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 6/4	7,5 YR 6/3	10 YR 7/3	7,5 YR 4/1

Referanslar: (Geyik ve kuşun birlikte görüldüğü en yakın benzerler) Akurgal, 1955, Taf. 6b; Özgüç, 1971, Lev. XXIV: 9; Özgüç, 1978, Lev. 79: 2; Özgüç, 1982, Lev. 70: 9; Bossert, 2000, Abb. 23; Genz, 2004, Taf. 74: 17, 81: i.

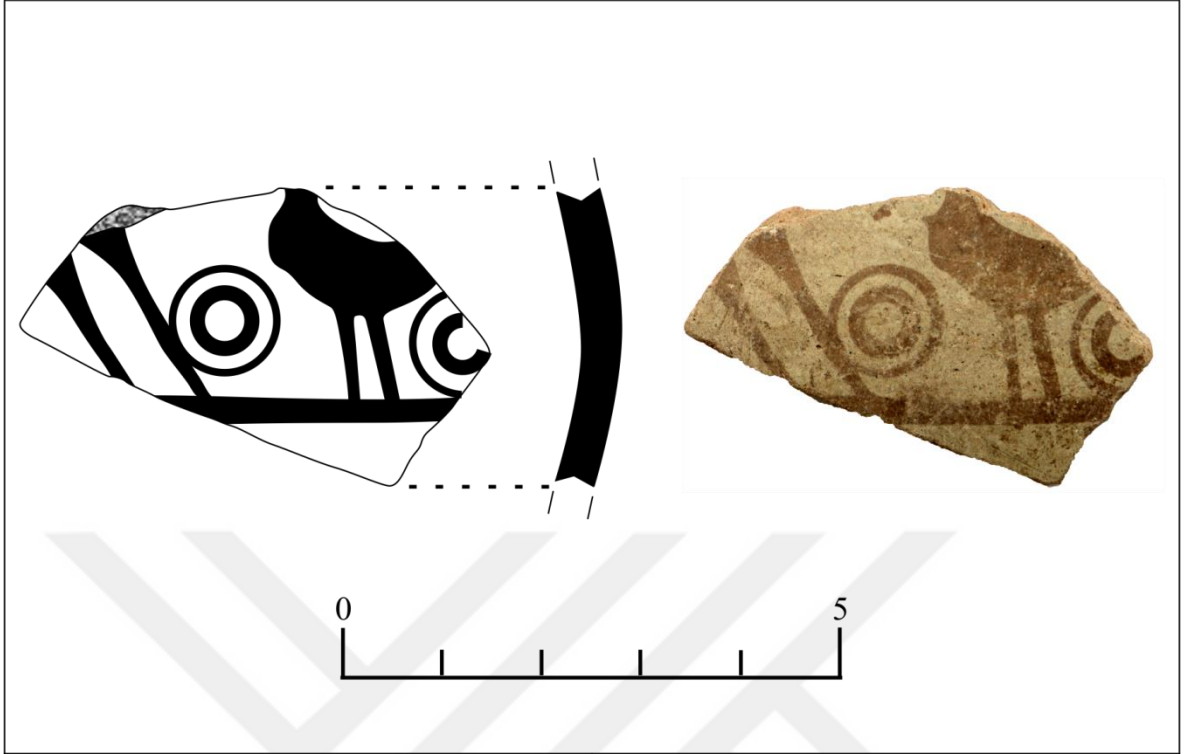
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
99		YH-12 JF185 80-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
5	ODÇ	? - Geyik+Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Kireç, küçük taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/2	7,5 YR 7/2	7,5 YR 7/4	7,5 YR 6/3

Referanslar: Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14; 81: e.

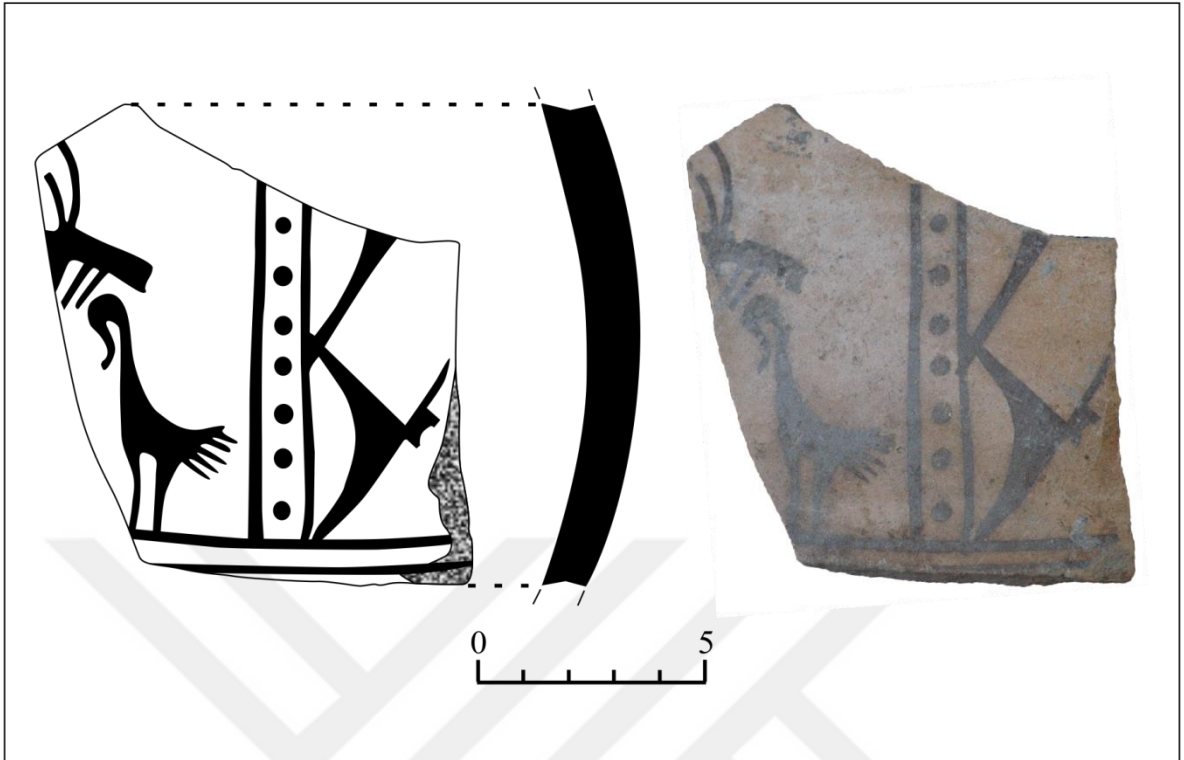
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
100		YH-14 IL197 9-9	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Geyik+Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 7/3	7,5 YR 7/3	7,5 YR 7/3	5 YR 4/2

Referanslar: Genz, 2000, Abb. 7: 7; Genz, 2004, Taf. 74: 14; 81: e.

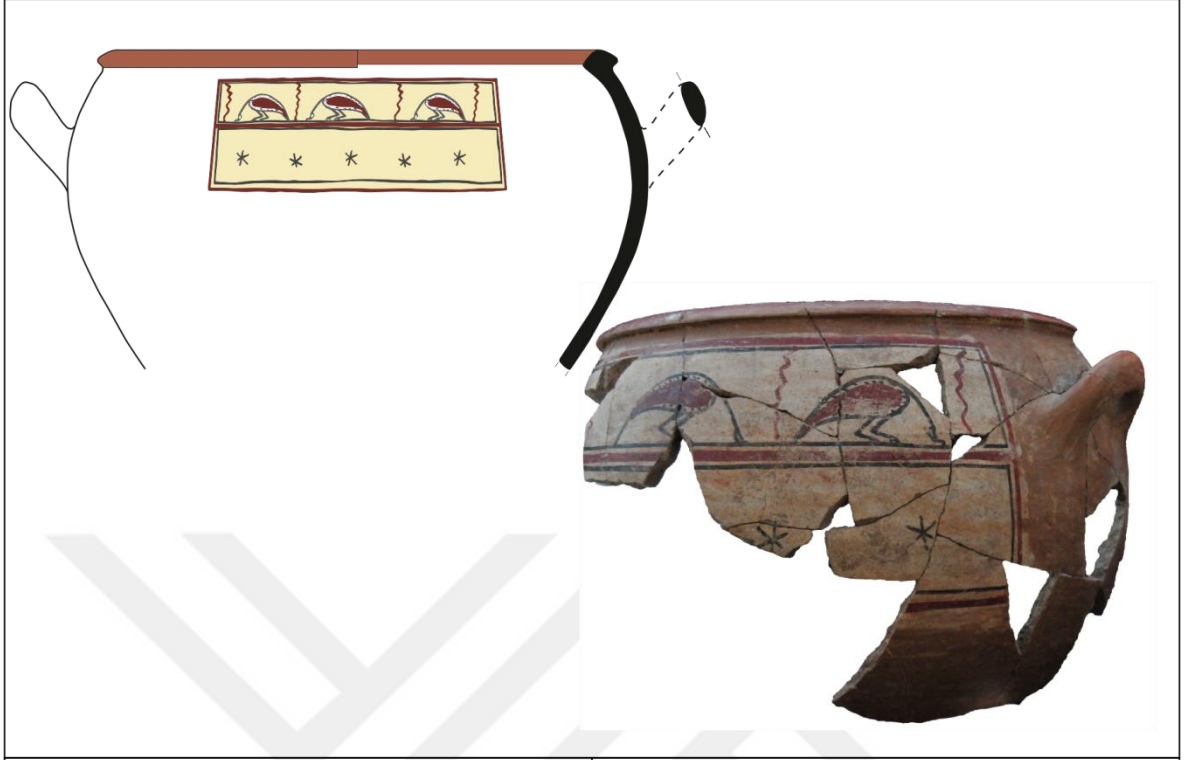
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
101		YH-08 IH185 30-2	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
6-5	ODÇ	? - Keçi+Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
12 (2a) - A		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/4	2,5 YR 6/6	2,5 YR 6/6	5 YR 3/2

Referanslar: (keçi+kuş) von der Osten, 1937a, Fig. 462: 6.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
102		YH-11 IY176 4-1	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
3	GDC	Çömlek - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2a)		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 8/3-5 YR 5/4	7,5 YR 5/3	5 YR 5/4	7,5 YR 2,5/1-5 R 3/6

Referanslar: Özgüç, 1971, Lev. XXVIII: 8; Özgüç, 1978, Lev. 80:11a-b, 82: 4.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
103		2010 IL174 2-1	
Tabaka	Dönem	Form	
2	GDÇ	? - Kuş	
Mal Grubu-Renk Grubu		Katkı	
13 (2a)		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 8,5/2	7,5 YR 4/1	5 YR 5/4	10 R2,5/1 - 7,5 YR 3/8

Referanslar: Akurgal, 1955, Taf. 31b; Bossert, 2000, Taf. 127: 973, Farbtafel C: 266.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
104		YH-18 JA177 64-8	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
2	GDC	? - Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2b)		Mika, taşçık	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/2	7,5 YR 5/1	5 YR 5/4	5 YR 3/1-10 R 3/4

Referanslar: Özgüç, 1971, Lev. XXVIII: 8; Özgüç, 1978, Lev. 80:11a-b, 82: 4.

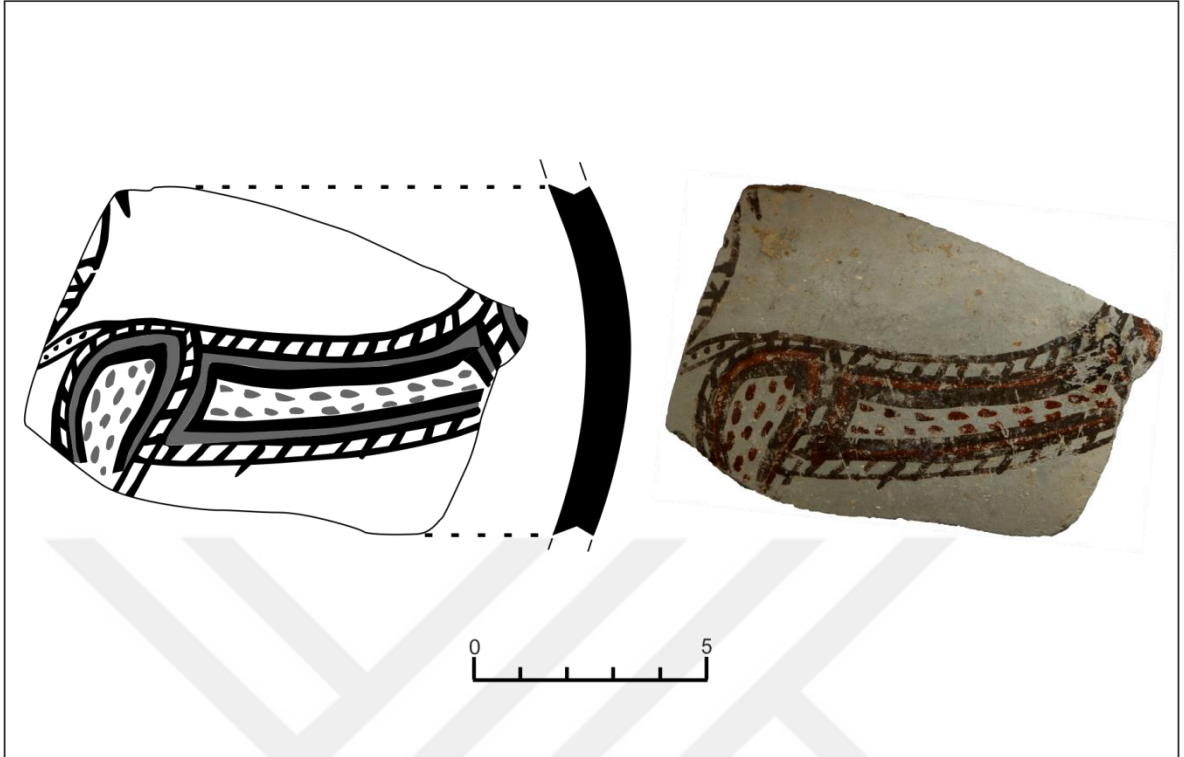
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
105		YH-15 JA175 31-25	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
3	GDC	? - Karaca/Ceylan	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2a)		Kireç, mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 8,5/2	7,5 YR 5/1	5 YR 5/4	10 R2,5/1 - 7,5 YR 3/8

Referanslar: Özgüç, 1971, Lev. XVII: 3; Bossert, 2000, Taf.113: 360.

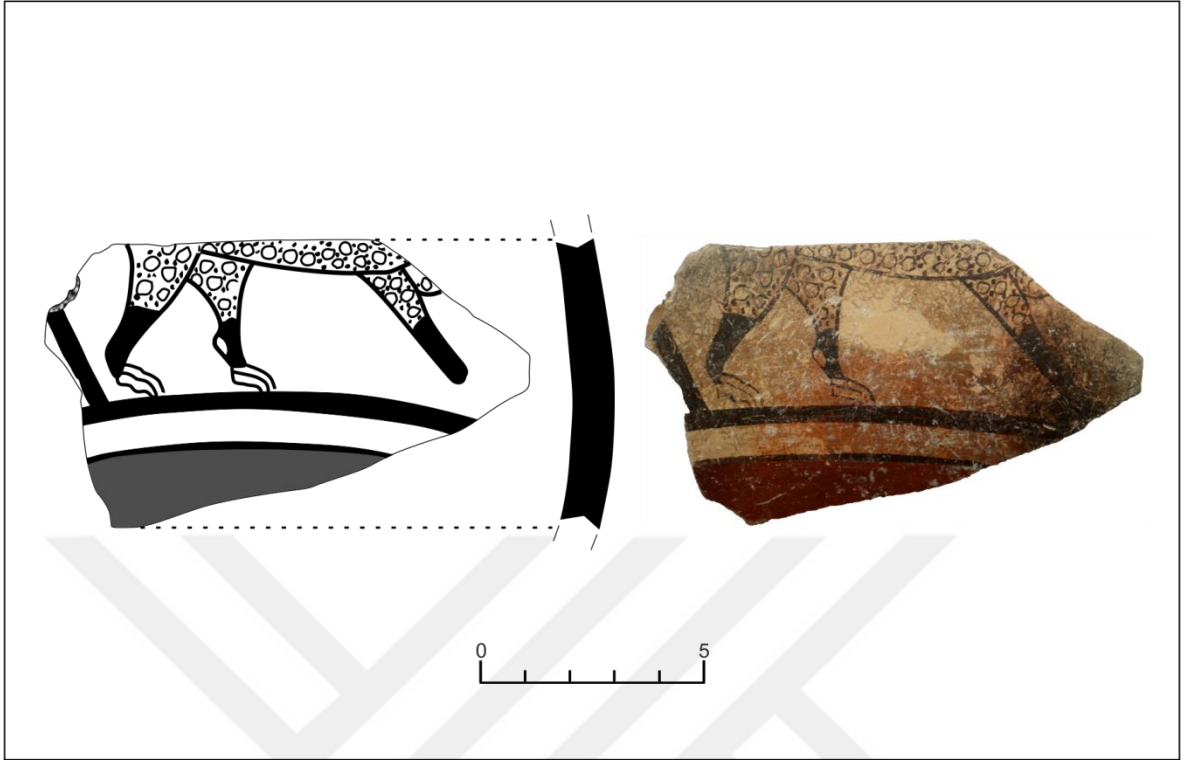
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
106		YH-07 R 14	
Tabaka	Dönem	Form	
3	GDC	? - Aslan/Leopar	
Mal Grubu		Katkı	
13 (1a)		Kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/1	7,5 YR 6/3	7,5 YR 6/4	5 YR 3/1-10 R 5/6

Referanslar:

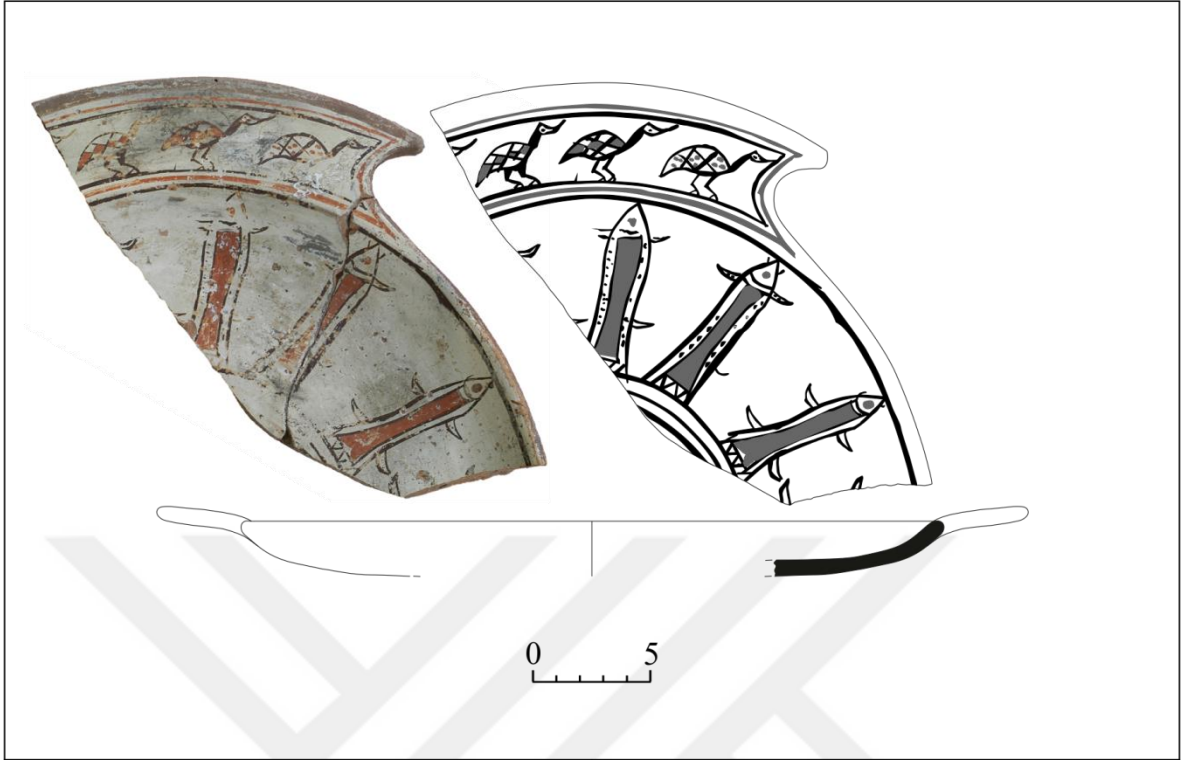
EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
107		YH07 E8 22-24	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
3	GDC	? - Leopar	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2a)		Mika	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
7,5 YR 6/4	5 YR 6/4	5 YR 5/3	7,5 YR 2,5/1-10 R 4/4

Referanslar: Bossert, 2000, Taf. 113: 359.

EK-10. Katalog (devam)

Kat. No.		Kazı Env. No.	
108		YH-09 IL175 18	
Tabaka	Dönem	Form - Bezeme	
2	GDC	? - Balık+Kuş	
Mal Grubu		Katkı	
13 (2a)		Mika, kireç	
Dış Renk	İç Renk	Hamur Rengi	Boya Rengi
10 YR 8/1	7,5 YR 6/3	7,5 YR 6/3	5 YR 3/1-10 R 5/6

Referanslar: von der Osten, 1937b, Fig. 41 c36; Özgüç, 1978, Lev. 79: 3; Özgüç, 1982, Lev. 64: 2. (balık figürünün en yakın benzerleri) von der Osten, 1937b, Fig. 41 c36; Koşay-Akok, 1966, Lev. 73; Özgüç, 1978, Pl. 79: 3; Bayburtluoğlu, 1979, Lev. 177: 22, 178: 24; Özgüç, 1982, Lev. 64: 2; Omura, 1992, Lev. III: 6.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı, adı : KARA, Seda
Uyruğu : TC
Doğum tarihi : 17.10.1992
Medeni hali : Bekar
Telefon : 05319562745
e-mail : ssedakkara@gmail.com

Eğitim

Derece	Eğitim Birimi	Mezuniyet tarihi
Yüksek lisans	Ankara Hacı Bayram Veli Üni.	2019
Lisans	Çukurova Üni. – Arkeoloji Bölümü	2014
Lise	Hacı Hatice Turgut Lisesi	2010

Yabancı Dil

İngilizce

Yayınlar

Şenyurt, S. Y., Akçay, A., Kara, S., (2019). “Alişar-4 Seramik Geleneği İçerisinde Ovaören Demir Çağı Geyik Figürlü Seramikleri, Seleucia IX, 25-66.

Seda KARA

OVAÖREN - YASSIHÖYÜK DEMİR ÇAĞI HAYVAN FIGÜRLÜ
SERAMİKLERİ

TEMMUZ 2019

le.ahbv.edu.tr